

HETEDNAPI ADVENTISTA GYÜLEKEZETI KÉZIKÖNYV

19. KIADÁS
ÁTDOLGOZVA 2015-BEN

KIADJA A HETEDNAPI ADVENTISTÁK
GENERÁL KONFERENCIÁJÁNAK TITKÁRSÁGA

A mű eredeti címe: Seventh-day Adventist Church Manual,
Published by Secretariat General Conference of Seventh-day Adventists
Kiadás éve: 2015.

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Hegyes-Horváth Géza*

Szakmai lektor: *Csizmadia Róbert*

Advent Kiadó

1171 Budapest, Borsfa u. 55.

www.adventkiado.hu

info@adventkiado.hu

Nyomdai előkészítés, borítóterv: *Aranyos Zsolt*

Készült a Szöllősy Műhelyben, Debrecen, 2016.

ISBN 978-615-5143-32-8

Tartalom

1. FEJEZET

Miért van szükség Gyülekezeti kézikönyvre?	16
A Gyülekezeti kézikönyv tekintélye és rendeltetése	18
Módosítások	19
Hová forduljunk tanácsért?	20
A Gyülekezeti kézikönyvben használt kifejezések	20

2. FEJEZET

Az élő Isten egyháza	22
Válaszfal nélkül	22
Krisztus megkülönböztetett figyelmének tárgya	23
Tökéletes Krisztusban	24

3. FEJEZET

Szervezet és tekintély	26
A szervezet bibliai alapjai	26
A szervezet jelentősége	27
Isten célja a szervezettel	28
Az újszövetségi modell	29
Az egyházszervezet napjainkban	29
Az egyház szervezetének áttekintése	30
Az intézmények szerepe	31
Tekintély a korai egyházban	32
A Generál Konferencia a legfelsőbb tekintély	33

4. FEJEZET

Lelkészek és más egyházi alkalmazottak	34
Isten által kijelölt szolgálat	34
Egyházterületi elnök	34
Egyházterületi osztálytitkárok	35
Felszentelt lelkészek	35
Segédlelkészek	36
Bibliamunkások	37
Az egyházterület irányítja az egyházi alkalmazottakat	37

Kinevezések és megbízások	38
Lejárt kinevezések és megbízások	39
Nyugdíjas munkások	39
Korábbi lelkészek, akik nem rendelkeznek érvényes kinevezéssel	39
5. FEJEZET	
Gyülekezetek és szórványok (csoportok)	40
megszervezése, összevonása és feloszlata	40
Egy gyülekezet megszervezése	40
Egy szórvány (csoport) megszervezése	42
Gyülekezetek összevonása	43
Gyülekezetek feloszlata vagy kizárása	44
A tagokról való gondoskodás, nyilvántartás és a pénzalapok	47
6. FEJEZET	
Tagság	49
Keresztség	49
A keresztség módja	50
Alapos tanítás és nyilvános meghallgatás a keresztség előtt	50
Keresztségi fogadalom és elkötelezettségi bizonyítvány	51
Keresztségi fogadalom	51
Keresztségi szövetség	53
Keresztségre bocsátás megszavazása	55
Ismeretlen tagok fogadása	55
Keresztségi előkészületek	55
Újrakeresztelés	56
Más keresztény közösségekből jövő személyek	56
Hitehagyás és újrakeresztelés	57
Nem helyénvaló újrakeresztelés	57
Hitvallás	57
Gyülekezeti tagság áthelyezése	58

Tagságáthelyezés folyamata	59
A jegyző írja meg a levelet	60
Az áthelyező levél hat hónapig érvényes	60
A gyülekezeti tagság áthelyezésének alternatív módja	60
Tagság az áthelyezés ideje alatt	60
Válsághelyzetből érkező tagok fogadása	61
Statisztikai jelentés	61
Ha a tagot nem fogadja a gyülekezet	61
Gyülekezeti levél csak a rendezett tagsággal rendelkezőknek adható	61
A tag beleegyezése nélkül nem lehet elküldeni a gyülekezeti levelet	62
A gyülekezeti bizottság nem adhat ki gyülekezeti levelet	62
Tagság az egyházterületi gyülekezetben	63
Gyülekezeti névsor	63
 7. FEJEZET	
Gyülekezeti fegyelmezés	64
Általános alapelvek	64
A vétkező tagokkal való bánásmód	64
Isten terve	65
Az egyház tekintélye	66
Az egyház felelőssége	66
A megszentetlenek szembehelyezkednek a gyülekezeti fegyelemmel	67
Az egyház egységének megőrzése	67
A különbségek elrendezése	68
Gyülekezeti tagok egyházzal szembeni sérelmének rendezése	70
Az egyház gyülekezeti tagokkal szembeni sérelmének rendezése	70
 A fegyelmezés okai	71
 A fegyelmezési eljárás folyamata	72

Fegyelmezés gyülekezeti tagság felfüggesztésével	72
Fegyelmezés a gyülekezeti tagság megszüntetésével	72
Nem lehet más feltétele a közösséghez való tartozásnak	73
A fegyelmezési eljárás időszerűsége	74
Figyelmeztetés a jellem és az indítékok megítélésével kapcsolatosan	74
Szabályosan összehívott ülésen	74
Többségi szavazattal	74
A gyülekezeti bizottság nem szüntethet meg tagságot	75
A tagok alapvető jogai	75
Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat	75
Tagság felfüggesztése alatt levők gyülekezeti levele	76
A gyülekezet látogatásának elmaradása miatt nem lehet megszüntetni a tagságot	76
Tagok, akik elköltöztek, és ezt nem jelentették	76
Anyagi okok miatt nem lehet egy tag tagságát megszüntetni	76
Tagság megszüntetése saját kérésre	77
Tagság megszüntetésének kiértékelése	77
Tagok visszavétele a tagság megszüntetése után	77
A visszavételi kérelem joga	78

8. FEJEZET

Gyülekezeti tisztségviselők és osztályok 80

Általános képességek	80
Erkölcsei és hitbeli alkalmasság	80
Az egyházat őrizni és táplálni kell	81
Megbecsülés és tisztelet illeti a lelkészeket és a tisztségviselőket	81
Az emberek ne kerüljenek túl korán tisztségbe	82
Akik egységellenesek, nem alkalmasak a tisztségre	82
Veszélyes olyan embereket megválasztani, akik nem akarnak együttműködni másokkal	83
Tagság a helyi gyülekezetben	83
Példamutatás a tizedfizetésben	84

A gyülekezeti tisztségviselők hivatalból nem küldöttek	84
A felelősség megosztása	84
Gyülekezeti tagságtól megfosztott gyülekezeti tisztségviselő	84
Szolgálati időtartam	84
Presbiterek	85
A gyülekezet lelki vezetője	85
A presbiterek felszentelése	85
A lelkészekhez való viszony	86
A presbiterek munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik	87
Istentiszteletek levezetése	87
Keresztségi istentisztelet	87
Menyegzői szertartás	87
A tizedfizetés támogatása	88
A bibliaitanulmányozásra, az imádságra és a Jézussal való közösségre való bátorítás	88
A munka minden ágának erősítése	88
Együttműködés az egyházterülettel	88
A világszéles munka erősítése	89
A presbiterek képzése és szolgálatra való felkészítése	89
Mentesítés a hatékony munkavégzés érdekében	89
Első presbiter	90
A felelősségi kör korlátai	90
Gyülekezetvezetők	90
Diakónusok	90
Diakónusbizottság	92
A diakónusokat fel kell szentelni	92
A diakónusok nem vezethetnek egyházi szertartást	92
A diakónusok feladatai	93
Diakonisszák	94
Diakonisszák bizottsága	94

Diakonisszák felszentelési szertatása	94
A diakonisszák nem vezethetnek egyházi szertartást	95
Diakonisszák feladatai	95
Jegyző	96
A gyülekezet szavazata nélkül senkit sem lehet	
a névsorba beírni, sem onnan kitörölni	96
Gyülekezeti tagság áthelyezése	96
Levelezés a tagokkal	96
Küldöttek megbízólevele az egyházterületi	
konferencia ülészakára	97
A jelentéseket azonnal el kell küldeni	97
Gyülekezeti jegyzőkönyvek	97
Pénztáros	97
A pénztáros minden gyülekezeti pénz őre	97
Egyházterületi pénzalap	98
Szombatiskolai adományok	98
Gyülekezeti pénzalap	99
Az osztályok pénzalapja	99
A pénzek rendeltetésszerű felhasználásának biztosítása	99
Személyes irodalom megrendelésére szánt pénz	100
A tagok általi befizetés helyes módja	100
Nyugta gyülekezeti tagoknak	100
Az egyházterületnek szánt összeg átutalásának	
helyes módja	100
Pénzügyi dokumentumok megőrzése	101
A pénztárkönyvet ellenőrizni kell	101
Információk bizalmas kezelése	101
Az érdeklődők koordinátora	101
A gyülekezet osztályai és más szervezetei	102
A Gyermekszolgálatok Osztálya	103

Gyermekszolgálatok vezetője és bizottsága	104
Segédanyagok	104
Kommunikációs osztály	104
Kommunikációs vezető	105
A kommunikációs bizottság	105
Központi kommunikációs bizottság	106
Nevelési osztály	106
Nevelési vezető	106
Otthon és Iskola Egyesület	106
Az egyházi iskola bizottsága	107
Családi Szolgálatok Osztálya	109
A családi szolgálatok vezetője/vezetői	109
A családi szolgálatok bizottsága	110
Segédanyagok	110
Egészségügyi Szolgálatok Osztálya	111
Az egészségügyi szolgálatok vezetője	111
Az egészségügyi szolgálatok bizottsága	111
Egészségügyi szolgálatok osztálya vagy mértékletességi egyesület	112
A világszéles egészségügyi szolgálatra gyűjtött szombati adomány	112
Segédanyagok	112
Zenei osztály	112
A zenei vezetők kiválasztása	112
A zenészek kiválasztása	112
A közügyi és vallásszabadsági osztály	113
Vallásszabadsági vezető	113
Vallásszabadsági egyesületek	113
Segédanyagok	113
Kiadói szolgálatok	114

Árusítás könyvevangélistákon keresztül	114
Irodalom terjesztése, (ajándékozása) gyülekezeti tagokon keresztül	114
A kiadói szolgálatok vezetője	115
Kiadói szolgálatok bizottsága	115
Segédanyagok	115
 A Szombatiskolai és Személyes Missziószolgálatok Osztálya	115
A szombatiskolai bizottság tagjai	115
A szombatiskolai vezető és más szombatiskolai tisztségviselők	117
A szombatiskola ágazatainak vezetői	117
A szombatiskolai tanítók	118
Szombatiskolai adományok	119
Segédanyagok	119
A Személyes Missziószolgálatok Osztályának bizottsága	120
A Személyes Missziószolgálatok Osztályának tisztségviselői	120
Adventista Férfiak Szolgálata	120
A bibliaiskola koordinátora	121
Adventista Társadalmi Szolgálatok vagy Dorkás (Tábea) vezetője	121
A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat	121
Segédanyagok	122
 Sáfársági Szolgálatok Osztálya	122
A sáfársági vezető	122
Segédanyagok	123
 A Női Szolgálatok Osztálya	123
A női szolgálatok vezetője és a női szolgálatok bizottsága	123
Segédanyagok	124
 Ifjúsági osztály	124

Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya	124
Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának bizottsága	126
Fiatal Felnőttek Szolgálatának bizottsága	126
Főiskolai és Egyetemi Szolgálatok Osztálya	127
Főiskolai és Egyetemi Szolgálatok Osztályának bizottsága	127
Ambassador szolgálatok	127
Ambassador bizottság	128
Cserkészek (Ösvénykeresők)	128
Cserkészbizottság (Ösvénykeresők bizottsága)	128
Kalandozók klubjának bizottsága	129
Kalandozók bizottsága	129
Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának tisztségviselői	130
Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának mentora	130
Segédanyagok	131
Beiktatási szertartás	131

9. FEJEZET

Választások	132
A jelölő bizottság és a választás folyamata	132
Mikor és hogyan kell a jelölő bizottságot megválasztani?	132
A munka folyamata	133
Kik legyenek a jelölő bizottság tagjai?	134
A jelölő bizottság munkája	134
A jelölő bizottság kérdezze meg a leendő tisztségviselőket!	135
A tagok megjelenhetnek a jelölő bizottság előtt	135
A jelölő bizottság tárgyalásai bizalmasak	135
Jelentés a gyülekezetnek	135
Ellenvélemény a jelölő bizottság javaslatával szemben	136
Megüresedett tisztségek	136
Küldöttek választása az egyházterületi konferenciára	137
A küldöttek megválasztása	137
A küldöttek kötelessége	138

Az egyházterületi tisztviselők felelőssége	138
Az egyházterületi bizottság	138
10. FEJEZET	
Gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek	140
Általános alapelvek	140
A gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek célja	140
Az imádság háza iránti tisztelet	140
A gyermekeket tiszteletadásra kell nevelni	141
Méltóságteljes viselkedés és csendesség az istentisztelet helyén	141
Vendégszeretet	141
 A zene helye az istentiszteletben	141
A zene ereje	141
Lélekkel és értelemmel énekelj!	141
 A szószék nem vitahely	143
Új világosság megvizsgálása	143
 Az egység megőrzésének fontossága	144
Megbízással nem rendelkező előadók gyülekezeteinkben	145
 Szombatiskola és istentiszteletek	146
Szombatiskola	146
Hirdetések és az osztályok hírei	146
Istentisztelet	147
Készségre, tanulásra és tervezésre van szükség	147
Az istentisztelet formája	147
A gyülekezeti misszióórák	148
Nyilvános ima	148
Könyvek kiosztása szombaton	148
 Az úrvacsorai istentisztelet	149
A lábmosás szertartása	149
Az úrvacsorai istentisztelet	150

Kováasztalan kenyér és erjedetlen bor (szőlőlé)	150
A keresztre feszítés emléke	150
Krisztus második eljöveteleének hirdetése	151
Az úrvacsorai istentisztelet időpontjának meghirdetése	151
Az úrvacsorai istentisztelet levezetése	152
Ki vehet részt?	152
Minden tagnak részt kell vennie	153
Ki vezetheti az úrvacsorai istentiszteletet?	153
Úrvacsora azok számára, akik nem tudnak megjelenni	154
 Imaóra	 154
Az imaórák legyenek érdekfeszítők	154
 Testvérgyűlés	 155
 A gyülekezeti bizottság és ülései	 156
Meghatározás és funkció	156
Lelki táplálás	156
Tanítványság	157
A bizottság tagjai	157
Tisztviselők	158
A bizottsági ülések	159
A bizottság munkája	159
A bizottság albizottságai	160
 Pénzügyi bizottság	 161
Az iskolabizottság ülései	161
Az Otthon és Iskola Egyesület összejövetelei	161
 Ifjúsági összejövetel	 162
Érett Fiatalok Szolgálatának összejövetelei	
(Ambassadorok és Fiatal Felnőttek)	162
Főiskolai és Egyetemi Szolgálatok összejövetelei	162
Az Adventista Serdülő Ifjúsági Osztály	
összejövetelei (Kalandozók és Cserkészek/Ösvénykeresők)	162

11. FEJEZET	
Pénzügyek	163
Sáfárság	164
 Tized	 165
Tervszerű jótékonyság és egység	165
Hogyan kell a tizedet felhasználni?	165
Hogyan kell a tizedet kezelni?	166
A gyülekezeti és egyházterületi tisztségviselők mutassanak példát	166
 Adományok	 166
Szombatiskolai adományok	167
Egyéb adományok	167
Céladományok	167
A szegények és szükségét szenvedők segítése	167
A gyülekezeti költségvetés a helyi kiadásokra	168
 Általános pénzügyi tanácsok	 168
Az adománygyűjtés szabályai	168
A gyülekezeti pénzalap megteremtésének kétes módszerei	169
A tized és az adományok nem személyes letétek	170
A gyülekezeti épületek pénzügyi fedezete	170
A pénzalapok kezelése és könyvelése	170
Könyvvizsgálat	170
	171
12. FEJEZET	
A keresztény élet alapelvei	172
A magasztos isteni elhívás Krisztus Jézusban	172
Bibliatanulmányozás és imádság	173
Közösségi kapcsolatok	174
Szombatünneplés	174
Tiszteletadás az istentisztelet helyén	176
Egészség és mértékletesség	176
Öltözködés	178

Egyszerűség	179
A modern média	179
Üdülés és szórakozás	180
Zene	181
Végkövetkeztetés	182

13. FEJEZET

Házasság, válás, újrահázasodás	183
Társas kapcsolatok	183
Felügyelet	185
Udvarlás	185
Házasság	187
Válás	190
Az egyház álláspontja a válásról és újrահázasodásról	191
A helyi gyülekezet szolgálata a családokért	195

14. FEJEZET

A Hetednapi Adventisták alapvető hitelvei	196
Megjegyzések	208
Megjegyzések a 8. fejezethez	208
Megjegyzések a 9. fejezethez	215
Megjegyzések a 10. fejezethez	216
Megjegyzések a 11. fejezethez	222
Tárgymutató	224

** Tájékoztatónl közöljük, hogy a hivatkozások és a tárgymutató az angol nyelvű Gyülekezeti Kézikönyvhöz ad segítséget. Magyar nyelvű olvasónk a Tartalom alapján tudják kikeresni a kívánt útmutatásokat és szabályokat.*

MIÉRT VAN SZÜKSÉG GYÜLEKEZETI KÉZIKÖNYVRE?

Miért van szüksége a Hetednap Adventista Egyháznak *Gyülekezeti kézikönyvre*? Isten a rend Istene, mint ahogy azt a teremtés és megváltás során végzett munkája bizonyítja. Következésképpen, a rend hozzátartozik egyházának lényegéhez. A rend azokon az alapelveken és szabályokon keresztül valósul meg, amelyek irányítják az egyházat belső működésében és a világra irányuló missziója beteljesítésében. Azért, hogy eredményes lehessen az egyház szervezete az Úr és az emberiség szolgálatában, szüksége van rendre, szabályokra és alapelvekre. A Szentírás azt mondja, hogy „...minden illendően és rendben történjék” (1Kor 14:40).

Ellen White 1875-ben rámutatott erre a szükségletre: „Krisztus egyháza állandó veszélyben van. Sátán tönkre akarja tenni Isten népét. Egy személy véleménye, egy személy ítélőképessége nem megbízható. Krisztus összegyűjtötte követőit az egyház keretein belül, és meghagyta nekik, hogy tartsanak rendet, legyenek szabályaik, és legyen fegyelem, és hogy mindnyájan vessék alá magukat egymásnak, egymást becsüljék többre önmaguknál” (*Testimonies*, 3. kötet 445. o.).

Az egyház vezetői nem elsietve alkották meg a szabályok gyűjteményét az egyház irányítására, hanem az egyház korai időszakában az éves Generál Konferenciai üléseken résztvevő küldöttek szavazták meg az egyház rendjét és életét érintő határozatokat. Az 1882-es Generál Konferencián úgy döntöttek, hogy készítenek „egy gyülekezeti tisztviselőknek szóló szabálygyűjteményt, amelyet a *Review and Herald*ban vagy egy kiskönyvként adnak ki” (*Review and Herald*, 1882. december 26.). Ez a lépés világossá tette az egyre erősödő felismerést: ha azt akarják, hogy az egyház hatékonyan működjön, akkor szükség van az egyházi rendre, és ennek egységessége érdekében nyomtatott formában is ki kell adni az irányelveket.

Amikor azonban az 1883-as Generál Konferencia alkalmával előterjesztették a javaslatot, hogy a cikkeket jelentessék meg maradandó formában, *Gyülekezeti kézikönyvként* is, az ötletet elvetették. Attól féltek, hogy ez formálissá tenné az egyházat, és megfosztaná a lelkészeket attól a szabadságuktól, hogy úgy kezeljék a gyülekezeti rend kérdéseit, ahogy egyénileg szeretnék.

Azonban ez a félelem, amely kétség kívül azt az ellenállást tükrözte, amely húsz éven keresztül elutasított minden szervezetet, kezdett gyengülni. Az évenkénti generál konferenciai ülések továbbra is hoztak intézkedéseket a gyülekezetek rendjével kapcsolatban.

Bár az egyház hivatalosan elvetette egy kézikönyv elfogadását, időnként néhány vezető kísérletet tett arra, hogy egy-egy könyvbe vagy kis füzetbe összegyűjtse a gyülekezeti életre vonatkozó, általánosan elfogadott szabályokat. Talán az egyik legnagyobb hatású ilyen kiadvány az 1907-ben megjelentetett 184 oldalas könyv volt, amelyet J. N. Loughborough írt *Az egyház, annak szervezete, rendje és fegyelme* címmel, ami sok olyan témával foglalkozott, amelyeket e *Gyülekezeti kézikönyv* is feldolgoz.

16

Miközben az egyház a huszadik század elején világszerte gyorsan növekedett, egyre inkább elismerték a kézikönyv megjelenésének szükségességét, amelyet a lelkészek és laikus tagok egyaránt használni tudnak. Az 1931-es Generál Konferencia határozatot hozott egy gyülekezeti kézikönyv kiadására. A kéziratot J. L. McElhany, a Generál Konferencia későbbi elnöke készítette elő, amit 1932-ben jelentettek meg.

Az első kiadás előszavának első mondata így szólt: „Egyre nyilvánvalóbb, hogy szükségünk van az egyház vezetésével foglalkozó kézikönyvre, hogy közzétegyük és megőrizzük felekezetünk szokásait és kormányzási szabályzatait.”

Figyeljünk meg a „*megőrizni*” szót! Nem arra tettek kísérletet, hogy megteremtsenek és az egész egyházra ráerőltessenek egy teljes mintát a gyülekezetek vezetésével kapcsolatban, hanem, hogy megőrizzék az évek során gyakorolt helyes eljárásokat, és kiegészítsék olyan szabályokkal, amelyeket az egyház méretének növekedése és összetettsége megkívánt.

A Gyülekezeti kézikönyv tekintélye és rendeltetése

A *Gyülekezeti kézikönyv* 1932 óta létezik a jelenlegi formájában. Leírja a helyi gyülekezetek működését és feladatát, valamint az egyház azon szervezeti egységeihez fűződő kapcsolatukat, amelyhez tartoznak. A *Gyülekezeti kézikönyv* tartalmazza az egyház hitvallását a keresztyén étellel, a gyülekezetek irányításával és a bibliai alapelveken működő tanítványsággal kapcsolatban, valamint a generál konferenciai üléseken hozott határozatok jogkörével kapcsolatban. „Isten úgy rendelte el, hogy amikor egyházának a világ különböző részeiről érkező képviselői összegyűlnek a Generál Konferenciára, akkor legyenek tekintéllyel felruházva” (Testimonies, 9. kötet, 261. o.).

A *Gyülekezeti kézikönyv* kétféle típusú anyagra osztható. Az egyes fejezetek tartalma világszéles értéket képvisel, és alkalmazandó minden egyházi egységre, gyülekezetre és tagra. Felismerve azonban azt az igényt, miszerint egyes területeken különböző variációkra is szükség van, ezért kiegészítésül magyarázó anyagok is vannak a kézikönyvben, amelyek útmutatóként és példaként szerepelnek, és Megjegyzések címmel a *Gyülekezeti kézikönyv* végén találhatók. A Megjegyzéseknél alcímek is találhatók, amelyek megmutatják, hogy a főrész mely fejezeteire vonatkoznak, és oldalszámok is, amelyekre az adott megjegyzés vonatkozik.

17 Az egyház alapelvei és gyakorlatai a Szentírás elveire épülnek. Ezeket az alapelveket — amelyeket a Prófétaság Lelkének írásai is alátámasztanak — a *Gyülekezeti kézikönyv* is kifejti. Ezek minden helyi gyülekezet vezetésében és működésében követendők. A *Gyülekezeti kézikönyv* meghatározza a helyi gyülekezet és az egyházterület közötti, illetve a helyi gyülekezet és a Hetednap Adventista Egyház más szervezeti egységei közötti kapcsolatot is. Ne kíséreljünk meg felállítani a tagságra vonatkozó olyan alapelveket, és ne akarjunk rákényszeríteni a helyi gyülekezetekre olyan szabályokat és elvárásokat, amelyek ellentétesek a Generál Konferencián elfogadott és e *Gyülekezeti kézikönyvben* közzétett döntésekkel.

Módosítások

Az évek során a Generál Konferencia fontos változtatásokat szavazott meg a *Gyülekezeti kézikönyvvel* kapcsolatban. Mivel egyre inkább felismerjük, mennyire fontos, hogy „minden illendően és rendben történjék” világszéles művünkben, az 1946-os Generál Konferenciai Ülésszak a következő eljárási rendet fogadta el: „A *Gyülekezeti kézikönyvben* végzendő minden módosítást és felülvizsgálatot a Generál Konferencia ülészakának kell engedélyeznie” (*Generál konferenciai jelentés*, 197. o. 8. pont. 1946. június 14.).

Mivel azonban a világ egyes részein a helyi körülmények speciális eljárásokat kívánhatnak meg, 1948-ban a Generál Konferencia a következő határozatot hozta: „a világszéles egyház minden divíziója – beleértve az Észak-amerikai Divíziót is – készítsen egy mellékletet az új *Gyülekezeti kézikönyvhöz*, amely semmiképpen sem módosító jellegű, hanem olyan kiegészítő anyagot tartalmaz, amely a divízióban uralkodó állapotok és körülmények között alkalmazható. E mellékletek kéziratait a Generál Konferencia Bizottságához kell benyújtani véleményezésre, mielőtt kinyomtatnák” (*Az Őszi Tanácsülés határozatai*, 1948. 19. o.).

A 2000-es Generál Konferenciai Ülésszak engedélyezte az eddigi *Gyülekezeti kézikönyv* egyes részeinek újraszerkesztését, amelyek a *Gyülekezeti kézikönyv* Megjegyzések fejezetébe kerültek bele – inkább útmutatóul és példaként, mint kötelező anyagként –, és jóváhagyta a módosítási eljárást is. Módosításokat vagy a kézikönyv felülvizsgálatát – kivéve a már említett Megjegyzések részeket – kizárólag a Generál Konferencia ülészakának határozata alapján lehet végrehajtani, amikor a hívők világszéles testületének képviselői szavaznak a módosítások kérdésében. Ha egy helyi gyülekezet, egyházterület vagy unió változtatásokat lát szükségesnek, a javaslatot véleményezésre, tanulmányozásra be kell terjesztenie az egyház következő felettes szintjéhez. Ha ott jóváhagyják, a javasolt módosítások továbbkerülnek a következő szintre, hogy ott is elbírálják azokat. Ha a különböző szervezeti szinteken jóváhagyják a módosítást, el kell küldeni a Generál Konferencia *Gyülekezeti Kézikönyv* Bizottságához. Ez a bizottság bírál el minden módosító javaslatot, és ha azzal egyetértenek, akkor

előterjesztést készítenek az Évenkénti Tanácsülésre és/vagy a Generál Konferencia Ülésszakára.

A Megjegyzések felülvizsgálatának ugyanez a folyamata. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága azonban bármely Éves Tanácsülésen jóvá hagyhatja a Megjegyzések rovattal kapcsolatos módosításokat.

18 A *Gyülekezeti Kézikönyv* Bizottsága jelentést ad a *Gyülekezeti kézikönyv* fő részére vonatkozó, nem lényegi szerkesztői változtatásra tett javaslatról a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságának az Éves Tanácsülésen, ami ebben az esetben a végső jóváhagyást megadhatja. Ha azonban az Éves Tanácsülés egyharmados szavazattal úgy dönt, hogy a szerkesztői módosítás lényegében módosítja a szakasz értelmét, akkor a javasolt változtatást el kell küldeni a Generál Konferencia Ülésszakára.

A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az ötéves választási időszak utolsó Éves Tanácsülésén áttekinti a Megjegyzések módosításait, és összhangba hozza a fő tartalommal kapcsolatos egyéb módosításokkal, amelyeket aztán változtatásra előterjeszt a következő Generál Konferenciai Ülésszakon.

A *Gyülekezeti kézikönyv* új kiadása minden Generál Konferenciai Ülésszak után megjelenik. Mindig a legújabb kiadást kell használni! Ez a kiadás tartalmazza a 2015-ös Generál Konferenciai Ülésszakon született módosításokat.

Hová forduljunk tanácsért?

Az egyházi tisztviselők és vezetők, a lelkészek és gyülekezeti tagok a gyülekezet működésével kapcsolatos vagy a *Gyülekezeti kézikönyv* tartalmát illető értelmezési problémák esetén a helyi egyházterülethez forduljanak eligazításért. Ha az ügyet így sem sikerült megoldani, vagy nem értenek egyet, a kérdés tisztázása érdekében az unióhoz kell folyamodni.

A Gyülekezeti kézikönyvben használt kifejezések

Egyház – Szerkesztői és nyomdai takarékosági szempontok miatt a

teljes „Hetednap Adventista Egyház” kifejezés helyett egyszerűen csak az egyház kifejezést használjuk, mely a teljes egyházszervezetre utal, és nem a helyi gyülekezetre. (Ahol az angol eredetiben a „Church” szó nagy kezdőbetűvel szerepelt, ott az egyházszervezetre utalt, így azt az egyház szóval fordítottuk, míg ahol az angol eredetiben a „church” kisbetűvel szerepelt, ott a helyi gyülekezetre vonatkozik, így gyülekezetnek fordítottuk. Ez alól kivételt képeznek azok az idézetek, ahol ez másképp szerepelt.)

Egyházterület, misszióterület, gyülekezetek uniója stb. – Szerkesztői és nyomdai takarékosági szempontok miatt az „egyházterület” kifejezést használjuk minden olyan alkalommal, amikor a helyi gyülekezetek által alkotott szervezeti egységeket kellene felsorolni. Általában egyházterületnek nevezzük a helyi gyülekezetek által alkotott szervezeti egységet, de addig, amíg ezek az egységek nem kapják meg az egyházterületi státuszt, addig a Generál Konferencia Munkarendje (Working Policy) szerint misszióterületnek, szekciónak, delegációnak nevezzük. (A különböző divíziókban más elnevezések is szerepelhetnek még, amelyeknek nem használjuk a magyar nyelvű megfelelőit. Az eredeti szövegben a következő felsorolás szerepel: conference, mission, section, delegation, field.) Néhány divízióban a gyülekezetek uniója tölti be az adott országon belül az egyházterület funkcióját a helyi gyülekezetek irányába, és az unió funkcióját az egyház más szervezetei irányába. (Lásd a 3. fejezetet: Szervezet és tekintély.)

Lelkész és lelkipásztor – A világegyház legnagyobb részén a „lelkész” (pastor) kifejezést használják, amikor egy egyházi személyről van szó, így ezt a kifejezést használjuk ebben a kézikönyvben is a „lelkipásztor” (minister) helyett, függetlenül attól, hogy a helyi egyházterület milyen feladatkörökkel bízta meg. Ennek a kifejezésnek a használata nem akar arra utasítani, hogy ezt a kifejezést kell használni ott, ahol a „lelkipásztor” kifejezés terjedt el. A lelkész szó ebben a kézikönyvben azokra utal, akiket az egyházterület kinevez, hogy egy helyi gyülekezet vagy körzet ügyeit felügyeljék.

Idézetek a Szentírásból. A szentírási idézeteket a Károlyi fordításból vettük, kivéve akkor, ha az angolban idézett bibliavers értelmét az új protestáns fordítás helyesebben visszaadja.

AZ ÉLŐ ISTEN EGYHÁZA

A Szentírás ilyen kifejezésekkel utal az egyházra: „Isten egyháza” (ApCsel 20:28); „Krisztus teste” (Ef 4:12); „az élő Isten egyháza” (1Tim 3:15).

Egyedülálló és lélekemelő kiváltság Isten egyházához tartozni. Isten szándéka az, hogy a föld távoli pontjairól is összegyűjtse népét, összefogva őket egy testbe, Krisztus testébe, az egyházba, amelynek Ő az élő feje. Mindazok, akik Isten gyermekei, tagjai e testnek Jézus Krisztusban, és ebben a kapcsolatban az egymással, valamint Urukkal való közösségnek örvendhetnek.

Az *egyház* szót a Biblia legalább kétféle értelemben használja: általános kifejezésként az egész világon az egyház egészére alkalmazva (Mt 16:18; 1Kor 12:28), más értelemben pedig egy város vagy egy tartomány gyülekezetére vonatkoztatva. Nézzük meg a következő szövegekben, ahol helyi gyülekezeteket említ: a római gyülekezet (Róm 1:6–7), a korinthusi gyülekezet (1Kor 1:2), a thesszalonikai gyülekezet (1Thessz 1:1). Figyeljük meg a tartományi gyülekezetekre történő utalásokat is: a galáciai gyülekezetek (1Kor 16:1), Ázsia gyülekezetei (1Kor 16:19); Szíria és Cilicia gyülekezetei (ApCsel 15:41).

Krisztus, mivel az egyház feje és élő Ura, nagyon szereti testének tagjait. Az egyházban Őt kell dicsőíteni (Ef 3:21), az egyház által fogja Krisztus kinyilatkoztatni „az Isten sokféle bölcsességét” (Ef 3:10). Nap mint nap „táplálja” az egyházat (Ef 5:29), és legfőbb vágya, hogy dicsőségesse azt, „hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló; hanem hogy szent és feddhetetlen legyen” (Ef 5:27).

Válaszfal nélkül

Krisztus elvekkkel és példákkal igyekezett megtanítani az embereknek az

igazságot, miszerint Isten nem akart Izrael és más népek közé válaszfalat emelni (Jn 4:4–42; 10:16; Lk 9:51–56; Mt 15:21–28). Pál apostol így írt: „a pogányok örököstársaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is a Krisztus Jézusért az evangélium által” (Ef 3:6).

Krisztus követői között sem lehet semmiféle társadalmi, nemzetiségi, faji vagy bőrszínbeli megkülönböztetés, mert minden ember egy vérből való. Isten választottai egyetemes testvériséget, új emberiséget alkotnak, akik „mindnyájan egyek a Jézus Krisztusban” (Gal 3:28).

„Krisztus a kegyelem és a megbocsátás üzenetével jött e földre. Olyan vallás alapkövét rakta le, amelyben zsidó és pogány, fekete és fehér, szabad és szolga egy testvéri közösségben kapcsolódik össze; és Isten szemében mind egyenlők. A Megváltó határtalanul szeret minden emberi lényt” (*Testimonies*, 7. kötet, 225. o.).

„Isten semmiféle nemzetiségi, faji vagy társadalmi különbséget nem ismer el. Ő az egész emberiség Alkotója. Mindnyájan egy család vagyunk a teremtés által, valamint egyek vagyunk a megváltás jogán. Krisztus azért jött, hogy ledöntsön minden válaszfalat. Kitarja a templom minden ajtaját, hogy mindenki szabad utat találjon Istenhez. Krisztusban nincs zsidó, sem görög, nincs rabszolga, sem szabad. Krisztus drága vére mindenkit egyé kovácsol” (*Krisztus példázatai*, 268. o.).

Krisztus megkülönböztetett figyelmének tárgya

Azoknak, akik Krisztus szolgálatában az egyház vezetésére kaptak elhívást, „gondot kell viselniük az Isten egyházára” (1Tim 3:5); „legeltessék az Isten egyházát” (ApCsel 20:28); és legyen figyelmük tárgya „az összes gyülekezet gondja” (2Kor 11:28).

„Tanúsítom testvéreim előtt, hogy Krisztus egyháza, bármennyire is erőtlenség és gyarló, mégis Krisztus megkülönböztetett figyelmének egyedüli tárgya e földön. Míg az egész világra kiterjeszti hívását, hogy jöjjenek hozzá és részesüljenek az üdvösségben, angyalainak megparancsolja, hogy isteni segítségben részesítsék mindazokat, akik bűnbánattal és töredelemmel mennek hozzá; Ő pedig személyesen, Szentlelke által jön egyházába” (*Testimonies to Ministers*, 15. o.).

Az egyháztól, mint Krisztus menyasszonyától és figyelmének legfőbb tárgyától megkíváncsítják, hogy minden tevékenységében a rendet és az isteni jellemet képviselje.

22 „Ebben az időben az egyháznak fel kell öltöznie gyönyörű ruháját: »Krisztus a mi igazságunk«. Világos és határozott különbség van a jó és rossz között, amelyet be kell mutatni a világnak, magasra tartva Isten parancsolatait és Jézus hitét. Jelenjen meg a szentség szépsége eredeti fényében az Isten törvénye ellen fellázadt hűtlenek rúttságával és sötétségével szemben. Ezáltal megvalljuk Istent, elfogadjuk törvényét, amely kormányzásának alapja az Ő mennyei és földi birodalmában. Tekintélyét világosan és nyíltan kell a világ elé tárni; és nem kell követnünk a Jahve törvényével ellentétes előírásokat. Ha Isten törvényével dacolva megengedjük a világnak, hogy döntéseinket és tetteinket befolyásolja, akkor megsértjük Isten célját. Bármilyen tetszetős legyen is az indok, ha az egyház ezekben meginog, a mennyei könyvekben bejegyzik, hogy elárulta a legszentebb igazságokat és Krisztus országát. Az egyháznak szilárdan és határozottan kell képviselnie elveit az egész világegyetem s a föld királyságai előtt. Még a világ figyelmét és csodálatát is kivívja, ha állhatatos hűséggel őrzi Isten törvényének tiszteletét és szentségét. Sokan fogják dicsőíteni mennyei Atyánkat a jó cselekedetek láttán” (*Testimonies to Ministers*, 16–17. o.).

Péter apostol írja: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2:9).

Az egyház tökéletes Krisztusban

„Az Úr képességekkel, áldásokkal ruházta fel egyházát, hogy az bemutassa a világnak az Ő teljességének képmását, hogy egyháza tökéletes legyen benne; hogy folyamatosan képviselje egy másik, örökkévaló világ törvényeit, amelyek felülmúlják a földieket. Krisztus egyházának az isteni minta alapján épített templomnak kell lennie. Az angyal-mérnök arany mérőrudját a mennyből hozta, hogy minden kő az isteni mérték szerint formálódjon, megmunkálva és csiszolva, s a menny

jelképeként ragyogjon, az igazság napja fényes, tiszta sugarait szórva minden irányba.

Az Úr Jézus könyörületességével és gazdag kegyelmével hatni próbál az emberi szívekre. Olyan csodálatos változásokat tud létrehozni, amelyek Sátán minden diadalittas dicsekedése, valamint Isten és az Ő kormányzásának törvényei elleni gonosz összeesküvése ellenére bevezetetlen erődítményként állnak álokoskodásai és csalásai előtt. Sátán számára mindez felfoghatatlan titok. Isten angyalai, a szeráfok és a kérubok, az emberi eszközökkel való együttműködésre rendelt hatalmak csodálkozva és örömmel nézik, hogy az elbukott ember, aki egykor a harag fia volt, Krisztus jellemfejlesztő munkája nyomán az isteni képmáshoz válik hasonlóvá, Isten gyermekévé lesz, és fontos részt kap a menny munkájából, örömeiből.

Krisztus bőségesen ellátta egyházát képességekkel, hogy megváltott és megvásárolt tulajdonai dicsőítsék Őt. A Krisztus igazságával felruházott egyház az a hely, ahol Isten könyörületességének, szeretetének, kegyelmének gazdagsága teljességében megmutatkozik.

Krisztus úgy tekint folt nélküli tisztaságában és hibátlan tökéletességében levő népére, mint szenvedésének, megaláztatásának, szeretetének jutalmára és dicsőségének kiegészítésére. Krisztus a középpont, akiből minden dicsőség árad. »Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak« (Testimonies to Ministers, 17-19. o.).

23

Az egyház elkötelezett Krisztus egyháza lelki egységének a már előbb említett alapelvei mellett, és elkötelezi magát, hogy a Krisztus igazságával együtt járó békével és hatalommal legyőz minden akadályt, amit a bűn emelt az emberek között.

SZERVEZET ÉS TEKINTÉLY

Az egyházszervezet isteni elveken alapul. „Testvérek! Soha ne engedjétek, hogy bárki elgondolásai megingassák a renddel és összhanggal kapcsolatos hiteteket, amelynek az egyházban meg kell nyilvánulnia. A menny Istene a rend Istene, és azt kívánja minden követőjétől, hogy legyenek szabályai és rendelkezései, és őrizze meg a rendet” (*Testimonies*, 5. kötet, 274. o.).

A szervezet bibliai alapjai

Amikor Isten kihívta Izrael gyermekeit Egyiptomból, és tulajdon népévé fogadta őket, akkor egy lenyűgöző szervezeti rendről is gondoskodott számukra, amely polgári és vallásos kérdésekben egyaránt szabályozta életvitelüket.

„Izrael kormányzását a legalaposabb szervezés jellemezte. Csodálatos volt tökéletessége és egyszerűsége. A rend feltűnően megmutatkozott Isten minden teremtett műve tökéletességében és elrendezésében, mely a héber gazdasági életben is kifejezésre jutott. Isten volt a vezetés és a kormányzat középpontja, Izrael uralkodója. Mózes az Isten által kijelölt, látható vezetőként állott a nép élén, hogy Isten nevében gondoskodjék a törvények betartásáról és végrehajtásáról. Később a törzsek véneiből egy hetven tagból álló tanácsot választottak, hogy ez támogassa Mózes az a nép általános ügyeinek intézésében. Ezután következtek a papok, akik a szentélyben tanácskoztak az Úrral. A törzsek főnökei vagy fejedelmei uralkodtak a törzsek felett. Ezek alatt állottak és ügyködtek az »ezredeseknek, századosoknak, ötvenedeknek, tizedeseknek és tisztartóknak« nevezett előljárók, akik szintén a törzsek főemberei közül kerültek ki. Végül voltak olyan tisztjeik is, akiket különleges kötelességek végzésével bíztak meg” (*Pátriárkák és próféták*, 334. o.).

Ha megnézzük az újszövetségi egyházat, ugyanezt a tökéletes szervezettséget látjuk. Krisztus, aki az egyházat létrehozta (Mt 16:18), „rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta” (1Kor 12:18). Ő adott nekik ajándékokat és képességeket a rájuk háruló feladatok szerint, és élő, működő testté szervezte őket, amelynek Ő a feje.

„Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai” (Róm 12:4–5). „Ő a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első” (Kol 1:18).

„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz” (1Kor 12:4–5). „Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is” (1Kor 12:12). „Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodszor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra” (1Kor 12:27–28).

25

A szervezet jelentősége

Amiképpen nem létezhet élő, működő emberi test, ha tagjai nem kapcsolódnak szerves egységbe, és nem működnek együtt, éppúgy nem létezhet élő, növekvő, virágzó egyház sem, ha tagjai nincsenek egységes lelki testté szervezve, amelyben mindnyájan az Isten által alapított tekintély vezetése alatt működnek és végzik az Istentől rájuk bízott kötelességüket. Szervezettség nélkül semmiféle intézmény vagy mozgalom nem boldogul. A szervezett vezetés nélküli nemzeten hamar zűrzavar lesz úrrá. A szervezetlen üzleti vállalkozás csődbe jut. Szervezet nélkül az egyház is széthullik és tönkremegy.

Krisztus egyszerű, de hatékony szervezeti rendszert adott egyházának egészséges fejlődése érdekében, és hogy elvégezze dicsőséges feladatát:

elvigye a megváltás örömménetét az egész világnak. Az egyház missziójának és igyekezetének sikere az isteni mintához való hűséges ragaszkodástól függ.

„Egyesek arra a következtetésre jutottak, hogy amint egyre közelebb kerülünk az idők végéhez, Isten gyermekei mindenféle vallási szervezettől függetlenül fognak munkálkodni. Az Úr eligazított engem, hogy e műben nincs olyan, hogy minden ember független” (*Testimonies to Ministers*, 489. o.).

„Hogy örülne Sátán, ha erőfeszítései sikerrel járnának, és e nép közé bejutva megbonthatná a művet akkor, amikor az átfogó szervezés létfontosságú és a legnagyobb erő lesz a hamis ébredések távoltartására és az olyan követelések visszautasítására, amelyeket Isten Szava nem helyesel. Egyensúlyt kell tartanunk, hogy a bölcs, körültekintő munkával felépített szervezet ne omoljon össze. Nem adhatunk lehetőséget a rendbontóknak, akik ebben az időben irányítani kívánják a művet” (*Testimonies to Ministers*, 489. o.).

Isten célja a szervezettel

26

„Létszámunk növekedésével nyilvánvalóvá lett, hogy a szervezettség bizonyos formái nélkül nagy zűrzavar keletkezne, és nem lehetne sikeresen előrevinni a munkát. Hogy a lelkeszek eltartásáról gondoskodhassunk, a munkát új területekre vihessük, a gyülekezeteket és a lelkeszeket megvédhessük a méltatlan tagoktól, az egyházi javakat fenntarthassunk, az igazságot nyomdai termékekkel terjeszthessük és még sok más szempontból is nélkülözhetetlen volt a szervezettség” (*Testimonies to Ministers*, 26. o.).

„Mint a látható egyház tagja és az Úr szőlőskertjének munkása, minden hitvalló kereszténynek meg kell tennie a tőle telhető legtöbbet az egyház békéjének, összhangjának és szeretetének megőrzése érdekében. Gondoljunk Krisztus imájára: »Hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem«! Az egyház egysége meggyőző bizonyíték, hogy Isten elküldte Jézust a világ Megváltójául” (*Testimonies*, 5. kötet, 619–620. o.).

Az újszövetségi modell

Megváltónk megbízása, hogy egyházunk vigye el az evangéliumot az egész világra (Mt 28:19–20; Mk 16:15), nemcsak az üzenet hirdetését jelenti, hanem azok jólétének biztosítását is, akik elfogadták a felhívást. Ez magában foglalja a nyáj pásztorolását és őrzését, valamint a problémás emberi kapcsolatok kezelését is. Az ilyen helyzetek tették szükségessé a szervezettséget.

Az apostolok először egy tanácskozó testületet hoztak létre, amely Jeruzsálemből igazgatta az induló egyház tevékenységét (ApCsel 6:2; 8:14). Amikor a közösség már olyan nagy lett egy városban, hogy gyakorlati ügyeinek intézése bonyolultabbá vált, diakónusokat jelöltek ki az egyházzal kapcsolatos teendők intézésére (ApCsel 6:2–4).

Később nemcsak Ázsiában, de Európában is újabb gyülekezetek alakultak, ezért a szervezésben további lépés megtétele vált szükségessé. Azt látjuk, hogy Kis-Ázsiában „gyülekezetenként” (ApCsel 14:23) presbitereket választottak. A mű terjedése a Római Birodalom különböző tartományaiban a gyülekezetek – ahogy manapság mondanánk – egyházterületekbe való szervezését tette szükségessé (Gal 1:2). Így lépésről lépésre kialakult az egyház szervezete. Isten a szükségletnek megfelelően vezette és irányította műve vezetőit, így az egyházzal való tanácskozás során kialakult az a szervezeti forma, amely védelmezte a mű érdekeit.

Az egyház szervezete napjainkban

A Hetednap Adventista Egyház kormányzati formája képviseleti alapon működik, ami elismeri, hogy a tekintély a tagságon alapul, és a szervezet minden szintjén a rendben megválasztott képviselők által nyilvánul meg; tehát a végrehajtói felelősség az egyház vezetésében minden szinten átkerül a képviselő testületekhez és tisztviselőkhöz. A *Gyülekezeti kézikönyv* ezt a képviseleti elvet alkalmazza a helyi gyülekezetek működésére is. A képviseleti elvet az olyan szervezetekben, amelyek misszió státusszal rendelkeznek a működési szabályzatok határozzák meg, a konferenciai státusszal rendelkezőknél pedig a saját alkotmányuk

és alapszabályuk. Az egyházvezetésnek ez a formája azt is elismeri, hogy a szolgálatra való felszentelést az egyház világszerte elfogadja.

„Minden gyülekezeti tagnak szavazati joga van az egyházi tisztviselők megválasztásában. A gyülekezet választja meg az egyházterületi konferencia küldötteit. Az egyházterület választott képviselői választják a küldötteket az unió választó konferenciájára, és az uniók választott képviselői választják a generál konferenciái küldötteket. Ezáltal minden egyházterület, minden unió, minden intézmény, minden gyülekezet és minden tag – akár közvetlenül, akár képviselők útján – szavaz azoknak megválasztásában, akik a Generál Konferenciánál a fő felelősséget viselik” (*Testimonies*, 8. kötet, 236–237. o.).

Az egyház jelenlegi szervezeti formája az egyház missziója teológiai értelmezésének, a tagság növekedésének és az egyház földrajzi kiterjedésének az eredménye. Az egységek (konferenciák) képviselői 1863-ban találkoztak, hogy megszervezzék a Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciáját.

A Hetednapi Adventista Egyházban számos lépcsőfok vezet az egyes tagoktól az egyház világszéles munkájának megszervezéséig. Minden egyes szint tagjai rendszeresen összegyűlnek olyan hivatalos ülésre, mely a választott képviselők találkozója vagy konferenciája. (A helyi gyülekezet képviselőgyűlését testvérgyűlésnek nevezzük). A Hetednapi Adventista Egyház szervezésében nem létezik olyan egység, amely ön-maga státuszát hozza létre, sem olyan, amely ön-maga működését alakítja ki, mintha nem is az egyház családjába tartozna.

Az egyház szervezetének áttekintése

1. A helyi gyülekezet – a hívőknek egy meghatározott helyen lévő csoportja, amelyet az egyházterületi konferencián elismertek, és ott hivatalosan gyülekezeti státuszt kapott.

2. Egyházterület – A helyi gyülekezetek csoportja egy meghatározott földrajzi területen, melyet elismertek egy divízió év közbeni, vagy év végi bizottsági ülésén, vagy a divízió tanácsülésén, és ott hivatalosan megkapta a Hetednapi Adventista Egyház egyházterülete/misszióterülete/

csatolt területe státuszt, majd azután egy uniókonferencián is elismerték, és az egyházterületek/misszióterületek testvéri közösségébe sorolták. (Lásd 18. o.)

3. *Gyülekezetek uniója* – Gyülekezetek olyan csoportja egy meghatározott földrajzi területen, amelyet a Generál Konferencia ülészakán elismertek, és ott hivatalosan gyülekezetek uniója státuszt kapott konferenciai, vagy misszió státusszal. 28

4 *Unió/ Uniómisszió* – Egyházterületek olyan csoportja egy meghatározott földrajzi területen, amelyet a Generál Konferencia ülészakán elismertek, és hivatalosan unió, vagy uniómisszió státuszt adtak neki.

5. *A Generál Konferencia és divíziói* – A Generál Konferencia a világszéles egyházat képviseli. Az őt alkotó tagszervezeteket alkotmányában határozza meg. Világszéles tevékenységének elősegítése érdekében a Generál Konferencia regionális egységeket hoz létre, melyeket divízióknak nevezünk. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az éves tanácsuléseken a divíziókra ruházza át az általános adminisztratív felügyeletet az uniók és más egyházi egységek meghatározott csoportja felett, amelyek egy adott földrajzi egységen belül vannak.

Hitünk és gyakorlatunk alapja és forrása a Biblia; erre alapozva, a Generál Konferencia az ülészakán meghatározza az egyház alapvető hitelveit, hitelesíti a megszervezett uniókat és a misszióterületeket, módosítja a Gyülekezeti kézikönyvet, megválasztja a Generál Konferencia és a divíziók vezetőségét, elvégzi az Alkotmány és Alapszabályzata által meghatározott feladatokat, és áttekinti a végrehajtó bizottságtól jövő tetteket. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága felhatalmazást kap a két ülészak között, hogy az Alkotmány és Alapszabály szerint tevékenykedjen az őket megválasztók nevében. Így az egyház egységei és szervezetei világszerte úgy tekintik a Generál Konferencia ülészakát, mint az egyház hangját.

Az intézmények szerepe

Az egyház különböző szintjein lévő egységek nevelési, egészségügyi, kiadói és más különféle intézményeket működtetnek, azért hogy Krisztus

nevében szolgálatukkal választ adjanak az összezavarodott világ szükségleteire. A hetednapi adventisták teológiájában és filozófiájában ezek az intézmények kezdettől fogva alapvető eszközei voltak az egyház lelki missziója teljesítésének, amely az egész embert szolgálja, és az evangéliumot az egész világra elviszi.

Egyetlen egyházi egység vagy intézmény sem tehető felelőssé egy másik egyházi egység tartozásai, adósságai, cselekedetei vagy mulasztásai miatt egyszerűen csak azért, mert az is az egyházhoz tartozik.

29 **Tekintély a korai egyházban**

Mint Teremtő, Megváltó és Megtartó, az egész teremtés Ura és Királya, Isten az egyedüli forrása és alapja az egyház tekintélyének. Mivel Isten hatalommal ruházta fel prófétáit és apostolait (2Kor 10:8), ők döntő és kiemelt szerepet töltek be Isten Igéjének közvetítésében és az egyház felépítésében (Ef 2:20).

A korai egyház felelősségének tartotta, hogy mind hitelvei, mind pedig gyakorlata terén a tisztaságra törekedjen. A vének (vagy püspökök) nagy tekintéllyel rendelkeztek. Egyik fő hivatásuk az általános pásztori gondoskodás és a felügyelet volt (ApCsel 20:17–28; Zsid 13:17; 1Pt 5:1–3), olyan különleges feladatokkal együtt, mint a helyes tantételek tanítása és az ellenkezők meggyőzése (1Tim 3:1–2; Tit 1:5, 9). Azt tanították, hogy „vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Istentől valók-e” (1Jn 4:1), vagy Pál kifejezésével „mindent vizsgáljátok meg: a jót tartsátok meg” (1Thessz 5:21).

Mindez érvényes volt az egyházfegyelemmel kapcsolatban is (Mt 18:15–17). A fegyelem gyakorlása mindent magában foglalt: a személyes és gondoskodó intéstől (Mt 18:16; Gal 6:1) a gyülekezeti tagságból való eltávolításig (Mt 18:18; 1Kor 5:11, 13; 2Kor 2:5–11).

Az egyháznak ennél fogva joga van megszabni saját vezetésének szabályait.

A Generál Konferencia a legfelsőbb tekintély

Az egyházban ma az ülésező Generál Konferencia, ill. az ülészakok között pedig a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az egyház legfelsőbb irányító szerve. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságát az alkotmánya feljogosítja arra, hogy alárendelt szervezeteket hozzon létre felhatalmazva őket saját feladataik elvégzésére. Ezért minden alárendelt szervezet és intézmény az egész egyházban elismeri a Generál Konferencia ülészakát és a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságát, mint Isten után a legfelsőbb hatalmat a hetednapi adventisták között.

Nézeteltérések esetén – gyülekezeteken, egyházterületeken és intézményeken belül vagy azok között, amelyeket nem tudnak egymás között megoldani – a következő, felettes egységhez fordulnak a felek. Ha a kérdés nem lett megoldva ezen a szinten, a sértett egység forduljon a következő felsőbb szervezeti szinthez. Egy szervezeti szint, amelyhez a panasz érkezett, dönthet úgy, hogy nem foglalkozik az üggyel, amely esetben a legfelsőbb beavatott szervezeti szint döntése a végső szó a vitában. Amikor egyházi egységek felülvizsgálják más egységek döntéseit, akkor nem vállalhatják fel egyetlen más egyházi egységnek sem a jóállási kötelezettségeit. 30

„Többször kaptam tanítást az Úrtól, hogy ember ítéletét ne rendeljük alá egy másik ember ítéletének. Soha ne tekintsék egy ember véleményét vagy néhány férfi ítéletét elég bölcsnek és erősnek ahhoz, hogy a munkát ellenőrzése alatt tartsa és, megmondja, milyen terveket kell követni. Ha azonban az összes területről összegyűlt testvérek által alkotott Generál Konferencia határoz valamit, akkor az egyes személyek elhatározásukat, függetlenségüket és személyes véleményüket adják fel, és ne ragaszkodjanak makacsul ahhoz. Egy munkás soha ne tekintse erénynek álláspontjához való makacs ragaszkodását, ha az a közösség döntése ellen van” (*Testimonies*, 9. kötet, 260. o.).

LELKÉSZEK ÉS MÁS EGYHÁZI ALKALMAZOTTAK

Isten által kijelölt szolgálat

„Istennek egyháza van, tőle rendelt szolgálakkal. »És adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul; a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.«

Isten férfiakat választott, hogy buzgó figyelemmel és éber állhatatossággal őrkdjenek, hogy Sátán gonosz terveivel ne tehesse tönkre azt, hanem megálljon a világban, Isten dicsőségét hirdetve az emberek között” (*Testimonies to Ministers*, 52–53. o.).

Egyházterületi elnök – Az egyházterület elnöke tapasztalt, jó bizonyossággal rendelkező felszentelt lelkész legyen. Egyházterületén az evangéliumi szolgálat vezetője, és minden gyülekezet első vénje, felügyelője. A gyülekezetek lelki jólétéért és épüléséért fáradozik. Munkáikban és terveikben tanácsolja őket. Elmehet minden gyülekezetbe, minden gyülekezeti istentiszteletre, minden testvérgyűlésre és bizottsági ülésre, szavazati jog nélkül, kivéve, ha a gyülekezet megadja ezt neki, vagy tagja az adott gyülekezetnek. Hivatalánál fogva minden gyülekezeti ülésen elnökölhet, ha ez szükséges. Betekintési joga van minden gyülekezeti jegyzőkönyvbe.

A területi elnök nem félreállítja a gyülekezet megválasztott tisztviselőit, hanem együttműködik velük. A tisztviselőknek pedig kötelességük is egyben az egyházterületi közösség kötelékeit elismerve

tanácskozni vele a gyülekezet jólétével kapcsolatos minden üggyről. Nem szabad megakadályozniuk őt kötelességeinek megfelelő elvégzésében.

Egyházterületi osztályvezetők – Az osztályvezetők az egyházterületi bizottság általános irányítása alatt, a munka minden ágáért felelős egyházterületi elnökkel tanácskozva dolgoznak, és az egyház munkájának kiemelt ágait gondozzák. Ezeknek az alkalmazottaknak szabad bejárást kell kapniuk a gyülekezetekbe, hogy a rájuk bízott munkát sikeresen végezhesék. Alkalmat kell kapniuk arra, hogy terveiket a gyülekezet elé tárhassák és kidolgozhassák. Elvárható, hogy e munkások megértéssel fogadjanak minden gyülekezeti tervet, még ha az hatáskörükön kívül esik is. 32

Az osztályvezetők nincsenek felruházva adminisztratív vagy végrehajtói jogkörrel; kapcsolatuk a helyi gyülekezetekkel tanácsadói jellegű. Munkájuk nem ugyanolyan módon kapcsolódik a gyülekezetekhez, mint az egyházterületi bizottságé vagy az elnöké. Tevékenységük elsősorban egy meghatározott feladatkörre terjed ki, és az egész egyházterületen végzik munkájukat. Nem azt várják tőlük, hogy a gyülekezeti választásokon, vagy adminisztratív kérdésekben, vagy a szolgálat bármely más ágával kapcsolatban tanácsolják a gyülekezeteket, hacsak erre az egyházterületi elnök külön fel nem kéri őket.

Felszentelt lelkészek – Amikor az egyházterület bizottsága a felszentelt lelkészt a gyülekezetek pásztorának vagy körzeti vezetőnek kijelöli, az nem veszi át az elnök helyét szolgálati területén. Nem ugyanazt az adminisztratív hatáskört ruházzák rá, mint az elnökre, ugyanakkor az egyházterület terveinek és célkitűzéseinek kivitelezésében együttműködik az egyházterületi elnökkel.

A gyülekezet lelkészévé kijelölt felszentelt lelkész a gyülekezeti presbiterek segítségével végzi munkáját. A szolgálatra való felszentelése folytán joga van vezetni minden egyházi szertartást. Ő a gyülekezet lelki vezetője és tanácsadója. Neki kell irányítania feladataikban a gyülekezeti tisztségviselőket, és velük együtt megtervezni a gyülekezeti munka és tevékenység minden ágát.

A lelkész tagja a gyülekezeti bizottságnak, és elnököl annak ülésein. Abban az esetben, ha a gyülekezet lelkésze fel kívánja magát menteni a gyülekezeti bizottságban való elnöklés felelőssége alól, akkor a gyülekezet egyik presbitere elnököl a lelkésszel együttműködve. (Lásd 74. o.) A gyülekezet lelkésze a presbiterek közreműködésével tervezze és irányítsa a gyülekezet lelki szolgálatait, mint pl. a szombat délelőtti istentiszteleteket, imaórákat, valamint vezesse az úrvacsora és keresztség szolgálatát! A gyülekezet lelkésze ne vegye körül magát a saját maga által kiválasztott tanácsadói testülettel, hanem mindig működjön együtt a gyülekezet megválasztott tisztségviselőivel!

Ha egy evangelizátort azzal bíznak meg, hogy olyan helyen végezzen evangelizációs tevékenységet, ahol van gyülekezet, az egyházterület kérje fel a gyülekezet lelkészét arra, hogy segítse az evangelizátor munkáját; így a lelkésznek alkalma nyílik arra, hogy megismerje gyülekezete leendő tagjait.

A lelkészeket vagy segédlelkészeket nem a gyülekezetek jelölik vagy választják, hanem az egyházterületi bizottság jelöli ki őket – és ezeket a kinevezéseket bármikor megváltoztathatja. (Lásd 74. o.)

33 Egy lelkészt az egyházterületi bizottság határozata alapján fel lehet menteni lelkészi szolgálata alól anélkül, hogy gyülekezeti tagságát ez érintené. Ha egy lelkész gyülekezeti tagságát megszüntetik, de később visszaveszik gyülekezeti tagnak, lelkészi tisztét ezzel nem nyeri vissza.

Segédlelkészek – Az egyházterület segédlelkészi megbízást ad a leendő felszentelt lelkészeknek azért, hogy alkalmat adjon arra, hogy lelkészi szolgálatra való elhivatottságuknak bizonyosságát adják, különösen a lélekmentés terén. Az ilyen megbízás lehetőséget ad a lelkészi adottság fejlesztésére.

A segédlelkésznek joga van prédikálni, részt venni az evangelizációban, vezetni a missziómunkát és segédkezni bármely gyülekezeti tevékenységben.

Adódhatnak azonban olyan körülmények, hogy az egyházterületnek lelkészi vagy lelkészsegédi felelősséggel kell felruháznia egy segédlelkészt egy vagy több gyülekezetben. Azért, hogy bizonyos lelkészi feladatokat elvégezhesen a gyülekezetben vagy gyülekezetekben, ahol szolgál, meg kell választani őt presbiternek. És mivel elsőként a divízió

végrehajtó bizottsága adhat felhatalmazást a segédlelkészek jogkörének kiterjesztésére, jóvá kell hagynia a kiterjesztett jogkört és pontosan, világosan meg kell határoznia, hogy a segédlelkész milyen egyéb funkciókat tölthet még be. A kiterjesztett jogkör csak arra a gyülekezetre vagy azokra a gyülekezetekre korlátozódik, ahová lelkészként kijelölték, és ahol felszentelt presbiter. A területi bizottság döntését csak a divízió bizottságának döntése után hozhatja meg. (Lásd 74. o.)

Az egyházterületi bizottság ne lépje túl a divízió bizottságának felhatalmazását a segédlelkész jogkörének kiterjesztése terén. Nem adhat felhatalmazást egy segédlelkésznek, hogy kiterjesztett jogköröket gyakoroljon azon a gyülekezeten vagy körzeten kívül, ahova kijelölték és ahol felszentelt presbiter. Az egyházterületi bizottság határozata nem helyettesítheti a gyülekezeti választást vagy az evangélium szolgálatára való felszentelést.

Bibliamunkás – Az egyházterület alkalmazhat bibliamunkásokat és megbízhatja őket, hogy dolgozzanak evangelizációs célkitűzésekért vagy a helyi gyülekezetek szolgálatában. Habár a bibliamunkások az egyházterület közvetlen irányítása alatt dolgoznak, ha egy bibliamunkást evangelizációs feladattal bíztak meg, akkor az evangelizációt irányító személy irányítása alatt, ha gyülekezeti szolgálattal bíztak meg, akkor a lelkész irányítása alatt dolgozik. Az egyházterület alkalmazásában álló bibliamunkást nem szabad felkérni semmilyen gyülekezeti tisztség betöltésére, kivéve, ha az egyházterület erre engedélyt adott, de engedni kell, hogy szabadon végezhesse a személyes lélekmentő munkát.

Az egyházterületek irányítják az egyházi alkalmazottakat – Az egyházterületi elnök az egyházterületi bizottsággal tanácskozva irányítja minden egyházterületi alkalmazott munkáját, így a lelkész, a bibliamunkás, az egyházterületi osztályvezető munkáját is, akik a területtől kapják megbízólevelüket, és felelősséggel is a területnek tartoznak, nem a helyi gyülekezetnek. A gyülekezetek kérhetik egyházterületi alkalmazottak szolgálatát vagy segítségét az egyházterületi elnöktől, de minden esetben az egyházterületi bizottság adja a kinevezést. Az egyházterületi bizottság megváltoztathatja az alkalmazottak megbízásait, ha úgy gondolja, hogy arra szükség van. Az alkalmazott

vagy a gyülekezet kérheti az egyházterület bizottságát, hogy hallgassa meg a munkaterületből való áthelyezéssel kapcsolatban. A bizottság az egész egyházterület érdekeit figyelembe véve alaposan megfontolja a kérést, és a döntést ennek alapján hozza meg. Amennyiben a helyzet úgy alakulna, hogy az alkalmazott megtagadja a bizottsággal való együttműködést, és nem hajlandó a döntéssel összhangban dolgozni, ez a magatartás fegyelemsértésnek tekinthető, és ennek megfelelően kell kezelni. A munkás semmilyen körülmények között nem fellebbezhet a gyülekezethez az ilyen döntés miatt. Egyházterületi fegyelmi eljárás alá esik minden gyülekezet, ha ilyen körülmények között az alkalmazottat támogatja.

Kinevezések és megbízások

A felelős vezetőknek Isten ügyét féltő gonddal kell védelmezniük a szervezet minden szintjén, kezdve a helyi gyülekezetektől a Generál Konferenciáig. Minden hitelesített, teljes munkaidőben dolgozó egyházi alkalmazott – meghatározott időtartamra – hivatalos kinevezést vagy megbízást kap az irányító bizottságoktól.

Az egyházterületen a bizottság tekintéllyel ruház fel bizonyos embereket, hogy lelkészként és evangéliumi munkásként képviseljék az egyházat. Ezt a tekintélyt a kinevezés vagy megbízás odaítélése jeleníti meg, amely megfelelően keltezett és az egyházterület tisztviselői által aláírt igazolvány és megbízólevél. Az így rájuk ruházott tekintély nem válik a személy részévé és nem személyes tulajdon, hanem a kinevezést adó testületé – és bármikor visszavonható, ha ok van rá. Az igazolványok és megbízólevelek sosem tekinthetők az alkalmazottak személyes tulajdonának, és azokat vissza kell szolgáltatni, ha érvényességük lejárt, vagy ha a kiállító szervezeti egység azt kéri.

Egyetlen gyülekezetben se adjanak szót senkinek, kivéve, ha a gyülekezet meghívta az illetőt az egyházterület szabályainak megfelelő módon. Elismerjük azonban, hogy időnként helyénvaló az, ha állami tisztségviselők vagy polgári vezetők is szót kapnak gyülekezeteinkben; de engedéllyel nem rendelkező személyeket nem szabad a szószékre engedni. (Lásd 118–121. o.)

Lejárt kinevezések és megbízások – A kinevezések és megbízások az egyházterület Alkotmánya és Alapszabálya vagy Működési Szabályzata által meghatározott időtartamra érvényesek. Azokat az egyházterületi konferencia ülésén vagy a területi bizottság ülésén szavazással újítják meg. A lejárt vagy érvénytelen kinevezés vagy megbízás semmilyen tevékenység végzésére nem jogosít fel.

Nyugdíjasmunkások – Anyugdíjasmunkások megbecsülést, figyelmet érdemelnek, hiszen segítséget nyújtanak Isten egyházának építésében. Továbbra is áldást és segítséget jelenthetnek abban a gyülekezetben, ahol tagsággal rendelkeznek, és ahol bármilyen gyülekezeti tisztségre megválaszthatók. Lelkeszi szolgálatot is végezhetnek az egyházterületi bizottság irányítása alatt.

Korábbi lelkészek, akik nem rendelkeznek érvényes kinevezéssel – Olyan személy, aki korábban felszentelt lelkész volt, de nem rendelkezik érvényes kinevezéssel, megválasztható presbiternek, és ha felszentelése nem lett érvénytelenítve, nem kell újra felszentelni, de nem lépheti túl egy helyi presbiter munkáját és hatáskörét.

GYÜLEKEZETEK ÉS SZÓRVÁNYOK (CSOPORTOK) MEGSZERVEZÉSE, ÖSSZEVONÁSA ÉS FELOSZLATÁSA

Egy gyülekezet megszervezése

A gyülekezetet felszentelt lelkész szervezi meg az egyházterületi bizottság javaslatára. (A szórványok megszervezését lásd a 37–38. oldalon). Mivel egy gyülekezet megszervezésével sok minden együtt jár, ezért hívják meg erre az alkalomra az egyházterület elnökét is.

Amikor egy megkeresztelt hívő csoport felkészült arra, hogy egy megszervezett gyülekezet feladatait ellássa, az egyházterület elnökével tanácskozva, az egyházterületi bizottság jóváhagyását kérve, ki kell jelölni a gyülekezet megszervezésének időpontját.

Amikor a megjelölt időpontban a megkeresztelt hívők összegyűltek, a szertartást végző személy röviden ismertesse a hetednapi adventisták alapvető hitelveit.

Amikor ez megtörtént, a levezető egy felhívásban megkéri őket arra, hogy mindazok, akik egyetértenek a felsorolt hitalapelvekkel, és a gyülekezeti közösséghez kívánnak tartozni, jöjjenek előre. Minden egyes személy nevét fel kell jegyezni. Ha valakik már tagjai az egyházterületi gyülekezetnek, vagy más gyülekezetnek, a levezető mutassa be gyülekezeti levelüket, amelyet korábban beszereztek. A gyülekezeti levéllel rendelkezők képezik az új gyülekezet magvát.

Ha azonban senki sincs, aki gyülekezeti levéllel rendelkezne, akkor három tagot válasszanak ki, akik majd a gyülekezet magvát képezik (lehetőleg tapasztalt szombatünneplők legyenek). Ezután a következő kérdéseket lehet feltenni nekik: Elfogadjátok-e Krisztust személyes Megváltótoknak? Teljesen egyetértetek-e az imént felsorolt hitpontokkal? Alámerítéssel keresztkeltek-e meg? Rendben van-e gyülekezeti tagságotok, és bizodalommal vagytok-e egymás iránt?

Ha ezekre a kérdésekre igenlő választ adtak, akkor ki lehet jelenteni, hogy ez a három személy alkotja az új gyülekezet magvát. Ezután egymás után szólítják a névsorba vett személyeket. Az illető feláll, és a már említett kérdéseket neki is felteszik, majd a gyülekezet már meglévő magva szavaz a tag felvételéről. Mindegyikük ily módon lesz a gyülekezet tagja, és joguk van arra, hogy a következő névre már ők is szavazzanak. Gondosan ügyelni kell arra, hogy az így felvett tagok jó közösségben és testvéri szeretetben legyenek egymással. Ha hitelvi vagy a közösséget érintő kérdésben kétely támadna, és azt nem lehet azonnal, kedvesen és tapintattal elrendezni, ilyen esetben az eljárást el kell halasztani. 37

Amikor már mindenkit felvettek, a gyülekezet egy önálló egységet alkot, és készen áll a tisztségviselők megválasztására. Meg kell választani a jelölő-bizottságot, amelynek elnöke a szervezést végző lelkész. Ez a bizottság jelölteket állít a különböző tisztségek betöltésére. Miután a tisztségviselőket megválasztották, a presbitereket fel kell szentelni, kivéve, ha ők már felszentelt presbiterek voltak korábban is. Hasonló, de rövidebb szertartással történik a diakónusok és diakonisszák felszentelése. Amikor mindez megtörtént, a gyülekezet megszervezettnek tekinthető, és készen áll a szolgálatra.

Az alapító összejövetel befejezése előtt a tagok megszavazzák a kérelmet az egyházterület felé, hogy a következő egyházterületi konferencia ülésén vegyék fel a gyülekezetek közösségébe az újonnan megszervezett gyülekezetet.

Az új gyülekezet hatékonyságának növelése érdekében az egyházterületnek és a helyi vezetőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a tisztségviselők teljes tájékoztatást kapjanak feladataikra vonatkozóan. A gyülekezet számára gondoskodni kell az úrvacsorához és a lábmosás szertartásához szükséges kellékekről. Ha megoldható, akkor a gyülekezet megszervezésekor úrvacsorai istentiszteletet kell tartani. A pénztáros, a jegyző, valamint a többi tisztségviselő is kapja meg a szolgálatához szükséges nyomtatványokat, illetve pénztárkönyveket.

Egy szórvány (csoport) megszervezése

Ahol több elszigetelten élő hívő lakik egymáshoz meglehetősen közel, vagy ahol egy kiscsoport, házi gyülekezet, vagy gyülekezetalapítás magcsoportja működik, fontolják meg a szórványalapítás lehetőségét a közösség, az együttes imádkozás és a missziómunka érdekében; azzal a szándékkal, hogy idővel megszervezett gyülekezetté nőik ki magukat, vagy egy adott földrajzi területen további házi gyülekezeteket hoznak létre.

A szórvány státuszt az egyházterületi bizottság szavazhatja meg, amely fel is oszthatja, amennyiben ez szükségessé válik. A divíziónak és/vagy az egyházterületnek írott szabályzóval kell rendelkeznie azzal kapcsolatban, hogy a területén hogyan kell szórványokat megszervezni.

Azok a gyülekezeti tagok, akik egy kiscsoportnak, házi gyülekezetnek a tagjai, egy új szórvány magját hozhatják létre. Mindenkinek, aki egy ilyen szórvány tagja akar lenni, vagy az egyházterületi gyülekezethez, vagy egy helyi gyülekezethez (anyaggyülekezet) kell tartoznia. Amennyiben egy ilyen szórványhoz tartozó személy az egyházterületi gyülekezethez tartozik, az egyházterületi bizottság szavazza meg a gyülekezeti levelének átvételét az egyházterületi gyülekezetbe, és ott nyilvántartják őket, mint az új szórvány tagjait.

38 Amikor az egyházterületi bizottság jóváhagyja egy szórvány megszervezését, választani kell egy vezetői csapatot, ami egy vezetőből, egy jegyzőből és egy pénztárosból áll. A szervezést az abban a körzetben dolgozó lelkész vagy az egyházterületi bizottság által kijelölt lelkész végezheti, a szórvány tagjaival való tanácskozás után.

Minden más tisztségre való jelölést a szórvány tagjai választanak szavazással az összejövetelükön, amikor a körzetvezető vagy egy olyan személy elnököl, akit az egyházterületi bizottság erre felhatalmazott. Csak a Hetednapi Adventista Egyházban rendezett tagsággal rendelkezők jelölhetők tisztségekre.

A szórvány vezetőjét nem kell felszentelni a szolgálatra. Nincs joga olyan feladatokat végezni, amelyek egy gyülekezet presbiterének kiváltságai. Azonban ott, ahol kivételes körülmények indokolták teszik, az egyházterületi bizottság kinevezhet egy olyan személyt, aki gyülekezeti

tapasztalatokkal és vezetői képességekkel rendelkeznek, hogy a szórvány presbitereként szolgáljon.

A szórvány jegyzőjének feljegyzést kell készítenie a szórvány minden egyes tevékenységéről és összejövételéről, és statisztikai beszámolót kell küldenie az anyagyülekezetnek vagy az egyházterület titkárának. Ezeknek a beszámolóknak tartalmazniuk kell a szórvány tevékenységét, és be kell számolni az összejövetelek résztvevőiről is. A beszámolóknak ki kell térnie a hétköznapi és a szombaton végzett missziómunkára is.

A szórvány pénztárosa a befolyt és a kiadott pénzüsségekről pontos könyvelést vezessen. Az egyházterület által meghatározott időben haladéktalanul küldjön el minden tizedet és adományt – kivéve a helyi célokra gyűjtött adományokat – az egyházterületi pénztárosnak, aki egyben az egyházterületi gyülekezet pénztárosa is.

Ha a megszervezett szórvány tagjai az egyházterületi gyülekezet tagjai, a szórványnak nincs joga egyházfegyelmi ügyekben eljárni, illetve gyülekezeti levelet kiadni vagy tagokat felvenni. Minden ilyen ügyet tovább kell adni az egyházterületi bizottságnak, amely egyben az egyházterületi gyülekezet bizottsága is. Az egyházterület elnöke az egyházterületi gyülekezet presbitere is.

Ha az egyházterület egy szórványt úgy szervez meg, hogy a tagok nem a területi gyülekezetnek, hanem a közeli helyi gyülekezetnek a tagjai, akkor a fent leírt tevékenységeket (beszámolás, gyülekezeti tagság kérdése) az anyagyülekezetnek kell elvégeznie.

Mivel a szórványoknak gyarapodniuk kell, és végül el kell jutniuk arra a pontra, amikor szükségessé válik a rendes gyülekezetté való szervezésük, a szórvány vezetősége támogasson és mozdítson elő minden olyan gyülekezeti munkát és tevékenységet, amelyet a szervezett gyülekezetek rendszerint végeznek, hogy így a teljes gyülekezeti szervezettséggel együtt járó nagyobb felelősségre készítsék fel a tagokat.

Gyülekezetek összevonása

39

Ha tanácsosnak látszik két gyülekezet összevonása, az egyházterületi bizottság tegyen javaslatot erre. A szabályosan összehívott testvérülésen,

amit az egyházterületi elnök, a gyülekezet lelkésze vagy más felszentelt lelkész vezet, mindkét érintett gyülekezet szavazzon az összevonás kérdéséről. Ha mindkét gyülekezet igennel szavazott, akkor együttes ülést kell tartani, amit az egyházterületi elnök, távollétében az egyházterület által erre kijelölt felszentelt lelkész vezet.

A megállapodásról gondosan megírt nyilatkozatot kell készíteni, amely tartalmazza az összevonás okát és az ezzel kapcsolatos lényeges kérdéseket, pl. a javak kezelése, az anyagi kötelezettségekért vállalt felelősség stb. Ez a nyilatkozat tartalmazza, hogy az összevonás milyen feltételekkel történt. A dokumentumban rögzítik az egyesített gyülekezet új nevét is, valamint azt, hogy az addigi két gyülekezet minden tisztviselőjét felmentik a szolgálat alól.

A két gyülekezet összevonása akkor történik meg, amikor az együttesen ülésező tagok elfogadják a nyilatkozatot. Az új gyülekezet tagjai válasszanak jelölő-bizottságot, hogy tisztviselőket jelöljenek, akik a gyülekezeti év hátralevő részében a szolgálatokat ellátják.

A nyilatkozat egy másolatát el kell juttatni az egyházterülethez.

Mindkét gyülekezet teljes tagsága az új szervezetben egyesül. Ilyen körülmények között megengedhetetlen, hogy egy tag azért maradjon ki, mert az összevonás alkalmával elmulasztották felírni a nevét a tagok névsorába. Az összevont testület lesz felelős minden tag esetében a rendért és fegyelemért. A gyülekezeti fegyelmi eljárás alatt álló tagok esetében a kézikönyv erre vonatkozó bekezdései alapján kell eljárni.

Mindkét gyülekezet könyvei és feljegyzései az összevont gyülekezet tulajdonává válnak. Az egyházterületet értesíteni kell, és a következő egyházterületi konferencián meg kell tenni a szükséges lépéseket az új helyzettel kapcsolatban.

Gyülekezetek feloszlátása és kizárása

„Krisztus is szeretete az egyházat, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az ige által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte;

hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat; Mert az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő testéből és az Ő csontjaiból valók” (Ef 5:25–30).

A gyülekezettel kapcsolatos fegyelmi eljárásokban ez a lelkület vezessen; akár egy egyénről, akár egy gyülekezetről, mint testületről legyen szó: segíteni és megőrizni Isten ügyéért!

Egy gyülekezet léte nem szükségszerűen örökké tartó. A következő okok miatt lehet gyülekezeteket felosztatni, vagy a gyülekezetek közösségéből kizárni: 40

1. A taglétszám csökkenése – Előfordulhat az, hogy a gyülekezet fenntartására tett minden erőfeszítés ellenére a taglétszám annyira lecsökken a környékről való elköltözés, elhalálozás vagy hitehagyás miatt, hogy veszélybe kerül a gyülekezet léte. Ilyen körülmények között az egyházterület bizottsága tegyen javaslatot a gyülekezet lehetséges felosztatására.

Mielőtt a felosztatás megtörténne, a megmaradt tagokat fel kell kérni arra, hogy tagságukat helyezték át más gyülekezetekbe.

Ha elég tag marad, akkor össze kell hívni egy testvérgyűlést, amelyen az egyházterületi elnök vagy az általa kijelölt lelkész elnököl. Ezen a gyűlésen kell megszavazni a rendezett tagsággal rendelkező tagok levelének más gyülekezetbe való elküldését. Így a gyülekezet az egyházterületi bizottság javaslatára felosztatja önmagát. Az egyházterületi bizottság előtt így nyitva az út, hogy a gyülekezet felosztatásának jegyzőkönyvezését elvégezze.

Ha az egyházterület bizottságának megítélése alapján túl kevés tag maradt ahhoz, hogy egy ilyen gyűlést összehívjanak, akkor az egyházterület bizottságának joga van ahhoz, hogy a rendezett tagsággal rendelkezőknek javasolja tagságuk más gyülekezetbe vagy az egyházterületi gyülekezetbe való áthelyezését. E módon a gyülekezet felosztatása megtörtént.

Ha a felosztatás idején vannak olyan tagok, akik gyülekezeti fegyelmi eljárás alatt állnak, és ezért nem adható nekik levél, amely bizonyítaná, hogy rendezett tagsággal rendelkeznek, akkor az ő tagságukat átmenetileg az egyházterületi gyülekezetben kell tartani, és ez idő alatt

az egyházterület tisztviselői bizonyosodjanak meg arról, hogy minden erőfeszítést megtettek annak érdekében, hogy ezeket a személyeket a lehető leghamarabb kielégítő keresztényi tapasztalathoz segítsék. Ha erőfeszítésük sikerrel jár, akkor az illetők tagságát meg lehet erősíteni az egyházterület gyülekezetében, vagy levelüket átirányíthatják egy másik gyülekezetbe. Ha nem lehet visszanyerni őket, akkor nevüket az egyházterület bizottságának szavazata alapján törölni kell a névsorból.

2. Fegyelmezés – Ritkák azok az alkalmak, amikor fegyelmi okok miatt kell gyülekezeteket kizárni, hiszen az egyház küldetése a keresés és a megmentés. Ahol állandósulnak a súlyos problémák, mint például a hitehagyás, a Gyülekezeti kézikönyvvel összhangban való cselekvés visszautasítása vagy az egyházterülettel szembeni lázadás, akkor komoly erőfeszítéseket kell tenni azért, hogy elkerülhető legyen a kizárás. A lelkész prédikációival és személyes látogatásokkal igyekezzon elmélyíteni a gyülekezet lelki életét. Az egyházterülettel együttműködve ébredést munkáló sorozatot kell tartani, hogy a tagok megújítsák az Úrral kötött szövetségüket. Ha ezek az erőfeszítések nem járnak sikerrel, a lelkész az egyházterületi bizottsággal együttműködve tanácskozzon a gyülekezettel, és annak vezetőségével, a gyógyításra és megbékélésre törekedve, hogy a gyülekezet továbbra is fennmaradhasson.

41

Az ilyen jellegű gyógyító intézkedéseket kell előnyben részesíteni, hogy megelőzzük a kapcsolatok megromlását, ami később a gyülekezet kizárásához vezethet.

Mindazonáltal, ha a gyülekezet megtartására tett erőfeszítések kudarcot vallanak, az egyházterület bizottsága gondosan tanulmányozza a gyülekezet kizárásának kérdését. Ha e lépés mellett döntenek, akkor az alábbiak szerint kell eljárni:

a. A javasolt kizárásra vonatkozó döntést és annak okait egy testvérgyűlés keretében tárják az érintett gyülekezet elé, tájékoztatás és megfontolás céljából.

b. Abban az esetben, ha a gyülekezet nem fogadja el a felosztatási javaslatot, kétféleképpen reagálhat:

1) Megszünteti a fegyelmezésre okot adó tényezőt, elfogadja az egyházterület feltételeit, majd kérelmezi az egyházterületnél a felosztatásra vagy kizárásra tett javaslat visszavonását.

2) Az unió végrehajtó bizottságához fordul, vagy gyülekezetek uniója esetén a divízióhoz, hogy az döntsön a gyülekezet ügyében.

c. Abban az esetben, ha a gyülekezet kitartóan lázad, az egyházterület bizottságának javaslatot kell tennie a rendes vagy a rendkívüli konferenciai ülésnek a gyülekezet kizárására.

d. Ha a konferencia megszavazza a kizárást, akkor az egyházterületnek végre kell hajtania a döntést.

A tagokról való gondoskodás, nyilvántartás és a pénzalapok

A felosztatott vagy kizárt gyülekezetnek lehetnek olyan hűséges tagjai, akik szeretnék a Hetednap Adventista Egyház tagjai maradni. Az ő érdekükben a tagságukat átmenetileg – legfeljebb egy évig – az egyházterületi gyülekezetnél kell nyilvántartani, így adva alkalmat nekik, hogy az egyházterületi gyülekezethez tartozzanak, vagy levelüket választásuk szerint más gyülekezetbe kérik át. E tagok helyzetét az egyházterület bizottsága értékeli, és ha kielégítőnek találja, akkor javasolja, hogy tagok lehessenek az egyházterületi gyülekezetben, vagy más, általuk választott gyülekezetben.

A felosztatott vagy kizárt gyülekezet azon tagjainak neveit, akik fegyelmi eljárás alatt állnak, át kell adni az egyházterületi titkárnak abból a célból, hogy az egyházterületi bizottság idejekorán figyelemmel tudja kísérni őket, mint ahogy azt fentebb már elmondtuk, a létszámcsökkenés miatt felosztatott gyülekezetekkel kapcsolatosan.

Ha a taglétszám csökkenése vagy fegyelmi okok miatt egy gyülekezetet felosztatnak vagy kizárnak, minden adományt, pénzügyi feljegyzést, minden ingó vagy ingatlan vagyont, akár a helyi gyülekezet, akár az egyházterület, akár más egyházi intézmény nevén volt, az egyházterületnél kell letétbe helyezni. Így az egyházterület joga, hatásköre és kötelessége az, hogy kezelje, védelmezze vagy rendelkezzen minden szóban forgó vagyonnal és pénzalappal. A felosztatott vagy kizárt gyülekezet minden könyvét és feljegyzését az egyházterület titkárának és/vagy pénztárosának kell őriznie.

Azokban az esetekben, amikor fegyelmezésre nem került sor, egy alternatív megoldása lehet a gyülekezet felosztatásának és

megszüntetésének, ha visszatérnek a szórvány státuszhoz. Ekkor az egyházterületi bizottság többségi szavazatával lehet a döntést meghozni, a körzet lelkészével és tagjaival való konzultációt követően. A gyülekezettel a döntést a lelkész vagy az egyházterület képviselője közli.

A rendezett tagsággal rendelkező tagok levelének az egyházterületi gyülekezetbe vagy más gyülekezetbe történő elküldését testvérgyűlésen (lásd 40–41. o.) kell megszavazni abban az esetben, ha van olyan tag, aki szeretné a levelét átkérni. Ugyanezen a testvérgyűlésen a lelkész a helyi gyülekezet tagjaival tanácskozva kijelöli a szórvány tagjaiból a vezetőség tagjait, amely a vezetőből, a jegyzőből és a pénztárosból áll. A szórványokra vonatkozó további tudnivalók a 42. oldalon a Szórványok megszervezése címszó alatt olvasható.

TAGSÁG

A gyülekezeti tagság komoly, ünnepélyes kötelezettsége kell, hogy áthassa azt, aki az egyházba való felvételét kéri. Csak azok készültek fel az egyházba való felvételre, akik bizonyosságát adták újjászületésüknek, és akik lelki tapasztalatokat szereztek az Úr Jézussal. A lelkészek kötelessége, hogy tanítsák meg a jelentkezőket az egyház alapvető tanításaira és azok gyakorlására, hogy szilárd lelki alappal léphessenek be a közösségbe. Miközben nincs korhatára a keresztségnek, azt ajánljuk, hogy a túlonúl fiatalokat – akik kifejezték azt a vágyukat, hogy szeretnének megkeresztelkedni – bátorítsuk arra, hogy előbb egy oktatási programban vegyenek részt, amely elvezethet a keresztséghez.

Pál apostol írja: „Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is dicsőségben járjunk” (Róm 6:3–4).

Lukács pedig a következőket írja: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében. Akik azért örömet vevék az Ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek” (ApCsel 2:38, 41).

„Az egyház tagjai, akiket Isten a sötétségből csodálatos világosságra hívott ki, az Ő dicsőségét hirdessék. Az egyház Krisztus kegyelmi gazdagságának letéteményese; és végül az egyház nyilatkoztatja ki a »mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt« Isten szeretetének végső és teljes dicsőségét” (*Az apostolok története*, 7. o.).

Keresztség

A tagság előfeltétele – „Krisztus a lelki országába való belépés jelévé tette a keresztséget. Ő szabta ezt a feltételt, amellyel rendelkeznie kell

mindenkinek, aki azt kívánja, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek hatalma alatt állónak ismerjék.

44 A keresztség a világról való legünnepélyesebb lemondás. Akik az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében megkeresztelkednek, keresztyén életük legelején nyilvánosan kijelentik, hogy megtagadták Sátán szolgálatát, és a királyi család tagjai, a mennyei Király gyermekei lettek. Engedelmeskedtek a parancsnak: »menjete ki közülük, és szakadjatok el, és tisztátalant ne illessetek!« És rajtuk beteljesedett az ígélet: »És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr« (2Kor 6:17–18).» (Testimonies, 6. kötet, 91. o.).

A keresztség az egyházba való belépés útja. Alapvetően a Krisztus üdvözítőszövetségébe való belépés záloga, amelyet úgy kell értelmeznünk, mint egy ünnepélyes és örömteli fogadtatást Isten családjába.

Egyháztagság csak olyan gyülekezetekben lehetséges, amelyek azon gyülekezetek sorába tartoznak, amelyeket az egyházterület elismert.

A keresztség formája – Az egyház az alámerítéses keresztségben hisz, és tagként csak azokat fogadja el, akit ily módon kereszteltek meg. (Lásd 14. fejezet, „*A hetednapí adventisták alapvető hitelvei*”) Azokat, akik felismerik elveszett, bűnös állapotukat, őszintén megbánják vétkeiket, és átmennek a megtérés tapasztalatán, megfelelő tanítás után el lehet fogadni a keresztségre és a gyülekezeti tagságra.

Alapos tanítás és nyilvános meghallgatás a keresztség előtt – A jelölteket vagy egyénileg vagy keresztségi osztályban kell alapos tanításban részesíteni a Szentírásból az egyház alapvető tanításairól és gyakorlatáról, valamint a tagsággal együtt járó felelősségekről. A lelkésznek gondoskodnia kell arról, hogy a gyülekezet egy nyilvános meghallgatás alkalmával megbizonyosodhasson arról, hogy a jelölt alaposan felkészült, elkötelezett, hogy megtegye e fontos lépést, szokásai és magatartása azt mutatja, hogy készséges arra, hogy az egyház hitelvei szerint éljen, és ez kifelé úgy nyilvánul meg, hogy igaz rá a „gyümölcseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:20).

Ha a nyilvános meghallgatás nem célravezető, akkor a meghallgatás a gyülekezet bizottsága vagy a gyülekezet bizottsága által kiválasztott

bizottság, mint például a vének bizottsága előtt történjék, akik a keresztséget megelőzően beszámolnak a gyülekezetnek.

„A tanítványság próbáját nem alkalmazzuk a keresztségre jelentkezőkön olyan gondosan, mint ahogy kellene. Meg kell tudni, hogy csak a hetednapi adventista nevet akarják-e felvenni, vagy az Úr oldalára állnak-e, kijönnek a világból, elszakadnak attól, és nem érintik azt, ami tisztátalan. A keresztség előtt a keresztelendőt alaposan ki kell kérdezni tapasztalatairól. A kikérdezés ne legyen rideg, vizsga ízű, hanem kedves, szelíd, Isten Bárányára mutató, aki elveszi a világ bűneit. Az evangélium kívánalmait kérjük számon a keresztelendőktől!” (*Testimonies*, 6. kötet, 95–96. o.).

Keresztségi fogadalom és elkötelezettségi bizonyítvány

45

Keresztségi fogadalom – A keresztelendőknek, vagy akiket a gyülekezet közösségébe hitvallás útján fognak felvenni, a gyülekezet vagy egy másik megfelelően kijelölt testület jelenlétében meg kell erősíteniük, hogy elfogadták a Hetednapi Adventista Egyház hitelveit. (Lásd 44. o.) A lelkipásztornak vagy a presbiternek a következő kérdéseket kell feltennie a jelöltnek (jelölteknek), akik válaszukat szóbeli egyetértésükkel vagy kezük felemelésével jelezzék, vagy esetleg más, az adott kultúrában elfogadott módon.

Fogadalom

1. Hiszed-e azt, hogy csak egy Isten létezik: aki Atya, Fiú és Szentlélek, a három örökkévaló Személy egysége?

2. Elfogadod-e Jézus Krisztus golgotai halálát bűneidért való engesztelő áldozatul, és hiszed-e, hogy Isten kegyelméből, Jézus kiontott vérébe vetett hit által megváltott a bűntől és annak büntetésétől?

3. Elfogadod-e Jézus Krisztust Uradnak és személyes Megváltódnak, hiszed-e, hogy Isten Krisztusban megbocsátotta bűneidet, és új szívet adott neked, és elfordulsz-e a világ bűnös útjaitól?

4. Hit által elfogadod-e a mennyei szentélyben értünk közbenjáró Krisztus igazságát, és elfogadod-e átformáló kegyelmének és hatalmának

ígéretét, hogy szerető, Krisztus-központú életet élj otthonodban és a világ előtt?

5. Hiszed-e, hogy a Biblia Isten ihletett Szava, a keresztény ember számára a hit és gyakorlat egyetlen mércéje? Elkötelezed-e magad, hogy rendszeresen időt töltesz imádkozással és a Biblia tanulmányozásával?

6. Elfogadod-e a Tízparancsolatot Isten jellemének írott kifejezéseként és akaratának kinyilatkoztatásaként? Szándékodban áll-e a benned lakozó Krisztus ereje által megtartani ezt a törvényt, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely előírja a hét hetedik napjának, az Úr szombatjának, a teremtés emlékének megünneplését?

7. Várod-e Jézus közeli eljövételét és az áldott reménységet, amikor „e halandó test halhatatlanságot ölt magára”? Miközben készülsz az Úrral való találkozásra, bizonyosságot teszel-e megváltó szeretetéről, felhasználva talentumaidat személyes lélekmentési törekvéseidben, ezzel segítve másokat, hogy elkészüljenek Krisztus dicsőséges megjelenésére?

46 8. Elfogadod-e a lelki ajándékokról szóló bibliai tanítást, és hiszed-e, hogy a prófétaság ajándéka a maradék egyház egyik ismertetőjele?

9. Hiszed-e azt, hogy szükség van a megszervezett egyházra, és szándékodban áll-e Istent imádni és az egyházat támogatni tizededdel és adományaiddal, személyes erőfeszítéseiddal és befolyásoddal?

10. Hiszed-e, hogy tested a Szentlélek temploma, és tisztelned kell Istent azzal is, hogy arra gondot viselsz, elkerülve az ártalmas dolgok használatát; tartózkodva a tisztátalan ételektől; az alkohol tartalmú italok fogyasztásától, előállításától vagy árusításától; az emberi fogyasztásra készült dohány mindenféle formájának használatától, előállításától és árusításától; a kábítószeres és más gyógyszerek helytelen használatától és terjesztésétől?

11. Ismered és érted-e a Hetednap Adventista Egyház által tanított alapvető bibliai elveket? Szándékodban áll-e Isten kegyelméből teljesíteni akaratát azzal, hogy életedet ezekkel az alapelvekkel összhangba hozod?

12. Elfogadod-e az Újszövetség tanítását az alámerítéssel történő keresztségről, és szeretnél-e Krisztusba és bűneid bocsánatába vetett hited nyilvános kifejezéseként így megkeresztelkedni?

13. Hiszed-e és elfogadod-e, hogy a Hetednap Adventista Egyház a bibliai prófécia maradék egyháza, amely minden népből, fajból és nyelvből embereket hív és fogad közösségébe? Szeretnél-e a világszéles egyház helyi gyülekezetének tagja lenni?

Alternatív fogadalom

1. Elfogadod-e Jézus Krisztust személyes Megváltódnak és Uradnak, és életedet vele üdvözítő kapcsolatban szeretnéd-e élni?

2. Elfogadod-e a Biblia tanításait úgy, ahogyan azok a Hetednap Adventista Egyház alapvető hitelveiben megtalálhatók, és elkötelezed-e magad arra, hogy Isten kegyelme által ezen alapelvekkel összhangban élj?

3. Szeretnél-e Jézus Krisztusba vetett hited nyilvános kifejezéseként megkeresztelkedni, a Hetednap Adventista Egyház közösségébe felvételt nyerni, valamint hű sáfárként személyes befolyással, tizededdel és adományaiddal, valamint a szolgálatra odaszánt életeddel támogatni az egyházat és annak misszióját?

Keresztségi szövetség – Az egyház keresztségi szövetségként fogadja el a 28 alapvető hitelt, a keresztségi fogadalommal és a Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvánnyal együtt. 47

Mindenkinek, aki keresztség által a gyülekezet tagja lett, át kell adni ezen dokumentum nyomtatott példányát a helyesen kitöltött Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvánnyal együtt. Akiket hitvallomás útján vettek fel, azoknak ugyancsak megfelelő bizonyítványt kell adni.

Az új tag aláírásának helyet kell biztosítani az okmányon, amellyel elkötelezettségét megerősíti. A keresztséget követően az új tagnak Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítványt adunk át, amely a szövetség dokumentumát tartalmazza. Az fogadalom így hangzik:

Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvány

1. Hiszem, hogy csak egy Isten létezik: aki Atya, Fiú és Szentlélek, a három örökkévaló személy egysége.

2. Elfogadom Jézus Krisztus gólgotai halálát bűneimért való engesztelő áldozatul, és hiszem, hogy Isten kegyelméből, Jézus kiontott vérében való hit által engem is megváltott a bűntől és annak büntetésétől.

3. Elfogadom Jézus Krisztust Uramnak és személyes Megváltómnak, hiszem, hogy Isten Krisztusban megbocsátotta bűneimet, és új szívet adott nekem, és elfordulok a világ bűnös útjaitól.

4. Hit által elfogadom a mennyei szentélyben közbenjáró Krisztus igazságosságát, és elfogadom átfőrmáló kegyelmének és hatalmának ígértét, hogy szerető, Krisztus-kőzpontú életet éljek otthonomban és a világ előtt.

5. Hiszem, hogy a Biblia Isten ihletett szava, a keresztény ember számára a hit és a gyakorlat egyetlen mércéje. Elkötelezem magam, hogy rendszeresen időt töltssek az imádkozással és a Biblia tanulmányozásával.

6. Elfogadom a Tízparancsolatot, Isten jellemének írott kifejezéseként és akarátának kinyilatkoztatásaként. Szándékomban áll a bennem lakozó Krisztus ereje által betartani ezt a törvényt, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely előírja a hét hetedik napjának, az Úr szombatjának, a teremtés emlékének megőnnepelését.

7. Várom Jézus közeli eljővetelét és az áldott reménységet, amikor „e halandó test halhatatlanságot ölt magára”. Miközben készülök Urammal való találkozásra, bizonyoságot teszek megváltó szeretetéről, felhasználva talentumaimat személyes lélekmentési törekvésemben, ezzel segítve másokat, hogy elkészüljenek Krisztus dicsőséges megjelenésére.

48 8. Elfogadom a lelki ajándékokról szőlo bibliai tanítást, és hiszem, hogy a prófétaaság ajándéka a maradék egyház egyik ismertetőjele.

9. Hiszem, hogy szükség van a megszervezett egyházra, és szándékomban áll Istent imádni és az egyházat támogatni tizedemmel és adományaimmal, személyes erőfeszítéseimmel és befolyással.

10. Hiszem, hogy testem a Szentlélek temploma, és tisztelnem kell Istent azzal is, hogy arra gondot viselek, és tartózkodom az ártalmas dolgok használatától, a tisztátalan ételektől; a szeszes italok fogyasztásától, készítésétől és árusításától; az emberi fogyasztásra készült dohány mindenféle formájának használatától, előállításától és árusításától; a kábítószeres helytelen használatától és terjesztésétől.

11. Ismerem és értem a Hetednapi Adventista Egyház által tanított alapvető bibliai elveket. Szándékomban áll Isten kegyelméből teljesíteni akarátát azzal, hogy életemet ezekkel az alapelvekkel összhangba hozom.

12. Elfogadom az Újszövetség tanítását az alámerítéssel történő keresztségről, és szeretnék Krisztusba és bűneim bocsánatába vetett hitem nyilvános kifejezéseként így megkeresztelkedni.

13. Hiszem és elfogadom, hogy a Hetednapi Adventista Egyház a bibliai próféciaik maradék egyháza, amely minden népből, fajból és nyelvből embereket hív és fogad közösségébe. Szeretnék a világszéles egyház helyi gyülekezetének tagja lenni.

Keresztségre bocsátás megszavazása – Miután a keresztelendők a gyülekezet előtt vagy egy hivatalosan kijelölt testület előtt igennel válaszoltak a fogadalom kérdéseire, vagy a gyülekezet bizonyos abban, hogy ezek a válaszok már elhangzottak, meg kell kérni a gyülekezet közösségét, hogy szavazzanak a jelentkezők gyülekezetbe való befogadásáról és a keresztségről, amelyet nem szabad ok nélkül késleltetni.

Ismeretlen tagok fogadása – Az evangelizátor a keresztelendő keresztségre való felkészítése során hívja meg a gyülekezet lelkészét vagy egy presbitert, hogy látogassa meg keresztségi osztályát, és ismerkedjen meg a keresztelendőkkel! Ezek a kapcsolatok segítenek a gyülekezetnek, hogy jobban felkészüljön az új tagok befogadására.

Keresztségi előkészületek – A diakónusok tegyék meg a szertartáshoz szükséges előkészületeket. A férfi diakónusok a férfi keresztelendőket, a diakonisszák pedig a női keresztelendőket segítsék be a vízbe és onnan ki.

Gondoskodni kell a keresztelendők számára a megfelelő öltözékről. A keresztségi ruha lehetőleg vastag anyagból készüljön. Ha ez elérhetetlen, akkor a keresztelendők válasszanak maguknak az alkalomhoz illő, szerény öltözetet.

A keresztség szertartását kövesse minden esetben egy rövid köszöntő 49 szertartás.

Újrakeresztelés

Az újrakeresztelést kifejezetten csak ApCsel 19:1–7 említi, ahol Pál apostol maga is jóváhagyását fejezi ki a hívők egy csoportja esetében, akik korábban a bűnbánat keresztségében részesültek János által. A bűnbánaton túl a keresztény keresztség az evangélium és Jézus tanításainak megértését, az annak való személyes elkötelezettség vállalását, valamint a Szentlélek befogadását is magában foglalja. Ezen a teljesebb megértés és elkötelezettség hátterén az újrakeresztelés elfogadható.

Más keresztény közösségekből jövő személyek – Bibliai szempontból megalapozva, más keresztény közösségekből érkező személyek, akik elfogadták a hetednapos adventista hitelveket, és akik előzőleg már alámerítéssel keresztségben részesültek, kérhetik újbóli keresztségüket.

A következő példák arra utalnak, hogy az újbóli keresztség nem írható elő. Világos, hogy az ApCsel 19. fejezetében történtek kivételes eseményeket jelenítenek meg, mivel Apollósról is azt olvassuk, hogy János keresztségében részesült (ApCsel 18:25), és nem találunk feljegyzést arról, hogy újrakeresztelkedett volna. Nyilvánvaló az is, hogy az apostolok közül néhányan szintén János keresztségével keresztkeltek meg (Jn 1:35–40), újbóli keresztségükre azonban nem találunk utalást.

Jelentős új igazságok elfogadása esetén Ellen G. White annyiban támogatja az újrakeresztelést, amennyiben a Lélek az új hívőt arra indítja, hogy igényelje azt. Mindez beleillik az ApCsel 19. fejezet által felállított fejlődési rendbe. A korábban alámerítéssel keresztségben átesett személyek értékeljék ki saját, új vallásos tapasztalatukat, és döntsék el, hogy szükségét látják-e az újbóli keresztségnek. Mások azonban nem ösztökélhetik őket annak megtételére!

„Ez [az újrakeresztelés – a szerk.] olyan kérdés, amellyel kapcsolatban minden egyes ember – lelkiismeretének megfelelően és Isten félelmében – a saját véleményét kell, hogy kialakítsa. A gyöngédség és a szeretet lelkületével, körültekintően kell ezt a kérdést eléjük tárni. Az ösztönzés munkája azután csakis Istenre tartozik, és senki másra. Adjuk meg a lehetőséget Istennek, hogy Szentlelkével hasson az elmére, hogy

az emberek tökéletesen meggyőződjenek és megnyugodjanak a megtenni kívánt lépéssel kapcsolatban” (*Evangelizálás*, 373. o.).

Hitehagyás és újrakeresztelés – Annak ellenére, hogy a hitehagyás kétség kívül már az apostoli kor egyházában is jelen volt (pl. Zsid 6:4–6), a Szentírás ilyen vonatkozásban nem tesz említést újrakeresztelésről. Ellen G. White támogatja az újbóli keresztséget olyan esetben, amikor egy tag hitehagyást követett el, majd újra megtért és csatlakozni akar az egyházhoz. (Lásd 66–67 és 154. o.)

„Az Úr határozott reformációra szólít fel bennünket. Így amikor egy 50 lélek igazán megtér, akkor hadd kereszteljedjen meg újra. Hadd újítsa meg szövetségét az Úrral, és az Úr is meg fogja újítani szövetségét vele” (*Evangelizálás*, 375. o.).

Nem helyénvaló újrakeresztelés – A Biblia tanításai és Ellen G. White útmutatásai alapján az újbóli keresztség csakis különleges körülmények között fordulhat elő, és viszonylag ritkán. Ha azt újra meg újra, vagy érzelmi indítatásból gyakorolják, akkor a keresztség jelentése szenved csorbát, és a Szentírás által hozzárendelt komolyság és jelentőség félreértelmezését jelzi. A lelkileg elhidegült gyülekezeti tagnak a megbánás lelkületére van szüksége, ami majd megújuláshoz és reformációhoz vezet. Ezt a tapasztalatot követi az úrvacsorában való részvétel, ami kifejezi az újbóli megtisztulást és a Krisztus testével való megújult közösséget. Így az újrakeresztelésre nincs szükség.

Hitvallás

A következő négy pont bármelyikének esetén azok a személyek, akik elfogadták a Hetednap Adventista Egyház üzenetét, és az egyház tagjai szeretnének lenni, felvehetők a helyi gyülekezetbe, hitvallás alapján:

1. Egy elkötelezett keresztyén, aki más keresztyén közösségből érkezett, és alámerítéses keresztséggel már korábban megkeresztelkedett úgy, ahogy azt a Hetednap Adventista Egyház is gyakorolja (lásd 44. o.).

2. A Hetednapi Adventista Egyház olyan tagja, aki válsághelyzet miatt képtelen gyülekezeti levelet kérni abból a gyülekezetből, ahonnan érkezett (lásd 53. o.).

3. A Hetednapi Adventista Egyház olyan tagja esetén, akinek gyülekezeti levele iránti kérelmére bármely okból nem érkezett válasz attól a gyülekezettől, ahol tagságát nyilvántartják. Ebben az esetben az egyházterület segítségét kell kérni.

4. Olyan személy, aki gyülekezeti tag volt, de tagsága tévedésből elkallódott, vagy mint eltűnt tagot törölték, de a valóságban hűséges maradt keresztény elkötelezettségéhez.

Nagyon körültekintően kell eljárni, ha valakit hitvallás alapján veszünk fel, különösen, ha az illető korábban az egyház egy másik gyülekezetéhez tartozott. Ha valaki hitvallás útján kéri felvételét, korábbi életét alaposan meg kell vizsgálni. A gyülekezet tisztviselői kérjék az egyházterületi elnök tanácsát és segítségét. Elegendő időt kell adni, hogy a vizsgálat mindenre kiterjedjen.

51 Ha valaki hitvallás alapján kéri a gyülekezetbe való felvételét, és kiderül, hogy még mindig tagja az egyház egy másik gyülekezetének, akkor a felvételért ne tegyünk lépéseket, amíg az a gyülekezet, ahol nyilvántartják, nem küldi el az illető személy gyülekezeti levelét. Ha a gyülekezeti levél kikérése (lásd 51–52. o.) után a gyülekezet nem hajlandó azt elküldeni, és a tag szerint igazságtalanul tagadják azt meg, akkor a tag a helyi egyházterület bizottságához fordulhat. Az ilyen eljárás a gyülekezeti tagság szentségének megerősítését, és ahol szükséges, a hibák helyrehozását fogja eredményezni. Egyetlen gyülekezetnek sincs joga megtagadni a gyülekezeti tagság áthelyezését, hacsak az illető nincs gyülekezeti fegyelmi eljárás alatt.

Amikor valaki, akinek tagságát megszüntették, újrafelvételét kéri, rendszerint újra kell keresztelni, mielőtt az újrafelvétel megtörténik. (Lásd 67–68. o.)

Gyülekezeti tagság áthelyezése

Amikor egy gyülekezeti tag más helyre költözik, annak a gyülekezetnek a jegyzője, amelyikben a személy tagságát nyilvántartják, írjon egy

levelet az illetékes egyházterület titkárának, és kérje az új településen egy gyülekezeti lelkész pásztori látogatását az illetőnél. Ez a lelkipásztori közreműködés segíti a tagság áthelyezési folyamatot.

Annak a gyülekezetnek a jegyzője, ahol a személy tagságát nyilvántartják, értesítse a tagot, hogy az új címét át szándékozik adni az egyházterületnek.

Ha egy gyülekezeti tag hat hónapnál hosszabb időre más helyre költözik, a költözés után azonnal kérje át gyülekezeti levelét. Abban az esetben, ha egy tag elszigetelt helyen lakik, vagyis nincs gyülekezet elfogadható távolságon belül, a szokásos eljárás az, hogy felvételét kéri az egyházterületi gyülekezetbe.

Tagság áthelyezés folyamata – A gyülekezeti levélért annak a gyülekezetnek a jegyzőjéhez kell fordulni, ahová a tag tartozni kíván (a fogadó gyülekezet). A jegyző elküldi a kérést ahhoz a gyülekezeti jegyzőhöz, ahonnan a tag el akar jönni (a küldő gyülekezet). *(Alternatív mód leírása az 52. oldalon.)* 52

A küldő gyülekezet jegyzője a kérelem kézhezvétele után a lelkészhez vagy a presbiterhez fordul, aki a gyülekezeti bizottság elé viszi a kérést. Megfelelő megfontolás után a bizottság egy javaslatot szavaz meg, amit a gyülekezet elé tár, legyen az kedvező vagy kedvezőtlen a kérelmet illetően (lásd 36–38., 40., 49–55., 65–68.; 82. o.). A lelkész vagy a vén a gyülekezet figyelmébe ajánlja a javaslatot, hangsúlyozva, hogy mindez csak javaslat. A végleges döntést a következő héten hozzák meg, amikor újból elmondják a kérést, majd pedig a gyülekezet szavaz.

Az egy hét gondolkodási idő lényege, hogy ezalatt bárkinek alkalma nyílik a levél elküldése ellen észrevétellel élni. Az ellenvetés általában ne nyilvánosan hangozzon el, először a lelkésznek vagy a vénnek mondjuk el, akinek feladata a gyülekezeti bizottság összehívása az ellenvetés megfontolása céljából. Alkalmat kell adni az ellenvetést bejelentő tagnak, hogy megjelenjen a bizottság előtt, és elmondja kifogását. Ha annak nincs valós alapja, akkor kérni kell, hogy vonja vissza ellenvetését. Másrészt viszont, ha kifogásainak valós alapja van, akkor a gyülekezet bizottságának kötelessége a szükséges vizsgálat lefolytatása. Ebben az esetben a gyülekezet addig nem járul hozzá a levél elküldéséhez, amíg az ügyet megnyugtatóan el nem rendezték.

Ha személyi ellentétek váltották ki a problémát, akkor minden erőfeszítéssel arra kell törekedni, hogy a megbékélést elősegítsék. Ha nyilvános bűnökről van szó, akkor ez egyházfegyelmi intézkedést tehet szükségessé. Ha lelki botlásról van szó, akkor erőfeszítéseket kell tenni az illető tag helyreigazítására.

A jegyző írja meg a levelet – Ha a gyülekezet megszavazta a gyülekezeti levél elküldését, a gyülekezet jegyzője kitölti az erre a célra használatos űrlapot, és továbbítja a fogadó gyülekezet jegyzőjéhez. Ennek a gyülekezetnek a jegyzője adja át a levelet a gyülekezet lelkészének vagy a gyülekezet presbiterének, aki először a gyülekezeti bizottság elé viszi jóváhagyásra, majd a következő istentiszteleten a kérést a gyülekezet elé tárja. A végleges döntéssel egy hétig várni kell, és csak a következő héten szavazhat a közösség az illető fogadásáról. A fogadó gyülekezet jegyzője beírja a tag nevét a gyülekezet névsorába a felvétel dátumával együtt. Ugyancsak a jegyző tölti ki a gyülekezeti levél visszaküldendő részét, igazolva, hogy a tagot elfogadták, majd visszaküldi a levelet annak a gyülekezeti jegyzőnek, ahonnan a tag eljött. (*Lásd 82. o.*).

Az áthelyező levél hat hónapig érvényes – Az áthelyező levél a kelezéstől számított hat hónapig érvényes.

A gyülekezeti tagság áthelyezésének alternatív módja – A divízió – kizárólag saját területén belül – jóváhagyhatja egyik gyülekezetből a másikba való áthelyezés esetén a gyülekezeti tagság áthelyezésének alternatív módjait is, azonban amikor egy gyülekezeti tag egy másik divízió gyülekezetébe kéri tagságának áthelyezését, „A gyülekezeti tagság áthelyezése” című részben leírtakat kell követni.

Tagság az áthelyezés ideje alatt – Semmilyen körülmények között se törölje a küldő gyülekezet jegyzője a tag nevét a gyülekezeti névsorból, amíg meg nem kapta a gyülekezeti levél visszaigazoló részét, amely igazolja, hogy a tagot szavazással felvették a fogadó gyülekezet közösségébe. Bármilyen más eljárás megfosztja a gyülekezeti tagot az áthelyezés ideje alatti tagságától, így azokat kerülni kell. A gyülekezet jegyzője, a presbiterek, a gyülekezet lelkésze, és az egyházterület elnöke

egyaránt felelős azért, hogy minden gyülekezetben kövessék a fent 53
említett eljárást.

Válsághelyzetből érkező tagok fogadása – Időnként válsághelyzet akadályozhatja a tagság áthelyezésével kapcsolatos kommunikációt. Ilyen esetben a fogadó gyülekezetnek a helyi egyházterülettel való tanácskozás után el kell fogadnia a jelentkező állítását, és hitvallással kell felvennie őt. Ha a későbbiek során lehetővé válik a kapcsolatteremtés a tag korábbi gyülekezetével, a fogadó gyülekezet küldjön egy levelet, és tájékoztassa a másik gyülekezetet a történekről.

Statisztikai jelentés – A negyedév és az év végén, amikor elkészítik a gyülekezet statisztikai jelentését, azokat a tagokat, akiknek a levelét már elküldték, de a visszajelzés a fogadó gyülekezetből még nem érkezett meg, a küldő gyülekezet névsorában kell jelenteni. Amikor a visszaigazolást megkapták arról, hogy a tagot a másik gyülekezet elfogadta, akkor a küldő gyülekezet névsorából törlik a nevet, és a következő negyedévi jelentésben már nem szerepel.

Ha a tagot nem fogadja a gyülekezet – Köteles fogadni a tagot az a gyülekezet, amelyik megkapja a gyülekezeti levelet, hacsak nincs valami valós oka, amiért nem veheti fel a tagok közé. Abban az esetben, ha a gyülekezet nem fogadja el a tagot, a gyülekezet jegyzője küldje vissza a levelet a küldő gyülekezetnek az elutasítás magyarázatával. Ebben az esetben a személy tagsága a küldő gyülekezetben marad, amely működjön együtt a taggal az ügy megoldásában.

Gyülekezeti levél csak a rendezett tagsággal rendelkezőknek adható – Gyülekezeti levelet csak a rendezett tagsággal rendelkező tagnak lehet adni. Nem adható olyan tagnak, aki fegyelmi eljárás alatt áll. Nincs helye a gyülekezeti levélben minősítő megjegyzésnek, kivéve azt az esetet, amikor a küldő gyülekezet lelkészének vagy bizottságának tényekkel alátámasztott, bizonyított tudomása van arról, hogy az illető tag gyermek megrontását követte el. Ebben az esetben a gyermekek biztonsága érdekében a lelkésznek vagy a vénnek gondoskodnia kell

arról, hogy bizalmasan figyelmeztesse a fogadó gyülekezet lelkészét vagy presbiterét.

Ha a tag új helyre költözött, de megszakította kapcsolatát addigi gyülekezetével, a küldő gyülekezet lelkésze vagy presbitere – hogy tisztában legyen a helyzettel –, mielőtt a levél elküldését megszavaznák, vegye fel a kapcsolatot a fogadó gyülekezet lelkészével vagy presbiterével.

- 54 – ***A tag beleegyezése nélkül nem lehet elküldeni a gyülekezeti levelet*** – Semmi esetre se szavazza meg a gyülekezet az illető tag kívánsága vagy kérése ellenére gyülekezeti levelének elküldését, és egyetlen gyülekezet se fogadjon közösségébe olyan tagot, akinek gyülekezeti levele ilyen körülmények között érkezett. A gyülekezeti tagság az egyén személyes kapcsolata Krisztus testével. A gyülekezetnek tisztelnie kell ezt a kapcsolatot, és kerülnie kell mindent, ami önkényeskedésként értelmezhető.

Másrészről a tag köteles a gyülekezet érdekeit szem előtt tartani, és minden erőfeszítést meg kell tennie azért, hogy az elmaradó tagok által okozott gyülekezeti gondokon könnyítsen. Ha egy gyülekezeti tag elköltözik, kötelessége átkérni gyülekezeti levelét.

Olyan gyülekezet esetében, amelyet a konferenciai ülésszakon határozattal kizártak a gyülekezetek sorából, a hűséges gyülekezeti tagok védelme érdekében szükséges a kizárt gyülekezet minden tagját ideiglenesen az egyházterületi gyülekezethez helyezni, kivéve azokat, akik nem járulnak hozzá ehhez a lépéshez. Az egyházterületi gyülekezet megírhatja a hűséges tagok gyülekezeti levelét, illetve a többiek tagságával is szükség szerint járhat el. *(Lásd 39–42. o.)*

A gyülekezeti bizottság nem adhat ki gyülekezeti levelet – A gyülekezeti bizottságnak nincs joga a gyülekezeti levelek elküldésének megszavazására, sem más gyülekezetből levél általi felvételre. Ebben a kérdésben hatásköre csak addig terjed, hogy javaslatot tesz a gyülekezetnek. A tagság áthelyezéséről kedvező vagy kedvezőtlen döntést csak a gyülekezet hozat. *(Lásd 51–52. o.)* A jegyzőnek csak a gyülekezet szavazása után van joga a gyülekezet névsorából neveket kitörölni, vagy a névsorba neveket beírni, kivéve akkor, ha a gyülekezeti tag tagságáról

lemondó levelet ír. Ilyen esetben a gyülekezet bizottságának végre kell hajtani a kérelmet. Tegyük erőfeszítéseket arra nézve, hogy az egyén visszataláljon a gyülekezet családjába. Ha valaki meghal, nincs szükség törlési eljárásra. A jegyző egyszerűen bejegyzi a halál időpontját.

Tagság az egyházterületi gyülekezetben – Az elszigetelten élő tagok az egyházterületi gyülekezethez csatlakozzanak, amely a szétszórta élő hívők érdekében szervezett közösség, akik különben gyülekezeti előjogok nélkül lennének. Idős és beteg tagok, akik a helyi gyülekezet közelében élnek, valamint az egyházi alkalmazottak, beleértve a lelkészeket is, a helyi gyülekezet tagjai legyenek és ne az egyházterületi gyülekezeté.

Az egyházterületi elnök legyen az egyházterületi gyülekezet vezető presbitere, és az egyházterületi titkár, illetve a kincstárnok lássa el azokat a teendőket, amiket a helyi gyülekezetben a jegyző és a pénztáros végez. Minden ügyet, amelyet a helyi gyülekezet és a gyülekezeti bizottság intézne, az egyházterületi gyülekezetben – mivel az a dolog természeténél fogva nem rendelkezik bizottsággal – az egyházterületi bizottság intézzon. Ők jelölik ki a küldötteket az egyházterületi gyülekezetből, akik a területi választókonferencián részt vesznek.

Gyülekezeti névsor – Minden gyülekezetnek csak egy névsora lehet. 55
A gyülekezet névsorába csak azután szabad nevet hozzáírni, vagy nevet kitörölni, miután a gyülekezet megszavazta azt, illetve halál esetén. (lásd: 81–82. o.) A gyülekezet semmilyen körülmények között se vezessen külön névsort azokról, akiknek tagsága megszűnt.

GYÜLEKEZETI FEGYELMEZÉS

Általános alapelvek

A Biblia és a Prófétaság Lelke világos, félre nem érthető nyelvezettel közli az Isten népén nyugvó ünnepélyes felelősséget az egyház tisztaságának, becsületességének és lelki buzgalmának megőrzésére. Ha a tagok közömbössé válnak vagy eltávolodnak, a gyülekezet tegyen erőfeszítéseket, hogy visszavezesse őket Istenhez.

A vétkező tagokkal való bánásmód – „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz” (Mt 18:15–18).

„A vétkező tagokkal való törődéskor Isten népének figyelmesen követnie kell a Megváltó Máté evangéliuma 18. fejezetében adott tanácsait.

Az emberek Krisztus tulajdonai, akiket végtelen nagy áron vásárolt meg, és akiket magához kötött azzal a szeretettel, amelyet Ő és az Atya jelentett ki nekünk. Milyen körültekintően kell akkor nekünk is egymással bánnunk! Az embereknek nincs joguk ahhoz, hogy rosszat feltételezzenek embertársaikról. A gyülekezeti tagoknak nincs joguk, hogy ösztönösen vagy kedvük szerint bánjanak azokkal a társaikkal, akik vétkeztek. Sőt a vétkezővel szembeni előítéletüknek se adjanak hangot, mert így a gonosz kovászát terjesztik egymás gondolataiban.

»Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, – mondja Jézus – menj el és dorgáld meg őt négy szem között.« Ne beszélj másoknak a rosszról!

Egy ember megtudja, majd újabb és újabb személyek értesülnek róla, és a hír egyre terjed, a bűn növekszik, míg végül az egész gyülekezet kárt szenved. Rendezd el az ügyet négy szemközt az érintettel! Ez Isten terve” (*Testimonies*, 7. kötet, 260. o.).

Isten terve – „Bármilyen jellegű is a sérelem, az nem változtatja meg Isten tervét, amelyet a félreértések és személyes bántalmak elintézésére rendelt. Így gyakran feloldja a problémát már az is, amikor négy szemközt és Krisztus lelkületével beszélsz azzal, aki hibát követett el. Menj el a tévedőhöz Krisztus szeretetével és együttérzésével, és igyekezz rendbe hozni a dolgot! Egyetlen haragos szó se hagyja el az ajkadat! Úgy szólj hozzá, hogy erősítsd a józan ítélőképességét! Emlékezz e szavakra: »aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól, és sok bűnt elfedez« (Jak 5:20).

57

Az egész menny érdeklődéssel kíséri a sértett és a vétkes közt zajló személyes beszélgetést. Ha a tévelygő elfogadja a Krisztus szeretetében tett feddést, elismeri hibáját, bocsánatot kér Istentől és testvérétől, akkor mennyei napfény árad szívébe. Isten Lelke összeköti a szíveket, és a helyreállt egységért dicsének zenéje hangzik fel a mennyben.

»Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó.« Vigyél magaddal lelki embereket, és beszéljetelek együtt a tévedővel az elkövetett hibákról. Midőn látja a dologban elfoglalt egységes álláspontjukat, lelke megvilágosodhat.

»Ha pedig nem hallgat rád« – mi történjék akkor? Néhány személynek kellene magára venni e felelősséget a bizottságban, hogy kizárja a tévedőt? »Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek.« A gyülekezet tegyen lépéseket tagjai ügyében!

»Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.« Ha nem hallgat a gyülekezet szavára, ha minden próbálkozásnak ellene áll, hogy visszanyerjük őt, a gyülekezet felelőssége a közösségből való eltávolítás. A nevét törölni kell a névsorból.

Egyetlen gyülekezeti tisztviselő se tanácsolja, egyetlen bizottság se javasolja, egy gyülekezet se szavazza meg valamely helytelenséget elkövető tag törlését a gyülekezeti nyilvántartásból, amíg hűsége sen nem követték Krisztus utasításait! Ha viszont e szerint jártak el, akkor

a gyülekezet tisztázta magát Isten előtt. Ekkor az elkövetett gonoszság táruljon fel a maga valóságában, és távolítsák el, hogy ne terjedjen tovább. A gyülekezet épségét és tisztaságát meg kell őrizni, hogy feddhetetlenül álljon Isten előtt, Krisztus igazságának ruháiba öltözve.

Krisztus így folytatta tanítását: »Amit megkötöttek a földön, a mennyben is kötve lesznek; és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesznek.«

58 Ez a kijelentés kötelező erővel bír minden korszakban. A gyülekezet hatalmat kapott arra, hogy Krisztus helyett cselekedjék. Isten eszköze, hogy megőrizze a rendet és fegyelmet népe között. Az Úr hatalommal ruházta fel gyülekezetét, hogy munkálja a gyülekezet sikerét, tisztaságát és rendjét. Rajta nyugszik a felelősség, hogy kizárja a méltatlanokat, akik Krisztus-ellenes magatartásukkal gyalázatot hoznak az igazságra. Mindazt, amit a gyülekezet Isten Igéjének utasításaival összhangban tesz, a menny is szentesíti” (*Testimonies*, 7. kötet, 261-263. o.).

Az egyház tekintélye – „A világ Megváltója nagy hatalmat ruházott egyházára. Ő jelenti ki azokat a szabályokat, amelyeket a problémák vizsgálata esetén tagjainál alkalmazni kell. Miután határozott utasítást adott arra, milyen utat kell végigjárni, így folytatja: »Bizony mondom néktek: Amit megkötöttek a földön, a mennyben is kötve lesznek; és amit megoldotok [a gyülekezeti fegyelmezés terén] a földön, a mennyben is oldva lesznek«. Így még a mennyei hatalom is megerősíti a tagokra vonatkozó gyülekezeti fegyelmi eljárást, ha a bibliai szabályokat betartották.

Isten Igéje nem engedi meg egyetlen embernek sem, hogy saját egyéni ítéletét a gyülekezet döntése fölé helyezze, és azt sem, hogy a gyülekezet véleményével szemben a sajátját erőltesse” (*Testimonies*, 3. kötet, 428. o.).

Az egyház felelőssége – „Isten felelősnek tartja népét, mint közösséget az egyes tagok bűnéért. Ha a gyülekezet vezetői elhanyagolják a bűnök körültekintő feltárását, amelyek Isten nemtetszését hozzák a közösségre, maguk is felelősek lesznek azokért a bűnökért” (*Testimonies*, 3. kötet, 269. o.).

„Ha nem volna gyülekezeti fegyelem és irányítás, az egyház részeire hullana szét; mint testület nem állhatna meg” (*Testimonies*, 3. kötet, 428. o.).

A megszentetlenek szembehelyezkednek a gyülekezeti fegyelemmel

– „Sokan vannak, akikből hiányzik Józsue megfontoltsága, és akiknek nem feladatuk, hogy feltárják a rosszat, és azonnal cselekedjenek a közöttük levő bűnnel szemben. Ezek ne akadályozzák azokat, akik e munka terhét viselik, ne álljanak azok útjába, akikre ez a kötelesség hárul. Egyesekben kérdések, kételyek támadnak, és hibákat találnak, mert mások végzik azt a munkát, amit Isten nem bízott rájuk. Ezek pontosan azok útjában állnak és azokat akadályozzák, akikre Isten az uralkodó bűnök feddését és helyreigazítását bízta, hogy haragja elforduljon népétől. Ha Ákán esetéhez hasonló dolog történe közöttünk, sokan lennének, akik a Józsue szerepét betöltő, a helytelenséget feltáró embereket megvádolnák azzal, hogy gonosz, hibakereső lélek lakik bennük. Istennel nem lehet játszani, és figyelmeztetéseit nem veheti büntetlenül a megáttalkodott nép.

Azok, akik istenfélelemmel fáradoznak azon, hogy az egyházat 59 megszabadítsák az akadályoktól és helyrehozzák a súlyos hibákat, hogy Isten népe megláthassa a bűntől való iszonyodás szükségességét, és tisztaságban növekedjen, és hogy Isten neve megdicsőíttessék, azok mindig a megtéretlenek ellenállásával találják majd szemben magukat” (*Testimonies*, 3. kötet, 270-271. o.).

Az egyház egységének megőrzése – A keresztények tegyenek meg mindent azért, hogy elkerüljék azt, ami megosztaná őket és szégyent hozna ügyükre! „Istennek az a célja, hogy gyermekei egységbe forrjanak. Hát nem mindannyian ugyanabban a mennyben kívánunk élni. Akik nem hajlandók egységben dolgozni, azok nagy szégyent hoznak Istenre” (*Testimonies*, 8. kötet, 240. o.).

Az egyház ne pártolja azokat a tetteket, amelyek a tagok közötti összhangot veszélyeztetik, hanem állandóan az egységre bátorítson!

Bár minden tagnak egyenlő joga van a gyülekezetben, egyetlen tag vagy csoport se indítson mozgalmat, és ne toborozzon híveket valamilyen

cél elérésére vagy bármilyen hittétel vagy üzenet hirdetésére, amely nincs összhangban a Hetednap Adventista Egyház alapvető hitelveivel és tanításával! Ez a folyamat a széthúzás és megoszlás lelkületét táplálná, a gyülekezet törekvéseit és bizonyágtevéseit megcsonkítaná, és így megakadályozná, hogy eleget tegyen Isten és a világ iránti kötelezettségei teljesítésének.

A különbségek elrendezése – Minden erőfeszítést meg kell tenni a gyülekezeti tagok közötti nézeteltérések elrendezésére, és hogy a vita a lehető legkisebb kört érintse. A gyülekezeten belüli konfliktusokat a legtöbb esetben gyülekezeti vagy polgári pereskedés nélkül is el lehet rendezni.

„Ha a testvérek közötti félreértéseket nem teregetnék ki mások előtt, hanem krisztusi szeretettel egymás között őszintén megbeszelnék az ügyet, milyen sok bajt lehetne elhárítani! A sokakat beszennyező keserűségnek mennyi gyökere pusztulna el, és Krisztus követői mily szorosan és gyöngéden kötődnének egymáshoz az Ő szeretetében!” (*Gondolatok a Hegyi beszédről*, 62. o.) (Lásd még: 58–59. o.)

„Az igazság ügyére hoz szégyent a testvérek közötti veszekedés, civakodás és pereskedés. Akik így viselkednek, nevetség tárgyává teszik az egyházat ellenségei előtt, és a sötétség hatalmait győzelemre segítik. Újból felszakítják Krisztus sebeit, és nyíltan megszegyenítik Őt. Ha nem tisztelik az egyház hatalmát, akkor valójában semmibe veszik Istent, aki hatalommal ruházta fel az egyházat” (*Testimonies*, 5. kötet, 242–243. o.).

60 A polgári pereskedés gyakran heves légkörben zajlik, amely az emberi önzésből ered és az emberi önzés megnyilatkozása. A Krisztus lelkületét bemutatni törekvő egyház beszélje le tagjait az ilyen eljárásról! A keresztény önzetlenség arra készíti Krisztus követőit, hogy inkább elszenvedjék a megkárosítást (1Kor 6:7), minthogy elmenjenek „az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt” (1Kor 6:1).

A mai világban adódnak olyan alkalmak, amikor polgári jogi végzést kell kérni, a keresztényeknek mégis előnyben kell részesíteniük az egyházon belüli megoldást; és az ilyen végzés kérelmezését olyan esetekre korlátozzák, amely egyértelműen a polgári igazságszolgáltatás

jogkörébe tartozik és nem az egyházéba; vagy ha az egyház kijelenti, hogy a szabályos határozathozatalban nem tud kellően eljárni. A polgári bíróságok előtt zajló ilyen pereskedések sose váljanak bosszúvágyó, ellenségeskedő üzemekké, hanem abból a vágyból induljanak ki, hogy döntőbíráskodást kérjenek, és hogy a nézeteltéréseket békésen rendezzék.

Néhány példa a teljesség igénye nélkül: a biztosítási igények elrendezése, a föld tulajdonjogát érintő határozatok kiadása, az ingatlanok ügyintézésével kapcsolatos és a kiskorú gyermek elhelyezéséről szóló döntések.

Az egyháznak a törvényes kereteken belül fel kell állítania olyan eljárási formákat, amelyek segítségével elkerülhetők az 1Kor 6-ban leírt pereskedések, másrészt állandóan vigyáznia kell, nehogy elforduljon evangéliumi küldetésétől és a polgári bíróságok feladatát akarja betölteni. (Lásd *Lk 12:13–14* és *Testimonies*, 9. kötet, 216–218. o.)

Isten azt várja el egyháza tagjaitól, hogy „ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete” (Róm 12:18). Az egyház kövesse a könnyen elérhető, viszonylag gyors megoldást, amivel a tagok között sok nézeteltérést el lehet rendezni. Ha az egyház elmulaszt segítséget nyújtani a tag segélykérésére a nézeteltérés elrendezésében, vagy ha az ügyet olyan természetűnek találja, ami a hatáskörén kívül esik, akkor el kell ismernie, hogy a tag kimerítette azokat a lehetőségeket, amelyeket a Biblia a problémás ügyek rendezésére tanácsol, és amit ez a tag a továbbiakban tesz, az saját lelkiismereti ügye. (Lásd *The SDA Bible Commentary*, 6. kötet, 698. o.)

Ha azonban az egyház erőfeszítéseket tesz a nézeteltérések gyors és békés elrendezése érdekében, és megoldást javasol, ne vessék el az egyház által felajánlott megoldást alapos átgondolás nélkül. Amint azt 1Kor 6:7 leírja, nem vehető könnyelműen, ha egy gyülekezeti tag az egyház szabályos eljárását kikerülve egy másik gyülekezeti tag ellen indít pert.

Az olyan gyülekezeti tagok, akik türelmetlenek és önzők, és nem hajlandók megvárni és elfogadni az egyház ajánlásait egy másik gyülekezeti taggal szembeni panasz elrendezésében, joggal vonhatók gyülekezeti fegyelmi eljárás alá (lásd 58–59. o.) az egyházra gyakorolt

61

romboló hatásuk miatt, és mert megtagadják a jogszerűen kijelölt és gyakorolt egyházi tekintély elfogadását.

Gyülekezeti tagok egyházzal szembeni sérelmeinek rendezése – Ugyanazokat az elveket kell alkalmazni a tagoknak az egyház és az intézmények elleni sérelmeinek a kezelésében, mint a tagok egymás közti nézeteltéréseinek a megoldásánál.

Gyülekezeti tag ne indítson pert egyházi egység ellen, kivéve, ha az egyház nem biztosította a megfelelő eljárást az egyházon belül, vagy ha az ügy természete miatt a rendezés nyilvánvalóan nem az egyház hatáskörébe tartozik.

Az egyház gyülekezeti taggal szembeni sérelmének rendezése – Előfordulhat, hogy az egyházi szervezeteknek vagy intézményeknek panasa van gyülekezeti tagokkal szemben. Ilyenkor az egyházi vezetők keresztény türelemmel viseltessenek a tagok iránt, és emlékezzenek a Biblia tanácsaira, hogy a keresztények maguk között rendezzék el a vitákat, és alkalmazzák ezt a tanácsot abban az esetben is, amikor olyan vitákat rendeznek, amelyben az egyházat érte sérelem tagjai részéről. Az egyház – mielőtt világi bírósághoz fordulna peres ügyekben – a taggal együttműködve tegyen meg minden észszerű erőfeszítést az ügy rendezése érdekében.

Az egyház elismeri annak szükségességét, hogy nagy gondot kell fordítani tagjai lelki szükségleteinek legmesszemenőbb kielégítésére, az igazságos bánásmód biztosítására és az egyház jó hírnevének megőrzésére. A gyülekezet nem kezelheti könnyelműen ezeket a bűnöket, és határozatait nem befolyásolhatják személyes megfontolások, ugyanakkor mindent meg kell tennie a vétkezők jó útra terelése és megnyerése érdekében.

„Ha a vétkező bűnbánatot gyakorol, és aláveti magát Krisztus fegyelmének, új lehetőséget kell kapnia. De ha nem is bánja meg bűnét, és nem is jön vissza a gyülekezetbe, Isten szolgáinak akkor is munkálkodniuk kell érte. Buzgón igyekezzenek bűnbánatra vezetni őt! Legyen bármilyen súlyos a bűne, ha meghajlik a Szentlélek késztetésére, és bűnét megvallva, azt elhagyva bizonyosságát adja bűnbánatának, meg kell neki bocsátani, és vissza kell fogadni. Testvérei bátorítsák őt a jó

úton, és úgy bánjanak vele, mint amilyen bánásmódot ők is szeretnének, ügyelvén magukra, nehogy ők is kísértésbe essenek” (*Testimonies*, 7. kötet, 263. o.).

A fegyelmezés okai

62

A következő súlyos bűnök miatt kell a tagokat gyülekezeti fegyelmi intézkedés alá vonni:

1. Az evangélium alapigazságaiba és az egyház sarkalatos tantételeibe vetett hit megtagadása, vagy azzal ellentétben álló hittételek tanítása.

2. Isten törvényének áthágása, mint pl.: bálványimádás, gyilkosság, lopás, káromkodás, hazardjátékok üzése, szombatrontás, szándékos és szokásos csalás.

3. Isten törvénye hetedik parancsolatának áthágása, amely így hangzik: „Ne paráználkodjál!” (2Móz 20:14; Mt 5:27–28) ami a házasság intézményére, a keresztény otthonra és az erkölcsi életmód biblikus mércéjére vonatkozik, valamint bármely házasságon kívüli szexuális intimitásra és/vagy a nem közös megegyezésen alapuló szexuális aktusra a házasságon belül, legyen az törvényes, vagy törvényellenes. Az ilyen tettek magukba foglalják a gyermekekkel szembeni szexuális zaklatást, a sérült felnőttek szexuális zaklatását, de nem korlátozódnak csupán ezekre. A házasságot úgy határozzuk meg, mint egy nyilvánosság előtt vállalt, törvényes elkötelezettség, monogám, heteroszexuális kapcsolat egy férfi és egy nő között.

4. Paráználkodás, amely többek között magába foglalja az olyan tetteket, mint a szabad szerelem, homoszexuális tettek, vérfertőzés, szodómia és az állatokkal való fajtalankodás.

5. Pornográf termékek előállítása, használata és terjesztése.

6. Elvált személy új házasságkötése, kivéve azt a felet, aki hűséges maradt házassági fogadalmához, de házasságtörés vagy szexuális perverzió miatt elvált.

7. Fizikai erőszak, beleértve a családon belüli erőszakot is.

8. Csalás vagy szándékos megtévesztés az üzleti életben.

9. Helytelen magaviselet, ami szégyent hoz Isten ügyére.

10. Megosztó vagy hűtlen mozgalomhoz, szervezethez való tartozás vagy abban való részvétel. (Lásd 59. o.)

11. A szabályosan megválasztott gyülekezeti vezetés elismerésének következetes elutasítása vagy ellenállás a gyülekezet fegyelmének és rendjének.

12. Szeszes italok fogyasztása, előállítása vagy árusítása.

13. Dohányzás, valamint az emberi fogyasztásra szánt dohánytermékek előállítása vagy árusítása.

14. Tiltott kábítószeres használata, előállítása, narkotikumok és egyéb gyógyszerek megfelelő egészségügyi ok és engedély nélküli, helytelen használata.

63 A fegyelmezési eljárás folyamata

Súlyos bűnök esetén gyülekezeti fegyelmi intézkedést kell fogantatosítani. Ez kétféleképpen történhet:

1. Gyülekezeti tagság felfüggesztésének megszavazásával.
2. Gyülekezeti tagság megszüntetésének megszavazásával.

Fegyelmezés gyülekezeti tagság felfüggesztésével – Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a gyülekezet nem tartja annyira súlyosnak a vétséget, hogy a legkomolyabb következményt, a vétkes tag gyülekezeti tagságának megszüntetését érvényesítse. Ilyen esetben a gyülekezet azzal fejezheti ki rosszallását, hogy megszavazza tagságának felfüggesztését.

A tagság felfüggesztésének kettős célja van:

- 1) A gyülekezet kifejezheti általa a súlyos vétség miatti rosszallását – amely szégyent hozott Isten ügyére.
- 2) Ezzel tudatosítja a vétkezőben, hogy meg kell változtatnia életét, viselkedését meg kell reformálnia; a gyülekezet kegyelmi-, illetve próbaidőt biztosít neki, ami alatt megvalósíthatja ezeket a változtatásokat.

A tagság felfüggesztése meghatározott időre szól, legkevesebb egy hónaptól legfeljebb tizenkét hónapig terjedhet. A tagság felfüggesztése

automatikusan megvon minden gyülekezeti tisztséget a vétkezőtől, és amíg tagsága fel van függesztve, semmilyen tisztségre nem választható meg. A tagság felfüggesztése alatt levő tagnak nincs joga sem szóban, sem szavazattal részt venni a gyülekezet ügyeinek intézésében, és nyilvánosan sem szolgálhat a gyülekezetben, pl. nem taníthat a szombatiskolai osztályban stb. De a tagság felfüggesztése nem fosztja meg őt attól, hogy a gyülekezettel együtt élje a szombatiskola, az istentisztelet vagy az úrvacsora áldásait. A felfüggesztett tagság ideje alatt nem lehet átküldeni az illető tag gyülekezeti levelét más gyülekezetbe.

A tagság felfüggesztése nem jelentheti azt, hogy az illetőt megfosztjuk gyülekezeti tagságától, ha a kiszabott feltételeknek nem tesz eleget. A felfüggesztési idő végén megfelelő vizsgálatot kell folytatni, amely kideríti, vajon a felfüggesztés alatt levő tag megváltozott-e. Ha a magatartása kielégítő, akkor további eljárás nélkül a személy tagsága rendezettnek tekinthető, és jegyzőkönyvezni kell, hogy a tagság felfüggesztés hatálya véget ért. Ha nem változtatott életén, akkor újból fontolóra kell venni ügyét, és olyan fegyelmi intézkedést kell foganatosítani, amelyet az eset megkíván. Gyülekezeti tisztséget csak választással kaphat.

Fegyelmezés a gyülekezeti tagság megszüntetésével – Egy személy gyülekezeti tagságának megszüntetése, Krisztus testéből való eltávolítása a leg súlyosabb fegyelmi intézkedés, amelyet a gyülekezet foganatosíthat. Ezzel a fegyelmi eszközzel csak azután lehet élni, ha a fejezet útmutatásait betartották, és minden lehetséges erőfeszítést megtettek azért, hogy a vétkes tagot visszatérítsék a rossz útról és megerősítsék a jó úton. Amikor a gyülekezet ezt a lépést fontolgatja, tanácskozni kell a gyülekezet lelkészével vagy ha nem elérhető, az egyházterülettel.

Nem lehet más feltétele a közösséghez való tartozásnak – Egyetlen lelkésznek, gyülekezetnek vagy egyházterületnek sincs joga ahhoz, hogy a közösséghez való tartozás feltételeit megszabja. Ez a jog a Generál Konferencia ülését illeti meg. Tehát, ha valaki más feltételeket szab, mint amit ott megállapítottak, helytelenül képviseli az egyházat. (Lásd *Testimonies*, 1. kötet, 207. o.)

A fegyelmezési eljárás időszerűsége – A gyülekezet felelőssége, hogy észszerű időn belül gondoskodjon a fegyelmi eljárásról, és időben, szeretetteljesen közölje döntéseit. A fegyelmi intézkedésben való késlekedés növeli a vétkes és a gyülekezet feszültségét és szenvedését.

Figyelmeztetés a jellem és az indítékok megítélésével kapcsolatosan – „Krisztus világosan megmondta, hogy a bűnökhöz ragaszkodókat ki kell zárni a gyülekezetből; de a jellem és az indítékok megítélésének feladatát nem bízta ránk. Annál sokkal jobban ismer minket, minthogy ilyen feladatot bízna ránk. Ha megpróbálnánk a gyülekezetből kiszakítani azokat, akiket álkeresztényeknek vélünk, biztosan követnénk el hibákat. Sokszor éppen azokat tartjuk reménytelen eseteknek, akiket Krisztus magához vonz. Ha gyarló ítélőképességünkre hallgatva járnánk el velük, talán reményük utolsó szikrájától is megfosztanánk őket. Számos, magát jó kereszténynek tartóról derül ki a végén, hogy híjával találtatott. Sokan pedig ott lesznek a mennyben, akikről felebarátaik nem is feltételezték. Az ember a látszathiból ítél, Isten pedig a szív alapján. A konkoly és a búza együtt nő az aratásig. Az aratás a kegyelemidő vége.

A Megváltó szavai nagy türelemre és mélységes szeretetre tanítanak. A konkoly és a jó mag gyökereinek összefonódása példázza azt a szoros kapcsolatot, amely a látszathívők és a hű tanítványok között fennállhat a gyülekezetben. E látszathívők valódi jelleme nem mutatkozik meg teljesen. A gyülekezetből való kizárásukkal megtántoríthatunk más, egyébként hűséges tagokat” (*Krisztus példázatai*, 42. o.).

Szabályosan összehívott ülésen – A gyülekezet megfelelő indokok alapján fegyelmi intézkedés alá vonhatja a tagokat, de csak szabályszerűen összehívott gyülekezeti testvérgyűlésen (lásd 128. o.), miután a gyülekezet bizottsága felülvizsgálta az ügyet. Az ülésen egy felszentelt lelkész elnököl, vagy egy segédlelkész, akit az illető gyülekezet presbiterévé szenteltek, ill. távollétükben a lelkésszel vagy az egyházterületi elnökkel való tanácskozás után a gyülekezet egy presbitere.

65 **Többségi szavazattal** – A tagok gyülekezeti tagságtól való megfosztása vagy egyéb fegyelmi intézkedés alá helyezése csak a

szabályosan összehívott testvérgyűlésen, a jelenlevő és szavazó tagok szavazattöbbsége alapján történhet meg. „A gyülekezet többsége olyan hatalom, amelynek irányítania kell az egyes tagokat” (*Testimonies*, 5. kötet, 107. o.).

A gyülekezeti bizottság nem szüntethet meg tagságot – A gyülekezeti bizottság javaslatot tehet a gyülekezetnek egy személy tagságának megszüntetésére, de a gyülekezeti bizottságnak semmilyen körülmények között sincs joga ahhoz, hogy ezt a végső lépést végrehajtsa. A gyülekezet jegyzője – haláleset kivételével – csak a gyülekezeti testvérgyűlésen történt szavazás után törölheti a tag nevét a gyülekezeti névsorból.

A tagok alapvető jogai – A gyülekezeti tagok alapvető joga, hogy értesítsék őket arról a testvérgyűlésről, amelyen a fegyelmi tárgyalásuk napirenden van. Saját védelmük érdekében joguk van szólni ezen az ülésen, bizonyítékokat bemutatni és tanúkat idézni. Egyetlen gyülekezet sem szavazhatja meg egy tag fegyelmezését olyan körülmények között, amelyek megfosztották a tagot ettől a jogától. A gyülekezet írásban, a testvérgyűlés előtt legalább két héttel értesítse a tagot arról, hogy ügyét kivizsgálják, és közöljék vele a fegyelmi meghallgatás okát is.

Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat – Az egyház rendtartása és fegyelmező munkája egyházi feladat, tehát semmiféle köze sincs a polgári igazságszolgáltatáshoz. Ezért az egyház nem ismeri el, hogy tagjainak joguk lenne ügyvéddel képviseltetni magukat a fegyelmi intézkedések, illetve bármilyen más egyházi ügygel kapcsolatban összehívott testvérgyűlésen vagy bizottságban. Ezért tájékoztatni kell tagjainkat, hogyha ilyen célból az ülésre ügyvédet hoznak, nem kerül sor meghallgatásra.

Minden testvérgyűlésről, amelyen a gyülekezet fegyelmi renddel vagy intézkedéssel kapcsolatos kérdést tárgyalnak, el kell bocsátani mindenkit, aki nem tagja a gyülekezetnek, kivéve, ha tanúként idézik be.

Tagság felfüggesztése alatt levők gyülekezeti levele – Egyetlen gyülekezet se vegyen fel a tagjai közé olyan személyt, akinek egy másik gyülekezetben tagságát felfüggesztették, mivel ez felmentést adna a bűnre, ami miatt egy másik gyülekezet fegyelmi eljárást alkalmazott. A tagsági felfüggesztés alatt álló személy tagságba történő felvétele az egyházi irányelvek olyan súlyos áthágását jelenti, amely az egyházterületi konferenciának a vétkes gyülekezettel szembeni fenyítékét vonhatja maga után.

66 ***Agyülekezetlátogatásának elmaradása miatt nem lehet megszüntetni a tagságot*** – A gyülekezet vezetői hűségesen látogassák a hiányzó tagokat, és bátorítsák őket arra, hogy járjanak újra a közösségbe, és élvezzék együtt a gyülekezettel az istentisztelet áldásait.

Ha öregség, betegség vagy más elkerülhetetlen ok miatt a tag képtelen rendszeresen részt venni az istentiszteleteken, akkor levél által vagy más úton tartson kapcsolatot a gyülekezet vezetőivel. De ameddig az ilyen személy hűséges az egyház hitelveihez, nem szüntethető meg a tagsága csak azért, mert nem vesz részt az istentiszteleteken.

Tagok, akik elköltöztek, és ezt nem jelentették – Ha egy tag elköltözik gyülekezete környékéről, kötelessége tájékoztatni a gyülekezet presbiterét vagy jegyzőjét az új címéről. Ameddig annak a gyülekezetnek a tagja marad, ahová korábban járt, addig rendszeresen informálnia kell a gyülekezetet, és be kell küldenie tizedét és adományait legalább negyedévente. Ha az elköltözött tag nem közli új címét, és semmilyen erőfeszítést nem tesz azért, hogy gyülekezetét elérje vagy tájékoztassa, és a gyülekezet nem találja meg az illetőt, legalább két éven keresztül, akkor törölni lehet a névsorból a gyülekezet szavazata alapján, amennyiben a gyülekezet tisztségviselői igazolni tudják, hogy valóban megpróbálták felkutatni, de erőfeszítéseik sikertelenek maradtak. A jegyző írja be a megfelelő rovatba: „Tartózkodási helye ismeretlen. Szavazással eltűntnek nyilvánítva.”

Anyagi okok miatt nem lehet egy tag tagságát megszüntetni – Jóllehet a gyülekezeti tagoknak a tőlük telhető mértékben támogatniuk

kell az egyház munkáját, azonban egy tag sem törölhető a gyülekezeti névsorból azért, mert nem képes vagy elmulasztott anyagi támogatást adni az egyháznak.

Tagság megszüntetése saját kérésre – Nagy körültekintéssel kell foglalkozni azzal a gyülekezeti taggal, aki azt kéri, hogy szüntessék meg a tagságát.

Az egyház elismeri az egyén szabadságát, hogy tagságáról lemondjon. A lemondó levelet be kell mutatni a bizottságnak, ahol a lemondás bejegyzésre kerül, és érvénybe lép a levél érkezésének dátumával. Az egyén iránti keresztény megfontolásból, nyilvános megbeszélés nélkül kell lezárni az ilyen ügyet. Tegyük erőfeszítéseket arra nézve, hogy az egyén visszataláljon a gyülekezet családjába.

Tagság megszüntetésének kiértékelése – A gyülekezet feladata, hogy döntéséről írásban értesítse azt a tagot, akinek a gyülekezeti tagsága megszűnt, ugyanakkor biztosítani kell őt arról, hogy a továbbiakban is tartják vele a lelki kapcsolatot, és személyes érdeklődést tanúsítanak iránta. Ahol ez lehetséges, az értesítést személyesen a gyülekezet lelkésze vigye ki, vagy valaki, akit a gyülekezeti bizottság erre a feladatra kijelöl. A volt gyülekezeti tagot biztosítani kell a gyülekezet iránta tanúsított reménységéről, miszerint újból csatlakozni fog a gyülekezethez, és egy nap örökre együtt lesznek Isten országában. 67

Tagok visszavétele a tagság megszüntetése után – Ha a gyülekezet egy tag tagságát fegyelmi okból megszüntette – amennyiben lehetséges – továbbra is tartsa vele a kapcsolatot, nyilvánítsa ki a barátság és a szeretet lelkületét, és igyekezzen őt újból megnyerni az Úrnak.

Azokat, akiknek a gyülekezeti tagsága korábban megszűnt, a gyülekezet visszafogadhatja, ha ezalatt az illető megvallotta bűneit, bizonyosságát adta valódi bűnbánatának és annak, hogy életét megváltoztatta, és az összhangba került az egyház alapelveivel, illetve teljesen alávetette magát az egyház rendjének és fegyelmének. A visszavétel lehetőleg abban a gyülekezetben történjék, ahol a tag tagságát korábban megszüntették. Ez azonban nem mindig lehetséges. Ilyen esetben az a gyülekezet, amelybe

a tag felvételét kéri, kérjen információt az illető volt gyülekezetétől, hogy megtudják, mi volt a tagság megszűnésének az oka.

Amikor szexuális bántalmazást elkövető személyekről van szó, akkor emlékeznünk kell arra, hogy az erőszak súlyossága miatt, a tagság helyreállítása nem jelenti azt, hogy tettének minden következménye el lett törölve. Miközben a gyülekezeti rendezvények látogatása megengedett a megszokott iránymutatások betartásával, a szexuális bántalmazás miatt elítélt és büntetett személyt nem szabad visszahelyezni olyan feladatkörbe, amelyben kapcsolatba kerülhet gyerekekkel, fiatalokkal vagy más kiszolgáltatott személyekkel. Nem lehet olyan tisztséget adni nekik, amely a kiszolgáltatott személyeket arra bátorítaná, hogy fenntartás nélkül megbízzanak bennük.

Mivel a fegyelmi intézkedések legsúlyosabb formája a tagság megszüntetése, a visszavétel előtti időszaknak elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy a vétkes bizonyosságát adja annak, hogy az a probléma, ami a gyülekezeti tagság megszüntetéséhez vezetett, minden kétséget kizáróan megszűnt. Elvárt, hogy a tagság helyreállítása újrakeresztelés kíséretében történjen meg.

A visszavételi kérelem joga – Mindamellett, hogy a gyülekezetnek joga van fegyelmezést alkalmazni, ez nem teszi érvénytelenné a gyülekezeti tagok azon jogát, hogy méltányos eljárásban részesüljenek. Ha egy gyülekezeti tag úgy gondolja, hogy a helyi gyülekezetben igazságtalanul jártak el vele szemben, vagy nem élhetett azon jogával, hogy tisztességesen meghallgassák, és a gyülekezet nem hajlandó újra megvizsgálni az esetet, vagy a gyülekezet tisztségviselői visszautasítják a helyreállítási kérelmet, akkor a volt tagnak joga van ahhoz, hogy írásban kérje, hogy a gyülekezet hallgassa őt meg. A gyülekezet ne hagyja figyelmen kívül, és ne utasítsa vissza az ilyen kérést! Ha ezt tenné, vagy ha a volt tag még mindig úgy érezné, hogy a gyülekezet igazságtalanul bánik vele kérelme után is, a tagnak joga van ahhoz, hogy az illetékes egyházterület bizottságához egy végső kérelemmel forduljon meghallgatás végett.

68 Ha az alapos és részrehajlástól mentes kihallgatás után az egyházterületi bizottság megállapítja, hogy a gyülekezet igazságtalanul járt el, a bizottság javasolhatja a volt tag visszavételét. Amennyiben a

gyülekezet továbbra sem hajlandó visszafogadni az illetőt, a bizottság javasolhatja, hogy az érintett egy másik gyülekezet kötelékébe kérje a felvételét. Ugyanakkor, ha a gyülekezetnek alapos oka volt arra, hogy ne fogadja vissza a volt tagot, döntését foglalja írásba.

GYÜLEKEZETI TISZTSÉGVISELŐK ÉS OSZTÁLYOK

A megfelelő tisztségviselők megválasztása fontos feladat a gyülekezet munkájának eredményessége szempontjából. Éppen ezért a lehető legnagyobb körültekintéssel válasszunk férfiakat és nőket szent kötelességgel járó tisztségekre.

Általános képességek

Erkölcsei és hitbeli alkalmasság – „És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést, és tedd közöttük elöljárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké” (2Móz 18:21).

„Válasszatok azért, atyámfiai, ti közületek hét férfiút, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szentlélekkel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk” (ApCsel 6:3).

„Szükséges pedig, hogy jó bizonyága is legyen a kívül valóktól; hogy gyalázatba és az ördög töribe ne essék” (1Tim 3:7).

„És amiket tőlem hallottál sok bizonyág által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek” (2Tim 2:2).

„Igaz ez a beszéd: Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván. Szükséges annak okáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas. Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől ment, nem pénzsóvárgó; ki a maga házáat jól igazgatja, gyermekeit engedelmséggben tartja, minden tisztességgel; (mert ha valaki az tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mi módon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen új ember, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék. Szükséges pedig, hogy

jó bizonyága is legyen a kívül valóktól; hogy gyalázatba és az ördög töribe ne essék. Hasonlóképpen a diakónusok tisztességesek legyenek, nem kétnyelvűek, nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágyók. Kiknél megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel. És ezek is először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. Feleségeik hasonlóképpen tisztességesek, nem patvarkodók, józanok, mindenben hívek legyenek. A diakónusok egyfeleségű férfiak legyenek, akik gyermekeiket és tulajdon házaikat jól igazgatják. Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek maguknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben” (1Tim 3:2–13; és lásd még Tit 1:5–11 és 2:1, 7–8).

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban. Amíg odamegyek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat” (1Tim 4:12–16).

Az egyházat őrizni és táplálni kell – Pál apostol összehívta a „gyülekezet véneit”, és ezt tanácsolta nekik: „Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják. Azért vigyázzatok, megemlékezvén arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inten mindenkit” (ApCsel 20:17, 28–31; és lásd még 1Pt 5:1–3).

Megbecsülés illeti a lelkészeket és a tisztségviselőket – „Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; és az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel. Egymással békeességben éljete” (1Thessz 5:12–13; és lásd még 1Tim 5:17 és Zsid 13:7, 17).

„A thesszalonikai hívőket nagyon megzavarták olyan emberek, akik fanatikus eszmékkel és tanokkal léptek fel közöttük. »némelyek rendetlenül élnek közületek, akik semmit nem dolgoznak, hanem nyughatatlankodnak«. A gyülekezetet jól megszervezték; tisztviselőket választottak, hogy mint lelkészek és diakónusok tevékenykedjenek. Volt azonban néhány önfelű és rendetlenkedő tag, aki nem akart engedelmeskedni azoknak, akik felelőstisztséget viseltek a gyülekezetben. Nemcsak arra formáltak jogot, hogy véleményyt nyilvánítsanak, hanem arra is, hogy nézeteiket nyíltan ráerőszakolják a gyülekezetre. Ezért hívta fel Pál a tagság figyelmét arra a tiszteletre és megbecsülésre, amely megilleti azokat, akikre a gyülekezet tekintélyes tisztséget bízott” (*Az apostolok története*, 176. o.).

„Azok, akik felelősségteljes pozícióban vannak a gyülekezetben, hibákat követhetnek el és tévesen dönthetnek, de mindamelllett Krisztus földi egyháza hatalmazta fel őket, amit nem becsülhetünk le” (*Testimonies*, 4. kötet, 17. o.).

- 71 ***Az emberek ne kerüljenek túl korán tisztségbe*** – „Sok helyen találkozunk olyan emberekkel, akiket akkor bíztak meg olyan felelősségteljes tisztséggel, mint a gyülekezet presbitere, amikor még alkalmatlanok rá. Nincs önuralmuk. Befolyásuk nem jó. A gyülekezet állandó gondokkal küzd a vezető jellemhibái miatt. Túl korán helyezték kezüket ezekre az emberekre” (*Testimonies*, 4. kötet, 406–407. o.). (Lásd még *Testimonies*, 5. kötet, 617. o. és 1Tim 5:22.)

Akik egységellenesek, nem alkalmasak a tisztségre – „Újabban olyan emberek támadnak közöttünk, akik Krisztus szolgálóinak vallják magukat, de munkájuk az ellen az egység ellen irányul, amelyet Urunk hozott létre az egyházban. Furcsa terveik és munkamódszereik vannak. Változtatásokat akarnak bevezetni az egyházban, amelyek – szerintük – a haladást szolgálják, és azt képzelik, hogy ezekkel nagyszerű eredményeket lehet elérni. Ezeknek az embereknek inkább tanulóknak, mintsem tanítóknak kell lenniük Krisztus iskolájában. Mindig nyughatatlanok, arra áhítoznak, hogy valami nagy dolgot tegyenek, valamit, ami dicsőséget szerez nekik. Meg kell tanulniuk, hogy minden lecke között a leghasznosabb az alázatosság és a Jézusba vetett hit.

Az igazság tanítói, misszionáriusok, az egyház tisztségviselői jó munkát végezhetnek a Mesterért, ha az igazságnak engedelmességgel megengedik lelküket” (*Testimonies*, 5. kötet, 238. o.).

Veszélyes olyan embereket megválasztani, akik nem akarnak együttműködni másokkal – „Isten a különféle adományokkal rendelkező embereket – mint általa rendelt segítőket – azért helyezte a gyülekezetbe, hogy sokak egyesített bölcsessége által találkozzanak a Lélek szándékával. Az olyan ember, aki állandóan csak a saját akaratát akarja keresztülvinni, és visszautasítja a közös igahúzást másokkal, akik Isten művében gazdag tapasztalatokat szereztek, önbizalmától elvakultan képtelen lesz a hamisat az igaztól megkülönböztetni. Az ilyen embereket nem tanácsos a gyülekezetben vezető tisztségre megválasztani, mivel a testvérek ítéletét mellőzve, saját akaratukat és tervüket vinnék keresztül. Könnyű az ellenségnek az olyan emberek által tevékenykedni, akiknek minden lépésnél tanácsra van szükségük, de saját erejükből lelkek vezetésére vállalkoznak anélkül, hogy megtanulták volna Krisztus alázatosságát” (*Az apostolok története*, 189. o.). (Lásd még 35. o.)

Tagság a helyi gyülekezetben – Rendezett tagsággal bíró gyülekezeti tagok vezetői tisztségre választhatók abban a gyülekezetben, ahol tagságukat nyilvántartják. (Lásd 110–113. o.) Kivételt képezhetnek az alábbiak:

1. Olyan diákok esetén, akik rendezett tagsággal rendelkeznek, de tanulmányaik miatt távol élnek otthonuktól, és rendszeresen látogatják azt a gyülekezetet, amely abban a körzetben van, ahol ideiglenesen laknak.
2. Egyházterületi alkalmazott esetén, akit az egyházterület kinevezett, hogy két vagy több gyülekezet lelkésze/vezetője legyen. (Lásd 114, 115. o.)
3. Egy presbiter – ha szükséges – az egyházterületi bizottság ajánlására megválasztható, hogy több gyülekezetben is szolgáljon egy körzeten belül. (Lásd 74. o.)

Egyéb kivételeket az egyházterületi bizottság mérlegelhet.

Példamutatás a tizedfizetésben – Minden tisztviselőnek példát kell mutatnia abban, hogy hűségesen tizedet fizet az egyháznak. Senki sem választható meg tisztségre, aki elmulasztja ezt a példamutatást.

A gyülekezeti tisztségviselők hivatalból nem küldöttek – Egyetlen gyülekezeti tisztségviselő sem küldött hivatalból az egyházterületi konferencián. Ahhoz, hogy küldöttként szolgáljon, a gyülekezetnek meg kell választania küldöttnek.

A felelősség megosztása – A gyülekezetnek nem szabad túl nagy felelősséget helyeznie a készséges emberek egy kis csoportjára, miközben mások mellőzve vannak. Nem jó egy embert több tisztségre megválasztani, hacsak a körülmények szükségessé nem teszik.

Gyülekezeti tagságától megfosztott, majd újra csatlakozó gyülekezeti tisztségviselő – Amikor egy gyülekezeti tisztségviselő tagságát megszüntetik, és ezután újra felvételt nyer a gyülekezetbe, az újrafelvételi eljárás nem jelenti az egyén korábbi tisztségébe való visszahelyezését is.

Szolgálati időtartam

A gyülekezet és az osztályok tisztségviselőinek szolgálati ideje egy év, kivéve, ha a helyi gyülekezet testvérgyűlés keretében megszavazza, hogy a választások két évente történjenek a folyamatosság elősegítése, a lelki ajándékok fejlesztése és az évenkénti választásokkal járó munka egyszerűsítése érdekében.

A tisztségviselők újraválaszthatók, azonban nem tanácsos, hogy egy személy korlátlan ideig szolgáljon egy bizonyos tisztségben.

73 Presbiterek

A gyülekezet lelki vezetője – A presbiterek olyanok legyenek, akiket a gyülekezet erős lelki vezetőnek ismer el, és „jó bizonyága

legyen a kívül valóktól” és a gyülekezettől is. A gyülekezeti lelkész távollétében a presbiterek a gyülekezet lelki vezetői. Igyekezniük kell, hogy példaadással és utasításokkal a gyülekezetet mélyebb, teljesebb keresztény tapasztalatra vezessék.

A presbitereknek alkalmasnak kell lenniük a gyülekezeti szolgálatok vezetésére, az igeszolgálatra és a hitelvek tanításra, ha a lelkész nincs jelen. Azonban ne a társadalmi rang vagy szónoki képesség alapján válasszuk meg a presbitereket, hanem inkább odaszentelt életük és vezetői képességeik alapján.

A presbiterek újraválaszthatók, de nem tanácsos, hogy egy személy korlátlan ideig szolgáljon. A gyülekezet nem köteles ismételten mellettük dönteni, hanem mást is megválaszthat erre a tisztségre, ha a változtatás tanácsosnak látszik. Az új presbiterek megválasztása után a korábbiak leteszik tisztségüket, de más gyülekezeti tisztségre választhatóak.

Apresbiterekfelszentelése—Valakinek a presbiterré való megválasztása önmagában nem jelenti a presbiterré való minősítést. A felszentelésnek meg kell történnie, mielőtt egy presbiter hivatása gyakorlására jogosult lenne. A megválasztása és felszentelése közötti időben a megválasztott presbiter a gyülekezet vezetőjeként szolgál, de felszenteléshez kötött egyházi szertartásokat nem vezethet.

A felszentelési szertartást csak a helyi egyházterület által kihelyezett felszentelt gyülekezeti lelkész vezetheti. Udvariasságból meg lehet hívni egy vendég felszentelt lelkészt, hogy a felszentelési szertartásban segédkezzon. Azonban felszentelt vendéglelkész vagy nyugdíjas felszentelt lelkész csak a helyi egyházterület külön beleegyezésével végezhet felszentelési szertartást.

A felszentelés szent szertartását egyszerűen végezzük el a gyülekezet jelenlétében. A szertartás tartalmazhatja a presbiter szolgálati területeinek rövid ismertetését, a szükséges képességek felsorolását és a presbiter fő feladatainak megemlítését, amelyek végzésére a gyülekezetben felhatalmazást kap. A buzdító prédikáció után a felszentelt lelkész más felszentelt lelkészekkel és/vagy a helyi presbiterekkel együtt, akik részt vesznek a szertartásban, imával és kézrátétellel szentelik fel a presbitereket. (Lásd 37. o.)

Ha valakit egyszer már presbiterré szenteltek, presbiterré való újráválasztásakor vagy más gyülekezetekben való presbiterré választásakor nem szükséges újra felszentelni, amennyiben rendezett gyülekezeti tagságát mindvégig megőrizte. Ha valakit presbiterré szenteltek, ezt követően jogosult diakónusi tisztségben is szolgálni.

74 ***A lelkészekhez való viszony*** – Abban az esetben, ha az egyházterületi bizottság felszentelt lelkészt vagy lelkészeket jelöl ki, hogy egy gyülekezet pásztoraként tevékenykedjen, őt kell a vezető tisztviseelőnek, a gyülekezet presbitere pedig a segítőjének tekinteni. Munkájuk szorosan összetartozik, ezért egymással összhangban kell dolgozniuk. A gyülekezeti lelkész ne akarja magára vállalni az összes felelősséget, hanem ossza meg a presbiterrel és más tisztviseelővel. Ha a lelkész a gyülekezet állandó pásztor, akkor a gyülekezeti bizottság vezetője is. (Lásd 32., 131. o.) Azonban adódhat olyan körülmény, amikor tanácsos, hogy a gyülekezet presbitere lássa el ezt a feladatot. A gyülekezet pásztori munkáját osszák meg egymás között. A presbiter a gyülekezeti lelkésszel való tanácskozás alapján vegyen részt a pásztori kötelezettségekben, látogassa a gyülekezeti tagokat, szolgáljon a betegeknek, szervezzen bibliaórákat, szervezze meg és vezesse le az olajjal való megkenés szolgálatát, a gyermekbemutatókat, bátorítsa az elcsüggedteket, és segítsen más pásztori feladatokban. Neki, mint a gyülekezeti lelkipásztor segítőjének, állandóan örködni kell a nyáj fölött.

Ha a kijelölt lelkész segédlelkész, akkor a gyülekezet vagy a gyülekezetek, amelyekben szolgál, válasszák meg őt presbiternek. (Lásd 33. o.)

Mivel a gyülekezet lelkészét az egyházterületi bizottság bízza meg a szolgálattal, úgy szolgál a gyülekezetben, mint az egyházterület alkalmazottja, ezért az egyházterületi bizottságnak tartozik felelősséggel. Legyen együttérző, barátságos és együttműködő kapcsolatot tartson fenn a gyülekezettel, illetve a gyülekezet minden tervével és munkarendjével összhangban dolgozzék. A presbitert a gyülekezet választja, így természetesen ennek a testületnek és bizottságnak tartozik felelősséggel. (Lásd lentebb.)

Apresbiterek munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik – A presbiter tekintélye és munkája arra a gyülekezetre korlátozódik, amelyben megválasztották. Az egyházterületi bizottság nem dönthet arról, hogy egy gyülekezet presbiterét más gyülekezetekben is presbiteri szolgálatra nevezi ki; ezzel a lépéssel a felszentelt lelkész státuszával ruházná fel. Ha szükség van ilyen szolgálatra, az egyházterületi bizottság javasolhatja a gyülekezetnek vagy a gyülekezeteknek, amelyek igényt tartanak más gyülekezet presbiterének szolgálatára, hogy válasszák meg, és hívják meg a közeli gyülekezet presbiterét, hogy náluk is lássa el a presbiteri szolgálatot. Ezen a módon, ha szükséges, egy személy egyidejűleg több gyülekezetet is elláthat. Mindezt az egyházterületi bizottsággal kell megtanácskozni, ámbár ez a hatáskör a gyülekezeté és nem az egyházterületi bizottságé. A világszéles egyházban végzett egyetemes szolgálat egyetlen módja az evangéliumi szolgálatra való felszentelés. (Lásd 32, 73, 74. o.)

Istentiszteletek szervezése – A gyülekezet lelkésze után – vagy távollétében – a presbiter a felelős a gyülekezetben az istentiszteletek megszervezéséért; vagy ő vezeti ezeket, vagy valakit megbíz azzal. Az úrvacsorai istentiszteletet mindig a felszentelt/meghatalmazott lelkész vagy a gyülekezet presbiteréje vezeti. A testvérgyűlésen általában a gyülekezet lelkésze elnököl, távollétében pedig a presbiter, amennyiben 75 a lelkész vagy a területi elnök ezt jóváhagyta.

Keresztségi istentisztelet – A felszentelt lelkész távollétében a presbiter kéri az egyházterület elnökét, hogy intézze az egyházhoz csatlakozni kívánók keresztségi szertartásának megszervezését. (Lásd 45–49. o.) A gyülekezeti presbiter nem végezhet keresztségi szertartást az egyházterületi elnök engedélye nélkül.

Menyegzői szertartás – A menyegzői szertartásban az esketést és a házassá nyilvánítást csak felszentelt lelkész végezheti, kivéve azokon a területeken, ahol a divízió bizottsága határozatban jóváhagyja egyes segédlelkészeknek vagy meghatalmazott lelkészeknek, akik gyülekezeti presbiterre lettek szentelve, hogy vezessenek ilyen alkalmakat. (Lásd 33. o.) Helyi törvények megkövetelhetik, hogy a szertartást levezető

személy állami engedéllyel rendelkezzen. A prédikációt, imát és az áldást egyaránt mondhatja felszentelt lelkész, segédlelkész, meghatalmazott lelkész vagy a presbiter. (Lásd a 173. oldalon a 1. számú Megjegyzést)

A tizedfizetés támogatása – A presbiter, mint hűséges tizedfizető sokat tehet azért, hogy a gyülekezeti tagokat hűséges tizedfizetésre bátorítsa. (Lásd 136, 137, 169. o.) A tizedfizetést azzal tudjuk támogatni, hogy nyilvánosan bemutatjuk a sáfárság bibliai előjogát és kötelességét, valamint a gyülekezeti tagokkal való személyes munka által. Mindezt tapintatosan, segítőkészséggel kell végezni.

A presbiter kezelje bizalmasan a gyülekezeti tagokkal kapcsolatos anyagi természetű ügyeket, ilyen információt illetéktelen személyeknek ne adjon ki.

A bibliatanulmányozásra, az imádságra, és a Jézussal való közösségre való bátorítás – A presbitereknek mint lelki vezetőknek felelősségük, hogy bátorítást nyújtsanak a tagoknak abban, hogy személyes kapcsolatot alakítsanak ki Jézussal, azáltal, hogy erősítik a személyes bibliatanulmányozásra és imádságra való elköteleződésüket. A presbiterek legyenek példaképek a bibliatanulmányozás és az imádság melletti elkötelezettségben. Minden tag személyes imaélete hozzájárul a helyi gyülekezet szolgálatainak és programjainak hatékonyságához, és erősíti a gyülekezet misszióját. A presbiterek kérhetik a bizottságot, hogy jelöljenek ki egy munkacsoportot, mely segíti őket a fejlődésben és a bátorítás szolgálatában.

A gyülekezeti munka minden ágának erősítése – A gyülekezet lelkésze után – és vele együttműködésben – a presbiter a gyülekezet lelki vezetője, és felelős a munka minden ága és osztálya gondozásáért. Kölsönösen segítő kapcsolatot tartson fenn minden gyülekezeti tisztviselővel.

76 ***Együttműködés az egyházterülettel*** – A gyülekezet lelkésze, a presbiter/ek és minden gyülekezeti tisztségviselő működjön együtt az egyházterület tisztségviselőivel és az osztályvezetőkkel az elfogadott tervek kivitelezésében. Tájékoztatniuk kell a gyülekezetet minden rendszeres és rendkívüli adakozásról, és támogatniuk kell a gyülekezet

minden tervét és tevékenységét, valamint bátorítaniuk kell a tisztviselőket, hogy támogassák az egyházterület terveit és szabályzóit.

A presbiternek szorosan együtt kell működnie a gyülekezeti pénztárossal, és figyelemmel kell kísérnie, hogy az egyházterület által meghatározott időben az egyházterületnek járó minden összeget átutaltak-e az egyházterületi kincstárnoknak. Személyesen kísérje figyelemmel, hogy a gyülekezet jegyzőjének jelentése el lett-e küldve minden negyedév végén az egyházterületi titkárnak.

A presbiter az egyházterületről érkezett minden levelet tekintszen fontosnak. A gyülekezet elé terjesztendő leveleket a megfelelő időben olvassa fel.

Az első presbiter (lásd 114. o.) a gyülekezeti lelkész távollétében és vele együttműködve gondoskodik arról, hogy az egyházterület konferenciai ülészakára megválasszák a küldötteket, és hogy a jegyző elküldje a küldöttek névsorát az egyházterületnek.

A világszéles munka erősítése – A presbiter munkájának másik fontos része a világszéles missziómunka támogatása. Ezt a munka gondos tanulmányozása által teheti és azáltal, hogy a mű szükségleteit a gyülekezet elé tárja. Bátorítania kell a tagokat arra, hogy személyesen vegyenek részt a misszió ügyének támogatásában és munkájában. A presbiter szívélyes és tapintatos magatartása nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a gyülekezeti tagok bőkezűen adakozzanak mind az istentiszteleteken, mind a szombatiskolában.

A presbiterek képzése és szolgálatra való felkészítése – A Lelkészegyesületazosztályokkal együttműködve támogatja a helyi gyülekezet presbiterének képzését és a szolgálatra való felkészítését. A helyi presbiterek képzése azonban elsősorban a gyülekezet lelkipásztorának a felelőssége. (Lásd a 173. oldalon a 2. számú Megjegyzést)

Mentesítés a hatékony munkavégzés érdekében – Különösen a presbitert kell minden más teherrel mentesíteni, hogy eredményesen végezhesse szent elhívásának sokirányú feladatait. Néhány esetben tanácsos lehet felkérni a presbitert a gyülekezet missziómunkájának

vezetésére, de ezt is el kell kerülni, ha van valaki más, erre alkalmas személy.

Első presbiter – Nagy taglétszámú gyülekezetekben tanácsos több presbitert választani, mert a tisztség terhei túl nagyok lehetnek egy embernek. Ilyen esetben közülük egyet első presbiternek kell kijelölni. A presbiterek között a munkát képességeik és tapasztalatuk szerint kell megosztani.

77

A felelősségi kör korlátai – A presbiternek nincs joga, hogy gyülekezeti tagokat felvegyen vagy elbocsásson. Ezt csak a gyülekezet teheti meg szavazással. Csak a gyülekezeti bizottság javasolhatja, hogy a gyülekezet szavazza meg a tagok felvételét vagy elbocsátását. (Lásd 48., 53., 54. o.)

A gyülekezetvezetők

Előfordulhat, hogy nincs senki, akinek meglennének a szükséges képességei és tapasztalatai ahhoz, hogy presbiterként szolgáljon. Ilyen körülmények között a gyülekezet válasszon valakit gyülekezetvezetőnek. A gyülekezet lelkészének távollétében, vagy az egyházterület által kijelölt lelkész hiányában a gyülekezetvezető felelős a gyülekezeti alkalmakért, beleértve a testvérgyűléseket is. Vagy neki kell vezetni ezeket a gyülekezeti istentiszteleteket, vagy felkér valakit erre. Ha a vezető nem tudja levezetni a testvérgyűléseket, az egyházterülettel fel kell venni a kapcsolatot segítségért.

A gyülekezetvezetőnek, aki nem felszentelt presbiter, nincs joga egyetlen felszenteléshez kötött gyülekezeti szertartást sem végezni. Nem keresztelhet, nem oszthat úrvacsorát, nem eskethet, és nem elnökölhet olyan testvérgyűlésen, ahol valakinek a gyülekezeti fegyelmezése van napirenden. Az egyházterületi elnököt kell megkérnie, hogy küldjön egy felszentelt lelkészt, aki elnököl az ilyen alkalmakon.

A diakónusok

A diakónus tisztjét az Újszövetség határozza meg, ahol a görög diako-

nos szót használja, amelyből a magyar diakónus szó is ered. A szónak többféle jelentése van, mint például szolga, templomszolga, író, kísérő. Keresztény körökben sajátos jelentéstartalommal bír a szó.

Az apostoli egyházban a hét diakónus kiválasztásáról szóló beszámolóban, ApCsel 6:1–8-ban azt olvashatjuk, hogy kiválasztották és felszentelték őket a gyülekezetben való „teendők” elvégzésére. Képességeik csak kevéssel maradnak alatta a presbiterénél, ahogy ezt felsorolva találjuk 1Tim 3:8–13-ban.

„Az a tény, hogy ezeket a testvéreket a szegénygondozás különleges tisztségére választották ki, nem zárta el előlük a tanítói ténykedés lehetőségét. Sőt nagyon is alkalmasak voltak mások hitben való oktatására, és nagy odaadással és igen jó eredménnyel végezték a munkát” (*Az apostolok története*, 60–61. o.).

„A hét férfi beiktatása, felügyeletük a mű különböző ágai felett, igen nagy áldására vált a gyülekezetnek. Ezek a tisztviselők gondosan mérlegelték a személyi szükségleteket, valamint a gyülekezet általános pénzügyi viszonyait, és bölcs sáfárkodásukkal, úgyszintén istenfélő példaadásukkal igen nagy segítségére voltak munkatársaiknak abban, hogy a gyülekezet különböző érdekeit egységes egésszé kapcsolják össze” (*Az apostolok története*, 60. o.).

A mai egyházban a gyülekezeti választás során a diakónusjelölés hasonló áldásokkal jár, mert felszabadítja a lelkészeket, a véneket és más tisztségviselőket olyan feladatok terhe alól, amelyeket a diakónusok nagyon jól elláthatnak.

„Akiket Isten gondviselése felelősségteljes állásokba helyezett, szenteljék idejüket és erejüket azon fontos ügyeknek, melyek különösebb bölcsességet és lelki nagyságot igényelnek. Istennek nem az a terve, hogy ilyen férfiaktól kívánja a csekélyebb jelentőségű ügyek intézését, amelyeknek elrendezésére másoknak is jó képességük van” (*Az apostolok története*, 63. o.).

A Lelkészegyesület az osztályokkal együttműködésben elősegíti a diakónusok képzését. Azonban a lelkésznek a presbiterekkel együtt az elsődleges felelősségük a diakónusok képzése. (Lásd a 173. oldalon a 3. számú Megjegyzést)

Diakónusbizottság – Ahol a gyülekezetnek több diakónusa van, hozzon létre diakónusbizottságot, amelynek az diakónus-vezető az elnöke és egy másik diakónus a titkára. Ez a testület a gyülekezet jóléte érdekében szétosztja a felelőségeket, és összehangolja a diakónusok munkáját. Gondoskodik az új diakónusok képzéséről és szolgálatba való bevezetéséről.

A diakónusokat fel kell szentelni – Az újonnan megválasztott diakónusok csak azután tölthetik be tisztségüket, miután egy olyan lelkész felszentelte, aki az egyházterületől érvényes felszentelt lelkészi igazolvánnyal rendelkezik.

A felszentelés szent szertartását jellemezze az egyszerűség és a gyülekezet jelenlétében kell elvégezni. A szolgálat tartalmazhatja a diakónus bibliai tisztségének rövid körvonalazását, a szolgálathoz szükséges képességek felsorolását, és azokat a legfontosabb feladatokat, amelyek elvégzésére a diakónusnak felhatalmazása van. A hűséges szolgálatra buzdító beszéd után a lelkésze egy presbiter segédkezésével – ahol erre lehetőség van – imával és kézrátétellel szenteli fel a diakónust. (Lásd: 37. o.)

Ha valakit egyszer diakónussá szenteltek, és gyülekezeti tagságát megőrizte, nem szükséges újraszentelni, még akkor sem, ha más gyülekezetbe költözött, mint tag. Ha lejár az idő, amire megválasztották, hogy tovább szolgálhasson diakónusként, újra kell választani.

Ha olyan tagot választanak meg a gyülekezet diakónusának, aki korábban már presbiter volt, akkor nem szükséges diakónussá szentelni; presbiterré szentelése erre a tisztségre is alkalmassá teszi.

79 ***A diakónusok nem vezethetnek egyházi szertartást*** – A diakónus nincs felhatalmazva arra, hogy úrvacsorai vagy keresztségi szertartást vezessen. Nem elnökölhet a gyülekezet testvérgyűlésén sem és nem végezhet esküvői szertartást. Nem vezetheti személyek gyülekezeti tagságának áthelyezését vagy fogadását.

Ha a gyülekezetben nincs senki, aki elvégezze ezeket a feladatokat, a gyülekezet vezetője lépjen kapcsolatba az egyházterülettel, és kérjen segítséget.

A diakónusok feladatai – A diakónusok munkája magában foglalja a gyülekezetért végzett szolgálatok széles skáláját, beleértve:

1. *Segédkezés az összejöveteleken és istentiszteleteken* – Az istentiszteleteken rendszerint a diakónusok köszöntik a gyülekezetbe belépő tagokat és vendégeket, és ha szükséges, ők segítenek nekik helyet találni. Együttműködnek a lelkésszel vagy a presbiterrel az istentiszteletek zökkenőmentes levezetésében.

2. *Tagok látogatása* – Sok gyülekezetben ezt kerületenként osztják el, és minden körzetre kijelölnek egy diakónust, akinek minden családot legalább egyszer egy negyedévben meg kell látogatnia.

3. *Előkészületek a keresztségi szertartásra* – A diakónusoknak meg kell tenniük a maguk részét e szertartáshoz szükséges előkészületekben. (Lásd 48. o.)

4. *Segédkezés az úrvacsorai istentiszteleten* – A lábmosás szertartásánál a diakónusok és a diakonisszák gondoskodjanak minden szükséges dologról, mint például a törölközőkről, lavórokról, vízről, vödörökről stb. Az istentisztelet után nekik kell gondoskodni arról, hogy a használt edények és törölközők kimosva kerüljenek vissza a megfelelő helyre.

Az úrvacsorát követően a diakónusoknak és diakonisszáknak gondoskodniuk kell arról, hogy a megmaradt kenyér és must ne kerüljön elfogyasztásra, hanem tiszteletteljes módon legyenek azok megsemmisítve.

5. *A betegekről és a szegényekről való gondoskodás* – A diakónusok és diakonisszák másik fontos feladata, hogy gondoskodjanak a betegekről, segítsék a szegényeket, támogassák az elesetteket. Ez a munka a diakónusok és diakonisszák különleges feladata, és folyamatosan tájékoztassák a gyülekezetet a szükségletekről annak érdekében, hogy a tagság támogatását megnyerjék. Pénzt kell fordítani a gyülekezet pénzalapjából a szegények és szükségben lévők támogatására. A pénztáros a gyülekezeti bizottság javaslatára átadja a diakónusoknak és diakonisszáknak mindazt, amit bizonyos szükséghelyzetekben felhasználhatnak.

6. *A gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása* – Azokban a gyülekezetekben, ahol a gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása felelősségét nem bízták egy épületbizottságra, ez a felelősség a diakónusoké és diakonisszáké. (Lásd a 173. oldalon a 3. számú Megjegyzést)

A diakonisszák hozzátartoztak a korai keresztény egyház hivatalos szolgálattevőjéhez.

„Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója [diakonisszája – angol RSV]: Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nekem magamnak is” (Róm 16:1–2).

A diakonisszákat az odaszentelt élet és a tisztséggel járó feladatok elvégzéséhez szükséges egyéb képességek alapján választják.

A Lelkészegyesület az osztályokkal együttműködésben elősegíti a diakonisszák képzését. Azonban a lelkésznek a presbiterekkel együtt az elsődleges felelősségük a diakonisszák képzése. (Lásd a 173. oldalon a 3. számú Megjegyzést)

Diakonisszák bizottsága – Ahol több diakonisszát választottak, ott hozzák létre a diakonisszák bizottságát, amelynek a diakonissza-vezető az elnöke és egy másik diakonissza a titkára. Ez a bizottság jelöli ki az egyes diakonisszák feladatát, és szorosan együttműködik a férfi diakónusbizottsággal, főleg a tagok és a vendégek köszöntésében és a családlátogatásokban. (Lásd 78. o.) Gondoskodik az új diakonisszák képzéséről és szolgálatba való bevezetéséről.

A diakonisszák felszentelési szertartása – A diakonisszák felszentelési szertartását az a felszentelt lelkész végezheti, akinek érvényes felszentelt lelkészi igazolványa van az egyházterülettől. A felszentelési szolgálatot jellemezze egyszerűség, és a gyülekezet jelenlétében kell elvégezni.

Ha megtartják gyülekezeti tagságukat, akkor nem kell újra felszentelni a diakonisszákat abban az esetben, ha egy másik gyülekezetnek lesznek a tagjai. Amikor lejár az az időszak, amire megválasztották őket, akkor újra lehet őket választani, ha továbbra is készek diakonisszaként szolgálni.

A diakonisszák nem vezethetnek egyházi szertartást – A diakonisszák nincsenek felhatalmazva arra, hogy bármilyen egyházi szertartást vezessenek. Nem elnökölhetnek a gyülekezet testvérgyűlésén sem és nem végezhetnek esküvői szertartást. Nem vezethetik személyek gyülekezeti tagságának áthelyezését vagy fogadását.

Ha a gyülekezetben nincs senki, aki elvégezze ezeket a feladatokat, a gyülekezet vezetője lépjen kapcsolatba az egyházterülettel, és kérjen segítséget.

A diakonisszák feladatai – A diakonisszák munkája magába foglalja a gyülekezetért végzett szolgálatok széles skáláját, beleértve: 81

1. *Üdvözlík a gyülekezetbe látogató vendégeket és a tagokat* – Sok gyülekezetben a diakonisszák segítenek a vendégek és a gyülekezeti tagok köszöntésében, valamint meglátogatják a gyülekezet tagjait az otthonaikban, amikor azok nem tudtak eljönni az istentiszteletre.

2. *Segédkeznek a keresztségnél* – A diakonisszák a keresztségi szertartáson gondoskodnak a női keresztelendőkről a szertartás előtt és után. A keresztségi ruhák megválasztásánál – ha szükséges – tanácsot és segítséget adnak. Gondoskodni kell a megfelelő anyagból készült keresztségi ruhákról. Ahol ilyet használnak, ott a diakonisszák feladata ezek kimosása és a következő alkalomra való tárolása. (Lásd 48. o.)

3. *Előkészítik az úrvacsorai istentiszteletet* – A diakonisszák és diakónusok feladata, hogy mindent előkészítsenek, amire ezen az istentiszteleten szükség van, utána pedig gondoskodjanak a használt eszközökről. (Lásd 126. o.)

Mielőtt az úrvacsorai szertartás elkezdődne, a diakonisszák megterítik az úrvacsorai asztalt, amely magában foglalja: a kenyér és a must előkészítését, a must kitöltését, a kovásztalan kenyeres tálcák elhelyezését és az asztal leterítését az erre a célra szánt terítővel.

A diakonisszák a lábmosás szolgálatánál is segédkeznek, különösen a hölgy látogatókat segítik, illetve az új gyülekezeti tagokat.

4. *Gondoskodnak a betegekről és a szegényekről* – A diakonisszák vegyék ki részüket a betegekről, a szűkös körülmények között élőkről és elesettekről való gondoskodásból, a férfi diakónusokkal együttműködve. (Lásd 79. o.)

5. *Az ingatlanról való gondoskodás és karbantartás* – Azokban a gyülekezetekben, ahol a gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása felelősségét nem bízták egy épületbizottságra, ez a felelősség a diakónusoké és diakonisszáké. (Lásd a 173–174. oldalon a 4. számú Megjegyzést)

Jegyző

A jegyző jó munkája nagyban befolyásolja a gyülekezet eredményességét. A tisztség fontossága és sajátos feladatai miatt bölcs dolog olyan embert megbízni, akit ismételten újra tudunk majd választani, hogy a nyilvántartásokban és jelentésekben folyamatosságot biztosítsunk. Nagy gyülekezetekben – ha szükséges – helyettes jegyzőket is lehet választani. A jegyző a gyülekezet minden bizottsági ülésén titkárként szolgál, és az ülésekről pontos feljegyzést vezet. Ha valami ok miatt a jegyző nem tud jelen lenni egy bizottsági ülésen, ahol egyébként mindig titkárként szolgál, a jegyzőnek gondoskodnia kell arról, hogy a helyettese ott legyen és vezesse a jegyzőkönyvet. (Lásd a 174. oldalon a 5. számú Megjegyzést)

82 *A gyülekezet szavazata nélkül senkit sem lehet a névsorba beírni, sem onnan kitörölni* – A jegyzőnek nincs joga a gyülekezet szavazata nélkül bárkit is beírni vagy törölni a gyülekezeti névsorból – a gyülekezetnek ugyanis szavaznia kell minden felvételtől és törléstől –, kivéve azt az esetet, amikor valaki meghal, vagy amikor egy gyülekezeti tag írásban kéri tagságának megszüntetését. Ha valaki meghal, a jegyző tüntesse fel a névsorban a név mellett a halál időpontját. (Lásd 55. o.)

Amikor egy gyülekezeti tag írásban kéri a gyülekezet bizottságát, hogy tagságát szüntessék meg, a jegyző bejegyzi a gyülekezeti bizottság határozatát. (Lásd: 66–67. o.)

Gyülekezeti tagság áthelyezése – A gyülekezeti jegyző bonyolítja le az egyes tagok és a gyülekezetek között a levelezést a gyülekezeti tagság áthelyezésére vonatkozóan. (Lásd 51–55. o.)

Levelezés a tagokkal – A jegyző próbáljon meg kapcsolatot tartani a hiányzó tagokkal. (Lásd a 174. oldalon a 6. számú Megjegyzést)

Küldöttek megbízólevele az egyházterületi konferencia ülészakára

– A gyülekezeti bizottság megbízása alapján a jegyző haladéktalanul értesíti az egyházterületet, hogy az egyházterületi konferenciára kiket választott meg a gyülekezet képviselőinek. Ehhez az egyházterület által küldött formanyomtatványt használja. (Lásd 114. o.)

A jelentéseket haladéktalanul el kell küldeni – A gyülekezeti jegyző feladata az egyházterület által igényelt jelentések haladéktalan beküldése. Ezek között vannak évi és negyedévi jelentések. Lényeges, hogy ezeket az egyházterületi titkárnak elküldje az előírt időn belül, mivel ezek a jelentések fontosak a világegyház más szervezetei számára, hogy az általuk készített kimutatások pontosak legyenek. A szükséges adatokat más tisztségviselőktől és osztályvezetőktől szerezheti be.

Gyülekezeti jegyzőkönyvek – A gyülekezeti jegyző készíti a gyülekezet jegyzőkönyveit, amelyeket gondosan meg kell őrizni. A különböző szolgálati osztályok jegyzőkönyvei és pénztárkönyvei a gyülekezet tulajdonát képezik. Ezeket a szolgálati idő lejártakor át kell adni az újonnan megválasztott jegyzőnek, vagy a szolgálati idő folyamán – a gyülekezet lelkésze vagy a presbiter kérésére – a gyülekezetnek.

Pénztáros

Mivel a pénztáros fontos feladatra hivatott, bölcs dolog olyan személyt választani, aki újraválasztható, azért, hogy meglegyen a folyamatosság a jelentésekben és feljegyzésekben. Nagyobb gyülekezetekben – a szükségletnek megfelelően – tanácsos segédpénztárosokat is választani.

A pénztáros sokat tehet azért, hogy a tagokat a hűség és tizedfizetésre bátorítsa, és elmélyítse bennük a bőkezűség lelkületét. A Mester lelkületével adott tanács segít a testvéreknek abban, hogy a tizedben és az adakozásban hűségesen adják vissza Istennek azt, ami az övé – még az anyagilag szűkös időkben is.

A pénztáros minden gyülekezeti pénz óre – A gyülekezeti pénztáros minden gyülekezeti pénzalap óre. Ezek az összegek (1) az egyházterület,

(2) a helyi gyülekezet és (3) a helyi gyülekezet különböző osztályainak pénzei.

Minden pénzalapot (az egyházterület, a helyi gyülekezet és a gyülekezet különböző osztályainak pénzalapjait) a pénztáros egy bank vagy egyéb pénzügyi intézet számláján helyez letétbe a gyülekezet nevére, kivéve, ha az egyházterület más rendszert nem engedélyez.

A gyülekezeti bizottság felhatalmazására a többletösszeget megtakarítási számlán lehet tárolni. Ahol nagy összeget vezetnek építkezések vagy meghatározott tervek kivitelezésére, a gyülekezeti bizottság felhatalmazást adhat külön bankszámla nyitására. Ezeket a számlákat is a pénztáros kezeli, és azokról beszámol a gyülekezetnek, valamint minden más gyülekezeti alapról is.

Minden gyülekezeti bankszámla legyen kizárólagosan gyülekezeti pénzalap, amelyeket soha ne keverjük egyéni pénzekkel, és ne tároljunk személyes bankszámlán.

Egyházterületi pénzalap – Az egyházterületi alap – ide tartozik a tized, a rendszeres misszióadományok és az egyházterület tervei és intézményei számára befolyt összegek – az egyházterület számára elidegeníthetetlenül őrzött pénz. A gyülekezeti pénztáros minden hónap végén – vagy ha az egyházterület úgy kéri, gyakrabban – küldje el az egyházterületi kincstárnoknak a meghatározott periódus alatt befolyt minden egyházterületi pénzt. A gyülekezet az egyházterületi pénzből semmilyen célra nem vehet kölcsön, nem használhatja, és nem tarthatja vissza.

Szombatiskolai adományok – Minden szombatiskolai misszióadományt a szombatiskola titkár-pénztárosa hetente adjon át a gyülekezet pénztárosának, amelyről a gyülekezet pénztárosa pontos feljegyzést vezet. Ezeket a misszióadományokat át kell adni az egyházterületnek az előző bekezdésben leírtak szerint. A szombatiskolai költségalapot minden héten át kell adni a gyülekezet pénztárosának megőrzésre, azzal a kikötéssel, hogy a szombatiskolai bizottság rendelkezik vele (lásd 97–98. o.), hogy fedezze a szombatiskola költségeit.

Gyülekezeti pénzalap – A helyi gyülekezet pénzalapja magában foglalja a gyülekezeti költségalapot, a gyülekezetépítési és karbantartási alapot és a szegények és szükségben lévők gyülekezeti pénzalapját. Ezek a pénzalapok a helyi gyülekezet tulajdonát képezik, és a pénztáros csak a gyülekezeti bizottság vagy testvérgyűlés felhatalmazásával adhatja ki. A gyülekezeti bizottság engedélyével a gyülekezeti pénztáros fizeti ki a gyülekezet költségalapjából az összes költség számláit.

Az osztályok pénzalapja – Az osztályok pénzalapja magában foglalja az olyan pénzalapokat, mint a gyülekezeti misszió, a családi élet osztály, az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya, az Adventista Társadalmi Szolgálatok vagy Dorkás (Tábea), a szombatiskolai osztály, az egészségügyi szolgálat pénzalapjának azt a részét, amely a gyülekezethez tartozik, és még a gyülekezet iskolaalapját is. Minden összeget, amit ezen osztályok gyűjtöttek vagy nekik gyűjtöttek, az osztály titkára vagy a diakónus, vagy aki ezt a pénzt megkapta, azonnal adja át a gyülekezeti pénztárosnak. Ez a pénz a gyülekezet osztályaié. Csak annak az osztálynak az utasítására lehet kiadni, amelyik rendelkezik vele.

A pénztáros minden összegről adjon bizonylatot, beleértve azt is, amit nála helyeztek letétbe a gyülekezet különböző osztályai. Az osztályvezetők a gyülekezeti pénztárosnak szintén bizonylatot adnak, ha pénzt vesznek fel a gyülekezet pénztárából.

A pénzek rendeltetésszerű felhasználásának biztosítása – Ha az egész világon végzett missziómunkára vagy bármilyen más általános, illetve helyi kezdeményezésre gyűjtenek, a kosárba helyezett minden pénzt (kivéve, amit az adakozó másképpen jelöl) a rendkívüli adomány részének kell tekinteni. Fontos, hogy minden adományt és ajándékot, amit a tagok egy meghatározott célra adnak a gyülekezetnek, az adományozó rendelkezése szerint használjunk fel. Sem a gyülekezeti pénztárosnak, sem a gyülekezeti bizottságnak nincs joga, hogy a kapott összeget másra fordítsa.

Az osztályok pénzét, amelyek általában céladományokból származnak, a gyülekezeti munkának arra az adott ágazatára gyűjtik, ami annak az osztálynak a profilja. Ezeket az összegeket a gyülekezet pénztárosa

letétként őrzi, és sem ő, sem a gyülekezet bizottsága nem veheti kölcsön, és nem használhatja fel más, a rendeltetésétől eltérő célra.

Ha egy osztály megszűnik, akkor a gyülekezet testvér gyűlésen dönthet az osztály pénzének felhasználásáról.

Személyes irodalom megrendelésére szánt pénz – Olyan gyülekezetekben, ahol helyi, megszervezett traktát nem létezik, a személyes felhasználásra szánt irodalom, könyv, brosúra, újság megrendelésére szánt pénzt vagy a folyóirat-előfizetéseket a gyülekezeti pénztáros kezeli. (Lásd a 174. oldalon a 7. számú Megjegyzést)

85 ***Atagok általi befizetés helyes módja*** – A pénztáros szorgalmazza, hogy minden pénzt, amelyet a gyülekezeti tagok a szokásos adakozáson kívül adnak, tegyék a tized- és adakozásborítékba, kivéve, ha az egyházterület más módszert nem léptetett életbe. Szólítsunk fel minden tagot, hogy a különböző tételek mellé írják oda az összeget, és győződjenek meg arról, hogy a borítékba tett pénz összeadva megegyezik-e a jelölt végössszeggel. A tagok írják rá nevüket és címüket a borítékra, majd a borítékot tegyék az adakozókosárba, vagy adják át a pénztárosnak, aki megőrzi a cédulát bizonylatként, amíg az egyházterületi pénztárellenőr meg nem vizsgálta az elszámolást.

Azok a tagok, akik tizedüket és adományait csekken vagy postai utalványon fizetik be – ahol törvényesen lehetséges –, ezeket a csekket és utalványokat inkább a gyülekezetnek címezzék, mint bármely más magánszemélynek.

Nyugta gyülekezeti tagoknak – A gyülekezeti pénztáros minden átvett pénzről azonnal adjon nyugtát, bármilyen kicsi is az összeg, és vezessen pontos feljegyzést a bevételekről és kiadásokról. A pénztáros és egy másik gyülekezeti tisztségviselő – lehetőleg egy diakónus vagy diakonissza – jelenlétében számoljon meg minden adományt, amit nem tizedborítékba tesznek, és adjon róla nyugtát a tisztségviselőnek.

Az egyházterületnek szánt összeg átutalásának helyes módja – Az egyházterületi kincstárnoknak szánt átutaláskor mindenütt, ahol ez törvényesen lehetséges, minden csekket, postautalványt a szervezetnek címezzenek és ne magánszemélynek. A gyülekezeti pénztárkönyv

másolati lapját mellékelni kell az átutaláshoz. Az átutalási űrlapot az egyházterület adja. (Lásd 136–137. o.)

Pénzügyi dokumentumok megőrzése – A pénzügyi dokumentumokat, bizonylatokat, átvételi elismervényeket minden bevett és kiadott összegről meg kell őrizni az egyházterület által hivatalosan jóváhagyott rendszer szerint.

A pénztárkönyvet ellenőrizni kell – Az egyházterületi pénztáros vagy az egyházterület által kijelölt személy általában évente ellenőrzi a pénztárkönyvet.

A gyülekezeti pénztáros pénztárkönyvét és más pénzügyi dokumentumokat, amelyek kapcsolatban vannak a gyülekezeti pénztáros, a gyülekezeti iskola pénztárosa és a különböző osztályok pénztárosainak munkájával, az egyházterületi ellenőr, a gyülekezet lelkésze, a körzetvezető, az első presbiter vagy bárki, akit a gyülekezeti bizottság erre felhatalmazott, bármikor elkérheti átvizsgálásra, de illetéktelenek nem férhetnek hozzá. (Lásd 141. o.)

A gyülekezet rendszeres testvérgyűlésein minden kapott és kiadott összegről be kell számolni. A beszámoló másolatát kapják meg a gyülekezeti főtisztviselők.

Amikor a tizedfizetőket összeszámolják, a nem kereső házastársat és a még nem kereső gyermekeket is a tizedfizetők közé kell sorolni, amennyiben tagjai a gyülekezetnek, a jövedelemmel rendelkező családtagon felül. 86

Információk bizalmas kezelése – A pénztáros sose feledkezzen meg arról, hogy kapcsolata az egyes tagokkal szigorúan bizalmas. Vigyáznia kell, nehogy valami megjegyzést tegyen bárkinek is tizedfizetésére, jövedelmére vagy bármire erre vonatkozóan, kivéve ha azok felé teszi, akik a munka felelősségében osztoznak vele. Sok bajt okozhat, ha ezt a szabályt nem tartjuk be.

Az érdeklődők koordinátora

Egy érdeklődők koordinátorát kell megválasztani azért, hogy a gyülekezeti missziómunka következtében megismert érdeklődőkről megfelelően és

időben gondoskodni lehessen. Ez a személy a gyülekezeti bizottságnak és a Személyes missziószolgálatok bizottságának tagja, és közvetlenül a lelkésszel, illetve a misszióbizottság vezetőjével dolgozik.

A tisztség a következő feladatokat foglalja magába:

1. Pontos listát vezet azokról az érdeklődőkről, akikről értesül a gyülekezet.

2. Segíti a gyülekezet lelkészét és a misszióvezetőt abban, hogy megbízzanak képzett tagokat az utómunka elvégzésével.

3. Havonta beszámol a gyülekezeti bizottságnak az érdeklődők és az utómunkában gondozott személyek számáról. Amikor az érdeklődés megfelelőképpen kialakult, be kell számolni róla a gyülekezet lelkészének.

A gyülekezet osztályai és más szervezetei

A Szentlélek vezetése alatt lévő gyülekezeti struktúra létfontosságú a tagok lelki növekedése és az egyház küldetésének teljesítése szempontjából. Ez az egyház testének váza. És „az egész test, szép renddel egyberaktván és egybeszerkesztvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga fölépítésére szeretetben” (Ef 4:16).

A helyi gyülekezet szerkezetének legfontosabb elemei a gyülekezeti tisztségviselők (lásd 73–86 o.), az osztályok és más szervezetek. Ez a fejezet felépítésüknek, feladataiknak, hatáskörüknek, működésüknek és tevékenységeiknek a leírása.

87 A helyi gyülekezet osztályainak és más szervezeteinek munkája szorosan kapcsolódik a gyülekezet lelkipásztorának munkájához, mert mindegyik az evangélium hirdetésére kötelezte el magát. A gyülekezet lelkésze minden osztály, szervezet tanácsadójaként szolgál, az osztályok feladata ugyanakkor, hogy támogassák a gyülekezet missziós programjának megvalósítását. Szükséghelyzetben, vagy ha a körülmények megkívánják, a gyülekezet lelkésze összehívhatja a gyülekezet bármely bizottságát vagy szervezetének vezetőségét.

Minden helyi gyülekezetnek hasznosítania kell az osztályok és a szervezetek szolgálatát annak érdekében, hogy gondozza tagjait, és teljesítse a Krisztus által adott megbízatást (lásd Mt 28:19; Jel 10:11; Jel 14:6).

A gyermekszolgálatok osztálya

A gyermekszolgálatok osztályát azért hozták létre, hogy a gyermekek hitét születésüktől fogva tizennégy éves korukig támogassa, az egyházzal való egyesülésig vezetve őket. Többirányú szolgálat nyújtására törekszik, amely a gyermekeket Jézushoz vezet, és a vele való naponkénti járásban eligazítja. Az osztály a gyermekeknek nyújtandó vallásos oktatás érdekében együttműködik a szombatiskolai és egyéb osztályokkal; küldetését kegyelemközpontú szolgálatok kialakításával tölti be a gyermekek részére, amelynek jellemzői: nem kirekesztő, szolgálatközpontú, vezetést építő, biztonságos és missziós jellegű szolgálat.

„Nem hangsúlyozhatjuk eléggé a gyermekek korai oktatásának fontosságát. A gyermek életének első hét esztendejében elsajátított ismereteknek több köze lesz jellemük formálásához, mint az azután következő évek teljes tudásanyagának” (*Child Guidance*, 193. o.).

„Ma is igaz, hogy a gyerekek a legfogékonyabbak az evangélium tanításai iránt, szívük megnyílik az isteni befolyás előtt, s elég erős a kapott leckék megőrzésére. A kisgyermek a keresztyenkké válhat, és koruknak megfelelő tapasztalatokra tehetnek szert. Lelki nevelést kell nekik nyújtani, a szülőknek mindent meg kell tenniük, hogy jellemük Krisztus hasonlatosságára formálódjék” (*Jézus élete*, 432–433. o.).

„A nyolc-, tíz- és tizenkét éves gyermekek elég idős ahhoz, hogy személyes vallásosságukkal kapcsolatban beszéljünk velük. Megfelelő oktatás esetén igen fiatal gyermekek is helyesen láthatják bűnös voltukat és a Krisztusban elnyerhető üdvösséget” (*Testimonies*, 1. kötet, 400. o.).

„Amikor Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy engedjék a gyermekeket hozzá jönni, valójában minden időben élő követőihez szólt: egyházi tisztviselőkhöz, prédikátorokhoz, segítőkhez, minden keresztyenhez. Jézus vonzza a gyermekeket, s megparancsolja nekünk,

engedjük őket hozzá menni. Mintha csak azt mondaná: jönnék, ha nem akadályozzátok őket” (*Jézus élete*, 434. o.).

88 **Gyermekszolgálatok vezetője és bizottsága** – A gyermekszolgálatok vezetőjét a gyülekezet választja, hogy a gyermekek hitének táplálására külön szolgálatokat alakítson ki. A vezető vezetői képességei mellett tapasztalattal és a gyermekekkel való munkálkodás szenvedélyével is rendelkezik.

A gyermekszolgálatok vezetője a lelkésszel és a gyülekezeti bizottsággal együtt munkálkodva megszervezi a gyermekszolgálatok bizottságát, amely a gyülekezetben lévő gyermekekért végzett szolgálatot biztosítja. A bizottságba a gyermekekkel végzett munkában való érdekelttségük és gyakorlatuk alapján válasszunk tagokat. Általában a bizottság tagjai: az egyes gyermek-szombatiskolai alosztályok vezetői, a szünidei bibliaiskola vezetője, a serdülő ifjúság vezetői és két-három másik tag, akinek elhívását képezi a gyermekekért végzett szolgálat.

Az olyan gyülekezetek, amelyek rendelkeznek gyermekszolgálati osztállyal, a szünidei bibliaiskolák, a gyermek-szombatiskolai osztályok, a házi bibliakörök és a bibliai játszóházak (Story Hours az angolban) ennek az osztálynak az irányítása alá esnek (lásd 87. o.).

Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek, mint például az átvilágítás vagy erkölcsi bizonyítvány. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amely megerősít és tanácsol abban, hogy milyen átvilágítást és bizonyítványokat lehet kérni vagy megkövetelni. (Lásd a 174–175. oldalon a 8. számú Megjegyzést)

Segédanyagok – A gyermekszolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a Megjegyzések 9. pontját a 175. oldalon.

Kommunikációs osztály

A kommunikációs osztály minden gyülekezeti laikus tag, minden egyházi alkalmazott, és minden adventista intézmény támogatása céljából kapott elhívást. A kommunikációs osztály elősegíti a gyülekezeti

programok meghirdetéséhez szükséges anyagok elkészítését, a modern kommunikációs technika és minden más segítséget nyújtó technológia használatát és a média felhasználását az evangélium hirdetéséhez. Mindez szükségessé teszi, hogy minden helyi gyülekezetben kommunikációs vezetőt válasszanak, és ahol szükséges, kommunikációs bizottságot is.

„Minden igazolható eszközt fel kell használnunk, amivel a világosságot az emberek elé tárhatjuk. Használjuk a sajtót, és vegyünk igénybe minden hirdető vállalatot, amely munkánkra felhívja a figyelmet” (*Testimonies*, 6. kötet, 36. o.).

„Eszközöket fognak kigondolni, hogy a szíveket elérjék. Néhány ezek közül a módszerek közül, amelyeket ebben a munkában használnak, különbözni fog azoktól a módszerektől, amelyeket a múltban használtunk” (*Evangelism*, 105. o.).

Kommunikációs vezető – A kommunikációs vezető olyan ember legyen, aki alkalmas arra, hogy emberekkel találkozva megfelelően képviselje az egyházat, józan ítélőképességgel rendelkezik, jó szervező, a tényeket szakmailag helyesen, jó nyelvi érzékkel és helyesírással képes megfogalmazni, aki maga is hajlandóságot érez erre a munkára.

A kommunikációs vezető felelőssége a hírek összegyűjtése és továbbítása a helyi média számára. Együttműködik az egyházterület kommunikációs vezetőjével, és rendszeres beszámolókat készít a testvérgyűlés részére. Az egyházterület kommunikációs osztálya megfelelő útmutatásokat nyújt, és segíti a helyi gyülekezetek kommunikációs vezetőit.

A gyülekezet lelkésze, aki elsődlegesen felelős gyülekezete kommunikációs programjáért, szorosan együttműködik mint tanácsadó a kommunikációs vezetővel vagy a kommunikációs bizottsággal.

A gyülekezet minden osztálya és szervezete kijelölhet egy-egy személyt, aki az osztály tevékenységével kapcsolatos híryanagyokkal látja el a kommunikációs vezetőt vagy a kommunikációs bizottságot.

A kommunikációs bizottság – Nagy gyülekezetekben egy kommunikációs bizottság sokkal jobban kezelheti a gyülekezet sokoldalú PR és kommunikációs programjait. Ezt a bizottságot a gyülekezet választja, és elnöke a kommunikációs vezető. A bizottság tagjait meg lehet bízni egyéb kommunikációs feladatokkal, mint pl. a sajtóval, az

elektronikus és internetes médiával való együttműködés, és a gyülekezet belső hírközlési eszközeivel való közös munka. Ahol egyházi intézmény van a környéken, a kommunikációs bizottságba meg lehet hívni annak egyik képviselőjét is.

Központi kommunikációs bizottság – Ha sok gyülekezet van egy adott környéken, akkor célszerű egy központi kommunikációs bizottságot szervezni, melynek mindegyik gyülekezet kommunikációs vezetője a tagja, és ez a bizottság dolgozzon összhangban az elfogadott tervekkel. Mindez segít koordinálni az érintett gyülekezetek hírkezelését és egyéb médiatevékenységét. A bizottság létrehozását az egyházterület kommunikációs vezetője kezdeményezze. A központi kommunikációs bizottság üléseit egy elnök hívja össze, akit a csoport választ, és elnököl ezeken az üléseken.

Nevelési osztály

Egyházunk saját nevelési intézményeket vezet az óvodáktól egészen az egyetemekig azzal a céllal, hogy az egyház elveit, hitbeli meggyőződését, álláspontját, értékeit, viselkedésmódját és szokásait továbbadja a gyermekeknek. Az adventista nevelés forrása, eszköze és célja, Isten igazi megismerése: a vele való szövetség és közösség a tanulásban, a szolgálatban, végül Isten jellemének kialakítása a tanulóknak.

- 90 **Nevelési vezető** – A gyülekezet egy nevelési vezetőt választ, akinek feladata, hogy előmozdítsa a keresztény oktatás ügyét. A nevelési vezető legyen tagja az Otthon és Iskola Egyesület adminisztratív bizottságának, és dolgozzon együttműködve az egyesülettel.

Otthon és Iskola Egyesület – Amelyik gyülekezetnek van iskolája, az hozzon létre egy Otthon és Iskola Egyesületet. Az egyesületnek kettős célja van: képzést biztosítani a szülőknek, és egyesíteni az otthonot, az iskolát és a gyülekezetet abbéli igyekezetükben, hogy adventista keresztény nevelést biztosítsanak gyermekeiknek. Bátorítani kell a diákok szüleit, az iskola munkatársait, a gyülekezet tagjait, hogy legyenek aktív tagjai az egyesületnek.

Az Otthon és Iskola Egyesület tisztségviselői a következők: vezető, helyettes, titkár-pénztáros, könyvtáros és a gyülekezet nevelési vezetője. (Lásd 179. o.) A folyamatosság szempontjából ajánlatos az egyes tisztségviselőket egy második terminusra is megválasztani.

Minden tisztviselőnek a gyülekezet tagjának kell lennie.

Az egyesület vezetője olyan gyülekezeti tag legyen, aki sikeres a gyermeknevelésben, aki nyitott az új elgondolások iránt, és aki hisz a keresztény nevelés fontosságában.

A titkár-pénztáros feladata, hogy az egyesület jegyzőkönyvét vezesse, és hogy a tanév kezdetén és végén beszámoljon az egyházterület nevelési osztálya vezetőjének. Az egyesület pénzeit a(z) gyülekezet/iskola pénztárosán keresztül kezelik külön számlán, és az egyház pénzügyi rendje szerint ellenőrzik.

Az iskola igazgatója pozíciójánál fogva, hivatalból tagja az Otthon és Iskola Egyesület bizottságának.

Az egyházi iskola bizottsága – Minden általános és középiskola adminisztratív testülete, amelyet egyetlen gyülekezet működtet, egy olyan bizottság legyen, amelyet a gyülekezet választ, vagy egy olyan albizottság, amelyet a gyülekezet bizottsága jelöl ki. Ezért ez a testület lehet egy külön iskolabizottság, a gyülekezeti bizottság vagy a gyülekezeti bizottság egy albizottsága, amelyet erre a feladatra jelöltek ki. Az iskolabizottság működését a divízió munkarendje szabályozza.

Az iskolabizottság tagjait odaszentelt életük miatt, a keresztény nevelés elveiben való hitük és az ahhoz való hűségük miatt, jó ítélőképességük és tapasztalatuk miatt, az iskolával kapcsolatos dolgokban való tapasztalataik miatt, pénzügyi hozzáértésük és tehetségük miatt választják meg. Hinniük kell az adventista nevelés irányelveiben és előírásaiban, és követniük kell ezeket a normákat.

Ahol két vagy több gyülekezet egyesül, hogy egy egyházi iskolát 91 működtessen, az adminisztratív testület tagjai a résztvevő gyülekezetekből kerüljenek ki.

Az iskolabizottság egy vagy több tagját a gyülekezeti bizottság tagjai közül kell megválasztani, hogy az iskolabizottság szoros kapcsolatban legyen a gyülekezeti bizottsággal.

A gyülekezet lelkésze legyen az iskolabizottság tagja. Ahol az iskolát több gyülekezet üzemelteti, ott általános gyakorlat, hogy az érintett gyülekezet lelkészei tagjai az iskolabizottságnak is.

A közép- és általános iskolákban az igazgató bizottsági tag is egyben.

A bizottság néhány tagját a diákok szülei közül is meg lehet választani, így a bizottság hasznára válhatnak a szülői szempontok és tanácsok, amelyek a közeli rálátás és tapasztalat eredményei.

A vezetőség egy elnökből és egy titkárból álljon. Ahol az iskolát egyetlen gyülekezet üzemelteti, az elnököt a gyülekezet válassza meg.

A több gyülekezet által működtetett iskola bizottságába egy pénztárost, egy alelnököt és egy helyettes titkárt is kell választani. Az elnököt a bizottság választja saját tagjai közül a bizottság megválasztása utáni első ülésen. Abban az esetben, ha a megegyezés a gyülekezetek között nem jött létre, a kijelölést az egyházterület nevelési osztályának a bizottsága végzi vagy az egyházterületi bizottság. Az iskola igazgatóját általában a bizottság titkárává választják.

Ahol több gyülekezet működtet egy iskolát, a bizottság minden határozatát, amely a gyülekezetek pénzügyi kötelezettségeit érinti, az illető gyülekezet bizottsága elé kell terjeszteni jóváhagyásra.

Ahol külön iskolabizottságot választanak, két alternatíva lehetséges arra vonatkozóan, hogy mikor válasszák a tagokat, és mennyi időre: (1) Minden tagot a naptári vagy a költségvetési év végén választanak, és egy évig szolgálnak; (2) az első bizottság tagjait egy, kettő és három évre lehet megválasztani, illetve az új tagokat minden utána következő évben választják egy hároméves periódusra. Ennek az eljárásnak a célja, hogy egy magot hozzanak létre a bizottságban a tapasztalt tagokból, hogy biztosítsák a nevelési irányvonal folyamatosságát. A megüresedett helyeket betöltik és az új tagok a választási ciklus fennmaradó részében szolgálnak.

Az iskolabizottság rendszeresen ülésezzen, a tanév ideje alatt legalább havonta.

Az elnök összehívja az ülést, elnököl, és figyelemmel kíséri, hogy a bizottság határozatait végrehajtották-e. Ő jegyzi ellen a pénzügyi eseményeket, amelyeket a titkár koordinál. Az elnök hivatalból tagja az általános és középiskolai felülvizsgáló bizottságnak. Ennek a

bizottságnak a felelőssége, hogy vizsgálja és kiértékelje az általános és középiskolát és azok munkáját.

A titkár feljegyzést készít minden ülésről – egy végleges jegyzőkönyvben –, engedélyezi a kifizetéseket, és lebonyolítja a bizottság levelezését.

Ahol egyetlen gyülekezet működtet egy iskolát, a pénztáros feladatát általában a gyülekezeti pénztáros vagy a helyettes gyülekezeti pénztáros látja el, aki beszedi a tandíjakat és egyéb pénzeket. A titkár utasítására – az elnök által ellenjegyezve – végrehajtja a kifizetéseket; gondosan könyvel minden összeget, amely átment a kezén, és amelyet egy megfelelő jegyzőkönyvben vezet; és minden havi ülésen részletesen beszámol a bizottságnak. Több gyülekezet által fenntartott iskola esetén az egyesített bizottság egy pénztárost jelöl ki erre a munkára.

Családi osztály

A családi osztály célkitűzése, hogy a házasságot és a családot megerősítse. A családot Isten hozta létre a teremtéskor, és középpontjába a házasságot helyezte.

Ez az elsőrendű környezet, amelyben az értékeket megtaníthatjuk, benne az Istennel és az emberekkel való szoros közösségre való képesség kifejlődhet. A család egészsége létfontosságú az egyház tanítványá tevő küldetésében.

A családi osztály támogatja a családdal kapcsolatos bibliai tanításokat, és hozzájárul a családi élettel kapcsolatos isteni elképzelések megismertetéséhez. Ugyanakkor megértést tanúsít, amikor az elbukott világban akár az egyes ember, akár a család a széthullás tapasztalatát éli át. A családi osztály elősegíti a megértést, az elfogadást és a szeretetet a családokon belül, illetve Isten tágabb értelemben vett családjában előmozdítja a generációk közötti megbékélést és gyógyulást, amelyet Illés története ígért Mal 4:5–6-ban. A reménységet és a támogatást kiterjeszti azokra, akik megsérültek és megnyomorodtak az erőszak, a család rendellenes működése és a széttört kapcsolatok miatt. Növekedési lehetőséget biztosít a családi életre nevelés és a családi élet gazdagabbá tétele által. Bátorítja az egyéneket és a házastársakat, hogy vegyenek igénybe szakértői tanácsokat, ha erre szükség van.

A helyi gyülekezet családi szolgálata biztosítja a pároknak a jegyes oktatást – mielőtt összeházasodnának; házasságerősítő lehetőségeket; szülők oktatását, különös figyelmet szentelve a gyermekeiket egyedül nevelő szülőkre és a nevelőszülőkre; a családok képzését a családi evangelizációra.

„Krisztusért végzett munkánk a családdal kezdődik, az otthonunkban. Nem létezik ennél fontosabb misszióterület. Sokan ezt az otthoni területet gyalázatos módon elhanyagolják, és most itt az ideje, hogy helyre legyenek állítva ezek az Istentől ajándékba kapott mentsvárak és gyógyszerek, melyek most a bűn állapotában vannak” (*Adventist Home*, 35. o.).

93 „Isten úgy tervezte, hogy a föld családjai a mennyi családok jelképei legyenek. Az Isten tervei alapján létrejött és működtetett keresztény családok Isten leghatékonyabb eszközei között szerepelnek a keresztény jellem kialakításában és az Ő művének előmozdításában” (*Testimonies*, 6. kötet 430. o.).

„Az otthon missziója túlmutat a családtagokon. Sokkal nagyobb erőt képvisel, és nagyobb hatással van az emberi szívekre és életekre, mint egy elmondott prédikáció” (*Ministry of Healing*, 352. o.).

A családi osztály vezetője/vezetői – Akár egy személyt vagy egy házaspárt is választhatunk (lásd a 154–156. oldalon az egyház definíciója a házasságról) a családi osztály vezetőjének/vezetőinek. A vezető(k)nek erős és fejlődő családi kapcsolat modelljét kell nyújtania, és őszinte érdeklődést kell mutatnia minden család jólétének előmozdítása iránt. A hatékonyság érdekében az osztály vezetőjének ismernie kell Isten helyreállító tervét, hogy kezelni tudja azt a törést, amelyet a bűn okozott a kapcsolatokban. Fontos, hogy a vezető(k) megfelelően titoktartók legyenek, és tudják, mikor és hogyan bátorítsák az egyéneket kritikus helyzetekben, hogy mikor kérjék szakember tanácsát.

A családi szolgálatok bizottsága – A gyülekezeti bizottság egy családi szolgálatok bizottságot hoz létre, amelynek elnöke a családi szolgálatok vezetője/vezetői.

Segédanyagok – A családi szolgálatok segédanyagaival kapcsolatban lásd a Megjegyzések 10. pontját a 175. oldalon.

Egészségügyi szolgálatok osztálya

Az egyház vállalja annak a felelősségét, hogy Krisztust megismertesse a világgal, és hiszi, hogy ez azzal az erkölcsi kötelezettséggel is jár, hogy az emberi méltóságot megóvja fizikai, szellemi és lelki egészsége lehető legjobb megőrzése által.

Azonkívül, hogy a betegeknek szolgál, felelőssége kiterjed a betegségek megelőzésére, az eredményes egészségnevelés és az egészséges: dohányzás-, alkohol- és tisztátalan ételektől mentes életmódra való buzdítás által. Bátorítani kell a tagokat, hogy ahol csak lehet, főként vegetáriánus étrendet kövessenek.

Az egészségügyi szolgálatok vezetője – Annak érdekében, hogy a gyülekezet megfelelő egészségügyi programokat tervezzen és hajtson végre, szükséges, hogy egészségügyi vezetőt, és ha kell vezető helyettest is válasszon. A vezető legyen egészségorientált és érdekelt abban, hogy a gyülekezet egészségügyi normáit felemelje a tagok között és a társadalomban egyaránt – a gyülekezetben működtetett egészségügyi szolgálatok által. Legyen alkalmas arra, hogy kiválassza azokat a programokat és információkat, amelyek a Hetednapi Adventista Egyház eszméit és filozófiáját képviselik, és legyen képes ezeket beolvasztani egy hatékony lelki-fizikai biztonságtevésbe.

94

Az egészségügyi szolgálatok bizottsága – Ahol célszerű, ki kell jelölni az egészségügyi szolgálatok bizottságát. A bizottság feladata, hogy a gyülekezetnek és a közösségnek odaszentelt vezetést biztosítson az egészséges életmód területén, hogy támogassa a közös lélekmentési tevékenységeket életképes egészségügyi, mértékletességi és lelki programokkal. Az egészségügyi szolgálatok bizottsága a személyes missziószolgálatok bizottságával karöltve tervez egészségügyi programokat, mint pl. dohányzásleszoktató programok, főzőtanfolyamok, életmódklub, stressz szeminárium stb. Amennyiben a lelkészt nem választották meg a bizottság elnökévé, legyen a bizottság tagja hivatalból.

Egészségügyi szolgálatok egyesülete vagy mértékletességi egyesület – Egyes területeken létre lehet hozni egészségügyi szolgálatok egyesületét vagy mértékletességi egyesületet, amelyek önállóan, külön működnek az egyházi szervezetektől. Az egyházterület egészségügyi vezetőjét be kell vonni az ilyen egyesületek létrehozásába.

A világszéles egészségügyi szolgálatra gyűjtött szombati adományok – A teljes összeget el kell küldeni a helyi egyházterülethez, hogy a vonatkozó irányelvek szerint elosszák a Generál Konferencia, a divízió, az unió és az egyházterületek között. Az egyházterülethez benyújtott igények alapján az összegek 25%-áig terjedően az alapot vissza lehet fordítani a gyülekezet egészségügyi programjaira.

Segédanyagok – Az egészségügyi szolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a 175. és 176. oldalon a 11. számú Megjegyzést.

Zenei osztály

A zenei vezetők kiválasztása – Nagy gonddal kell kiválasztani a zenei vezetőket. Erre a gyülekezeti szolgálatra csak azokat jelöljük, akiről tudott, hogy komolyan odaszentelték életüket és megfelelő zenei szolgálatokról gondoskodnak minden istentiszteletre és összejövetelre. Istentiszteleteinken soha ne hangozzon el világi, kétes vagy kérdéses természetű zene.

95 A zenei vezető a gyülekezet lelkészével vagy a presbiterrel szoros együttműködésben gondoskodjon arról, hogy az egyes zenei szolgálatok összhangban legyenek a prédikáció témájával. A zenei vezető a gyülekezet lelkészének vagy presbitereinek vezetése alatt áll, és nem végezheti tőlük függetlenül a munkáját. A zenei vezető nemcsak a felhasználni kívánt zenével, hanem az énekesek és zenészek kiválasztásával kapcsolatban is konzultáljon velük.

A zenészek kiválasztása – A nyilvános istentiszteletek fontos része a szent zene. A gyülekezetnek nagy gonddal kell kiválasztania

az egyház alapelveit helyesen képviselni tudó kórustagokat és más zenészeket. A gyülekezet, a szombatiskola vagy az adventista ifjúsági szolgálatok osztálya tagjainak kell lenniük. Mivel fontos helyet töltenek be az istentiszteletben, legyenek példamutatók az egyszerűségben és az illendőségben, megjelenésükben és öltözködésükben egyaránt. A gyülekezetek maguk dönthetnek továbbá arról, hogy a kórus tagjai viseljenek-e egyenruhát.

A gyülekezetek több énekkart szervezhetnek. Gyermekkórus megszervezése ajánlott, mivel az a lelki nevelés, a gyülekezet családjához való kötődés erősítésének és a missziónak hatékony módja lehet.

A közügyi és vallásszabadsági osztály (angol rövidítés: PARL Public Affairs and Religious Liberty)

A közügyi és vallásszabadsági osztály támogatja és védelmezi a vallásszabadságot, kiemelten hangsúlyozva a lelkiismeret szabadságát. A szabad vallásgyakorlat magában foglalja az emberek jogát a szabad vallásválasztáshoz és -felvételhez; lelkiismerete alapján bárki megváltoztathassa vallásos meggyőződését, hogy egyénileg vagy hittársaival közösségben kifejezésre juttathassa hitét az istentiszteletben, az ünnepek megtartásában, a gyakorlatban, a bizonyosságtevésben és a tanításban úgy, hogy tiszteletben tartja mások ugyanilyen jogát.

Vallásszabadsági vezető – A megválasztott vallásszabadsági vezető szorosan együttműködik a lelkésszel és az egyházterület vagy az unió vallásszabadsági osztályának vezetőjével. Ennek a személynek pozitív lelki befolyása kell, hogy legyen, tudjon a nagyközönség elé állni, legyen érdekelt a közügyekben, és jártas a hivatalos levelezés területén, legyen érdekelt Isten népe szabadságának megvédésében.

Vallásszabadsági egyesületek – Minden gyülekezetet úgy tekintünk, mint egy informális vallásszabadsági egyesületet, és minden gyülekezeti tagot ezen egyesület tagjának tekinthetünk. A lelkész vagy a presbiter legyen az elnöke.

Segédanyagok – A vallásszabadsági osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 176. oldalon a 12. számú Megjegyzést.

Az kiadói szolgálatokat azért szervezték meg, hogy a kiadóbizottság és a területileg illetékes kiadó felügyelete alatt koordinálja és elősegítse a helyi gyülekezet könyvevangélista munkáját. A gyülekezet osztályait segíti az előfizetéses magazinok vagy egyéb missziós jellegű kiadványok propagálásában, eladásában és terjesztésében. Az osztály a gyülekezet lelkészével és a gyülekezet egyéb osztályaival együttműködik abban, hogy terveket készítsenek el a gyülekezeti tagok rendszeres bevonására a fenti feladatok teljesítése végett.

„Sok hely van, ahol nem hangozhat fel a lelkész hangja, olyan helyek, amelyeket csak kiadványainkkal lehet elérni; könyvekkel, újságokkal és traktátusokkal, amelyek az emberek szükségleteire válaszoló bibliai igazságokat tartalmaznak” (*Colporteur Ministry*, 4. o.).

Az íratmissziós szolgálat egy evangelizációs módszer, amely egyúttal a gyülekezet tagjainak a táplálását is szolgálja. Ellen G. White bátorította a tagokat, hogy „árusítsuk, vagy ajándékozzuk könyveinket” (*Colporteur Ministry*, 91. o.).

Árusítás könyvevangélistákon keresztül – „Isten munkásokat hívott el minden gyülekezetből, hogy lépjenek be Isten szolgálatába házaló könyvevangélistákként” (*Colporteur Ministry*, 20. o.).

Irodalom terjesztése, (ajándékozása) gyülekezeti tagokon keresztül – „Minden gyülekezeti tag ajándékozzon traktátusokat, szórólapokat és könyveket, amelyek időszerű üzenetet tartalmaznak” (*Colporteur Ministry*, 21. o.).

A kiadói szolgálatok vezetője – A kiadói szolgálatok vezetőjét a gyülekezet választja, hogy annak kiadványokkal kapcsolatos szolgálatát vezesse.

Kiadói szolgálatok bizottsága – A kiadói szolgálatok bizottságát a gyülekezeti bizottság jelöli ki, és annak irányítása alatt tevékenykedik. Elnöke a kiadói szolgálatok vezetője. A gyülekezet lelkésze, a személyes missziószolgálatok vezetője, a személyes missziószolgálatok titkára

hivatalból tagjai. A bizottság tagjait iratmissziós evangelizációval kapcsolatos érdeklődésük és tapasztalatuk alapján kell kiválasztani.

Segédanyagok – A kiadói szolgálat segédanyagaival kapcsolatban lásd a 176. oldalon a 13. Megjegyzést.

A szombatiskolai és személyes missziószolgálatok osztálya

97

A szombatiskola

A szombatiskola a Hetednapi Adventista Egyház elsődleges vallási, tanítási, nevelési programja, amelynek négy célja van: a Szentírás tanulmányozása, közösség, helyi misszió és világmisszió. A Generál Konferencia Szombatiskolai és Személyes Missziószolgálatok Osztályának egyik legfontosabb feladata, hogy szombatiskolai bibliatanulmányokat biztosítson minden korosztály számára, hogy a világ különböző divízióiban élő kultúráknak megfelelő szombatiskolai modellekről/formákról gondoskodjon, segédanyagokat és képzésrendszert biztosítson a szombatiskolai tanítók számára, és hogy a világmissziót szolgáló szombatiskolai adományok gyűjtését szorgalmazza.

„A szombatiskola a missziómunka egyik fontos ága, nemcsak azért, mert fiatallal és időssel megismerteti Isten Szavát, hanem mert felébreszti bennük a Biblia szent igazságai iránti szeretetet és a vágyat, hogy ezeket az igazságokat maguknak tanulmányozzák; ráadásul megtanítja őket, hogy életüket a Biblia szent tanításaihoz szabják” (*Counsels on Sabbath School Work*, 10–11. o.).

„A jól vezetett szombatiskola Isten egyik nagyszerű eszköze, amely az embereket az igazság megismerésére vezeti” (*Counsels on Sabbath School Work*, 115. o.).

A szombatiskolai bizottság tagjai – A gyülekezet választja meg a szombatiskolai bizottság tagjait és tisztviselőit. A szombatiskola-bizottság: a vezető egy vagy több helyettessel; a jegyző egy vagy több helyettessel, minden ágazat vezetője, beleértve a felnőtt- és a házi

ágazatét; a gyermekszolgálat vezetője és/vagy a szünidei bibliaiskola vezetője; valamint a beruházási titkár.

A szombatiskolai tisztségviselők, tanítók és minden tag működjön együtt a gyülekezet más osztályaival a missziómunkában, a szombatiskolai evangelizációban, a szokásos szombatiskolai osztályok, a döntési napok, a lelkész bibliaosztálya, a vendégnapok, szünidei bibliai tanfolyamok, az otthoni osztályok, a házi bibliakörök és a tapasztalati alkalmak segítségével.

A szombatiskola-bizottság a szombatiskola adminisztratív testülete. A következő tagokból áll: a vezető (mint elnök), helyettes vezető(k), jegyző (mint a bizottság titkára), helyettes jegyzők, ágazati vezetők, beruházási titkár, a személyes missziószolgálatok vezetője, a gyermekszolgálat vezetője és/vagy a szünidei bibliaiskola vezetője, egy vén (akit a gyülekezeti bizottság vagy a vének bizottsága jelöl ki) és a lelkész.

98 A tisztségviselők megválasztása után, amilyen hamar csak lehet, a szombatiskola-vezető hívja össze a szombatiskola-bizottságot, hogy kinevezzék az ágazati osztályok vezetőit és más tisztségviselőket, akik nem tagjai a szombatiskola-bizottságnak. Ezek a helyettes ágazati vezetők és jegyzők, a zenefelelősök, a zongoristák és/vagy az orgonisták és a köszöntők.

A fenti bekezdésben megjelölt tisztségviselők mellett a szombatiskola-bizottság jelöli ki a tanítókat is minden ágazat számára, akiket a gyülekezeti bizottság jóváhagy. Azért, hogy a szombatiskolai tanulmányok egységét és a tanítás minőségét megőrizzük, nagy gondot kell fordítani a tanítók kiválasztására, különösképpen akkor, amikor a gyermekek tanítóit választják meg, a bizottság konzultáljon az ágazatok vezetőivel. Azokat lehet tanítónak megválasztani, akik rendezett gyülekezeti tagsággal rendelkeznek.

A szombatiskola-bizottság a szombatiskola vezetőn keresztül felelős azért, hogy az egész szombatiskolai rendszer sikeresen működjön. A bizottság tanácskozzon rendszeresen, a szükségleteknek megfelelően. A szombatiskola-bizottságnak biztosítani kell a programokhoz a segítséget és a segédanyagokat, beleértve a bibliatanulmányokat is, amelyeket a Generál Konferencia állít elő (az eredeti anyagokat – a szerk.), hogy megfelelő mennyiségben álljanak rendelkezésre.

A szombatiskola-vezető és más szombatiskolai tisztviselők –

A szombatiskola-vezető a szombatiskola főtisztviselője. Amint megválasztották, azonnal készítsen terveket a szombatiskola zökkenőmentes és hatékony munkájára. A szombatiskola-vezetőnek támogatnia kell az egyházterület szombatiskolai osztályának terveit. Természetesen neki is tartania kell magát a szombatiskola-bizottság döntéseihez a szombatiskola működésével kapcsolatosan. A gyülekezet választhat egy vagy több helyettes vezetőt is.

A negyedév utolsó szombatja után a jegyzőnek azonnal el kell készíteni a negyedéves jelentést, és a meghatározott időre el kell küldeni az egyházterületi szombatiskolai osztály vezetőjének és a személyes missziószolgálatok vezetőjének; egy másolatot helyezzen el a jegyzői irattárban, egy példányt adjon a szombatiskola-vezetőnek, egyet pedig a lelkésznek, és a testvérgyűlésen olvassák fel.

A beruházási titkár a misszióval kapcsolatos beruházási tervet elősegítő vezető. Támogatja a beruházási tevékenységet a szombatiskola minden ágazatánál, a tagokat pedig értesíti az előmenetelről.

A szünidei bibliaiskola vezetője vezeti a szünidei bibliaiskola által végzett évenkénti evangelizáció megtervezését, támogatását és kivitelezését. (Egyes gyülekezetekben ezt a felelősséget átadhatják a gyermekszolgálat vezetőjének.)

A szombatiskola bizottsága az ágazati vezetőkkel konzultálva egy szombatiskolai zenefelelőst jelöl ki. A zene az imádat egyik megnyilvánulása, és Isten dicsőítését szolgálja. Az énekeseket és a zenészeket ugyanolyan gondosan kell kiválasztani, mint a szombatiskolai szolgálat más területeinek munkásait, és ugyanazon mérce szerint (lásd 95., 150. o.). Az ágazatok orgonistáit és zongoristáit is a szombatiskola-bizottság választja meg.

A szombatiskola ágazatainak vezetői – A gyülekezet bizottsága vezetőt választ a szombatiskola minden egyes ágazatának élére. Ha szükség van rá, a szombatiskola-bizottság ágazat vezető helyetteseket jelölhet ki. Bővebb információt a korcsoportok szerinti ágazatokról a kicsiktől kezdve egészen a felnőttekig, a házi szombatiskolai ágazatot is beleértve, amely azokról gondoskodik, akik nem tudják a szombatiskolát látogatni, a Szombatiskolai kézikönyv ad, amelyet az Adventista

Könyvközpontból, illetve az egyházterület szombatiskolai osztályától lehet beszerezni.

A szombatiskolai tanítók – Minden tanítót a szombatiskola-bizottság választ, és a gyülekezeti bizottság hagy jóvá. A kiválasztottnak megfelelő talentumokkal kell rendelkezniük a tanítás területén, hajlandóságot mutatva képességeik továbbfejlesztésére. Szorgalmasan fel kell készülniük, rendes és pontos jelenlétükkel, ill. a tanulmány naponkénti tanulmányozásával példát kell mutatniuk.

A szombatiskola-bizottság fordítson nagy gondot a gyerek- és ifjúsági tanítók kiválasztására, olyan embereket választva, akik egyébként is közel állnak a gyerekekhez, fiatalokhoz, és képesek a szükségleteik kielégítésére. Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek, mint például az átvilágítás vagy erkölcsi bizonyítvány. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amely megerősít és tanácsol abban, hogy milyen átvilágítást és bizonyítványokat lehet kérni vagy megkövetelni. (Lásd a 174–175. oldalon a 8. számú Megjegyzést.) Minden tanítót bátorítani kell arra, hogy vegyen részt a Generál Konferencia és/vagy a divízió által meghirdetett képzéseken, amelyek az egyházterület szombatiskolai osztályán keresztül érhetők el.

Minden szombatiskola hetente tartson tanítóértekezletet.

Figyelembe véve azt, hogy „csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival” (*A nagy küzdelem*, 528. o.), a szombatiskolai osztály vezetői minden tőlük telhetőt meg kell, hogy tegyenek annak érdekében, hogy az Ige rendszeres és módszeres tanulmányozására bátorítsanak. A szombatiskolai tanulmányt arra tervezték, hogy az Igéből való naponkénti táplálkozás szokására ösztönözzön. Ez a gyakorlat sokat tett az egyház egységének megőrzéséért szerte a világon. A Generál Konferencia szombatiskolai tanulmányokat ad ki a szombatiskola minden ágazata számára. Minden tag számára hozzáférhetővé kell tenni ezeket az anyagokat a korosztályának megfelelően. A vezetők és tanítók számára is hozzáférhetővé kell tenni a Generál Konferencia és/vagy a divízió segédanyagait, amelyeket a különböző szombatiskolai ágazatok számára készítettek.

A tanításra szánt idő legalább harminc perc legyen.

Szombatiskolai adományok – A szombatiskola jegyzője pontosan vegyen nyilvántartásba minden szombatiskolai adományt, és a lehető leghamarabb adja át az összegeket a gyülekezeti pénztárosnak. Amikor a házi csoportok adománya megérkezik, hozzá kell adni a többi szombatiskolai adományhoz. Sok szombatiskola gyűjt adományokat a szombatiskolai kiadásokra. Ezt a költségelapot kivéve, minden szombatiskolai adomány a misszióterületeket szolgálja, ezért a gyülekezet pénztárosán keresztül a teljes összeget el kell juttatni az egyházterülethez. Ezek az összegek a rendszeres, hetenkénti szombatiskolai adományokból, a tizenharmadik szombati adományokból, a szombatiskolai beruházásokból és a születésnapjaink hálaadományokból tevődnek össze. Ezek mindegyikét világosan elkülönített összegként kell kezelni a gyülekezet pénzügyi rendszerében. A missziós pénzalapokat a szabályoknak megfelelően kell szétosztani. Sem a helyi gyülekezet, sem pedig az egyházterület nem tarthat vissza egyetlen missziós alapot sem.

A szombatiskola kiadásaira és a misszióra szánt adományokat, ahol adakozási naptárt használnak, nem lehet egy összegként kezelni, és egy megállapított arány szerint elosztani. Az adományokat lehet egyesített adományként kezelni azokon a helyeken, ahol a gyülekezet a divízió által jóváhagyott egyesített adakozási tervet alkalmaz.

Segédanyagok – A szombatiskolai osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 176. oldalon a 14. számú Megjegyzést.

A személyes missziószolgálatok osztálya

A személyes missziószolgálatok osztálya a gyülekezeti tagokat segédanyagokkal látja el, és kiképzí őket, hogy egyesíteni tudják erőfeszítéseiket a lelkész és a gyülekezet tisztviselőinek törekvéseivel a lélekmentés szolgálatában. Elsőrendű feladatai közé tartozik a szükségben levőkért végzett munka is.

A személyes missziószolgálatok bizottsága – A személyes missziószolgálatok bizottsága vezeti a helyi gyülekezet missziós erőfeszítéseit, és a helyi gyülekezeti bizottság irányítása alatt munkálkodik. A bizottság havonta legalább egyszer üljön össze. A testület összetétele a következő: a gyülekezet lelkésze, egy presbiter, a gyülekezet pénztárosa és más, gyülekezetben működő osztályok és szolgálatok vezetői. A személyes missziószolgálatok bizottsága szükség szerint albizottságokat jelölhet ki egyes feladatok ellátására. Mindezek az albizottságok beszámolási kötelezettséggel tartoznak a személyes missziószolgálatok osztálya felé. A személyes missziószolgálatok bizottsága és vezetője felelős azért, hogy a gyülekezetben meg legyenek szervezve a kiscsoportos szolgálatok.

A személyes missziószolgálatok osztályának tisztségviselői – A gyülekezet választja meg a személyes szolgálatok osztályának tisztségviselőit, a vezetőt, a helyetteseket (ha szükséges) és a titkárát.

A személyes missziószolgálatok vezetője képezi és irányítja a tagokat a misszióban, és elnököl a személyes missziószolgálatok bizottságában. A vezető feladata, hogy havonként egy személyes missziószolgálatokkal foglalkozó istentisztelet keretében és a gyülekezeti testvérgyűlések alkalmával jelentést tárjon elő a teljes gyülekezet missziós tevékenységével kapcsolatban. A vezetőnek szüksége lehet segítőkre, akik koordinálják a Biblia Levelező Iskolát, a bibliaórákat, iratmissziót, a nyilvános adománygyűjtést (Ingathering – hazánkban az egyház nem gyakorolja a házról házra való adománygyűjtést – a szerk. megj.), a kiscsoportos szolgálatokat, gyülekezeti tagok képzését és a lélekmentés egyéb módon történő elősegítését.

A személyes missziószolgálatok titkára képviseli az adventista könyvkiadót a gyülekezet minden osztálya számára, és a személyes missziószolgálatok vezetőjével szoros együttműködésben segít a gyülekezet missziós programjának kidolgozásában.

Az adventista férfiak – az adventista férfiak csoportja egy másik alcsoportja a személyes missziószolgálatok osztályának. A fő misszióprogramok, amelyeket ez a csoport végez: a laikus igehirdetés, a börtönmisszió és a jóléti szolgálatok.

A bibliaiskola koordinátora – A bibliaiskola koordinátorát azért választja meg a gyülekezet, hogy megszervezze és koordinálja a gyülekezet bibliaiskolán keresztüli misszióját a társadalom felé. A bibliaiskola koordinátora szorosan működjön együtt a gyülekezet lelkészével, az érdeklődők koordinátorával és a személyes missziószolgálatok vezetőjével.

Adventista Társadalmi Szolgálatok vezetője vagy Dorkás egyesület vezetője (Tábea vezető) – Az Adventista Társadalmi Szolgálatok vezetőjét vagy a Dorkás egyesület vezetőjét (Tábea vezető), helyetteseit (ha szükséges) és az Adventista Társadalmi Szolgálatok, vagy ahogy egyes helyeken ismerik, a Dorkás egyesület (Tábea) jegyző-pénztárosát a gyülekezet rendszeres tisztviselő-választásain választják. (Lásd a 177. oldalon a 15. számú Megjegyzést) Az osztály ruhát, élelmiszert és más készleteket gyűjt és készít a szegények, nélkülözők és krízishelyzetek károsultjai számára. Ez a szervezet szorosan együttműködik az Adventista Férfiak szervezetével, a gyülekezet diakónusaival és diakonisszáival és más gyülekezeti osztályokkal a közösségi misszióban. Az Adventista Társadalmi Szolgálatok vagy Dorkás (Tábea) szolgálat feladata azonban több, mint anyagi segítségnyújtás. A szükségletek azonosítására fókuszál és szolgálataival válaszol ezekre a specifikus szükségletekre, mint például nevelési szemináriumok, közösségi fejlesztések, látogatások, tanácsadás vagy egyéb szolgálatok, amelyekre a társadalomnak szüksége lehet.

Az Adventista Társadalmi Szolgálatok vezetője vagy Dorkás egyesület vezetője (Tábea vezető) tagja a Személyes Missziószolgálatok bizottságának és a gyülekezeti bizottságnak. Ahol az egyház központot tart fenn a társadalmi szolgálatok számára, annak irányító testülete a Személyes Missziószolgálatok bizottsága legyen. A központ igazgatóját a Személyes Missziószolgálatok bizottsága nevezi ki, aki így a Személyes Missziószolgálatok bizottságának és a gyülekezeti bizottságnak is a tagja. 102

A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat – A szolgálat a személyes missziószolgálatok bizottsága felügyelete alatt tevékenykedik, és különleges figyelemben részesíti a fogyatékkal élő tagokat és nem tagokat. Missziós programokat szervez, javaslatokat tesz a gyülekezeti

bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a gyülekezet különböző kiszolgáló helyiségeit tegyék könnyebben megközelíthetővé a fogyatékkal élők számára; segíti a gyülekezetet a fogyatékkal élők szállításának megoldásában; tanácsolja az osztályok és a gyülekezet vezetését, hogy vonják be, amennyire lehet az olyan tagokat a szolgálatba, akik ilyen problémákkal élnek. A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat koordinátora kapcsolatot tart az olyan szervezetekkel, amelyek a fogyatékkal élők támogatását szolgálják, mint pl. Vakok Egyesülete, és elősegíti annak programjait a helyi gyülekezetben.

- 103 ***Segédanyagok*** – A szombatiskolai és személyes missziószolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a 176. oldalon a 14. számú Megjegyzést.

Sáfársági osztály

A sáfársági osztály arra bátorítja a gyülekezeti tagokat, hogy válaszoljanak Isten kegyelmére azáltal, hogy mindenüket, amivel rendelkeznek neki szentelik. A sáfársági felelősség több, mint csupán pénzkérdés. Magában foglalja a következőkről való gondoskodást, de nem korlátozódik csak rájuk: testünk, elménk, időnk, képességeink, lelki ajándékaink, kapcsolataink, befolyásunk, nyelvünk, környezetünk és anyagi javaink. Az osztály segíti a gyülekezeti tagokat az Istennel való partneri kapcsolatukban betölteni küldetésüket, Isten minden ajándékának és erőforrásának megfelelő felhasználásával.

Amikor Isten Lelke birtokba veszi az életünket, akkor „Akinak szívét Krisztus szeretete tölti be, híven követi annak példáját, aki érettünk szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége által gazdagok legyünk. Isten kezéből nyert minden adományt – pénzt, időt, befolyást – az evangélium művének fejlesztésére szolgáló eszköznek tekint” (*Az apostolok története*, 47. o.).

A sáfársági vezető – A sáfársági vezetőnek a keresztyén sáfárság elvei szerint kell élnie; ismernie kell az egyház lelki és pénzügyi szolgálatát. A vezető együttműködik az egyházterület sáfársági vezetőjével, a lelkésszel

és a gyülekezeti bizottsággal. A vezető kapcsolattartóként szolgál az egyházterület sáfársági osztálya és a gyülekezet között.

Segédanyagok – A sáfársági osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 177. oldalon a 16. számú Megjegyzést.

A női szolgálatok osztálya

A női szolgálatok osztálya támogatja, bátorítja és hívja a nőket, hogy úgy éljenek nap mint nap, mint Krisztus tanítványai és az Ő egyházának tagjai.

A szolgálat arra törekszik, hogy előmozdítsa a lelki növekedést és megújulást a nők között; megerősítse, hogy a nők teremtetésük és megváltásuk jogán felbecsülhetetlen értéket képviselnek; hogy felkészítse őket a szolgálatra, és hogy a gyülekezeti kérdésekben női szempontból is állást foglaljanak; a női szükségletek széles körét lefedő szolgálatot lásson el, megfelelő figyelmet szentelve a kulturális és etnikai szempontból eltérő nézőpontoknak; együttműködjön a gyülekezet más osztályaival a nők szolgálatának és a nőkért való szolgálat előmozdítása érdekében; a nők között jó lelkületet teremtsen, egymás kölcsönös támogatására és az ötletek és információk kreatív cseréjére; tanácsolja és bátorítsa a nőket, és egyengesse útjukat, hogy bekapcsolódjanak az egyházba; eszközöket és utakat találjon a nők bátorítására, hogy használják lelki ajándékaikat az egyház globális missziójának előmozdítására.

A női szolgálatok vezetője és a női szolgálatok bizottsága – A női szolgálatok vezetőjét a gyülekezet azért választja, hogy megteremtse a szolgálatot, amely lelki gondozást biztosít a nők számára, és szolgáltra készíti fel őket. A vezető a női szolgálatok bizottságának elnökeként szolgál, és támogatja azokat az ötleteket és terveket, amelyek fokozzák a nők közreműködését a gyülekezet missziójában.

A gyülekezeti bizottság tagjaként is szolgál, beilleszti a nők tevékenységét és programjait a szélesebb gyülekezeti programba. Az ő felelőssége értesíteni a gyülekezetet a női szolgálatok hozzájárulásáról a gyülekezet életéhez. Kapcsolatot tart fenn az egyházterület női szolgálatok vezetőjével a képzési és a segédanyagok biztosítása érdekében.

A vezető olyan nő legyen, akinek érzékeny, gondoskodó a természete, akinek szívügye a nők szolgálata, akinek kiegyensúlyozott meglátása van, és akinek megvan az adottsága, hogy ösztönözze a többi nőt lelki ajándékuk fejlesztésében. Legyen alkalmas a gyülekezetében a nőkkel, a lelkésszel és a gyülekezeti bizottsággal való közös feladatok lehető legjobb elvégzésére.

A női szolgálatok bizottsága elősegíti a nőkért végzett szolgálatot a gyülekezetben. Ez a bizottság olyan személyekből álljon, akiket érdekelnek a nők sokféle szükségletei és szolgálatai, és akik különféle talentumokkal és tapasztalatokkal rendelkeznek.

Segédanyagok – A női szolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a 177. oldalon a 17. számú Megjegyzést.

104 Ifjúsági szolgálatok

A gyülekezet különböző ifjúsági szervezetei működjenek szorosan együtt az egyházterület ifjúsági osztályával.

Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya (ISZO) – A gyülekezet egyik szolgálati osztálya, amely által a gyülekezet saját ifjúságáért és ifjúsága által dolgozik. Az ISZO irányítása alatt a fiatalok dolgoznak együtt, és a tágabb gyülekezeti közösséggel együttműködésben fejlesszenek ki egy erős ifjúsági szolgálatot, amely magában foglalja minden egyén lelki, szellemi és fizikai gyarapodását, a keresztény társasági kapcsolatokat, valamint egy aktív bizonyágtevő programot, amely támogatja a gyülekezet általános lélekmentési terveit. Legyen az ISZO célja minden fiatal bevonása olyan tevékenységekbe, amelyek aktív gyülekezeti tagságra vezetik őket és alkalmassá teszik őket a keresztény szolgálatra.

Az ISZO küldetése – Hogy a fiatalokat megváltó közösségre vezesse Jézus Krisztussal és segítse őket elfogadni Jézus tanítványságra való hívását.

Az ISZO mottója – Krisztus szerelme szorongat minket.

Az ISZO célja – Az advent üzenet eljutása az egész világra az én generációm idején.

A gyülekezet ifjúsági szolgálati programja három nagy kategóriát foglal magába: Serdülő ifjúság (kalandozók: 6-9 évesek és a cserkészek/ösvénykeresők: 10-15 évesek), Érett ifjúság (az ambassadorok: 16-21 évesek és a Fiatal felnőttek: 22-30+ évesek) és a Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálata: 16-30+ évesek).

Isten ezt mondta Mózesnek: „És ez ígék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben. És gyakoroljad ezekben a te fiadat, és szólj ezekről, mikor a te házádban ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. És kössd azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. És írd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra” (5Móz 6:6–9).

Pál apostol hozzátette: „Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban” (1Tim 4:12, új prot. ford.)

„Ifjú sereggel rendelkezünk, amely sokat tehet, ha kellőképpen irányítják és bátorítják őket. Kívánjuk, hogy Isten áldottai legyenek. Azt akarjuk, hogy jól szervezett terv részeként más fiatalok megsegítésén munkálkodjanak” (Ellen G. White: General Conference Bulletin, 1893. január 29-30, 24. o.)

„Amikor az ifjúság átadja szívét Istennek, értük való felelősségünk nem szűnik meg. Kell, hogy érdekelje őket az Úr munkája, és meg kell mutatni nekik, hogy az Úr számít rájuk műve előbbre vitelében. Nem elég megmutatni, milyen sokat kell tenniük; csupán a bátorítás nem elég. Meg kell tanítani őket, hogyan dolgozzanak a Mesterért. Gyakoroltatni, nevelni és képezni kell őket a lélekmentés legjobb módszereiben. Tanítsuk meg őket arra, hogy csendesen, szerényen igyekezzenek segíteni fiatal társaiknak. Következétesen tárjuk eléjük a missziómunka különböző területeit, amelyekben részt vehetnek, és oktassuk, segítsük őket abban. Így megtanulnak Istenért dolgozni” (Gospel Workers, 210. o.).

„Milyen gyorsan betöltheti az egész világot a megfeszített, feltámadott és hamarosan visszatérő Megváltóról szóló üzenet fiataljaink képzett serege által!” (Messages to Young People, 196. o.).

Minden gyülekezetben legyen aktív Adventista Ifjúsági Szolgálati Osztály (ISZO), de fontos, hogy tevékenységük ne legyen elszigetelve a gyülekezet többi részétől. Az ISZO-ban végzett szolgálatuk mellett a fiatalokat be kell vonni a vezetésbe, és be kell kapcsolódniuk a teljes gyülekezeti programba. Legyenek fiatal presbiterek, diakónusok és diakonisszák stb., akik együtt dolgoznak és tanulhatnak más, tapasztalt gyülekezeti tisztségviselőktől.

„Isten fiatalos életkedvet, buzgóságot, bátorságot vár el a munka minden ágának előrehaladása érdekében. A fiatalságot választotta, hogy segédkezzen ügye előbbre vitelében. Friss, töretlen erőt kíván a tiszta fejjel való tervezés és a bátor kézzel történő végrehajtás egyaránt. A fiatal férfiak és nők adják Istennek ifjúságuk erejét, hogy annak kamatoztatása, lelkes gondolataik és energikus ténykedésük által dicsőséget szerezzenek neki, társaiknak pedig üdvösséget” (Gospel Workers, 67. o.).

Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának bizottsága - Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának (ISZO) bizottsága egy olyan koordináló szervezet, amely felelős a helyi gyülekezetben az ifjúsági program megtervezéséért. (Lásd 133. és 134. oldal). Az ISZO bizottsága a következő gyülekezet által megválasztott tisztségviselőkből áll: Fiatal Felnőttek vezetője, a Főiskolai és Egyetemista Hallgatók Szolgálatának vezetője, az ambassador vezető, cserkészvezető/ösvénykeresők vezetője, Kalandozók klubjának vezetője, ezen kívül a Személyes Missziószolgálatok Osztályának vezetője, az ifjúsági szombatiskola vezetője, a Gyermekszolgálatok Osztályának vezetője, az Egészségügyi szolgálatok vezetője, az iskola igazgatója, az ifjúsági mentor és a lelkész.

Ha nincs megszervezve külön ambassador szolgálat vagy Fiatal Felnőttek szolgálata a gyülekezetben, vagy egészen addig, míg meg nem szervezik ezeket az osztályokat, az ISZO bizottsága úgy szervezi az Érett Ifjúsági szolgálatot, hogy mindkét korcsoportot magába foglalja.

106 A világnak azon a részein, ahol nincs cserkészet/ÖSKER vagy kalandozók szolgálata, vagy addig, amíg ezeket a csoportokat meg nem szervezik, az ISZO bizottsága megfelelő tevékenységeket szervez a serdülő fiatalok számára.

Az ISZO vezetője – aki tagja a gyülekezeti bizottságnak – elnököl az ISZO bizottsági ülésein. A bizottság annyiszor ülésezzen, ahányszor az szükséges a rövid és hosszú távú célok és az eredményes munka megtervezéséhez. (Lásd a 177–178. oldalon a 18. számú Megjegyzést)

A Fiatal Felnőttek Szolgálatának bizottsága - A Fiatal Felnőttek Szolgálatának bizottsága felelős a fiatal felnőttek tevékenységeiért és munkájáért az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának (ISZO) bizottságával való együttműködésben.

A gyülekezet választja meg az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának következő tisztségviselőit: a vezetőt, a vezető-helyettest, a jegyző-pénztárost és helyettesét, valamint a zenei vezetőt. Ez a csapat alkotja a Fiatal Felnőttek bizottságának magját, amely kijelöli az egyes tevékenységek tisztségviselőit.

A Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálata – a gyülekezet ifjúsági szolgálatát erősítve a Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálata (PCM) együttműködésben az Adventista Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálatával (AMiCUS), látást és stratégia-tervezést biztosít és támogatja azokat a hetednapos adventista diákokat (16-30+ évesek), akik nem a Hetednapos Adventista Egyház által működtetett főiskolákon és egyetemeken tanulnak.

A Főiskolai és Egyetemista Hallgatók Szolgálatának vezetője/koordinátora – A gyülekezet jelölje ki a Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálatának vezetőjét/koordinátorát, hogy egy célzatos szolgálatot alakítson ki az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának bizottságával együttműködésben azzal a céllal, hogy szolgálja azon főiskolai és egyetemi diákok speciális szükségleteit, akik nem a Hetednapos Adventista Egyház által működtetett intézményekben tanulnak.

Az Ambasszador szolgálat – Az ambasszador szolgálat a 16 és 21 év közötti fiatalok szükségleteinek megfelelően biztosít speciális programokat. Az ebbe a korosztályba tartozó fiataloknak nyújt megfelelő kereteket, hogy támogassa mind a helyi gyülekezet, mind a globális

egyház munkájában való aktív részvételüket. A szolgálat célja, hogy támogatást nyújtson az egyházban az Érett Fiatalok szolgálatának. Feladatának tekinti, hogy ezek az emberek tapasztalatot szerezzenek a Krisztussal való személyes kapcsolat terén, és ezt meg is osszák társaikkal, segítséget nyújt, hogy kialakítsanak egy olyan életformát, amely illik a Hetednap Adventista Egyház hitrendszeréhez, szakmai érdeklődésüknek megfelelő képzéseket biztosít, egy biztonságos találkozóhelyet nyújt számukra, ahol egészséges módon alakíthatnak ki életre szóló barátságokat. Tevékenységét úgy végzi, hogy az összhangban legyen az Egyházterület szabályzóival, és együttműködik a helyi gyülekezet ISZO bizottságával.

Az Ambassador Szolgálatok bizottsága – Az Ambassador Szolgálatok bizottsága felelős az ambassador tevékenységekért és együttműködik az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának (ISZO) bizottságával.

A gyülekezet választja meg a következő ambassador tisztviselőket: a vezetőt, a vezető-helyettest, a jegyző-pénztárost és helyettesét, valamint a zenei vezetőt. Ez a csapat alkotja az ambassador szolgálatok bizottságát, amely kijelöli a tisztségviselőket a megfelelő tevékenységekhez.

A cserkészcsapat/ösvénykereső csapat – A cserkészet/ÖSKER egy gyülekezetközpontú program, amely hasznosítja a kalandozási és felfedezési kedvet a lelki növekedés és lélekmentés összefüggésében a 10-15 éves korosztály számára. Mindez jól megtervezett, természetben folytatott tevékenységeket foglal magába, valamint felfedező túrákat, ügyességi feladatokat, kézműves foglalkozásokat.

A Cserkészbizottság/Ösvénykeresők bizottsága – A cserkészcsapat/ÖSKER vezetőjét és helyetteseit a gyülekezet választja meg (lásd: 105, 172. oldal). Ha két helyettes vezetőt választanak, az egyik férfi a másik nő legyen. Az egyik helyettes a csapat titkára és pénztárosa is lehet. A vezető tagja a gyülekezeti bizottságnak, valamint az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya (ISZO) bizottságának.

További cserkész/ÖSKER stábtageok lehetnek a kézműves és a természet osztályok oktatói és tanácsadói, akik felelősek egy egységért, amelynek hattól nyolc cserkész/ÖSKER a tagja.

Sok segédanyag beszerezhető az egyházterületi ifjúsági vezetőtől.

Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek, mint például az átvilágítás vagy erkölcsi bizonyítvány. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amely megerősít és tanácsol abban, hogy milyen átvilágítást és bizonyítványokat lehet kérni vagy megkövetelni. (Lásd a 174–175. oldalon a 8. számú Megjegyzést)

Kalandozók klubja – A kalandozók klubja egy otthon- illetve gyülekezetközpontú program, amely remek eszköz a szülőknek 6-9 éves gyermekeik neveléséhez. A klub arra szolgál, hogy serkentse a gyermekek nyiladozó érdeklődését a körülöttük lévő világ iránt. Olyan korosztályonkénti tevékenységeket tartalmaz, amely bevonja mind a gyermekeket, mind pedig a szülőket a szabadidős tevékenységekbe, egyszerű kézműves foglalkozásokon át, hogy megtanulják értékelni a teremtés műveit; és más tevékenységekbe, amelyek azt a korosztályt érdeklik. Mindezt a lelkiekre összpontosítva, ami előkészíti őket arra, hogy cserkészként/ösvénykeresőként bekapcsolódjanak a gyülekezeti munkába. 108

A Kalandozók klubjának bizottsága – A gyülekezet választja meg a klub vezetőjét és helyetteseit (lásd: 104, 172. oldal). A további stábtageokat a klub adminisztratív stábja választja. A vezető tagja az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya (ISZO) bizottságának.

Segédanyagok beszerezhetők az egyházterületi ifjúsági vezetőtől.

Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek, mint például az átvilágítás vagy erkölcsi bizonyítvány. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amely megerősít és tanácsol abban, hogy milyen átvilágítást és bizonyítványokat lehet kérni vagy megkövetelni. (Lásd a 174–175. oldalon a 8. számú Megjegyzést)

Az ISZO tisztségviselői – A négy ifjúsági szolgálat vezetőjének, mint Jézus követőjének az őszinte keresztényi élet példaképének kell lenni, aki a lélekmentés terhét viseli, és akinek lelkesedése másokra is átragad. A vezetők a háttérből segítik és motiválják az ifjúságot arra, hogy összefogjanak és feladatokat vállaljanak: segítik, tanácsolják és bátorítják az ifjúságot, hogy tapasztalattal és sikerélménnyel gazdagodjanak. A vezetők tanulmányozzák a gyülekezet ifjúságának összetételét, és igyekezzenek minden alkalmas fiataalt bevonni az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának (ISZO) munkájába.

A vezetők szoros kapcsolatot tartanak a gyülekezet lelkészével, saját szolgálatuk mentoraival és az egyházterületi ifjúságvezetővel, kihasználva a gyakorlati képzési lehetőségeket annak érdekében, hogy a szolgálati osztályukat a gyülekezettel és az egyházterülettel együttműködésben vezessék.

A helyettes/társ vezetők (ha szükség van rájuk) a vezetők munkáját segítik, távollétükben pedig vezető feladatokat töltenek be. A bizottságok plusz feladatokkal is megbízzhatják a helyettes vezetőket.

A titkár-pénztárosok jegyzőkönyvet vezetnek saját szolgálati osztályuk tevékenységeiről, és egy erre a célra rendszeresített űrlapon havonként jelentést adnak az egyházterületi ifjúságvezetőnek, és bátorítják a fiatalokat, hogy a szombatiskola utáni missziós, tízperces szolgálatban beszámoljanak arról, milyen missziómunkát végeztek.

A helyettes jegyző-pénztárosok (ha szükség van rájuk) segítik a jegyző-pénztárosok meghatározott munkáját.

109 **Az ISZO mentora** – Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának (ISZO) mentora lehet egy presbiter vagy más alkalmas személy a gyülekezeti bizottságból, aki érti az ISZO célkitűzéseit, aki rokonszenvez a fiatalokkal és támogatja a gyülekezeti szolgálatokba való bevonásukat. A mentor iránymutatóként és tanácsadóként szolgál az ISZO tisztségviselőinek, és rendszeresen találkozik velük az ISZO bizottsági ülésein. Az ISZO vezetőivel együttműködve a gyülekezeti bizottság felé közvetíti a szolgálati osztály igényeit.

A mentor ismerje az egyházterületi ifjúságvezetőt, tájékoztassa őt az ifjúsági tisztségviselők közötti minden változásról és más dolgokról, amelyek az ISZO osztállyal kapcsolatosak. Jelenjen meg az ISZO

tisztségviselőkkel az egyházterület képzésein, hogy lépést tartson az ifjúsági szolgálat alakulásával, hatékonyabban tanácsolván őket.

Jó, ha a mentor több egymás utáni választási ciklusban is betölti ezt a tiszteket – ha ez lehetséges.

Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek, mint például az átvilágítás vagy erkölcsi bizonyítvány. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amely megerősít és tanácsol abban, hogy milyen átvilágítást és bizonyítványokat lehet kérni vagy megkövetelni. (Lásd a 174–175. oldalon a 8. számú Megjegyzést)

Segédanyagok – Az ifjúsági szolgálatokhoz rendelkezésre álló segédanyagokról lásd a 171. oldalon a 17. számú Megjegyzést.

Beiktatási szertartás – Minden újonnan megválasztott gyülekezeti tisztségviselőt egy beiktatási istentisztelet keretében kell beiktatni a szolgálatba. Ezt a szertartást olyan lelkész végezheti, aki érvényes meghatalmazással és kinevezéssel rendelkezik. Ha lelkész nem áll rendelkezésre, a gyülekezet egy presbitere is vezetheti a szertartást, kivéve, ha egy másik presbiter, diakónus vagy diakonissza felszenteléséről van szó. Ha beiktatási szertartást tartunk a helyi gyülekezet újonnan megválasztott tisztségviselőinek, terjesszük ki a korábban szolgálókra is.

A GYÜLEKEZETI VÁLASZTÁSOK

Jelentős feladatot jelent megválasztani a gyülekezet azon tisztviselőit, akik majd imádságos lelkülettel, komolyan és hozzáértő módon teljesítik kötelességeiket. Ez a fejezet körvonalazza a választások folyamatát a jelölő bizottság megválasztásától kezdve egészen addig a témáig, amikor két választás között megüresedő tisztségek betöltésére kell valakit megválasztani.

A jelölő bizottság és a választás folyamata

A gyülekezetben a kinevezett jelölő bizottság közreműködésével évente vagy kétevente választanak gyülekezeti tisztségviselőket (lásd 72. o.). Ez a bizottság a gyülekezet elé terjeszti jelentését, amely nevekről azután a gyülekezet dönt. Ez az eljárás alkalmat ad a gyülekezetnek arra, hogy gondosan tanulmányozzon minden nevet a megválasztás előtt, ezáltal elkerülhető minden versengés, ami akkor támad, ha a jelölés nyilvánosan (közfelkiáltással) történik.

A jelölő bizottságnak tanulmányoznia kell a gyülekezet szükségleteit, és gondosan meg kell vizsgálnia a tagok alkalmasságát a különféle tisztségekben való szolgálatra. Ez okból a tisztségviselőket ne jelöljék se nyilvánosan (közfelkiáltással), se általános titkos szavazással.

A jelölő bizottság létszáma kis gyülekezetben öt fő, a nagyobbakban több lehet. A pontos taglétszámot minden gyülekezet maga határozhatja meg. A kérdést a gyülekezeti bizottságnak meg kell beszélnie, mielőtt a gyülekezet elé vinné az ügyet, a szombati istentiszteleten pedig röviden a gyülekezet elé kell tární a megfelelő javaslatot.

Mikor és hogyan kell megválasztani a jelölő bizottságot? – A gyülekezeti év utolsó negyedében kell kijelölni, és legalább három héttel a gyülekezeti év utolsó szombatja előtt kell jelentést tennie.

A lelkész, a körzetvezető, vagy ezek hiányában a gyülekezet presbitere az ügyet a gyülekezet figyelmébe ajánlja. A gyülekezetnek ezután ki kell jelölnie egy szervező bizottságot, amely felelős lesz azért, hogy megválassza a jelölő bizottságot. Ezt a szervező bizottságot kétféleképpen lehet megválasztani:

1. *Nyilvános jelöléssel, szóban vagy írásban.* Ha a jelölés közfelkiáltással történik, a tagoknak meg kell érteniük, hogy egy tag sem jelölhet egy személynél többet. Helytelen, ha egy személy vagy kis csoport arra törekszik, hogy diktáljon az egész gyülekezetnek. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a szervező bizottság összetétele legyen összhangban a gyülekezet összetételével. El kell kerülni, hogy bármilyen módon politikai színezete legyen a választásoknak. A 111 bizottságban a gyülekezet lelkésze vagy a körzet vezetője elnököl. Abban az esetben, ha a gyülekezetben nincs kijelölve lelkész vagy körzetvezető, a gyülekezet bizottsága jelöl ki elnököt a szervező bizottság tagjai közül. A bizottság tagjainak száma általában megegyezik a gyülekezeti bizottság taglétszámával, kiegészítve öt-hét személlyel.

2. *A gyülekezet felhatalmazása alapján a gyülekezeti bizottság* – a fenti 1. pont alapján megválasztott öt-hét kiegészítő taggal együtt – szervező bizottságként működhet. Amennyiben ezt a módot választják, általában a gyülekezet bizottságának elnöke szolgál a szervező bizottság elnökeként (lásd 32. o.).

A munka folyamata – A jelölés folyamata a következő egymást követő lépésekből áll:

1. A gyülekezet szavazással a fent említett két módszer közül az egyik szerint kijelöli a szervező bizottságot.

2. E szervező bizottság neveket ajánl a gyülekezetnek a jelölő bizottságba, javaslatot téve a jegyző személyére is. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a jelölő bizottság összetétele legyen összhangban a gyülekezet összetételével.

3. A gyülekezet szavazással megválasztja a jelölő bizottságot, meghatározva a jegyzőt is.

4. A lelkész vagy körzetvezető hivatalból tagja a jelölő bizottságnak, és annak elnökeként végzi szolgálatát. Ha a lelkész vagy körzetvezető

valamilyen oknál fogva úgy dönt, hogy nem akar elnökként szolgálni, vagy a gyülekezetnek nincs kijelölt lelkésze vagy körzetvezetője, akkor a szervező bizottságnak kell kijelölnie egy elnököt a megválasztott jelölő bizottsági tagok közül.

5. A jelölő bizottság összeül, hogy elkészítsék a gyülekezeti tisztségviselők névsorát, amelyet a gyülekezet elé fognak terjeszteni jóváhagyásra.

6. A gyülekezet szavazással megbízza a különböző gyülekezeti tisztségviselőket a következő évre.

Kik legyenek a jelölő bizottság tagjai? – Csak rendezett gyülekezeti tagsággal rendelkezők választhatók meg arra, hogy a jelölő bizottságban szolgáljanak. Jó ítélőképességű személyek legyenek, akik mindenekelőtt a gyülekezet jólétét és előmenetelét tekintik szívügyüknek.

112 ***A jelölő bizottság munkája*** – Megválasztása után, amilyen hamar csak lehetséges, a jelölő bizottságot hívja össze az annak vezetésével megbízott elnök. Isten vezetéséért mondott buzgó imádsággal lássanak a munkához, elkészítve a gyülekezeti tisztségviselők javasolt névsorát, olyan tagokat számításba véve, akiknek a tagsága rendezett a választás alatt álló gyülekezetben. Őket jelölik majd az egyes tisztségekre és egy szombati istentisztelet vagy egy külön összehívott gyülekezeti testvérgyűlés alkalmával terjesszék a neveket a gyülekezet elé. Kiválasztásukkal kapcsolatban a bizottság konzultálhat olyanokkal, akik jól tájékozottak. Ez a bizottság nem jelöli ki sem a gyülekezeti lelkészt sem a lelkészsegédeket. Őket csak az egyházterület bizottsága jelölheti ki.

A gyülekezet létszáma természetesen meghatározza, hány gyülekezeti tisztségviselőt jelölnek. Egy nagyobb gyülekezet dönthet úgy, hogy több tisztségviselőre van szüksége. Egy kisebb gyülekezetnek kevesebb is elég. A jelölő bizottság minden gyülekezeti vezetői tisztséggel foglalkozik, kivéve a szombatiskolai tanítókat, akiket a szombatiskolai bizottság jelöl ki, és a gyülekezeti bizottság hagy jóvá. Azoknak a lehetséges tisztségeknek a listáját, amelyre a jelölő bizottságnak javaslatot kell tennie, a 178. és 179. oldalon található 1. számú Megjegyzés tartalmazza.

A jelölő bizottság kérdezze meg a leendő tisztségviselőket! – Ha már jelöltek a különböző tisztségekre állhatatos és hűséges gyülekezeti tagokat, akkor a jelölő bizottság megfelelő tagjai tájékoztassák ezeket a személyeket arról, hogy tisztségre jelölték őket, és kérdezzék meg, készek-e szolgálni abban a tisztségben! A tisztségekre jelölt tagoknak az adott helyi gyülekezet hűséges tagjainak kell lenniük, ez alól kivételt képezhetnek azok az esetek, amikor az egyházterület elfogad egy kivételes helyzetet. (Lásd a 74. oldalon a „*Presbiter munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik*” című fejezetet.)

A tagok megjelenhetnek a jelölő bizottság előtt – Ha a gyülekezet bármely tagja meg akar jelenni az üléselő jelölő bizottság előtt, hogy javaslatait vagy ellenvetéseit bejelentsen, akkor ezt lehetővé kell tenni számára. Miután az ott megjelent személy távozott a bizottság helyiségéből, javaslatait és ellenvetéseit érdemben meg kell tárgyalni, és ezek után elkészíti a jelentést.

A jelölő bizottság tárgyalásai bizalmasak – A bizottságban elhangzó minden megbeszélés és vizsgálódás bizalmas. Ha a jelölő bizottság valamely tagja a bizottsági ülésen kívül megoszt bármilyen tárgyalt személyes vagy kényes információt, a keresztény etika és arany szabály ellen vét. Ez a vétés elég ok arra, hogy az elkövetőt kizárják a jelölő bizottság további munkájából. Ha szükségessé válik a bizottságon kívüli informálódás, akkor ezt a bizottság elnökének kell megtennie.

Jelentés a gyülekezetnek – A jelölő bizottság jelentését nem a gyülekezeti bizottság, hanem a gyülekezet egésze elé kell terjeszteni. A gyülekezeti bizottság nem illetékes ezekben a kérdésekben. A jelölő bizottság egy szombati istentiszteleten vagy a gyülekezet egy külön erre a célra összehívott testvérgyűlésén ismerteti jelentését.

Amikor a jelölő bizottság készen áll arra, hogy előterjessze jelölését, a jelölő bizottság elnöke tárgyszerű megjegyzéseit a gyülekezet előtt elmondja. A jelentés másolatát a gyülekezeti tagok kezébe kell adni, vagy a jelölő bizottság jegyzőjének kell hangosan felolvasnia azt. Az elnök jelentse ki, hogy a jelentést a következő héten vagy két héttel később szavazásra bocsátja. 113

A tisztviselők megválasztásánál minden gyülekezeti tagnak szavaznia kell. A választás a jelenlévő és szavazó tagok szavazattöbbsége alapján történik.

Ellenvélemény a jelölő bizottság javaslatával szemben – Minden tagnak joga van ahhoz, hogy a jelölő bizottság jelentésével szemben kifejezze ellenvéleményét. Minden panaszt, ellenvéleményt személyesen kell a jelölő bizottság elé terjeszteni, hogy megbeszélhessék még a második felolvasás előtt – időpontot egyeztetve a m lelkésszel vagy a bizottság vezetőjével. Vagy a második felolvasáskor az ellenvető kérheti, hogy az egészet utalják vissza a bizottságnak – megvitatás nélkül – további átgondolásra. Általános eljárás az, hogyan ilyenkor az elnök elfogadja a visszautalást. Amennyiben a kérés indítvánnyá válik, nem vitatható, és többségi szavazással kell döntenie róla.

A bizottság elnöke kihirdeti, mikor és hol ül össze a bizottság az ellenvélemények meghallgatására. A megadott időpontban az ellenvéleménnyel élő személy – vagy rajta kívül bárki más, aki ellenvéleményét el szeretné mondani – jelenjen meg a bizottság előtt. Ha a választást bármely tag észrevétele alapján visszautalják a bizottsághoz, komoly hiba lenne a tag részéről, ha nem jelenne meg a jelölő bizottság előtt.

Miután megfelelően megfontolták az ellenvetést, a bizottság él mérlegelési lehetőségével, hogy módosít vagy nem a gyülekezet előtt megtett előterjesztésén. Amikor a jelentést ezek után ismét a gyülekezet elé tárják, a gyülekezetnek szavaznia kell a bizottság jelentésével kapcsolatban.

Jelentéktelen vagy alaptalan vádak soha ne hozzanak fel senki ellen; de ha komoly okok szólnak amellett, hogy egy jelölést megváltoztassanak, akkor fel kell azokat tárni a jelölő bizottság előtt.

Megüresedett tisztségek – Ha két választás közötti időben halálozás, költözés, lemondás vagy bármilyen más ok miatt egy gyülekezeti tisztség megüresedik, a gyülekezeti bizottság utódot jelöl ki a szolgálati idő hátralévő részére a megüresedett hely betöltésére. A jelölést a gyülekezet elé viszik szavazásra.

Küldöttek választása az egyházterületi konferenciára

Az egyházterületeken minden adminisztratív megbízatás a választóktól ered. A helyi gyülekezetek küldötteket választanak az egyházterületi konferenciaüléseire, akik képviselik őket az egyházterület tanácskozásain. Az egyházterületi konferencia tisztviselőket választ, igazolványokat és megbízóleveleket bocsát ki (kivéve, ha az egyházterület alkotmánya ezt a feladatot saját végrehajtó bizottságára bízta), módosítja alkotmányát és alapszabályát, ha ez szükségessé válik, és egyéb hivatali ügyeket bonyolít le. Az egyik legfontosabb feladata az egyházterületi bizottság megválasztása, amelynek feladata, hogy a konferenciák közti időszakban a választók érdekében munkálkodjon. Erre a bizottságra száll az egyházterület valamennyi gyülekezetétől átruházott hatalom és tekintély. 114

A küldöttek megválasztása – „Isten terve az, hogy a küldötként megválasztott személyek kipróbáltak, hűségesek és megbízhatóak legyenek, akik különbséget tudnak tenni az ok és okozat között, mert nekik kell olyan terveket lefektetni, amelyeket meg kell valósítani a mű előmenetele érdekében” (*Testimonies*. 9. kötet, 262. o.).

Az egyházterület alapszabálya határozza meg, hogy a helyi egyházterületi konferencia ülésére hány tagot küldjön egy-egy gyülekezet. Amikor elérkezik a küldöttek kiválasztásának az ideje, a gyülekezet lelkésze vagy az első presbiter a gyülekezet lelkészével együttműködve, tárja e kérdést a gyülekezet elé. Kijelölhet egy bizottságot, amely küldötteket javasol, vagy a gyülekezeti bizottságot kéri fel a jelölésre. A kiválasztás alatt minden politikai jellegű ízt kerülni kell. Kegyességükről és hűségükről ismert férfiakat és nőket kell jelölni, akik részt tudnak venni a konferencián. (Lásd 82. o.)

Amikor a kijelölt bizottság vagy a gyülekezeti bizottság elvégezte munkáját, a gyülekezet elé kell tárnia jelentését. Ezután a gyülekezet szavaz a jelöltekre. Egyetlen gyülekezeti tisztviselő sem lehet tisztségénél fogva, hivatalból küldött. A választás után a gyülekezet jegyzője kitölti az erre a célra készült – Küldöttek megbízólevele – űrlapot, majd elküldi az egyházterületi titkárnak. A kiválasztott küldöttek a gyülekezet képviselői lesznek, akik az egyházterület többi küldöttével együtt egyházterületi

tisztviselőket választanak, és egyéb hivatalos egyházterületi ügyekben is eljárnak.

Az uniókonferenciai ülés küldötteit a helyi egyházterületek választják, és nem a gyülekezetek. A Generál Konferenciai Ülés küldötteit a divíziók és az uniók delegálják.

A küldöttek kötelessége – Az egyházterületi konferenciai ülés-
szakra delegált tag nem csupán az őt megválasztó gyülekezet vagy
egyházterület képviselője. A küldöttnak a művet egészként kell
tekintenie, szem előtt tartva, hogy felelős a világ minden részén
végzendő munkáért. Megengedhetetlen, hogy a gyülekezeti vagy
az egyházterületi küldöttek megszervezzék, vagy összebeszéléssel
megkíséreljék (pártszerűen tömörülve) befolyásolni a szavazást. Ahogy
az is elfogadhatatlan, hogy egy nagy gyülekezet vagy egyházterület
küldöttei a konferenciai ülés ügyeinek intézésében elsőbbséget
igényeljenek maguknak. Minden küldött legyen kész alávetni magát
a Szentlélek irányításának, és személyes meggyőződése szerint sza-
vazzon. Bármely gyülekezeti vagy egyházterületi tisztségviselőt
115 vagy vezető, aki megpróbálja a küldöttek csoportjának szavaza-
tait irányítani, alkalmatlannak kell tekinteni arra, hogy tisztséget töltsön
be.

Az egyházterületi tisztségviselők felelőssége – A helyi gyülekezetek
intézkedési jogköre nem terjed túl saját testületükön. Így jogkörüket és
felelősségüket – egyesülve az egyházterületen lévő többi gyülekezettel
– átruházzák az egyházterületi tisztviselőkre és az egyházterületi
bizottságra, hogy azok végezzék a munkát a konferenciai ülésszakok
között. Ezek a tisztségviselők az egész területnek, mint egésznek
tartoznak számadással, és nem az egyes gyülekezeteknek.

Az egyházterületi bizottság – Az egyházterületi bizottság tagjait azért
választják, hogy az egész egyházterületen folyó művet képviseljék, és
nem csupán egy helyi gyülekezetet, körzetet vagy az egyházterület egy
bizonyos intézményét. A bizottság minden tagja határozott felelősséget
hordozzon az egész területen a mű minden ágazatának gondozásáért és
döntéseiket csak imádságos és gondos tanulmányozás után hozzák meg.

Egyetlen gyülekezet, csoport vagy egyén sem irányíthatja, befolyásolhatja a bizottság döntéseit és szavazatait.

GYÜLEKEZETI ISTENTISZTELETEK ÉS ÖSSZEJÖVETELEK

Általános elvek

János apostol a következőket írta: „Akik imádják Istent, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk, mert az Atya is ilyeneket keres az imádóiul” (Jn 4:23).

„Noha Isten nem lakik kézzel csinált templomokban, de megtisztelti jelenlétével népének összejöveteleit. Megígérte, hogy amikor közösen keresik Őt, beismerik bűneiket, és imádkoznak egymásért, Lelke által találkozik velük. De azoknak, akik istentiszteletre gyűlnek össze, minden gonoszságot le kell rakniuk. Ha nem lélekben, igazságban és a szentség szépségében imádják Istent, semmi hasznuk nincs abból, ha összejönnek (*Próféták és királyok*, 33. o.).

A gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek célja – Az istentiszteletek és összejövetelek célja Isten imádása teremtfői munkájáért és a megváltás minden ajándékáért; az Ő Igéjének, tanításainak és céljainak megértése; az egymással való hit- és szeretetközösség; a Krisztus golgotai engesztelő áldozatába vetett személyes hitről való bizonyágtevés; annak megtanulása, hogyan teljesítsük az evangéliumi parancsot, tanítványokká téve az embereket szerte a világban (Mt 28:19–20).

Az imádság háza iránti tisztelet – „Az alázatos, hívő lélek számára Isten földi háza a mennyország kapuja. A dicsérő ének, az ima, a Krisztus képviselői által elmondott szavak mind Istentől rendelt eszközök, amelyek felkészítenek egy népet a mennyei gyülekezet számára, arra a szentebb istentiszteletre, ahová semmilyen szentségtelen nem kerülhet be.

A keresztyének a földi szentély szentségének példájából megtanulhatják, hogyan tiszteljék azt a helyet, ahol az Úr találkozik népével... Isten maga szabta meg az istentisztelet rendjét, magasan minden mulandó fölé emelve azt.

Az otthon a család szentélye, a belső szoba vagy a kert egy zuga a legmeghitebb helye az egyéni istentiszteletnek, a gyülekezet pedig a közösség szentélye. Legyenek szabályaink az istentisztelet idejével, helyével és módjával kapcsolatosan. Nem szabad gondatlanul vagy közömbösen bánnunk azzal, ami szent, ami Isten tiszteletéhez tartozik” (*Testimonies*, 5. kötet, 491. o.).

A gyermekek tiszteletadásra kell nevelni – „Szülők, tűzzétek magasra a keresztyénség mércéjét gyermekeitek gondolataiban! Segítsetek nekik abban, hogy Jézussal tapasztalatokat szerezzenek! Tanítsátok meg őket arra, hogy a legmélyebb tiszteletadással kell viselkedniük Isten házában, és meg kell érteniük, hogy amikor az Úr házába lépnek, szívük csendesedjen el és szelídüljön meg ehhez hasonló gondolatoktól: »Isten itt van; ez az Ő háza. Gondolataim legyenek tiszták, indítékaim a legszentebbek. Szívemben nem lehet büszkeség, irigység, féltékenység, rosszindulat, gyűlölet vagy csalárdság, mert a szent Isten színe elé jövök. Ez az a hely, ahol Isten találkozik népével, és megáldja őket. A magasságos és szent Isten, aki az örökkévalóságban lakozik, rám tekint, megvizsgálja szívemet, és belelát életem legrejtettebb gondolataiba és tetteibe«” (*Testimonies*, 5. kötet, 494. o.). 117

Méltóságteljes viselkedés és csendesség az istentisztelet helyén – „Amikor az imádkozók az istentisztelet helyére belépnek, viselkedjenek méltóságteljesen, és csendben foglalják el helyüket. Sem az istentisztelet előtt, sem azután nem engedhető meg az imádság házában a közönséges beszélgetés, suttogás vagy nevetés. Buzgó, szolgálatkész kegyesség jellemezze az imádkozókat.

Ha egyeseknek várniuk kell néhány percet az istentisztelet megkezdéséig, csendes elmélkedéssel őrizték meg az igazi áhítatos lelkületet, és szívüket imában emeljék fel Istenhez, hogy az istentisztelet szívükre különösen áldásos legyen, és másokat meggyőződésre és megtérésre

vezessen. Gondoljanak arra, hogy mennyei küldöttek vannak a házban. Ha az emberek az imádat házában szintén tisztelik az Urat, és elméjükkel felfogják, hogy az Ő jelenlétében vannak, akkor a csendben édes ékesszólás lesz. A suttozás, nevetgélés és beszélgetés bűn nélkül történik a hétköznapi életben, de nem engedhető meg azon a helyen, ahol az Istent imádjuk. Az elmét el kell készíteni Isten Szavának meghallására, hogy annak kellő súlya legyen, és a szívre megfelelő hatást gyakoroljon” (*Testimonies*, 5. kötet, 492. o.).

Vendégszeretet – „A vendégszeretetről el ne felejtkeztek, mert ezáltal némelyek tudtukon kívül angyalokat vendégelték meg” (Zsid 13:2). Minden gyülekezet ápolja a vendégszeretetet, ami alapeleme a keresztény életnek és tapasztalatnak! Semmi sem öli ki úgy a gyülekezet lelki életét, mint a hideg, formális légkör, ami elűzi a vendégszeretetet és a keresztényi közösség szellemét. Különösen a kijelölt köszöntők köszöntsék szívélyesen a látogatókat, akiket az istentiszteleten együttesen is köszönhetünk.

118 A zene helye az istentiszteletben

A zene hatalma – „A zene nagy erő lehet a jó szolgálatában, mégsem használjuk ki teljes egészében az istentiszteletnek ezt az ágát. Az éneklés gyakran csupán ösztönös vagy csak különös alkalmakra korlátozódik, máskor pedig az énekesek ügyetlenkednek, és a zene nem gyakorolja a kívánt hatást a jelenlevőkre. A zenének szépsége, fensége és ereje legyen! Szálljanak fel a hangok a hódolat és dicsőítés énekeiben. Ha lehetséges, vegyetek segítségül hangszert is, hadd szálljon fel a dicsőséges összhang Istenhez jó illatú áldozatként” (*Testimonies*, 4. kötet, 71. o.).

Lélekkel és értelemmel énekelj! – „Az Úr követői ne kövessék a világ szokásait, amikor az embereket akarják elérni. Az összejöveleteken ne világi énekesek szolgáljanak, akik színpadias előadással igyekeznek érdeklődést kelteni. Hogyan várható el azoktól, hogy lélekkel és értelemmel énekeljenek, akiket nem érdekel Isten Igéje, akik sosem olvasták a Szentírást azzal a komoly vágygal, hogy megértsék annak igazságát? ... A mennyei kórus hogy csatlakozhatna olyan zenéhez,

amely csak formáság? Ne csak néhányan énekeljenek folyton! Az egész gyülekezet csatlakozzon az énekléshez, amilyen gyakran csak lehetséges” (*Testimonies*, 9. kötet, 143-144. o.).

A szószék nem vitahely

Az egyház sem lelkésznek, sem gyülekezeti presbiternek vagy bármely más személynek nem ad jogot ahhoz, hogy olyan vitahelyé tegye a szószéket, ahol hitpontok vagy egyházi eljárások vitatott pontjai felett vitatkoznak.

Új világosság megvizsgálása – Azok a tagok, akik úgy gondolják, hogy az egyház megalapozott nézetével ellenkező új világosságot kaptak, kérjék ki felelős vezetők tanácsát.

„Ezernyi álcázott kísértés leselkedik azokra, akiknél az igazság világossága van. Csak úgy lehetünk biztonságban, ha nem fogadunk el új tantételeket, új írásmagyarázatokat anélkül, hogy előtte ne bízánk a kérdést tapasztalt testvérekre. Alázatos, tanulni vágyó, imádságos lelkülettel tárjuk a dolgot eléjük, és ha ők nem látnak abban világosságot, akkor hajoljunk meg döntésük előtt, mert »a megmaradás a sok tanácsos által van« (Péld 11:14)” (*Testimonies*, 5. kötet, 293. o. Lásd még: ApCsel 15:1–32.).

Az ősegyház is így tett. Amikor Antiókhiaiban fontos kérdésben nézeteltérés támadt, a hívők követeket küldtek Jeruzsálembe, ahol a kérdést megfontolás végett az apostolok és a vének elé terjesztették. Az antiókhiai hívek örömmel elfogadták e tanács döntését, és így az egyházban továbbra is megmaradt az egység és a testvéri szeretet. 119

Az Úrnak az előbbieken megemlített tanácsát nem úgy kell fogadni, mint ami elrettentene a Szentírás szorgalmas tanulmányozásától, hanem inkább, mint védelmet a hamis tanításoknak és téves tantételeknek az egyházba való beszüremlése ellen. Isten azt akarja, hogy gyermekei hűségesen kutassák az Igét az igazságért és a világosságért, de nem akarja, hogy félrevezessék őket a hamis tanítások.

„Isten dicsőségének, a tudás és bölcsesség végtelenségének csak halvány fényét láthatjuk; a bányának csak a felszínéig jutottunk el, pedig az értékes aranyérc a felszín alatt van, és megjutalmazza azt, aki

leás érte. A bánya tárnáját egyre jobban mélyíteni kell, és a dicsőséges kincs a mienk lesz. A valódi hit nyomán a menny tudománya az ember tudományává lesz” (*Krisztus példázatai*, 72. o.).

„Isten Igéjéből csak az kap új világosságot, aki élő összeköttetésben van az Igazság napjával. Senki se jusson arra a következtetésre, hogy nincs több kinyilatkoztatásra kerülő igazság. Az igazság szorgalmas, imádkozó szívű kutatója még értékes fénysugarakat fog találni Isten Igéjében. Még sok gyöngyszem van elrejtve, amelyet össze kell gyűjteni, hogy Isten maradék népének tulajdonává legyen” (*Counsels on Sabbath School Work*, 34. o.).

Miközben a Biblia szent lapjairól új világosság ragyog fel, megjutalmazva az igazság keresőjét, ez nem hatálytalanítja a korábbi világosságot, hanem azzal eggyé olvadva még fényesebben ragyog. Ezért „az igazak ösvénye olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig” (Péld 4:18).

Isten gyermekének állandóan készen kell állnia az újabb világosság befogadására, de sohasem szabad olyan hangot követnie, amely – legyen bármennyire kegyes, bármilyen tetszetős – eltéríti őt a Biblia alapvető tanításaitól.

„Nem szabad elfogadnunk azok szavait, akik olyan üzenettel jönnek, amely hitünk jellegzetes pontjainak ellentmond. Sok bibliaszöveget gyűjtenek össze, és elgondolásaik bizonyításul hozzák fel azokat. Az elmúlt ötven évben ez többször előfordult. A Szentírás Isten Igéje, amit tiszteletben kell tartanunk. És ha ezeknek az igehelyeknek az alkalmazása arra szolgál, hogy elmozdítsanak az alapról egy olyan tartópillért, amelyet Isten az elmúlt ötven év során megtartott, akkor ez nagy hiba. Az, aki képes erre, semmit sem tud a Szentlélek csodálatos megnyilvánulásáról, aki erőt és hatalmat adott annak az utolsó üzenetnek, amelyet Isten népe kapott” (*Counsels to Writers and Editor*, 32. o.).

120 Az egység megőrzésének fontossága

Fontos, hogy megőrizzük a hit egységét (Ef 4:13); ez épp olyan fontos, mint arra törekedni, hogy megtartsuk „a Lélek egységét a békességnek kötelékében” (Ef 4:3). Ezért szükséges az óvatosság, valamint az egyház vezetőivel való tanácskozás.

„Isten egy népet vezet ki a világból az örökkévaló igazságnak, Isten parancsolatainak és Jézus hitének magasztos alapjain. Ő neveli és készíti fel népét. Nem lesz viszály közöttük, hogy az egyik hisz valamit, míg a másik ezzel teljesen ellentétes hitet és nézeteket vall, és mindegyik a test-től függetlenül tevékenykedik. Az ajándékok és a tisztségek különbözősége által – amelyeket az egyháznak adott – hitben egységre jutnak. Ha valaki úgy alakítja nézeteit a bibliai igazságokról, hogy testvérei véleményét figyelmen kívül hagyja, és eljárását igazolva azt állítja, hogy joga van különleges nézeteihez, majd azokat rá akarja erőltetni a többiekre, hogyan tölti be Krisztus imáját? És ha mindig újabb személy támad, aki jogot formál arra, hogy azt higgye és szólja, ami neki tetszik, a test hitéhez való kapcsolat nélkül hova lesz a harmónia, ami Krisztus és az Atya között van, és amit Krisztus imájában követői számára is kért?

Noha van egyéni feladatunk, és személyes felelősséggel tartozunk Istennek, de nem támaszkodhatunk csupán saját megítélésünkre, testvéreink véleményét, érzéseit figyelmen kívül hagyva, mert ennek következményeként az egyház rendje bomlana fel. A lelkészek felelősége, hogy tiszteletben tartsák testvéreik véleményét; de az egymáshoz fűződő kapcsolataikat és az általuk hirdetett hitelveket a törvény és a bizonyágtétel (utalás Ézs 8:20-ra – a ford. megj.) alapján kell megvizsgálni; és ha tanítható lelkületűek, nem lesz megosztottság köztünk. Vannak, akik hajlamosak a fegyelmeztelenségre, és elsodródnak a hit nagy határköveitől, de Isten arra indítja szolgálait, hogy egyek legyenek a tanításban és a lelkületben” (*Testimonies to Ministers*, 29–30. o.).

Ezeknek a szempontoknak a figyelembevételével egyértelmű, hogy a gyülekezet senkit sem ruház fel azzal a joggal, hogy személyes nézeteit, véleményét hangoztassa a szószékről. A szószéket meg kell őrizni az isteni Ige szent igazságainak hirdetésére és Isten művének előrehaladását szolgáló tervek és irányelvek előadására. (Lásd 34, 118–119. o.)

Megbízással nem rendelkező előadók gyülekezeteinkben – A gyülekezet lelkésze, a presbiter vagy más gyülekezeti tisztségviselő semmilyen körülmények között sem hívhat meg idegeneket vagy megbízással nem rendelkező személyeket gyülekezeteinkbe istentiszteletek tartására. A lelkészi szolgálatból elbocsátottak, vagy akiket más

helyen a gyülekezeti közösségből kizártak, vagy fondorlatos személyek, akiknek nincs megbízásuk az egyháztól, nem engedhetők szószéki szolgálatra. Mindenki, aki bizalomra méltó, szabályszerű igazolvánnyal vagy megbízólevéllel tudja igazolni magát.

- 121 Bizonyos esetekben elfogadható lehet az, ha kormánytisztviselők vagy polgári vezetők szólnak a gyülekezethez. Senki mást nem lehet felengedni a szószékre, hacsak engedélyt nem kapott az egyházterülettől. Minden lelkész, presbiter, és egyházterületi elnök kötelessége betartatni ezt a szabályt. (Lásd 34, 118–119. o.)

Szombatiskola és istentiszteletek

A szombatiskola – A szombatiskola, a gyülekezet egyik legfontosabb istentisztelete, amelyet joggal neveznek a gyülekezet tantermének. Tagságunk és érdeklődők ezrei gyűlnek össze szombatról szombatra a szombatiskolában, hogy módszeresen tanulmányozzák Isten Igéjét. Bátorítsunk minden gyülekezeti tagot, hogy vegyen részt a szombatiskolában, és hozzon vendégeket is.

Minden gyülekezet szombatiskolája törekedjen arra, hogy korcsoportoknak megfelelő programot biztosítson. Különböző segédanyagok és eszközök állnak rendelkezésre, amelyek beszerezhetők az egyházterülettől, az uniótól és a divíziótól.

A szombatiskola mozdítsa elő a helyi és a világszéles missziós tevékenységeket, a missziós adományok begyűjtését, és fordítson jelentős időt a Biblia tanulmányozására. (Lásd a 179. oldalon az 1. számú Megjegyzést.)

Hirdetések és az osztályok hírei – Alaposan meg kell fontolni, milyen hosszú és jellegű legyen a hirdetés és az osztályok kijelentései a szombati istentiszteleten. Ha a hirdetnivalók nem kimondottan a szombati istentisztelettel vagy a gyülekezet munkájával kapcsolatosak, akkor a lelkészeknek és a gyülekezeti tisztségviselőknek kell gondoskodni arról, hogy azok ne hangozzanak el, mert ebben a tekintetben is fenn kell tartani az istentisztelet és a szombatünneplés helyes lelkületét.

Számos nagy létszámú gyülekezetünkben nyomtatásban adják ki az istentisztelet programját és az arra a hétre szóló hirdetéseket. Ahol ezt

tesszük, ott nincs szükség szóbeli közlésre, vagy az csak nagyon rövid legyen. Ilyen nyomtatványok hiányában sok gyülekezetben kíváncsúnak tartják, hogy a hirdetéseket a tulajdonképpen istentisztelet előtt közöljük. (Lásd a 179. és 180. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

Megfelelően kell gondoskodni a gyülekezet különböző osztályairól is, hogy ők is reklámozni tudják programjaikat, de ügyelni kell arra, hogy elég idő maradjon Isten Igéjének tanulmányozására és prédikálására.

Az istentisztelet – A gyülekezet összejövetelei közül a szombati istentisztelet a legfontosabb. A gyülekezeti tagok hétről hétre találkoznak, hogy együtt imádják Istent a dicséret és hálaadás lelkületével, hallgassák Isten Igéjét, erőt és kegyelmet gyűjtsenek az élet küzdelmeinek megvívásához, és tudomást szerezzenek Isten rájuk vonatkozó akaratáról a lélekmentő szolgálatban. Tisztelet, egyszerűség és pontosság jellemezze az egész istentiszteletet.

Készségre, tanulásra és tervezésre van szükség – „Vajon nem az a 122 feladatotok, hogy hozzáértéssel, előtanulmánnyal és gondos tervezéssel vezessétek a vallásos összejöveteleket, hogy az a lehető legjobbat nyújtsa, és a legkedvezőbb befolyást gyakorolja a jelenlevőkre?” (Ellen G. White cikke. *Review and Herald*, 1885. április 14.).

„Istenünk gyöngéd, irgalmas Atya. Szolgálatára ne úgy tekintünk, mint szívet szomorító és lehangoló cselekményre! Legyen öröm az Urat imádni, és a munkájában részt venni! A megfeszített Krisztus legyen elmélkedésünk, beszélgetésünk és legszentebb örömünk középpontja! Midőn kifejezzük szívünk háláját, istentiszteletünk mindinkább hasonló lesz a mennyei seregéhez. »Aki hálával áldozik, az dicsőíti Istent« (Zsolt 50:23). Lépünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé »hálaadás és dicséret szavával« (Ézs 51:3)” (*Jézushoz vezető út*, 85. o.).

Az istentisztelet formája – A szombat délelőtti istentiszteletnek két fő része van: a gyülekezet megnyilvánulása dicséretben és imádatban, amelyet énekben, imában és az adakozásban fejezünk ki, valamint az üzenet Isten Igéjéből. (Lásd 180. és 181. oldalon a 3. számú Megjegyzést.)

A nyilvános istentiszteletnek nincs előírt formája vagy rendje. A rövid szolgálati rend általában jobban illik az istentisztelet légköréhez. Kerülni kell a hosszas bevezetőket, azok ne vegyék el az Isten Igéjére szánt időt. (Az ajánlott istentiszteleti formákról lásd a 179. és 180. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

A gyülekezeti misszióórak – A hónap első szombatja általában missziószombat. Ekkor az istentiszteletek a gyülekezeti tagok missziómunkájára összpontosítanak, de helyet kaphatnak a különböző szolgálati osztályok is, hogy terveikről és munkájukról beszámoljanak. „Rendkívüli szent feladatot bízott ránk Isten, ezért szükségünk van arra, hogy összejöjjünk és tanítást kapjunk, így készülve fel a munka elvégzésére” (*Testimonies*, 6. kötet, 32. o.). (Lásd a 181. és 182. oldalon a 4. számú Megjegyzést.)

Nyilvános ima – „Krisztus megtanította tanítványainak, hogy imájuk rövid legyen; azt fejezze ki, amit éppen kívánnak, és nem többet. Egy-két perc elegendő bármely általános imára” (*Testimonies*, 2. kötet, 581. o.).

123 „Azok, akik imádkoznak, és akik prédikálnak, választékosan, hangsúlyosan, helyesen ejtsék ki a szavakat, és beszéljenek világosan. A helyesen elmondott ima hatalom a jóra. Az Úr egyik eszköze, amellyel az igazság értékes kincseit népével közli. Tanuljon meg Isten népe úgy beszélni és imádkozni, hogy helyesen képviselje azt a nagyszerű igazságot, amit birtokol! A tapasztalatok és imák legyenek világosak és választékosak! Ezzel megdicsőítjük Istent” (*Testimonies*, 6. kötet, 382. o.).

Könyvek kiosztása szombaton – Általában a személyes missziószolgálatok osztálya jegyzőjének szombaton van alkalma arra, hogy könyveket adjon a tagoknak. Kerüljünk minden kifogásolható módszert és mindent, ami elvonná a gyülekezet figyelmét az igazi istentisztelettől.

Az úrvacsorai istentisztelet

A Hetednapi Adventista Egyházban az úrvacsorai istentiszteletet – szokás szerint – negyedévenként egyszer tartják. Az istentisztelet része a lábmosás, amit az úrvacsora szertartása követ. Az úrvacsora a legszentebb és a legörömtelibb alkalom kell, hogy legyen mind a gyülekezet, mind a lelkész és a presbiter számára. Az úrvacsorát általában az istentiszteleten tartjuk, de beiktatható bármely más időpontban is.

A lábmosás szertartása – „Most, miután megmosta tanítványai lábait, Jézus azt mondta: »Példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek«. Ezekkel a szavakkal Jézus nem csak a vendégszeretet gyakorlatát parancsolta meg. Többet értett rajta a vendégek lábának a megmosásánál, hogy így távolítsák el arról az utazás során ráakódott port. Krisztus itt egy vallásos istentiszteleti szolgálatot szerzett és rendelt el. Urunk cselekedete útján ez az alázatra tanító szertartás megszentelt szolgálat lett. A tanítványoknak ezt gyakorolni kellett, hogy mindig emlékezetükben tarthassák Krisztusnak az alázatosságról és a szolgálatról adott leckéjét.

Ez a szertartási előírás a Krisztus által rendelt úrvacsorára való előkészület. Amíg a büszkeséget, az egyenetlenséget és a versengést ápolgatjuk, a szívünk nem tud közösségbe kerülni Krisztussal. Nem vagyunk felkészülve, hogy elfogadjuk testének és vérének közösségét. Ezért rendelte el Jézus az úrvacsora előtt alázatosságának emlékezetét” (*Jézus élete*, 555–556. o.).

Krisztus a tanítványok lábainak megmosásával mélyebb tisztítást végzett, a szív megtisztítását a bűn szennyétől. Az úrvacsorához járuló méltatlannak érzi magát arra, hogy elfogadja a szent jegyeket mindaddig, amíg meg nem tapasztalja azt a megtisztítást, amely „egészen tisztává” (Jn 13:10) tesz. Jézus le akarta mosni szívükről az „elhidegülést, irigységet és büszkeséget. A büszkeség és az önzés széthúzást és gyűlöletet hoz létre, de mindezeket Jézus lemosta róluk. Jézus, amikor rájuk tekintett már azt mondhatta nekik: »tiszták vagytok»” (*Jézus élete*, 553. o.).

A lelki tapasztalat, amely a lábmosás középpontjában van, kiemeli azt az általános szokás szintjéről, és áldott szertartássá teszi. A megbocsátás, az elfogadás, a bizonyosság és a kölcsönös együttérzés üzenetét hozza

elsősorban Krisztustól a hívőnek, de a hívő és hívő között is. Ez az üzenet az alázatosság légkörében jut kifejezésre.

Az úrvacsorai istentisztelet – Az angyalok kijelentik, hogy Jézus, a világ megváltója szent. Ezért a testét és vérének jelképező jegyek is szentek. Mivel az Úr maga választotta a kovásztalan kenyér és a szőlő erjedetlen termésének mély jelentéssel bíró szimbólumait, és a legegyszerűbb eszközt használva legmótaba a tanítványok lábát, ezért tartózkodni kell más szimbólumok és eszközök bevezetésétől (kivéve komoly szükséghelyzetben), mert különben az istentisztelet eredeti jelentősége elvész. Mind a szolgálati rendben, mind a lelkészek, vének, férfi és nő diakónusok hagyományos úrvacsorai feladatában arra kell vigyázni, nehogy a változtatás és újítás a szent esemény köznapivá tételét eredményezze.

Az úrvacsora szertartása éppen olyan szent ma is, mint amikor Jézus beiktatta. Urunk most is jelen van az ünnepélyes szertartásokon. Így olvassuk: „Krisztus ezeken, az általa rendelt alkalmakon találkozik népével, és jelenlétével megerősíti őket” (*Jézus élete*, 564. o.).

Kovásztalan kenyér és erjedetlen bor (szőlőlé) – „Krisztus még mindig csendben az asztalnál ül, amelyre már feltették a húsvéti vacsorát. A kovásztalan kenyér, amelyet a húsvéti időszakban használtak, előtte feküdt. Az erjedetlen húsvéti bor szintén helyet kapott az asztalon. A kenyeret és a bort Krisztus jelképként alkalmazza saját szeplőtlen áldozata ábrázolására. Semmi erjedt dolog – ami a bűn és a halál szimbóluma – nem jelképezheti »a hibátlan és szeplőtlen Bárányt« (1Pt 1:19)” (*Jézus élete*, 560. o.).

Sem a bor, sem a kenyér nem tartalmazott erjesztő anyagokat, mivel a zsidó pászka első napján minden kovászosat és erjedtet el kellett távolítani a zsidó otthonokból (2Móz 12:15, 19; 13:7). Így csak erjedetlen szőlőlé és kovásztalan kenyér használható az úrvacsorához. Ezért nagy gondot kell fordítani ezek biztosítására. Földünknek azon elszigetelt területein, ahol nem tudnak szőlőléhez vagy koncentrátumhoz jutni, az egyházterület ad tanácsot és nyújt segítséget a probléma megoldásában.

A keresztre feszítés emléke – „Amikor elfogadjuk a kenyeret és a bort, amelyek számunkra Krisztus megtört testét és kiontott vérének

jelképezik, akkor képzeletünkben bekapcsolódunk abba az úrvacsorai jelenetbe, amely ott a felházban játszódott le. Gondolatban átmegyünk azon a kerten, amelyet annak a Jézusnak a kinszenvedése szentelt meg, aki hordozta a világ bűneit. Tanúi leszünk annak a küzdelemnek, amellyel Jézus elnyerte Istennel való megbékéltetésünket. Krisztus úgy mutatkozik meg lelki szemeink előtt, mint akit éppen most és közöttünk feszítettek keresztre” (*Jézus élete*, 567–568. o.).

Krisztus második eljövételének hirdetése – „Az úrvacsorai istentisztelet Krisztus második eljövételére mutat. Krisztus arra szánta, hogy elevenen megtartsa ezt a reménységet a tanítványok elméjében. Valahányszor összejöttek, hogy megemlékezzenek Uruk haláláról, mindig beszámoltak arról, hogy Jézus miként vette »a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan; mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. Mondom pedig nektek, hogy: mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újonnan iszom azt veletek az én Atyámnak országában« (Mt 26:27–29). Megpróbáltatásaik közben mindig vigasztalást találtak Uruk visszatérésének a reménységében. Kibeszélhetetlenül értékes, drága volt számukra ez a gondolat: »Valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend« (1Kor 11:26)” (*Jézus élete*, 566. o.).

Az úrvacsorai istentisztelet időpontjának meghirdetése – Az úrvacsora beiktatható bármely istentisztelet keretébe. Annak érdekében azonban, hogy kellő hangsúlyt kapjon, és hogy a lehető legtöbb gyülekezeti tag részt vehessen rajta, általában a szombati istentiszteleten tartjuk, rendszerint a negyedév első szombatján.

Egy szombattal korábban jelentsük ki az alkalmat, és hívjuk fel a testvérek figyelmét az úrvacsora fontosságára, hogy minden tag elkészíthesse szívét, és megbizonyosodjon arról, hogy elrendezte a másokkal való rendezetlen ügyeit. Így, amikor a következő héten eljönnek az Úr asztalához, az istentisztelet a kívánt áldást nyújthatja. Értesítsük és hívjuk meg azokat is, akik nem voltak jelen a hirdetéskor!

Az úrvacsorai istentisztelet levezetése – Az istentisztelet hossza – Az idő nem a legfontosabb tényező az úrvacsorai istentisztelet megtervezésénél. Azonban a részvétel és a lelki hatás növelhető a következőkkel: (1) *Iktassunk ki minden nem oda tartozó dolgot!* (2) *Kerüljük a késlekedést a lábmosás előtt és után!* (3) *A diakonisszák jó előre készítsék el az úrvacsorai asztalt!*

Bevezető rész – Az istentisztelet bevezető része csak egy tömör hirdetést, éneklést, adakozást és egy rövid prédikációt tartalmaz, mielőtt elvonulnánk a lábmosáshoz és visszajönnénk az ezt követő úrvacsorára.

Lábmosás – Minden gyülekezetnek legyen terve, amely kielégíti tagjainak szükségleteit a lábmosás szertartásában. (Lásd a 182. oldalon az 5. számú Megjegyzést.)

126 **Kenyér és must** – A lábmosást követően a gyülekezet újra gyűljön össze, hogy részesedjen a kenyérből és a mustból. (Lásd a 182. és 183. oldalon a 6. számú Megjegyzést.)

Ünneplés – Az úrvacsora mindig legyen fennkölt és sohasem komor. A hibák ki lettek javítva, a bűnök megbocsátattak, és a hit megerősítést nyert, így helyénvaló az ünneplés. A zene is legyen ilyenkor élénk és örömteli. Az istentisztelet magasztos hangnemben záruljon zenei szolgálattal vagy egy gyülekezeti énekkel, amit egy elbocsátó üzenet zár le.

A gyülekezetből távozás közben gyakran gyűjtés történik a szegények részére.

Az istentisztelet befejeztével a diakónusok és diakonisszák leszedik az asztalt, összeszedik a poharakat, tiszteletteljesen megsemmisítik a megmaradt kenyeret és mustot. A megmaradt jegyeket semmiképp se fogyasszuk el és ne kerüljenek vissza a hétköznapi használatba.

Ki vehet részt az úrvacsorán? – A hetednapi adventisták nyitott úrvacsorát gyakorolnak. Mindenki részt vehet azon, aki elkötelezte magát a Megváltó mellett. A gyermekek, ahogy figyelik a résztvevőket, általuk tanulják meg ennek a szertartásnak a fontosságát. Miután oktatást kaptak a keresztségi osztályban, és a keresztségben elkötelezték magukat Jézusnak, készek arra, hogy maguk is részt vegyenek az úrvacsorán.

„Krisztus példája megtiltja azt, hogy valakit kizárjunk az úrvacsorából. Az igaz ugyan, hogy a nyilvánvaló bűn kizárja a vétkest. Ez a Szentlélek világos tanítása (1Kor 5:11). Ezen túl azonban senki se ítélkezzék senki felett. Isten nem reánk hagyta annak megítélését, hogy ki jelenhessék meg ezeken az alkalmakon. Nem, mert ki tud közülünk mások szívében olvasni? Ki tudja közülünk tévedés nélkül megkülönböztetni a konkolyt a búzától? »Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.« »Mert, aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.« »Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét« (1Kor 11:28, 27, 29). Eljöhetnek az összejövetelre olyan személyek is, akik szívében nem az igazság és a szentség szolgálói, de akik mégis részt kívánnak venni az úrvacsorai istentiszteleten. Ezt ne tiltsuk meg nekik. Vannak olyan tanúk is jelen, akik ott voltak, mikor Jézus megmosta tanítványai lábát és Júdását is. Nem csak emberi szemek tekintenek erre a jelenetre» (*Jézus élete*, 563–564. o.).

vegyen részt

Minden tag részesüljön úrvacsorában – „Senki se zárja ki magát az úrvacsorából csak azért, mert valaki, aki nem méltó arra, hogy éljen az úrvacsorával, szintén jelen van. Krisztus minden egyes tanítványát nyilvánosan felszólítja, hogy vegyen részt az úrvacsorai istentiszteleten, és ezzel is tegyen tanúbizonyságot arról, hogy elfogadja Őt személyes Megváltójának. Krisztus ezeken az általa rendelt alkalmakon találkozik népével, és jelenlétével megerősíti őket. Előfordulhat, hogy méltatlan szívek és kezek készítik el és osztják ki a szent jegyeket, de Krisztus is ott van, hogy szolgáljon gyermekeinek. Isten mindazokat gazdagon megáldja, akik Krisztusba vetett hitükkel járulnak az Úr asztalához. Mindazok, akik mellőzik az isteni kiváltságnak ezeket az alkalmait, nagy veszteséget szenvednek. Róluk valóban elmondható: »Nem vagytok mindnyájan tiszták« (Jn 13:11)» (*Jézus élete*, 564. o.).

127

Ki vezetheti az úrvacsorai istentiszteletet? – Az úrvacsorai istentiszteletet a felszentelt/meghatalmazott lelkésznek vagy a gyülekezet felszentelt presbiterének kell vezetnie. A diakónusok vagy diakonisszák nem vezethetnek úrvacsorai istentiszteletet.

Úrvacsora azok számára, akik nem tudnak megjelenni – Ha egy tag beteg, vagy valami más ok miatt nem hagyhatja el otthonát, hogy ne maradjon ki a szent jegyekből, külön úrvacsorai istentiszteletet lehet tartani otthonában. Ezt is csak felszentelt lelkész vagy presbiter tarthatja meg, akiket elkísérhetnek a diakónusok vagy diakonisszák, akik a szolgálatban segédkeznek.

Az imaóra

Az imaórák legyenek érdekfeszítők – „Az imaóráknak kellene a legérdekfeszítőbb összejöveteleknek lenniük, de ezek gyakran nagyon szegényesek. Sokan hallgatják a prédikációt, de elhanyagolják az imaórákat. Erre oda kell figyelni! Bölcsességet kell kérni Istentől, és terveket kell készíteni, hogy az imaórák érdekfeszítők és vonzóak legyenek! A nép éhezi az élet kenyerét. Ha ezt az imaórán találják meg, akkor oda fognak menni, hogy megkapják.

„A hosszú, unalmas beszédek és imák sehol sem helyénvalóak, de legkevésbé a közösségi [ima] órán. Gondolják meg azok, akik először szólalnak meg, és mindig készek a beszédre, hogy esetleg kiszorítják a félénk, visszahúzódó testvérek bizonyágtételét. Általában a legfelületesebbeknek van a legtöbb mondanivalójuk. Imáik hosszadalmasak és gépiesek. Kifárasztják az őket hallgató angyalokat és embereket. Imáink legyenek rövidek és lényegre törők! A hosszú, fárasztó könyörgéseket – ha valakinek szüksége van rá – mondjuk el a »csendes kamránkban«. Engedjétek Isten Lelkét szívetekbe, aki minden száraz formaságtól megszabadít” (*Testimonies*, 4. kötet, 70–71. o.).

Az imaóra annyira fontos, hogy az eredményességéért a megszokottnál több erőfeszítést kell tenni. Az összejöveteleket időben kell kezdeni még akkor is, ha csak két-három személy van jelen. Rövid igetanulmányozást kell tartani, vagy fel kell olvasni a Prófétaság Lelkének írásaiból. Tizenöt-hús perc elegendő. Azután adjunk időt a testvéreknek az imádkozásra, a bizonyágtételre és fejezzük be áldásmondással.

Az istentisztelet tervét változtassuk hétről hétre.

- 128 Ha nincs arra lehetőség, hogy a tagok az imaóra megszokott helyén jöjjenek össze, akkor lehet házaknál is tartani, minden résztvevő nagy áldására.

Testvérgyűlés

A helyi gyülekezeteknek meghatározott szerepe van a Hetednap Adventista Egyház szerkezetében. Ezeknek a szerepköröknek az összefüggésében a testvérgyűlés a helyi gyülekezet választótestületi ülése. (Lásd: 27. oldal) A rendezett tagsággal rendelkező tagokat bátorítsuk, hogy vegyenek részt. Nekik van joguk a részvételre és a szavazásra. Akinek gyülekezeti tagságát felfüggesztették, nincs joga a testvérgyűlésen hozzászólási vagy szavazati joggal részt venni.

Testvérgyűlést legalább évente egyszer tartani kell. A testvérgyűlést rendszerint a gyülekezet lelkésze vagy a gyülekezeti bizottság – a gyülekezet lelkészével történt megbeszélés alapján – hívja össze. A testvérgyűlést egy vagy két héttel előtte kell meghirdetni egy rendes szombati istentiszteleten, közölve a helyszínt és az időpontot. A testvérgyűlésen a lelkész, vagy a lelkész engedélyével egy vén tölti be az elnöki tisztséget, vagy adott esetben az egyházterület elnöke.

Minden gyülekezet maga dönti el, hogy a jövőben a testvérgyűlésen mekkora lesz a határozatképességhez szükséges legkisebb létszám.

A megbízásból történő vagy levél általi szavazat nem fogadható el.

A legfontosabb döntéseket egy rendes vagy rendkívüli testvérgyűlésen kell eldönteni.

A testvérgyűlés tekintélye nagyobb, mint a gyülekezeti bizottságé, és különböző megbízásokat adhat a bizottságnak, azon túlmenően, amit a Gyülekezeti kézikönyv számára kijelöl. (Lásd 129–132. o.)

A testvérgyűlés napirendjére fel kell venni a gyülekezet munkájáról szóló beszámolót. Legalább évente egyszer a napirendnek tartalmaznia kell egy olyan beszámolót, mely a gyülekezet minden tevékenységét tartalmazza. A beszámoló alapján el kell készíteni a következő esztendő munkatervét, beleértve az éves költségvetést is, amelyet elfogadásra elő kell terjeszteni. Ha lehetséges, akkor a beszámolókat és munkaterveket írásban kell elkészíteni. (Lásd a 183. és 184. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Hogy a helyi gyülekezet és az egyházterület között a szoros együttműködés lelkületét fenntartsuk, a gyülekezet kérjen tanácsot az egyházterülettől minden komolyabb ügyben.

Az egyházterület és az unió tisztviselői (elnök, titkár, pénztáros) vagy megbízottjaik meglátogathatják bármely gyülekezet bármely testvérgyűlését szolgálati területükön belül, szavazati jog nélkül – kivéve, ha a gyülekezet biztosítja ezt nekik. Nem kell külön szavazati jogot kérniük abban a gyülekezetben, amelynek hivatalosan is tagjaik.

129 **A gyülekezeti bizottság és ülései**

Meghatározás és rendeltetés – Minden gyülekezetnek kell, hogy legyen egy működő bizottsága, amelynek tagjait a gyülekezet testvérgyűlésén választják meg. A gyülekezeti bizottság legfontosabb feladata, hogy egy aktív tanítványsági programot működtessen, ami magába foglalja úgy a gyülekezet lelki táplálását, mint az evangelizáció megtervezését és előmozdítását.

A gyülekezeti bizottság főbb felelősségi területei a következők:

1. *Aktív tanítványsági program.*
2. *Az evangelizáció minden fázisa.*
3. *A gyülekezeti tagok lelki táplálása és mentorálása*
4. *A hitelvek tisztaságának megőrzése.*
5. *A keresztyén normák védelmezése.*
6. *Javaslattétel a gyülekezeti tagság megváltoztatása tekintetében.*
7. *A gyülekezet pénzügyi felügyelete.*
8. *A gyülekezeti tulajdon védelmezése és gondozása.*
9. *A gyülekezeti osztálymunka összehangolása.*

Jézus nagy misszióparancsa elmondja számunkra, hogy a tanítvánnyá tevés, amely magába foglalja a keresztelést és a tanítást, a gyülekezet elsődleges szerepe (Mt 28:18–20). Ezért a legfontosabb feladata, hogy a helyi gyülekezet fő bizottságaként szolgáljon. Ha a gyülekezeti bizottság leginkább abban érdekelt, és arra fordítja a legtöbb energiát, hogy minden tagot bevonjon az evangélium terjesztésébe és a tanítvánnyá tevésbe, ezzel a legtöbb gyülekezeti problémát lecsökkenti vagy kiküszöböli. Ezáltal erős, jó befolyást gyakorol a tagság lelki életére és növekedésére.

A gyülekezeti tagok lelki táplálása – Krisztus egyháza iránti szeretetének kell megnyilvánulni az egyházban az Ő követői által. Az igaz tanítványság nemcsak a Biblia tanítását foglalja magába (Mt 28:20),

hanem egy lelkes elkötelezettséget is arra, hogy hittársainkat feltétel nélkül szeressük. Ez volt Krisztus tanításának a lényege tanítványai felé, amikor kereszthalála közeledett (Jn 15:9–13). Jézus parancsa, hogy „egymást szeressétek”, ránk is vonatkozik. Ellen White erőteljes betekintése ebbe a történelmi jelenetbe, számunkra is lényeges: „Ez a szeretet tanítványságunk nyilvánvaló bizonyítéka „ (Jézus élete 585. o.).

Ezért tehát, a gyülekezeti bizottság elsődleges felelőssége annak a biztosítása, hogy a gyülekezeti tagok lelkigondozásban és mentorálásában részesülnek a Jézus Krisztussal való személyes és dinamikus közösségben.

Tanítványság – Az egyháznak, mint Krisztus testének az a célja, hogy 130 tervszerűen munkálkodjon a gyülekezeti tagok tanítvánnyá tevésén, hogy ők egy aktív és gyümölcsöző közösségben maradjanak Krisztussal és az Ő egyházával.

Atanítványság a Jézussal való folyamatos, élethosszig tartó közösségen alapul. A hívő ember elkötelezi magát arra, hogy „megmaradjon Krisztusban” (Jn 15:8), hogy képzésben részesüljön a gyümölcsöző tanítványságra, amely a Jézusról való bizonyosságtevésben és hittársainak hűséges tanítványságra való vezetésében nyilvánul meg.

Az egyház – egyénileg és közösségileg – hordozza annak a felelősségét, hogy minden gyülekezeti tag Krisztus testének része maradjon.

A bizottság tagjai – A bizottság tagjait a gyülekezet választja meg a rendszeres gyülekezeti választások idején. (Lásd: 71–72. oldal) Az egyházterület által kijelölt lelkészen kívül a gyülekezetnek meg kell választania a bizottság tagjait, amely a következő tisztviselőket foglalja magába:

Presbiter(ek)

Diakónus-vezető

Diakonissza-vezető

Pénztáros

Jegyző

Érdeklődők koordinátora

Az Adventista Társadalmi Szolgálatok vagy a Dorkás egyesület (Tábea) vezetője

Az Adventista férfiak szolgálatának vezetője

Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának vezetője

Kalandozók klubjának vezetője

Ambassador szolgálat vezetője

Bibliaiskola koordinátora

Gyermekszolgálatok vezetője

A gyülekezet zenei vezetője

Kommunikációs bizottság vezetője vagy titkára

Nevelési vezető/egyházi iskola igazgatója vagy vezető tanára

Családi szolgálatok vezetője

Egészségügyi szolgálatok vezetője

Otthon és iskola egyesület vezetője

Cserkészklub vezetője / Ösvénykeresők vezetője

Személyes missziószolgálatok vezetője és titkára

Egyetemi és Főiskolai Szolgálatok vezetője/koordinátora

Kiadói szolgálatok vezetője

Vallásszabadsági vezető

Szombatiskola-vezető

131 *Sáfársági szolgálatok vezetője*

Női szolgálatok vezetője

Fiatal felnőttek vezetője

Némely esetben, a gyülekezet tagságának számától függően, a bizottság tagjainak sorába nem tartozik bele mindenki a fenti listában felsoroltak közül, illetve mások is beletartozhatnak. Az egyházterület által a gyülekezet szolgálatára kijelölt lelkész minden esetben a bizottság tagja.

Tisztviselők – A gyülekezeti bizottság elnöke az egyházterület által kijelölt lelkész. Ha a lelkész nem kíván élni ezzel a lehetőséggel, vagy nem tud jelen lenni, akkor felkérheti a presbitert, hogy elnököljön.

A gyülekezeti jegyző a bizottság titkáráként szolgál, és felelős a bizottsági ülések határozatainak jegyzőkönyvezéséért, bemutatásáért és azok megőrzéséért.

Bizottsági ülések – Mivel a gyülekezeti bizottság munkája a gyülekezet életéhez, egészségéhez és növekedéséhez létfontosságú, ezért havonta legalább egyszer ülésezniük kell, de gyakrabban is lehet, ha erre szükség van. Helyes a havonkénti ülés idejét minden hónapban ugyanazon a héten és ugyanazon a napon tartani.

A gyülekezeti bizottság alkalmát a rendszeres szombati istentiszteleten jelentik ki. Minden bizottsági tag vegyen részt az üléseken.

Minden gyülekezet a hivatalos testvérgyűléseinek egyikén dönti el a jövőre nézve a gyülekezeti bizottság határozatképességéhez szükséges legkisebb létszámot.

A megbízásos vagy a levél általi szavazat nem fogadható el.

Abizottság munkája – A gyülekezeti bizottság felelőssége, hogy: 1. egy aktív és folyamatos tanítványsági programot működtessen, ami magába foglalja úgy a gyülekezet lelki táplálását, mint a missziós szolgálatokat. Ez a legfontosabb kérdés a bizottság figyelmének középpontjában.

2. A bizottság tanulmányozza a gyülekezeti névsorokat és tervek készítését azon tagok visszacsatolására (visszafogadására), akik eltávolodtak a gyülekezettől.

3. Képezi a helyi gyülekezet vezetőségét abban, hogy hogyan mozdítsák elő a lelki növekedést önmagukban és másokban.

4. A gyülekezethez tartozó misszióterület evangelizálása. Negyedévente egy bizottsági ülést teljesen az evangelizációs tervek készítésére szentelnek. A bizottság tanulmányozza a helyi egyházterületi bizottság evangelizációs programjaira és módszereire vonatkozó javaslatait, valamint meghatározza, hogyan valósítja meg ezeket a legjobb eredménnyel a gyülekezet. A gyülekezet lelkésze és a gyülekezeti bizottság tervek készítését javasol és dolgoz ki az evangelizációs sorozatokra.

5. Koordinálja az összes osztály missziós programjait, noha minden osztály saját missziós tervek készítését működési körén belül. A jó eredmények elérése érdekében az egyeztetés létfontosságú, így elkerüljük az időpontok ütközését és az önkéntes segítőkért való versengést. Bármilyen programtervezet véglegesítése és kihirdetése előtt az osztályok terjesszék terveiket a gyülekezeti bizottság elé

132

jóváhagyásra. Az osztályok számoljanak be a gyülekezeti bizottságnak missziós programjaik előrehaladásáról és eredményeiről. A bizottság javaslatokat adhat az osztályoknak, hogy programjuk hogyan járulhat hozzá az evangelizációs sorozat előkészítéséhez, levezetéséhez és az utómunkához.

6. A gyülekezet Személyes Missziószolgálatok Osztályának bátorítása és segítése, hogy minden gyülekezeti tagot és gyermeket vonjanak be a személyes missziómunka valamilyen formájába. A bizottság képzési programokat szervez a misszió számos vonalán.

7. Az érdeklődők koordinátorának bátorítása, hogy bizonyosodjon meg arról, hogy minden érdeklődő személyesen és időben megkapja a megfelelő utógondozást kijelölt laikus tagok által.

8. Az osztályok bátorítása, hogy legalább negyedévenként számoljanak be a gyülekezeti bizottságnak és a gyülekezeti tagságnak a lelkipondozásról és a misszióról a testvérgyűlésen és/vagy a szombati összejöveteleken.

9. Rendszeres beszámolók fogadása. A bizottságnak törődnie kell a gyülekezeti élet minden részletével és rendszeresen meg kell hallgatnia a pénztáros jelentését a gyülekezet pénzügyi helyzetéről. A bizottság tanulmányozza a gyülekezeti névsort, és foglalkozzon minden tag lelkiállapotával; gondoskodjon a beteg, az elcsüggedt és hitben meggyengült tagok meglátogatásáról. A többi tisztviselő is rendszeresen készítsen beszámolót.

10. A gyülekezeti bizottság feladata az adventista oktatás előmozdítása.

Az albizottságok – A gyülekezeti bizottság nem engedheti, hogy más munka akadályozza az evangelizáció munkáját. Ha bármilyen más dolog túl sok időt igényel, akkor a bizottság kinevezhet albizottságokat arra, hogy a gyülekezet tevékenységének egy meghatározott ágára ügyeljenek, pl. az anyagi dolgokra vagy a gyülekezet építkezési terveire. Ezek az albizottságok javaslatokat tesznek a gyülekezeti bizottságnak (Lásd a 184. oldalon a 8. számú Megjegyzést.)

Pénzügyi bizottság

Minden gyülekezetnek legyen misszió-orientált, széleskörű pénzügyi tervező és költségvetési eljárása egy bizottsági rendszerben, amely részletes áttekintést ad a folyamatban levő pénzügyi tervezésről és költségvetési folyamatokról. Egyes esetekben ez egy pénzügyi bizottság formájában történik meg. Más esetekben, kisebb gyülekezetekben ezt a feladatot közvetlen a gyülekezeti bizottság látja el. Ha a gyülekezet erre a célra létrehoz egy különálló bizottságot, a feladata lesz a költségvetési igények vizsgálata, az éves működési költségvetés vizsgálata, a gyülekezet pénzügyi helyzetének vizsgálata, ahogy azt a pénzügyi jelentések tükrözik. A költségvetés jóváhagyását és a pénzügyi jelentés vizsgálatát ajánlja a gyülekezeti bizottságnak és tovább a gyülekezet testvérgyűlésének megszavazásra.

133

Az iskolabizottság összejegyzései

Az egyházi iskolát rendszerint a gyülekezet iskolabizottsága felügyeli. A gyülekezet választja az elnököt, aki ennek a bizottságnak az összejegyzésein elnököl, és a titkárt, aki a bizottság üléseit és határozatait jegyzőkönyvezi. A bizottság tartson rendszeresen üléseket. Rendkívüli üléseket hívhat össze a bizottság elnöke, ha ez szükségessé válik. Egyes gyülekezetek azt részesítik előnyben, hogy a gyülekezet bizottsága vagy a gyülekezet egy albizottsága iskolabizottságként is szolgáljon. (Lásd a 90–92. o.)

Az otthon és iskola egyesület összejegyzései

Az otthon és iskola egyesületnek havonta kell üléseznie, hogy összehangolja az iskola, az otthon és a gyülekezet tevékenységeit. Figyelmet kell fordítani a szülők nevelésére, az iskola támogatására, hogy hozzájussanak a szükséges eszközökhöz, mint pl.: könyvek, oktatási anyagok és felszerelések. Az otthon és iskola egyesület vezetői számára készült segédanyagok az egyházterület nevelési osztályán keresztül szerezhetők be. (Lásd: 90. o.)

Ifjúsági összejövetelek

A gyülekezet különböző ifjúsági csoportjainak vezetői szervezzenek rendszeresen összejöveteleket bevonva a gyülekezet ifjúságát olyan értelmes tevékenységekbe, melyek szorosabbra fűzik ezen fiatalok és a gyülekezet közötti köteléket, és hasznos szolgálatokra képezi ki őket. (Lásd 104–109. o.)

Az Érett Ifjúsági Szolgálatok összejövetelei (Ambassadorok és Fiatal Felnőttek) – Az Érett Ifjúsági Szolgálatok Osztálya tartson rendszeresen összejöveteleket, amelyeken a hangsúly kerüljön a gyülekezet ifjúságának lelki, szellemi és fizikai jellemzőinek fejlesztésére. Az összejövetelek adjanak lehetőséget a keresztyén közösség elmélyítésére, és a bizonyágtevésre, támogatva a gyülekezet lélekmentő terveit. A segédanyagokkal kapcsolatban lásd a 184. oldalon a 9. számú Megjegyzést.

- 134 ***A Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálatának összejövetelei*** – Ahol a gyülekezet kinevezett Főiskolai és Egyetemi Hallgatók Szolgálatát koordinátort, az összejöveteleket úgy kell megszervezni az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának bizottságával való együttműködésben és az ő segítségükkel, hogy az gondoskodjon a főiskolai és egyetemi hallgatók speciális szükségleteiről.

A Serdülő Ifjúsági Szolgálatok összejövetelei (Kalandozók és Cserkészek/Ösvénykeresők) – A Serdülő Ifjúsági Szolgálatok és az Érett Ifjúsági Szolgálatok céljai hasonlóak, csak belefoglalják a serdülő ifjúságot is. A Kalandozók klubjának összejövetelei speciális programot biztosítanak az általános iskolás korú gyermekek számára azzal a céllal, hogy megerősítse a szülői hatást a gyermekség korai fejlődésében, miközben a Cserkészcsapat/ÖSKER csapat összejövetelei speciális beltéri és kültéri tevékenységeket biztosítanak a 10–15 éves gyermekek holisztikus fejlődéséhez. Az összejövetelek és más tevékenységek az egyházterület szabályzói szerint zajlanak, ahogy ezt a klub kézikönyve körvonalazza, összehangolva a többi, ifjúsággal és családdal kapcsolatos szolgálattal a helyi gyülekezetben.

PÉNZÜGYEK

A bibliai terv szerint Isten művének támogatása, népének tizede és adományai által történik. Az Úr ezt mondta: „Hozzátok be a tizedet az én tárházamba, hogy legyen étel az én házamban” (Mal 3:10). Az egyház kezdettől fogva ezt a tervet követi.

„A tized és az áldozatok rendszerének azt a nagy igazságot kellett az emberek elméjébe vésnie: teremtményei számára minden áldás forrása Isten, és gondviseléséért, jó adományaiért hála illeti meg Őt az ember részéről” (*Pátriárkák és próféták*, 489. o.).

„A tizeddel és az adakozással elismerjük Isten ránk vonatkozó jogát a teremtés és a megváltás alapján. Mivel minden erőnk Krisztustól származik, ezeknek az adományoknak vissza kell áramolniuk Istenhez. Mindez azt a célt szolgálja, hogy folyton szemünk előtt tartsák a megváltás alapján keletkezett jogot, minden igény legnagyobbikát, amely az összes többi magában foglalja (*Testimonies*, 6. kötet, 479. o.).

„A tized, amit Isten önmagának tart fenn, szent. Azt az Ő tárházába kell bevinni, és az evangéliumi munkások fenntartására kell fordítani” (*Testimonies*, 9. kötet, 249. o.).

„Isten tervet adott népének, hogy elegendő pénzösszegeket gyűjtsön ügyének önfenntartóvá tételére. Isten terve a tizedrendszerrel a maga egyszerűségében és egyenlőségében csodálatos. Mindnyájan bátran és hittel követhetjük ezt a tervet, mert eredete isteni. Benne egyesül az egyszerűség és a hasznosság. Minden férfi, nő és ifjú az Úr kincstárnoka lehet, és ugyanakkor hozzájárulhat a kincstár szükségleteinek fedezéséhez. Az apostol ezt mondja: »mindenitek tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie« (1Kor 16:2)” (*Testimonies*, 3. kötet, 388–389. o.).

„Isten az evangélium hirdetését gyermekeinek munkájától és adományaitól tette függővé. A tized és az önkéntes adományok Isten művének anyagi fedezetei. Isten igényt tart az emberekre bízott anyagi javak egy bizonyos részére: a tizedre. Azonban mindenkinek szabad

elhatározására bízza, hogy ennél többet ad, vagy sem” (*Az apostolok története*, 50. o.).

„Isten különleges utasításokat adott a tized felhasználására. Nem akarja, hogy munkája az eszközök hiánya miatt megbénuljon. Az a rész, amelyet Isten magának tartott fenn, az általa meghatározott célon kívül másra nem használható. Senki se érezze magát feljogosítva, hogy a tizedet visszatartsa, vagy saját megítélése szerint használja. Ne nyúljon hozzá szükség esetén, ne használja fel saját belátása szerint – még akkor sem, ha az látszólag az Úr munkáját szolgálja” (*Testimonie*,. 9. kötet, 247. o.).

136 Sáfárság

A keresztények Isten sáfárai, akikre rábízta javait, azért ők mint Isten társai felelősek azért, hogy irányításával és elveivel összhangban kezeljék azt. Az isteni tanács ez: „Ami pedig egyébiránt a sáfárokból megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtassék” (1Kor 4:2). A sáfárság kérdése magában foglalja keresztény életünk és tapasztalataink nagy részét, ezért kétségtelen, hogy az anyagi javakkal való gazdálkodás alapvetően fontos. Egyházunk minden tagjára vonatkozik, és magában foglalja azt, hogy elismerjük Isten uralmát, tulajdonjogát mindenre, és azt, hogy kegyelmét árasztja életünkre.

Mivel a keresztény sáfárságnak ez a területe anyagi javainkat érinti, határozottan befolyásolja keresztény tapasztalatainkat. Az Úr bizonyos dolgokat megkíván tőlünk, hogy bizonyos dolgokat megtehessen értünk. Ha engedelmesen alávetjük magunkat Atyánk kívánalmainak, magas lelki szintre emelhetjük a sáfárságnak ezt a területét. Nem önkényesen követeli meg tőlünk, hogy szolgáljuk, és adományainkkal elismerjük Őt. De úgy rendezte, hogy ha ezekben a dolgokban összhangban dolgozunk vele, akkor gazdag lelki áldásokat áraszt ránk.

„Isten minden sáfárától megkívánja az isteni rendelkezések pontos követését. Jótékonysággal, áldozattal vagy ajándék adásával – amikor emberileg jónak látják – nem helyettesíthető az engedmesség. Nagyon helytelen eljárás, ha az ember Isten tervét tökéletesíteni kívánja, és kiegészítő megoldást talál, hogy jóhiszeműségét időről időre Isten

kívánalmaival szembeállítsa. Isten mindenkitől azt kéri, hogy az Ő terve szerint munkálkodjon” (*Testimonies*, 9. kötet, 248. o.)

A tized

A bibliai terv és az ünnepélyes előjog és elkötelezettség elismerése, amely az egyháztagokon mint Isten gyermekein és testének tagjain, az egyházon nyugszik, mindenkit arra bátorítson, hogy adja vissza hűségesen a teljes tizedet (nyereségének vagy bevételének tizedét) az egyház pénztárába.

A helyi gyülekezet nem használhatja fel vagy költheti el a tizedet, hanem át kell adnia az egyházterületi kincstárnoknak. Így minden gyülekezet tizede az egyházterületi kincstárba kerül. Az egyházterület egy bizonyos százalékot a következő szervezeti szintnek továbbít a Generál Konferencia és a divízió munkarendje szerint, hogy azok fedezni tudják Isten műve vezetésének kiadásait felelőségüknek és tevékenységi körüknek megfelelően.

Az említett elvek azért születtek, hogy begyűjtsék és szétosszák a pénzt az egész világon, ezzel fedezve a mű anyagi szükségleteit. Igen fontos közösségünk munkájának pénzügyi, üzleti oldala. Az anyagiakat nem lehet az üdvösség üzenetének hirdetésétől elválasztani, mert valójában szerves részei annak. 137

Tervszerű jótékonyság és egység – Felekezetünk pénzügyi rendszere magasabb célokat szolgál annál, mint ami a pénzügyi és statisztikai jelentésekből kitűnik. Az egyház rendszere, amely a tizedet szétosztja a világ misszióterületein a Generál Konferencia munkarendje szerint, nagyszerű célt szolgál annak érdekében, hogy az egyház lelki munkáját az egész világon egyesítse.

A tized felhasználása – A tized szent, ezért azt a lelkeszi munkára, a Biblia tanítására, az egyházterületek gyülekezetekkel való törődésének költségeire és a gyakorlati missziómunkára kell szentelni. A tized nem fordítható más célra, a gyülekezet vagy intézmény adósságának törlesztésére vagy építkezésre, kivéve, ha a Generál Konferencia

munkarendje jóváhagyja azt. További információk olvashatók a tized felhasználásával kapcsolatban a 184. oldalon az 1. számú Megjegyzésben.

„Nagyon világos, határozott üzenetet kaptam népünk számára. Megparancsolták, hogy mondjam el: hibát követnek el, ha a tizedet olyan dolgokra fordítják, amelyek önmagukban jók, de mégsem azokat a célokat szolgálják, amelyekre Isten utasítása szerint a tizedet fordítani kell. Az Úr rendeletétől távolodnak el azok, akik így használják fel a tizedet. Isten meg fogja ítélni őket ezért” (*Testimonies*, 9. kötet, 248. o.).

A tized kezelése – A tized az Úré, és azt istentiszteleti cselekményként kell az egyházterület kincstárába továbbítani a gyülekezeten keresztül, amelyben az illető tag. Ahol a körülmények rendkívülisége ezt nem engedi meg, a gyülekezeti tagok tanácskozzanak az egyházterület tisztviselőivel.

Az egyházterület alkalmazottai és a gyülekezeti tisztségviselők mutassanak példát a tizedfizetésben! – Az egyházterület munkásai, a gyülekezet presbiterei, a lelkészek és más tisztségviselők, ill. az intézmények alkalmazottai tartsák vezetési alapelvüknek, hogy a tizedfizetés kérdésében jó példával járnak elől. Nem maradhat tovább sem gyülekezeti tisztségviselő, sem egyházterületi alkalmazott az, aki nem követi ezt a vezetési elvet.

138 Adományok

A Szentírás hangsúlyozza, hogy a tizeden kívül kötelességünk áldozatokat is vinni az Úrnak. Az adományok visszatartása a tized visszatartásával egyenértékű, és a Biblia rablásnak nevezi (Mal 3:8). Az egyház tagjai kezdettől fogva önkéntes adományokat adtak, amelyek áldást jelentettek és sikeressé tették Isten ügyét.

A hagyományos adakozási naptár programjain felül, ahol minden egyes felajánlás egy meghatározott célt szolgál, a Generál Konferencia jóváhagyta az egyesített adományok rendszerét és a személyes adakozási

tervet. A divízió bizottsága dönti el, hogy mely terveket alkalmazzák területükön.

Szombatiskolai adományok – A legszélesebb körben felhasznált és hatékony rendszeres adakozásunk a szombatiskolán keresztül történik. A szombatiskolai adományt a világmisszió céljaira fordítjuk.

Egyéb adományok – Időről időre egyéb adományokat is gyűjtenek a világmisszióra, és más egyetemes vagy helyi célra. Ha ezen célokra gyűjtenek, akkor a kosárba helyezett teljes összeget – hacsak az adományozó másként nem rendelkezik – arra a bizonyos célra fordítják.

Külön adományok a munkaterületeknek – Egyházunk világszéles művének anyagi támogatása a költségvetési rendszeren alapszik. A költségvetésben megjelölt szükségletek alapján a különböző munkaterületek anyagi támogatást kapnak. Ez a pénz elosztásának igazságos és méltányos módja.

Ha egy adott munkaterület költségvetési terven kívüli, külön támogatásokhoz is hozzájut, a többi munkaterület hátrányos helyzetbe kerül. Ha új munka kezdésére adnak ilyen adományt, az így elkezdett munka megakadna, amikor a külön adomány elfogy; hacsak ezt az összeget be nem építik a költségvetésbe, hogy a munkát a jövőben is lehessen támogatni. Ebből az következik, hogy más munkaterületek, ahol talán több szükség volna a támogatásra, de nincs alkalmuk ezt az illetékesek tudomására hozni, nem kapják meg a közös alapból jogosan nekik járó részt, mert azt a rendkívüli adománnyal elindított új munka támogatására fordították.

A mű egész történelme újból és újból bebizonyította, hogy bölcsen járunk el, amikor tagjainktól a megszokott csatornákon keresztül kapjuk nagylelkűen és hűségesen adott ajándékaikat és adományaikat. Megelégedéssel tölt el mindenkit az a tudat, hogy minden munkaterület részesedik ezeknek az adományoknak az áldásából.

A szegények és rászorulóknak támogatása – A szegények és a rászorulóknak számára adományokat gyűjtünk, hogy támogassuk az egyház segítségére

szoruló tagjait. Képezzünk egy tartalékalapot a váratlan esetekre. A gyülekezet jóindulattal kezeljen mindenkit, aki nehéz helyzetben van. A gyülekezeti bizottság ebből a pénzalapból juttathat a gyülekezet egészségügyi és jóléti munkájára, amelyet a környezetében élő családokért végez.

Gyülekezeti költségvetés helyi kiadásokra – A helyi gyülekezet kiadásainak fedezésére a legjobb módszer a költségvetési terv. Az új költségvetési év kezdete előtt a gyülekezeti bizottság gondosan állítsa össze a költségvetési tervet a gyülekezet elkövetkező évi tevékenységeinek kiadásaira. A költségvetés tartalmazzon minden bevételt és kiadást, beleértve az összes szolgálati osztályét is. Ebben a költségvetésben fel kell tüntetni minden javítást, fűtést, világítást, biztosítást, gondnoki munkát, az egyházi iskola kiadásait, a szegények és rászorulóknak alapját stb. (Lásd a 185. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

A költségvetést átnézésre és elfogadásra a gyülekezet elé kell terjeszteni, és terveket kell készíteni, hogy az alapok biztosítsák a következő évi költségvetés egyensúlyát. A gyülekezet költségvetési kiadásainak fedezésére a pénzalapot adományokból és felajánlásokból lehet megteremteni. Minden tag anyagi helyzetének arányában vegye ki részét a helyi gyülekezet és az egész mű támogatásában.

Általános pénzügyi tanácsok

Az adománygyűjtés szabályai – Az adománygyűjtés szabályai a következők:

1. Külön megegyezés, tanács nélkül egyetlen egyházterület, gyülekezet vagy intézmény se tervezzen olyan munkát, amelyhez saját területén kívülről kell pénzalapot gyűjtenie. Saját területén pedig minden gyűjtésnek összhangban kell lennie a helyi egyházterület, unió, divízió és a Generál Konferencia szabályzóival. Az egyházterület egy meghatározott részén munkálkodó egyházi alkalmazottaknak nincs joguk ahhoz, hogy az egyházterület más részén vagy más egyházterületen támogatást kérjenek, hacsak az egyházterület tisztségviselőivel meg nem beszéltek ezt, és írásos felhatalmazást nem kaptak annak az egyházterületnek a vezetőségétől, amelyen az adománygyűjtés történik.

2. A következő alapelvek védik gyülekezeteinket a felhatalmazás nélküli, csalásból történő vagy az egyházon kívüli személyek általi gyűjtésektől:

a. A lelkészek és gyülekezeti tisztviselők ne engedjenek fel a szószékre olyan személyeket, akik bizonyos célból adakozásra kérik a gyülekezetet, de az egyházterületi vezetéstől nem rendelkeznek felhatalmazással vagy ajánlással! (Lásd 120. és 121. o.) Ne engedélyezzünk sem nyilvános, sem személyes adománygyűjtést ilyen felhatalmazás nélkül.

b. Minden pénzt, amit népünk valamilyen felhívásra adományozott, a gyülekezet megszokott csatornáin keresztül kell továbbítani.

c. Az egyházterületi és gyülekezeti tisztségviselők tegyék meg a szükséges lépéseket, hogy megakadályozzák az engedély nélküli gyűjtést.

140

3. Az évenkénti gyűjtési programon kívül nem lehet más pénzgyűjtési kampányt szervezni, amely felhasználja az évenkénti gyűjtésre szánt kiadványokat és az évenkénti gyűjtés címkével ellátott perselyeket akár a hazai, akár a külföldi missziómunkára. Az unió és a helyi egyházterületek tegyenek megfelelő lépéseket ezen szabály betartatására! (Bizonyos országokban ez az Ingathering nevű program alatt fut. Hazánkban nem gyakorolt az évenkénti, házról házra való gyűjtés – a ford. megj.).

4. A divízióközi alkalmazottak, amikor saját gyülekezetüket meglátogatják, vagy levél által kapcsolatot tartanak gyülekezetükkel, csak olyan gyűjtéseket kérhetnek, amelyek a költségvetésben szerepelnek. Működjenek együtt a gyülekezetekkel és az egyházterületekkel olyan alapok gyűjtésében, amelyektől világmissziós munkánk függ. Minden ilyen összeget a szabályos csatornákon keresztül kell eljuttatni rendeltetési helyére.

A gyülekezeti pénzalap megteremtésének kétes módszerei – A helyi gyülekezeteknek mindig határozottan fel kell lépniük a kétes természetű pénzgyűjtés bármilyen formája ellen.

„Milyen eszközöket használ fel sok gyülekezet, ha vallásos célra gyűjtenek pénzt? Bazárokat, vacsorákat, jótékony célú vásárokat tartanak, sőt még a lottót és az ehhez hasonlókat is felhasználják. Az Isten tiszteletére elkülönített helyet gyakran megszenteltelenítik

evéssel, ivással, adásvétellel és szórakozással. A fiatalság nem tiszteli eléggé Isten házát, az imádság helyét. Az önmegtartóztatás erődítményei meggyengülnek. Az önzésre, az étvágyra, a hivatkozás szeretetére építenek, amelyek megtűrésük következtében csak erősödnek” (*Testimonies*, 9. kötet, 91. o.).

„Miközben Isten műve terjed, mind gyakoribb segélykérések érkeznek hozzánk. Ha a hitvalló keresztények hűségesen hoznák tizedeiket és adományait Istennek, akkor tárháza megtelne. Akkor nem lenne szükség kiállításokra, sorsolásokra és szórakoztató rendezvényekre, hogy az evangélium terjesztéséhez szükséges anyagi eszközöket biztosítsák” (*Az apostolok története*, 230. o.).

A tized és az adományok nem személyes letétek – Az egyházba befizetett tizedet és adományokat nem lehet később az adományozó javára fordítható pénzalapnak tekinteni. Ezt a pénzösszeget arra a célra kell felhasználni, amire adták.

A gyülekezeti épületek pénzügyi fedezete – Azoknak a gyülekezeteknek, amelyek gyülekezeti vagy egyéb épületek vásárlását vagy építését tervezik, vagy hitelt akarnak felvenni, tanácskozzanak az egyházterület vezetőivel mielőtt anyagi terhet vállalnak magukra. Gyülekezeti ingatlanok vásárlásakor vagy építéskor, vagy felújításkor ne kezdjen bele senki addig a munkába, amíg az egyházterületi és az 141 unióbizottságtól engedélyt nem kapott. Ezek a bizottságok adnak engedélyt, miután megvizsgálták, hogy a pénzügyi tervek megfelelnek-e az elfogadott szabályzóknak. Az egyházterületi bizottság adjon jól megfontolt tanácsokat ilyen esetekben, figyelembe véve a gyülekezet létszámát, anyagi helyzetét és az épület jellemzőit.

A pénzalapok kezelése és könyvelése – Az Úr művére adott pénz gyűjtése és kezelése szent feladat. E pénzek beáramlásának tényleges csatornáit elsősorban a helyi gyülekezet tagjai jelentik. A gyülekezeti pénztáros átveszi a pénzt (lásd 82–86. o.), és a közösség számára szánt összegeket szétosztja. Az egyházterületnek és az egyetemes célokra szánt összegeket a gyülekezeti pénztáros továbbítja az egyházterületi kincstárnoknak. A helyi gyülekezet pénztárosa a bizottság irányítása alatt működik. A pénztárosok – a gyülekezeti pénztárostól a Generál

Konferencia kincstárnokáig – nem tevékenykedhetnek függetlenül. A pénzalapokat az adott bizottság határozatával és felhatalmazásával oszthatják szét.

Könyvvizsgálat – Minden pénztárkönyvet, a helyi gyülekezetétől kezdve a Generál Konferencia pénztárkönyvéig be kell mutatni az erre a feladatra kijelölt revizoroknak. Ezt a szabályt kell alkalmazni az egyház minden intézményének pénztárkönyvére is. Ez a pénzkezelés legbiztosabb módja. (Lásd 85–86. o.)

A KERESZTÉNY ÉLETMÓD ALAPELVEI

A magasztos isteni elhívás Krisztus Jézusban

A keresztyén élet nem árnyalatnyi változás vagy javulás, hanem a természet teljes átalakulása. Ez azt jelenti, hogy meghalunk az énnak és a bűnnek, és feltámadunk egy új életre, mint új emberek Krisztus Jézusban.

A keresztyén szíve hit által Krisztus lakóhelye lesz. Ez úgy valósul meg, hogy „Krisztus szemlélése által, Krisztusra nézve, drága Megváltónkat úgy szeretjük, hogy egyetlen cselekedettel sem szomorítjuk és bántjuk meg Őt”. Így a keresztyének az „istenti jelenlét közösségében” vannak, de csak akkor, ha felismerjük, hogy Isten jelenléte „Jézus Krisztus foglyává tette gondolatainkat”, és szokásaink az isteni irányelvekhez igazodtak (*Testimonies to Ministers*, 387–388. o.).

Emlékezetünkbe kell vésnünk, hogy „a kísértés elleni oltalom és a tisztaságra, igazságra való buzdítás tekintetében semmilyen befolyás nem vetekekedhet Isten jelenlétének érzetével” (*Előtted az élet*, 253. o.).

„Viselkedésünkben semmi sem kerül el Isten figyelmét. Nem rejthetjük el útjainkat a Magasságos előtt. Minden tettet, minden szót, minden gondolatot olyan pontosan megjegyezz, mintha az egész világon csak egy ember lenne, és a menny minden figyelme rá összpontosulna” (*Pátriárkák és próféták*, 174. o.).

Isten minden embert szeret, de gyermekeit különösképpen. Füle mindig nyitva van gyermekei kérése előtt, akik elfordultak a világtól, és átadták magukat neki. Ennek a szent kapcsolatnak tisztelet és hódolat az eredménye, ami nyilvánvalóvá válik minden nap és mindenhol.

Mi, mint keresztyének, a királyi család tagjai, a mennyi Király gyermekei vagyunk. Ezért ne mondjunk és ne tegyünk semmit, ami meggyalázná „azt a szép nevet, amelyről neveztetek” (Jak 2:7). Reformátorok vagyunk. Életünk minden szakaszában „tanulmányozzuk az Istenember jellemét, és mindig tegyük fel a kérdést: »Mit tenne Jézus

az én helyemben?» Ez legyen mindenben a mércé» (*A nagy Orvos lábnyomán*, 354–355. o.).

Isten a maradék egyház által mutatja be az egész világegyetemenk, hogy az evangélium tökéletesen elégséges ahhoz, hogy megmentse a férfiakat és nőket a bűn hatalmából. Ma ismét szükség van arra, hogy ennek az egyháznak a tagjaiként hangsúlyozzuk a keresztyén életmód nagy irányelveit, és megújítsuk hűségünket az Isten adta elvekhez. Mindenkinek fel kell zárkóznia a keresztyén élet magas színvonalához, és el kell különülnie a világtól. Ezért hangsúlyozzuk az Úr figyelmeztetését: „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete» (1Jn 2:15).

143

Biblia-tanulmányozás és ima

A lelki életet a lelki táplálék tartja fenn. Ha tökéletesíteni akarjuk az életszentséget, váljon szokásunkká az áhítatos bibliatanulmányozás és az ima. Olyan időben, amikor mindenütt olvasmányok özöne hagyja el a nyomdákat, amikor rádión, televízión, interneten és más modern tömegkommunikációs eszközökön keresztül is árad az információ, amikor hangok ezrei érkeznek, és le akarják kötni figyelmünket, kötelességünk becsukni szemünket és fülünket sok dolog előtt, amelyek elménkbe akarnak férkőzni, és Isten Könyvének, a könyvek Könyvének, az élet Könyvének szentelnünk magunkat! Ha megszűnünk a Könyv népe lenni, akkor elveszünk, és küldetésünk megbukik. Csak akkor remélhetjük, hogy azt az életet éljük, amely „el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben» (Kol 3:3), és akkor tudjuk befejezni a munkát, ha imában naponta beszélünk Istennel, és hallgatunk szavára.

Az ima egy kétirányú beszélgetés, amelynek során a hívők figyelnek Istenre, és beszélnek hozzá. „Szívünket feltárni Istennek mint barátunknak, ez az ima». (Jézushoz vezető út, 70. o.) „A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével.» De „folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk (*Jézushoz vezető út*, 73, 71. o.).

Az otthon a gyülekezet szegletköve, és a keresztyén otthon az imádság háza. „Apák és anyák, bármennyire sürgős is a munkátok, ne

mulasszátok el gyermekeiteket Isten oltára köré gyűjteni! Akik türelmes, szeretettel teli, derűs életet akarnak élni, azoknak imádkozniuk kell” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 273. o.).

Közösségi kapcsolatok

Bár „a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk” (Fil 3:20), jelenleg még itt élünk ezen a világon az emberi társadalom szerves részeként, és osztoznunk kell embertársainkkal a hétköznapi élet bizonyos problémáinak felelősségében. Mint Isten gyermekei, bárhol is élünk, úgy ismerjenek bennünket, mint becsületes keresztényeket, a környék kimagasló polgárait, akik a közösség javáért dolgoznak.

144 Miközben elsődlegesen az egyháznak tartozunk felelősséggel, továbbá annak a megbízatásnak, hogy hirdessük a mennyek országának evangéliumát az egész világon, amennyire lehetséges és hitünkkel összeegyeztethető, szolgálatunkkal és eszközeinkkel támogatnunk kell a társadalom rendjét és javát szolgáló helyes erőfeszítéseket is. Bár távol kell tartanunk magunkat minden politikai és társadalmi küzdelemtől, polgári ügyekben mindig álljunk ki nyugodtan, szilárdan és megalkuvást nem tűrve az igazságért és a jogért úgy, hogy közben szigorúan ragaszkodunk vallásos meggyőződésünkhöz! Szent kötelességünk, hogy hűséges polgárai legyünk azoknak az országoknak, amelyekhez tartozunk, megadva „azért ami a császáré a császárnak, és ami az Istené, az Istennek” (Mt 22:21).

Szombatünneplés

A szombat az Isten emberiség iránti szeretetének jelképe. Isten teremtfői hatalmának emlékeztetője, ugyanakkor jele annak, hogy neki van hatalma arra, hogy újjáteremtse és megszentelje életünket (Ez 20:12); megünneplése annak bizonyítéka, hogy hűek vagyunk Hozzá és közösségünk van Vele.

A szombat különleges helyet foglal el életünkben. A hét hetedik napja, amely péntek naplementétől szombat naplementéig tart (3Móz 23:32), Isten ajándéka, – az időben megnyilvánuló – kegyelmének jele.

A szombat kiváltság, különleges találkozó azzal az Istennel, aki szeret bennünket, és akit mi is szeretünk; szent idő, amelyet Isten örökkévaló törvénye különít el a többi naptól: Isten imádatának és a másokkal való közösség örömeinek az ideje (Ézs 58:13). A hívő örömmel és hálával üdvözli a szombatot.

„Szombat, oh, legyen az egész hét legédesebb és legáldottabb napja!” (IFLB 36. o.).

„A szombat Isten napja, és nem a mienk; ha nem szenteljük meg, akkor lopunk Istentől. Isten nekünk adott hat teljes napot, amikor végezhetjük a munkánkat, és csak egyetlen egyet tartott fenn magának. Ennek a napnak áldást kell jelentenie számunkra – olyan napnak kell lennie, amikor félretesszük minden világi dolgot és gondolataink központjában Istennek és a mennynek kell lennie.

Ne tanítsuk meg gyermekeinket arra, hogy szombaton ne legyenek boldogok, hogy rossz dolog kimenni az ajtón. Oh nem! Krisztus kivezette tanítványait szombaton a tengerpartra, és tanította őket. Szombati szolgálata nem mindig a négy fal közötti prédikálásból állt” (HP 152. o.).

„Isten szeretete határt szabott a munka követelményeinek. Irgalmas kezét a szombat fölé helyezte. Az Ő saját napján megőrzi a család számára, a vele, a természettel és az egymással való kapcsolat alkalmát” (Előtted az élet, 249. o.).

Aszombatórái Isten tulajdonát képezik, és csak vele tölthetjük el azokat. Az Úr napjának megünneplésében nincs helye saját kedvteléseinknek, szavainknak, üzleti ügyeinknek és gondolatainknak (Ézs 58:13). Naplementekor gyűjtsük össze a családot, köszöntsük énekkel és imával a szent napot, majd szintén imánkkal és az Ő csodálatos szeretete iránti hálánkkal zárjuk a napot! A szombat otthon és a gyülekezetben is az istentisztelet különleges napja. Nekünk és gyermekeinknek is az öröm ideje, amikor még többet tanulhatunk Istentől a Bibliából és a természet könyvének lapjairól. A szombat annak is az alkalmát, hogy meglátogassuk a beteget és munkálkodjunk a lelkek üdvösségéért. Félre kell tennünk a hat munkanap közönséges dolgait. Szükségtelen munkát nem szabad végeznünk. A világi média ne foglalják el időnket Isten szent napján.

„A szombat nem a haszontalan semmittevés idejéül rendeltetett. A törvény megtiltja a világi munkát az Úr pihenőnapján; a megélhetés érdekében végzett mindennapi tevékenységet szüneteltetni kell, a világi örömekért vagy haszonért való munka sem törvényes e napon – de ahogyan Isten megszűnt teremő munkájától, megpihent szombaton, és megáldotta azt, úgy kell az embernek is elhagynia napi elfoglaltságát, és az egészséges pihenésnek, az imáadásnak és a szent cselekedeteknek szentelnie e szent órákat” (*Jézus élete*, 165. o.).

A helyesen irányított tevékenységekből álló program – az igazi szombattartás lelkületével együtt – a hét legboldogabb és legjobb napjává, a menny valódi előízévé teszi a szombatot számunkra és gyermekeink számára is.

Tiszteletadás az istentisztelet helyén

Az Isten mindenhatóságát, szentségét és szeretetét értékelő keresztények mindig és minden körülmények között a mély tisztelet lelkületét nyilvánítják ki Isten, az Ő Szava és imádása iránt. „Alázatosság és tisztelet kell jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak” (Pátriárkák és próféták, 210. o.). Fel fogják ismerni, hogy „az imádság órája és helye szent, mert ott Isten van jelen” (*Gospel Workers*, 178. o.). Az istentisztelet helyére nem gondatlanul, hanem elmélkedő, imádkozó lelkülettel jönnek, és kerülik a szükségtelen beszélgetést.

A szülők alázatosan tanítsák meg gyermekeiket: hogyan kell viselkedniük „az Isten házában” (1Tim 3:15). A gyermek- és ifjúkorban történő, az Isten tiszteletére és imáadására való hűséges oktatás és fegyelmezés az otthonban, a szombatiskolában és a gyülekezetben messzemenő hatással van a gyermekek hűségére életük későbbi éveiben is.

Az istentisztelet szentségének tudatában lévő lelkész saját példájával, tanítással és szószéki viselkedésével erősítheti a tiszteletet, az egyszerűséget, a jó rendet és az illendő viselkedést a gyülekezetben.

Egészség és mértékletesség

Testünk a Lélek temploma (1Kor 6:19). „A szellemi és lelki erő

nagymértékben függ a testi erőtől és tevékenységtől. Mindaz, ami előmozdítja a testi egészséget, elősegíti az erős elme és a jól kiegyensúlyozott jellem fejlődését is” (*Előtted az élet*, 195. o.).

Ez okból a hetednapi adventisták vigyáznak, hogy értelmesen, az egészségügyi alapelvekkel összhangban éljenek, amelyek a következők: testedzés, megfelelő légzés, napfény, tiszta levegő, a víz használata, alvás és pihenés. Saját meggyőződésük alapján egészségesen étkeznek, önként választják az egészség, az önkontroll és az ártalmas hatásokat kerülő élet alapelveinek követését. Következésképpen tartózkodnak az alkohol, a dohány és a kábítószeres minden formájától. Arra törekszenek, hogy megőrizzék fizikai és szellemi egyensúlyukat azáltal, hogy kerülnek mindennemű mértéktelenséget.

146

Az adventi üzenetnek elválaszthatatlan része az egészségügyi reform, az egészségügyi és mértékletességi tanítás. Az Úr kiválasztott hírnöke által tanított bennünket arra, „hogyan akik megtartják Isten parancsolatait, azoknak szent kapcsolatban kell állniuk vele, és az evésben és ivásban való mértékletesség által a szolgálathoz a lehető legjobb állapotban kell tartaniuk elméjüket és testüket” (*Counsels on Health*, 132-133. o.). „Az Úr terve az, hogy az egészségügyi reform helyreállító befolyása részét képezze az evangéliumi üzenethirdetés utolsó nagy erőfeszítésének” (*Medical Ministry*, 259. o.).

Testünk, lelkünk, szellemünk Istené. Ezért vallási kötelességünk megtartani az egészségügyi törvényeket saját jólétünk és boldogságunk, valamint Istennek és embertársainknak való hatékonyabb szolgálatunk érdekében. Az étvágyat korlátok között kell tartani. Isten az ételek bőséges választékával látta el az embert, amelyek megfelelően kielégítenek minden táplálkozási szükségletet. „Gyümölcsök, gabona-, zöldség- és diófélék egyszerűen elkészítve, tejjel vagy tejszínnel kiegészítve a legegészségesebb étrendet jelentik” (CD. 92. o.).

Ha az egészséges életmód alapelveit gyakoroljuk, nem érezzük az élénkítő szerek hiányát. A természet törvénye tiltja a mérgező anyagok vagy kábítószeres minden fajtájának fogyasztását. Mozgalmunkban, a Hetednapi Adventista Egyházban a legkorábbi napoktól kezdve tagsági feltétel volt az alkoholtól és dohánytól való teljes tartózkodás. (Lásd 46, 48, 62, 93, 170. o.)

Isten nagy világosságot adott nekünk az egészségügyi alapelvekkel kapcsolatban, amit a modern tudományos kutatás bőségesen igazolt.

Öltözködés

147 Minket, hetednapi adventistákat, a világból hívott ki Isten. Az igazi vallásnak átformáló hatással kell lennie minden tevékenységünkre. Szokásainkat alapelvek határozzák meg, és ne a körülöttünk lévő világ! A szokások és a divat változhatnak, ám a helyes viselkedés alapszabályai mindig ugyanazok maradnak. Történelmünk kezdeti szakaszában Ellen G. White írt arról, hogyan kell a keresztényeknek öltözködniük, éspedig azért, hogy „Isten megvédje népét a világ romboló befolyásától, és támogassa fizikai és erkölcsi egészségét” (*Testimonies*, 4. kötet, 634. o.). Arra is bátorít, hogy kerüljük a kihívó viselkedést, a költséges díszítéseket, a szélsőséges divathóbortot, különösképpen azt, ami ellent mond az egyszerűség elvének. Amikor csak lehetséges, a ruházat legyen „jó minőségű, megfelelő színű, a szolgálathoz illő” és „nem hivalkodó”. Öltözetünket jellemezze a „szerénység”, a „szépség”, az „elegancia” és a „helyhez illő, természetes egyszerűség” (*Messages to Young People*, 351-352. o.).

Isten népének mindig a visszafogottabban öltözködők soraiban a helye, és ne engedjék meg, hogy „az öltözködés kérdése töltse ki gondolataikat” (*Evangelism*, 273. o.).

„Öltözködjünk egyszerűen, tartózkodjunk az ékszerektől és mindenfajta díszítéstől: öltözködésünk a hitünkre utal” (*Testimonies*, 3. kötet, 366. o.). A Szentírás világosan tanítja, hogy az ékszerviselés ellentétes Isten akaratával. „nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözéssel” – figyelmeztet Pál apostol (1Tim 2:9). A díszítő ékszerek viselése hivalkodás, ami nincs összhangban a keresztény önmegtagadással.

Egyes országokban a jegygyűrű használatát rendkívül fontosnak tartják, mivel ez az emberek gondolkodásában az erény ismérve, s ennél fogva nem tartják dísznek. Ilyen körülmények között nem ítéltetjük el ezt a szokást.

Emlékezzünk arra, hogy nem a „külső dísz” fejezi ki az igazi keresztény jellemet, hanem „a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek,

ami igen becses az Isten előtt” (1Pt 3:3–4). El kell kerülni az olyan kozmetikai cikkek használatát, amelyek nem egyeznek a jó ízléssel és a keresztény mértékletesség alapelveivel.

Tisztasággal és krisztusi lelkülettel kell annak a személynek viselkednie és önmagával bánnia, aki mindig arra törekszik, hogy örömet szerezzen Krisztusnak, a mi Urunknak, és helyesen képviselje Őt. A keresztény szülők felelőssége, hogy példájukkal, tanításukkal és tekintélyükkel úgy neveljék fiaikat és leányaikat, hogy azok szerényen öltözködjének, s így vívják ki ismerőseik tiszteletét és bizalmát. Népünk csak akkor vélje magáról, hogy jól öltözködik, ha ruházatukra egyaránt jellemző a szerénység, a jó ízlés és a tartózkodás.

Egyszerűség

A Hetednapi Adventista Egyház alapvető vonása kezdettől fogva az egyszerűség. A továbbiakban is egyszerű népeknek kell maradnunk. A vallásban a pompa növekedése mindig párhuzamos a lelki erő hanyatlásával. Miként „Jézus élete éles ellentétben állt” kora kérdésével és hivalkodásával (Előtted az élet, 75. o.), úgy az adventi üzenet egyszerűsége és ereje is álljon éles ellentétben napjaink világias hivalkodásával. Az Úr megveti a „szükségtelen és mértéktelen pénzpazarlást, amely a büszkeséget, a hivalkodás szeretetét táplálja” (*Testimonies to Ministers*, 79. o.). Ezekkel az alapelvekkel összhangban az egyszerűség és gazdaságosság jellemezze a diplomaosztó ünnepségeket, az esküvőket és más istentiszteleteinket is.

148

Modern média

A testhez hasonlóan belső lényüknek is teljes értékű táplálékra van szüksége a megújuláshoz és megerősödéshez (2Kor 4:6). Az elme az ember mértéke. A jellem fejlesztésében és az életcélok elérésében a lelki táplálék a legfontosabb, ezért jól gondoljuk meg, milyen elfoglaltságot adunk elménknak. Az fogja befolyásolni és formálni a jellemünket, amit kiválasztunk olvasni, hallgatni és nézni a könyvekben, a magazinokban, a rádióban, a televízióban, az interneten és más modern médiaeszközökön keresztül.

A könyvek és egyéb irodalmi termékek a nevelés és a kultúra legértékesebb eszközei közé tartoznak, de ezeket jól meg kell válogatnunk, és helyesen kell élnünk kínálatukkal. Gazdag a választék jó irodalomban mind a könyvek, mind a folyóiratok területén; de ugyanígy a rossz irodalmi termékek özöne is ellep minket, amelyek gyakran a legvonzóbb külsővel rendelkeznek, de rombolják az elmét és az erkölcsöket is. A fiatalok és a felnőttek számára sem hasznosak a valódi vagy kitalált kalandokról szóló, és erkölcsi lazaságot hirdető történetek, bármilyen vonzóan is mutatják be.

„Azok, akik belemerülnek abba a szokásba, hogy habzsolják az izgalmas történeteket, egyszerűen megbénítják szellemi erőiket, és alkalmatlanná teszik elméjüket az élénk gondolkodásra és a kutatásra” (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 135. o.). Ellen G. White elmondja nekünk, hogy a kitalált dolgok olvasásának szokása többek között azzal a rossz következménnyel jár, hogy „a lélek képtelen lesz a kötelesség és a sors nagy kérdései felett elmélkedni”, és „ellenszenvet kelt az élet gyakorlati feladataival szemben” (uo. 383. o.).

A rádió, a televízió és az internet megváltoztatta modern világunk egész légkörét, és könnyen összeköttetésbe hoz az egész földkerekség életével, gondolkodásával és tevékenységeivel. Ezen eszközök által nagymértékben növelhetjük tudásunkat a világ eseményeiről, élvezhetjük a fontos eszmecseréket és a legjobb zenéket.

Sajnos azonban a rádió és a televízió folyamatosan sugároz színházi és egyéb műsorokat, amelyek olyan befolyást árasztanak, ami nem teljes értékű és nem is felemelő. Ha nem teszünk különbséget, ezek szennyes programokat hoznak be otthonunkba!

Gyermekeinkkel együtt csak akkor leszünk biztonságban, ha elhatározzuk, hogy Isten segítségével megfogadjuk Pál apostol figyelmeztetését: „Továbbá, Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok” (Fil 4:8).

149 **Üdülés és szórakozás**

Az üdülés a testi és lelki erők céltudatos felfrissítése. A viruló, egészséges

elme nem kíván világi szórakozást, hanem a hasznos felüdülésben újíttja meg erőit.

„Sok népszerű szórakozási lehetőséget kínál a világ manapság, és a még magukat kereszténynek vallók is hajlamosak belemerülni ezen kérdéses időtöltésekbe. Valójában kevés olyan dolog van, amit Sátán ne használna fel a lelkek elvesztésére. A színpadi drámák által évszázadok óta munkálkodik, hogy a szenvedélyt felkorbácsolja és magasztalja a bűnt. Az operát, elragadó látványosságával és meghökkentő zenéjével, a jelmezes játékot, valamint a játékasztalt arra használja fel, hogy ledöntse az elvek korlátait és ajtót nyisson az érzéki kielégülésnek. Ahol az örömszerzés minden összejövételén a büszkeséget ápolják, vagy az étvágyat elégítik ki, ahol az ember végül Istent is elfelejti, és szem elől téveszti az örök érdekeket, ott Sátán kötözi meg láncával a lelket” (*Pátriárkák és próféták*, 429. o.). (Lásd még 163. és 164. o.)

Kerülnünk kell minden olyan színi előadást, illetve filmet, amely szemléletesen ábrázolja a bűnöket és az emberiség vétkeit – gyilkosságra, házasságtörésre, rablásra és más gonoszságokra készítenek; s ezzel nem kis mértékben felelősek az erkölcs jelenlegi hanyatlásáért. Ezek helyett inkább gyönyörködjünk Isten csodálatos teremtett világában, az emberi eszközök és az isteni munkálkodás összhangjában.

Amásik szórakozási mód, amely rossz befolyást gyakorol, a társastánc. „A táncmulatság, ahogyan azt manapság gyakorolják, a romlás iskolája és a társadalom félelmetes átka” (*Messages to Young People*, 399. o.). (Lásd még 2Kor 6:15–18; 1Jn 2:15–17; Jak 4:4; 2Tim 2:19–22; Ef 5:8–11; Kol 3:5–10.)

A felüdülés lényeges dolog, de ne csatlakozzunk a tömegekhez, „akik inkább a gyönyörnek, mint Istennek kedvelői” (2Tim 3:4)! Meg kell kísérelnünk, hogy Krisztus-központúvá és gyülekezet-központúvá tegyük népünk baráti kapcsolatait és pihenését!

Zene

„A zene külön, szent célt szolgált. Feladata volt, hogy az emberek gondolatait tiszta, nemes és felemelő dolgokra irányítsa, és hogy a lelkekben Isten iránti hálát és tiszteletet ébresszen” (*Pátriárkák és*

próféták, 555. o.). Jézus „a mennyel éneke által tartotta a kapcsolatot” (*Jézus élete*, 53. o.).

150 A zene az egyik legmagasabb rendű művészet. A jó zene nemcsak örömet ad, hanem felemeli az elmét, és fejleszti a legjobb tulajdonságokat. Isten gyakran használja a lelki énekeket arra, hogy érintse a bűnösök szívét, és megtérésre vezesse őket. Az értéktelen zene viszont éppen ellenkező hatást vált ki: lerontja az erkölcsöt, és eltávolít bennünket Istentől.

Nagy gondot kell fordítanunk a zene kiválasztására otthonainkban, társas összejöveteleinken, az iskoláinkban és gyülekezeteinkben. Kerüljünk minden olyan dallamot, amely a jazz, rock vagy ezekhez hasonló vegyes műfaj tulajdonságaival rendelkezik, és minden olyan nyelvezetet, amely ostoba vagy léha érzelmeket fejez ki. (Lásd 92, 96 és 143. o.)

Végkövetkeztetés

Miközben az utolsó idők veszélyei között hordozzuk annak felelősségét, hogy a világnak mielőbb elvigyük az üdvösség utolsó felhívását, és az egyetemes igazság helyreállításával végződő ítélet előtt állunk, őszinte szívvel szenteljük magunkat – testünket, lelkünket, értelmünket – Istennek, és határozzuk el, hogy az élet emelkedett normáit képviseljük, ami azokra jellemző, akik Uruk visszatértét várják.

HÁZASSÁG, VÁLÁS, ÚJRAHÁZASODÁS

Társas kapcsolatok

A társas lét igényét Isten adta nekünk, örömünkre és javunkra. „A társas kapcsolatok csiszolják és finomítják az elmét. A társadalmi érintkezések során ismeretségek alakulnak ki, és barátságok szövődnek, ennek eredményeként a szívek egységre jutnak, kialakul a szeretet légköre, amely kedves a menny előtt” (*Testimonies*, 6. kötet, 172. o.).

A nemek közötti helyes kapcsolat mindkét fél számára előnyös. Az ilyen kapcsolatok magas szintűek legyenek. Vegyék nagyon figyelembe az előírt szokásokat és korlátozásokat, amelyek a társadalom és az egyén védelmében születtek. Természetesen Sátánnak az a célja, hogy minden jót megrontson; gyakran, ha a legnemesebb dolgot megrontja, akkor az a legrosszabbá válik.

Ma a társadalmi kapcsolatok biztonságát és boldogságát jelentő eszmék riasztó mértékű hanyatlásnak indultak. A szenvedélyek hatására, amelyeket nem korlátoznak az erkölcsi és vallási alapelvek, a nemek közötti kapcsolatokban elképesztő méreteket öltött a szabadosság és féktelenség, a perverzió, a vérfertőzés és a gyermekek szexuális megrontása.

Milliók hagyták el a keresztény magatartás alapelveit, és cserélték fel a házasság és a szülővé válás édes, szent tapasztalatát a vágyak keserves, bűnös gyümölcseire. Ezek a gonosz dolgok nem csupán a társadalom családokra épülő rendszerét tették tönkre, hanem a családok szétrombolása más gonosz dolgok melegágyává is lett. Az eredmény a gyermekek és ifjak eltorzult életében aggasztó és szánalmat ébresztő, miközben társadalmi hatása nem csak hogy végzetes, de halmozottan jelentkezik.

Ezek a gonoszságok nyíltabbá váltak, és fenyegetőbbek lettek a keresztény otthon eszméire és céljaira nézve is. Házasságtörés, pornográfia és az erőszak különböző formái (házasságon belüli nemi

erőszak, gyerekek megrontása, idősokkal szembeni erőszak) vérfertőzés, homoszexuális és leszbikus életvitel: mindezek Isten eredeti tervének nyilvánvaló torzulásai, és jól mutatják az emberiség romlását. Sok bizonytalanság és zavar lesz úrrá ott, ahol az Írás világos intését tagadják (lásd 2Móz 20:14; 3Móz 18:22, 29; 20:13; 1Kor 6:9; 1Tim 1:10; Róm 1:20–32), és emberek véleményéért az Ige figyelmeztetéseit megvetik. Ez az, amit Sátán kíván. Mindig is az volt a terve, hogy az emberekkel elfeledtesse Istenüket, Teremtőjüket, és hogy amikor „Isten képére teremté őket”, akkor „férfiúvá és asszonnyá teremté őket” (1Móz 1:27).

152 Az Ige világosan leírja a szex és az érzéki örömök hajszolásának lealjasító eredményét. Krisztus azonban azért jött, hogy a gonosz munkáját lerontsa, és újra megalkossa az ember és Teremtője kapcsolatát. Így, bár Ádámban elestek, és a bűn foglyaivá váltak, de akik Krisztusban vannak, teljes bűnbocsánatot nyernek, valamint azt a jogot, hogy újra a jobb utat, a teljes megújulás útját válasszák. A kereszts és a Szentlélek hatalma által mindnyájan szabaddá lehetnek a bűnös praktikák fogságából, miután Isten helyreállítja saját képét életükben.

A szülőkre és a fiatalok lelki vezetőire hárul az a kötelesség, hogy minél nagyobb együttérzést tanúsítsanak a problémáik iránt; hogy a lehető legbuzgóbban igyekezzenek keresztyén környezetet kialakítani, és lélekben olyan közel kerülni hozzájuk, hogy meg tudják osztani velük a keresztyén élet eszméit, hatalmát és késztetését.

Bármilyen hibái legyenek is szüleinknek vagy kortársainknak, a mi felelősségünk és kiváltságunk, hogy megismerjük és elérjük a keresztyén férfiasság és nőiesség legmagasabb ideáljait. A buzgó bibliatanulmányozás, a természet dolgainak mély ismerete, a test szent erőinek szigorú irányítása, a komoly szándék, az állhatatos imádkozás és a másokért végzett őszinte, önzetlen szolgálat által olyan jellemet alakíthatunk ki, amely ellenáll a gonosznak, és amelynek segítségével a társadalomra felemelő hatást fogtok gyakorolni.

Az idősök és fiatalok összejövetelei olyan alkalmak legyenek, amelyeken nem a könnyelmű, komolytalan szórakozást keresik, hanem a boldog közösséget, a szellem és a lélek erőinek fejlődését. A jó zene, az emelkedett beszélgetés, a jó előadások, a megfelelő diáképek vagy filmek vetítése, a gondosan kiválasztott vagy nevelő célzatú játékok és mindenekfelett a missziós tevékenységek tervezése és megvalósítása

adhatja az olyan társas összejövetelek programját, amelyek mindenki javát és áldását szolgálják. A Generál Konferencia ifjúsági osztálya hasznos információkat és gyakorlati javaslatokat jelentetett meg, amelyeket a társas összejövetelek szervezésénél és más társadalmi kapcsolatok építésénél is fel lehet használni.

Az otthonunk messze a legjobb hely az ilyen társas összejövetelek tartására. Nagy központokban, ahol nem lehet ilyen összejöveteleket tartani, vagy ahol nincs erre a célra saját helységünk, olyan megfelelő helyről kell gondoskodni, amely nincs kitéve a keresztény normákat romboló hatásoknak; ugyanakkor ne olyan hely legyen, amelyet egyébként üzleti célból szórakozásra vagy sportolásra használnak, mint például a klubhelyiségek vagy a korcsolyapályák, mert ezek olyan légkört áraszthatnak, amely ellentétes a keresztény normákkal.

Felügyelet

153

A gyermekek és ifjak életére többek között az gyakorolja a legjobb befolyást, ha boldog és szívélyes kapcsolatban vannak a náluk idősebbekkel. „Fennáll a veszély, hogy a szülők és tanítók nem kerülnek megfelelő társas viszonyba gyermekeikkel, diákjaikkal” (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 76. o.). Otthonaink, iskoláink és egyéb intézményeink kötelessége, hogy törődjenek a gondjaikra bízott fiatalok erkölcsével és jó hírnevével. Mint szülők határozottan támogassuk azoknak az intézményeknek az előírásait, amelyek ifjainkat és gyermekeinket szolgálják, és otthonunkban is hasonló óvintézkedéseket kövessünk. Hogy ezt lehetővé tegyük, kötelességünk megtanulni, hogyan váljuk gyermekeink elfogadó társaivá, de elsősorban a fiataloktól függ, hogy ezt a felügyeletet egy megbecsült és felhőtlen kapcsolattá tegyék.

Udvarlás

Az udvarlást a házasság előkészítő szakaszának tekintjük, amelyben az egymáshoz kölcsönösen vonzódó felek jobban megismerik egymást, készülve a házasságra.

„A házasság gondolatával foglalkozók tegyék mérlegre annak az embernek a nézeteit, akivel sorsukat össze akarják kötni. Figyeljék,

hogyan formálódik jelleme. Házasságkötésükkel kapcsolatos minden lépésüket jellemezze szerénység, egyszerűség, őszinteség és az a komoly szándék, hogy Isten tetszésére és dicsőségére éljenek. A házasság kihat a későbbi életre, mind ebben a világban, mind az elkövetkezendőben. Az őszinte keresztény nem tervez olyan dolgot, amit Isten nem hagyhat jóvá” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 249. o.).

Tragédiához vezethet, ha a keresztény udvarlásban nem sikerül követni ezeket az alapelveket. A boldog, sikeres otthon feltétele, hogy a férjnek és feleségnek egységes elképzelései és céljai legyenek. A vallásbeli eltérés valószínűleg megmérgezi az otthon boldogságát, ha a szülők különböző hitelveket vallanak, az zűrzavarhoz, bonyodalmakhoz és a gyermeknevelés kudarcához vezethet. A Szentírás ezt tanácsolja: „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában” (2Kor 6:14).

„A családi kötelék a legszorosabb, leggyöngédebb és legszentebb a földön. Isten az emberiség áldásául szánta. És áldás is az mindenütt, ahol értelmesen, istenfélelemben és a vele járó felelősségeket kellően mérlegelve lépnek házasságra” (*Boldog otthon*, 20. o.).

154 Isten tisztelete, a szombatünneplés, a pihenés, a társas kapcsolatok, az anyagi források kezelése és a gyermeknevelés fontos összetevői a boldog családi kapcsolatoknak. Mivel az e területeken mutatkozó különbségek a kapcsolatok megromlásához, elcsüggedéshez és végül a keresztény élet teljes elvesztéséhez vezethetnek, a házasságra való megfelelő felkészülés feltétlenül foglalja magába az ezen területekre kiterjedő jegyesoktatást, amelyet a lelkész végez.

„»Vajon járnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?« (Ám 3:3).

A házassági kapcsolat boldogsága és sikere a házaspár egységén múlik; de a hívő és a hitetlen között alapvető a különbség ízlésben, hajlamban és célban. Két urat szolgálnak, akik között nem lehet összhang. Bármilyen tiszták és jók az egyik elvei, egy hitetlen társ befolyása elfordíthat Istentől” (*Pátriárkák és próféták*, 138. o.).

A Próféta Lelke következetesen óv a „hívő és hitetlen” közötti házasságtól, és további figyelmeztetéseket is ad, hogy ne lépünk egységre olyan keresztény testvérünkkel sem, aki „nem fogadta el a jelenvaló igazságot” (*Testimonies*, 5. kötet, 364. o.). Sokkal valószínűbb,

hogy a házasság tartós lesz, és a családi élet betölti Istentől neki szánt rendeltetését, ha a férjet és a feleséget közös lelki értékek és életmód köti össze. Ez okok miatt a Hetednap Adventista Egyház leghatározottabban ellenzi azt, hogy egy hetednap adventista egy nem adventistával kössön házasságot, és nyomatékosan felszólítja a hetednap adventista lelkészeket, hogy ne tartsanak meg ilyen esküvői szertartást!

Az egyház elismeri az egyén házastársa kiválasztásával kapcsolatos végső döntésének jogát, mindeközben azonban reméli, hogy amennyiben a tag olyan társat választ, aki nem tagja az egyháznak, akkor a jegyespár megéri és méltányolja, hogy egy adventista lelkipásztortól, aki a fentebb felvázolt alapelvek képviselője mellett kötelezte el magát, nem várható el, hogy a házasság megkötésében így szerepet vállaljon.

Ha valaki mégis ilyen házasságra lép, az egyháznak szeretetet és törődést kell tanúsítania, hogy a házaspárt a Krisztusban megellelhető teljes egységre ösztönözze.

Házasság

A házasság isteni intézmény, amelyet Isten maga alapított még a bűnbeesés előtt, amikor még minden – beleértve a házasságot is – „igen jó” volt (1Móz 1:31). „Annakokáért elhagyja a férfiú az atyját és az anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1Móz 2:24). „Isten adta össze az első házaspárt. Ennek az intézménynek a szerzője tehát a világegyetem Teremtője. »Tisztességes ... a házasság« (Zsid 13:4). Ez volt Isten egyik első ajándéka az embernek, és ez egyike annak a két intézménynek, amelyet Ádám a bűnbeesés után magával vitt az Éden kapuin túlra” (Boldog otthon, 25. o.).

Istennek az volt a szándéka, hogy Ádám és Éva házassága minta legyen minden jövőbeni frigy számára. Mindezt Krisztus is megerősítette: „Nem olvastátok-é, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és ezt mondá: annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza” (Mt 19:4–6). Így a házasság Isten rendelése szerint monogám, heteroszexuális kapcsolat egy férfi és egy nő között.

Mint olyan, a házasság egy élethosszig tartó nyilvános, törvényes elkötelezettség egy férfi és egy nő között, valamint a házaspár és Isten között (Mk 10:2–9; Róm 7:2). Pál rámutat arra, hogy Krisztusnak az egyházzal kötött szövetsége példát ad a férj és feleség kapcsolatára (Ef 5:31–32). Isten szándéka az, hogy a házastársi kapcsolat életre szóló legyen, amint örök Krisztus szövetsége az egyházával.

A házasságon belüli nemi kapcsolat Isten szent ajándéka az emberiség számára; amely a házasság szerves része, és csakis a házasságon belülre korlátozódik (1Móz 2:24; Péld 5:5–20). Az ilyen bensőséges kapcsolat, amely Isten terve szerint kizárólag férj és feleség között gyakorolható, egyre meghittebb közelséget, boldogságot és biztonságérzetet kölcsönöz a párnak, és biztosítja az emberiség fennmaradását.

A házasságban az egység kölcsönös tisztelet és szeretet által érhető el (Ef 5:21–28).

„A házasság egy életre szóló egység, a Krisztus és egyháza közötti összetartozás jelképe. A férjnek és feleségnek olyan lelkületet kell tanúsítania egymás iránt, amelyet Krisztus tanúsít egyháza iránt” (Testimonies, 7. kötet, 46. o.). Isten Igéje elítéli a személyes kapcsolatokban megnyilvánuló erőszakot (1Móz 6:11, 13; Zsolt 11:5; Ézs 58:4–5; Róm 13:10; Gal 5:19–21). Krisztus lelkületének jellemzői a szeretet, az elfogadás, a másik megerősítése és építése, s nem az erőszak vagy a lealacsonyítás (Róm 12:10; 14:19; Ef 4:26; 5:28–29; Kol 3:8–14; 1Thessz 5:11). Krisztus követői között nincs helye a zsarnoki uralomnak és az erőszaknak (Mt 20:25–28; Ef 6:4). A házasságon és családon belüli erőszak visszaszűrő. (Lásd Boldog otthon, 290–291. o.)

„Sem a férj, sem a feleség nem uralkodhat a másik felett. Az Úr lefektette az alapelveket, amelyek irányadóul szolgálnak e területen. A férjnek olyan gyengéden kell szeretnie feleségét, ahogy Krisztus szereti egyházát. A feleségnek is tisztelnie és szeretnie kell férjét. Mindkettőjüknek a kedvesség lelkületét kell ápolniuk magukban, és el kell határozniuk, hogy soha nem szomorítják vagy sértik meg a másikat” (Testimonies, 7. kötet, 47. o.).

A bűn megjelenése negatívan hatott a házasságra. Amikor Ádám és Éva vétkeztek, elveszítették azt az egységet, amely egymással és Istennel összekötötte őket (1Móz 3:6–24). Kapcsolatukat megbélyegezte a bűntudat, a szégyen, a vádolás és a fájdalom. Ahol a bűn uralkodik, ott

szomorú következményei a házasságban is láthatók: az elidegenedés, a magányosság, a hűtlenség, az elhanyagolás, az erőszak, a bántalmazás, a szétköltözés, a válás, a partnerek egymás feletti uralkodása és szexuális perverziók képében.

A bűnnek a házasságra gyakorolt hatását mutatja a poligám házasság is. Az ilyen házasságok – bár az Ószövetségben gyakorolták ezeket – nincsenek összhangban Isten tervével; aki azt kívánja népétől, hogy múlja felül kultúrájának népszerű erkölcsi szokásait, amelyek ellentétesek a Biblia nézetével.

A házassággal kapcsolatos keresztény elképzelés a következőket foglalja magában:

1. *Helyre kell állítani az isteni ideált Krisztusban* – Miközben meg akarja menteni a világot a bűntől és annak következményeitől, Isten arra is törekszik, hogy visszaállítsa a házasságot eredeti állapotába. Mindezt azok életében tervezi, akik újjászülettek Krisztus országába, akiknek szívét a Szentlélek megszentelte, s akiknek az a legfőbb életcéljuk, hogy felmagasztalják az Úr Jézus Krisztust. (Lásd 1Pt 3:7; *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 60–61. o.)

2. *Helyre kell állítani az egységet és egyenlőséget Krisztusban* – Az evangélium kihangsúlyozza, hogy férj és feleség szeressék egymást, és engedjenek egymásnak (1Kor 7:3–4; Ef 5:21). A férj vezetői szerepének modellje az önfeláldozó szeretet és szolgálat, amelyet Krisztus gyakorol egyháza irányában (Ef 5:24–25). Péter és Pál apostol is beszélnek arról, hogy a tiszteletre milyen nagy szükség van a házastársi kapcsolatban (1Pt 3:7; Ef 5:22–23).

3. *A kegyelem mindenki számára elérhető* – Isten arra törekszik, hogy tökéletesen helyreállítson és megbékéltessen önmagával mindenkit, aki nem tudta elérni az isteni normát (2Kor 5:19). Ebbe a körbe beletartoznak azok is, akik átélték házassági kapcsolatuk felbomlását.

4. *Az egyház szerepe* – Az Ószövetségben Mózes, az Újszövetségben pedig Pál foglalkozott a tönkrement házasságokból adódó problémákkal (5Móz 24:1–5; 1Kor 7:11). Mindketten magasra emelték és megerősítették a házasság eszményét, miközben építő és megmentő szándékkal munkálkodtak azokért, akik nem érték el ezt az isteni színvonalat. Így Isten mai egyházának is az a hivatása, hogy magasra emelje és

megerősítse Isten házassággal kapcsolatos eszményét, ugyanakkor legyen megbékélést munkáló, megbocsátó, gyógyító közösség, amely megértést és együttérzést tanúsít, ha egy kapcsolatban törés áll be.

Válás

157 A válás ellentétes Istennek a házasság megteremtésével kapcsolatos szándékával (Mt 19:3–8; Mk 10:2–9), ezért a Biblia sem hallgat a témáról. Mivel a válás a bukott emberiség tapasztalatának része lett, a Biblia törvényeket ad azért, hogy korlátozza a válás által okozott károkat (5Móz 24:1–4). A Szentírás azzal, hogy a házastársi szeretetből és hűségből fakadó örömeket tárja elénk, következetesen magasra emeli a házasságot, és ellenzi a válást (Péld 5:18–20; Én 2:16; 4:9–5:1); utal az Isten és népe közötti kapcsolat házassághoz hasonló voltára (Ézs 54:5; Jer 3:1); arra összpontosít, hogy kötelességünk megbocsátani és a házasságot megújítani (Hós 3:1–3); és végül rámutat arra, hogy Isten előtt utálatos dolog az elválás, amely sok szenvedést is okoz (Mal 2:15–16). Jézus visszaállítja a házasság eredeti meghatározását, ami a férfi és nő közötti, valamint a házaspár és Isten közötti, élethosszig tartó elkötelezettség (Mt 19:4–6; Mk 10:6–9). Sok bibliai utalás erősíti meg a házasságot, arra törekedvén, hogy helyreigazítsa a problémákat, amelyek a házasság alapját gyöngíténék vagy tönkretennék (Ef 5:21–33; Zsid 13:4; 1Pt 3:7).

A házasság a szeretet, a hűség, a kizárólagosság, a bizalom és a támogatás alapelvein nyugszik, amely elveket Istennek engedelmeskedve mindkét fél betart (1Móz 2:24; Mt 19:6; 1Kor 13; Ef 5:21–29; 1Thessz 4:1–7). Ha ezeket az alapelveket megrontják, a házasság veszélybe kerül. A Szentírás elismeri, hogy tragikus körülmények tönkretehetik a házasságot.

A válás által okozott törésre egyetlen gyógyír van: Isten kegyelme. Ha a házasság kudarcba fullad, az egykori partnereket arra kell biztatni, hogy vizsgálják meg tapasztalataikat, és kutassák, mi Isten terve életükre nézve. Isten vigaszt nyújt a megsebzetteknek, és elfogadja azoknak a megtérését is, akik a legdurvább bűnöket követték el, még ha jóvátehetetlen következményekkel jártak is azok (2Sám 11; 12; Zsolt 34:17; 86:5; Jóel 2:12–13; Jn 8:2–11; 1Jn 1:9).

A Szentírás elismeri, hogy a házasságtörés és/vagy a paráznaság (Mt 5:32), valamint az, ha a hitetlen fél elhagyja hívő házastársát, okot adhat a válásra (1Kor 7:10–15).

A Szentírás nem tartalmaz kifejezetten a válás utáni újrահázasodásra vonatkozó tanítást, azonban Jézus Mt 19:9-ben feljegyzett szavaiban határozott utalás található, amely megengedi az újrահázasodást annak a félnek, aki hűséges maradt, miután társa hűtlen lett házassági fogadalmához.

Az egyház álláspontja a válásról és az újrահázasodásról

Elismerve a Biblia házassággal kapcsolatos tanításait, az egyház tudatában van annak, hogy a házasságok sok esetben messze állnak az ideálistól. A válás és újrահázasodás problémáját csak akkor láthatjuk igazi megvilágításban, ha a mennyi szemszögéből és az Éden kertjének hátterén szemléljük.

Istennek világunkkal kapcsolatos szent tervének középpontjában az Ő képmására alkotott lények álltak, akik – terve szerint – majd szaporodnak, benépesítik a földet, ill. tisztaságban, összhangban és boldogságban élnek együtt. Évát Ádám oldalából teremtette, és feleségül adta őt a férfihoz. Így alapította meg Isten a házasságot. Isten volt ezen intézmény szerzője, és Ő volt jelen házasságkötőként is az első frigynél. Miután Isten feltárta Ádám előtt, hogy Éva csontjából való csont és testéből való test, Ádámban sosem támadt kétség afelől, hogy ők ketten egy test. Abban sem kételkedett soha e szent pár egyik tagja sem, hogy Isten terve szerint kapcsolatuk, otthonuk örökké megmarad.

Az egyház fenntartás nélkül ragaszkodik a házassággal és az otthonnal kapcsolatos bibliai állásponthez, mert hiszi azt, hogy e magasztos nézet lealacsonyítása a mennyei eszménykép lealacsonyítását jelenti. A házasság isteni intézményébe vetett hit a Szentíráson alapszik. Következésképpen: a válás és újrահázasodás zűrzavaros területén minden elképzelésnek és érvelésnek állandóan összhangban kell lennie az Édenben kinyilatkoztatott szent eszménnyel.

Az egyház hisz Isten törvényében, és hisz Isten megbocsátó kegyelmében is. Hiszi, hogy a győzelmet és az üdvösséget azok is biz-

158

tosan megtalálhatják, akik a válás és újraházasodás kérdésében vétkeztek, mint ahogy azok is, akik Isten más szent elveiben buktak el.

Egyetlen itt bemutatott ponttal sem az a szándékunk, hogy lekicsinyeljük Isten kegyelmét vagy az Ő megbocsátását. Az egyház az Úr félelmében teszi közzé az alapelveket és gyakorlatokat, amelyeket alkalmazni kell a házasság, a válás és újraházasodás esetében.

Bár a házasságkötésben először egyedül Isten működött közre, elismerjük, hogy az emberek ezen a földön polgári kormányok fennhatósága alatt élnek; ezért a házasságnak van egy isteni és egy polgári oldala. Az isteni oldalt Isten törvényei szabályozzák, a polgárit pedig az állam törvényei.

Ezen tanításokkal összhangban az egyház álláspontja a következő:

1. Amikor Jézus azt mondta: „Ember el ne válassza”, kegyelemmel teljes intézkedése folytán vezérelvet adott az egyháznak, amelynek minden olyan polgári rendelet felett kell állnia, ami eltér attól, ahogy Jézus értelmezi a házassági kapcsolatot irányító isteni törvényt. A Megváltó szabályt ad követőinek, amelyhez ragaszkodniuk kell még akkor is, ha az állam vagy az uralkodó szokások nagyobb szabadságot biztosítanak. „Jézus a Hegyi beszédben világosan leszögezte, hogy a házassági fogadalomhoz való hűtlenségen kívül, egyéb ok miatt a házasság fel nem bontható” (Gondolatok a Hegyi beszédről, 59. o.). (Lásd még Mt 5:32; 19:9.)

159 2. A házassági fogadalomhoz való hűtlenségen általában a házasság-törést vagy paráznaságot értik. Azonban az Újszövetségben a paráznaság szó jelentése bővebb a szokásos használatánál (1Kor 6:9; 1Tim 1:9–10; Róm 1:24–27.). Ennélfogva a szexuális perverziók, beleértve a vérfertőzést, a gyermekek elleni nemi erőszakot és a homoszexualitást is értjük alatta, és Isten házassággal kapcsolatos tervének a megrontását látjuk benne. S mint ilyenek, szintén okot adnak a különélésre vagy válásra.

Habár a Szentírás lehetségesnek látja a fenti okok miatti válást, és azt is, hogy a hitetlen fél elhagyja hívő házastársát (1Kor 7:10–15), komoly erőfeszítéseket kell tenniük a gyülekezetnek és a megbékélésben érdekelteknek, hogy arra bátorítsák a házaseleket, nyilvánítsanak egymás iránt krisztusi lelkületet, hogy a kapcsolat lehetőleg helyreálljon.

A gyülekezet viszonyuljon szeretetteljesen és megmentő lelkülettel a párhoz, hogy segítse a megbékélés folyamatát.

3. Abban az esetben, ha a megbékélés nem jön létre, annak a félnek, aki a házassági fogadalmat megszegő társához hűséges maradt, a Biblia jogot ad a váláshoz és az újráházasodáshoz is.

4. A házasságtörésben bűnösnek talált házaspár a gyülekezet fegyelmi eljárás alá vonja (lásd a fenti 1. és 2. pontot, ill. a 62–68. oldalt). Ha őszintén meg is bánja bűnét, a házaspár tagságát mégis egy meghatározott időre fel kell függeszteni, hogy a gyülekezet kifejezze rosszlátását, de ne szüntessék meg gyülekezeti tagságát. Ha viszont a vétkes nem adja bizonyosságát teljes és őszinte bűnbánatának, akkor meg kell szüntetni gyülekezeti tagságát. Abban az esetben, ha a kihágás nyilvános szégyent hozott Isten ügyére és az egyházra, jó hírnevünk megőrzése érdekében szüntessük meg a vétkes gyülekezeti tagságát, még ha bizonyosságát adja is bűnbánatának.

A fegyelmezés ezen formáinak lényege, hogy elérje a fenyték kettős célját: javítson, de mentsen is. Krisztus evangéliumában a fegyelmezés megmentő oldala mindig összekapcsolódott azzal, hogy a bűnös valóban egy új teremttéssé alakult át Jézus Krisztusban.

5. Annak a félnek, amelyik megtörte házassági fogadalmát, nincs erkölcsi joga az újráházasodáshoz, míg az ártatlan fél él, új házasságot nem köt és tiszta marad. Ha a vétkes fél mégis házasságra lép, akkor tagságát meg kell szüntetni. Ha az, akivel házasságot köt, szintén gyülekezeti tag, akkor az ő tagságát is meg kell szüntetni.

6. Elismerjük, hogy időnként a házassági kapcsolatok oly mértékben megromlanak, hogy mind a férj, mind a feleség számára jobb, ha külön élnek. „Azoknak pedig, akik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják. Hogyha pedig elválík is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét” (1Kor 7:10–11). Ilyen esetekben a gyermekekről való gondoskodás, a javak kezelése vagy esetleg az egyik házaspár személyes védelme szükségessé teheti a házastársi státusz megváltoztatását. Ilyen esetekben megengedhető az a forma, amelyet bizonyos országokban törvényes különélésként ismernek. Néhány helyen a polgári joggyakorlat szerint ez a különélés csak törvényes válás útján valósulhat meg.

Ám az olyan különélés vagy válás, amelynek a háttérében olyan okok állnak, mint pl. fizikai erőszak és amelyekben nem „a házassági fogadalom megszegéséről” van szó (lásd fentebb 1. és 2. bekezdés), egyik félnek sem biztosít bibliai jogot az újrَاهázasodáshoz, hacsak ezalatt a másik fél újra nem házassodik, házasságtörést, ill. paráznaságot követ el, vagy meghal. Ha az így elvált gyülekezeti tag az imént felsorolt bibliai okok nélkül újrَاهázasodik, gyülekezeti tagságát meg kell szüntetni; s ha az, akivel házasságot köt, szintén gyülekezeti tag, őt is törölni kell a gyülekezeti névsorból. (Lásd 62–68. o.)

7. A vétkes felet, aki házassági fogadalmát megszegve elvált, és megfosztották gyülekezeti tagságától, majd újrَاهázasodott, vagy azt a személyt, aki nem az 1. és 2. pontban ismertetett okok alapján vált el, mégis újrَاهázasodott, és kikerült a gyülekezeti tagok sorából, úgy kell tekinteni, mint aki nem alkalmas a gyülekezeti tagságra, kivéve ha a lentebb említett feltételek teljesülnek.

8. A házassági szövetség nemcsak szent, hanem végtelenül összetett is, mivel gyermekeket is érinthet. Ezért ha a megtérő vétkes újrāfelvételét kéri a gyülekezeti tagok sorába, lehetőségei igen korlátozottak. Mielőtt a helyi gyülekezet meghoznā végső döntését, az újrāfelvételi kérelmet a gyülekezet a lelkész vagy a körzetvezető által vigye az egyházterületi bizottság elé, hogy adjanak tanácsot vagy javaslatot minden lehetséges lépésre vonatkozóan, amelyet a megtérő megtehet annak érdekében, hogy biztonságosan visszavehessék a tagok sorába.

9. A fent említett okok miatt tagságtól megfosztott személyek újbóli keresztség által nyerhetik vissza tagságukat. (Lásd 49, 67. és 68. o.)

10. Ha egy tagságtól megfosztott személyt végül a 8. pontban foglaltak szerint visszavettek a gyülekezet tagjainak sorába, nagyon kell vigyázni arra, hogy a gyülekezet egysége és összhangja érdekében az ilyen személyre ne bízzanak felelősségteljes vezetői tisztséget, különösen olyat ne, amely felszenteléssel jár; hacsak nagyon gondosan meg nem tanácskozták a kérdést az egyházterületi vezetőkkel.

11. Egyetlen hetednapi adventista lelkésznek sincs joga ahhoz, hogy olyan személy újrَاهázasodásánál közreműködjön, akinek a fenti szakaszok alapján nincs bibliai joga az újrَاهázasodáshoz.

A helyi gyülekezet családszolgálat

Az egyháznak, mint Krisztus megmentő eszközének szolgálnia és támogatni kell minden egyes tagját szükségleteikben, hogy mindenki eljuthasson az érett keresztyéni életre. Ez különösen igaz akkor, amikor a tagok olyan életre szóló döntések előtt állnak, mint a házasság, valamint olyan lesújtó tapasztalatok előtt, mint amilyen a válás. Amikor egy házaspár kapcsolatát törés veszélyezteti, minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni a házasságukért és a gyülekezet vagy a család azon tagjainak, akik szolgálnak nekik, hogy az isteni alapelvekkel összhangban helyreállítsák a megsebzett kapcsolatokat (Hós 3:1–3; 1Kor 7:10–11; 13:4–7; Gal 6:1).

A helyi gyülekezet vagy más egyházi szervezetek által beszerezhető olyan segédanyagok, amelyek segíthetnek a tagoknak a szilárd keresztyén otthon kialakításában. Ez a segítség lehet: 1) programok, amelyek irányelveket adnak jegyeseknek; 2) olyan segédanyagok, amelyek a házaspárok és családjuk számára tartalmazznak utasításokat; 3) valamint az olyan programok, amelyek a törést szenvedett családok és az elvált egyének számára adnak támogatást.

A lelkeszi segítség létfontosságú az útmutatás és felvilágosítás területén, akár házasságról legyen szó, akár az elvált felek gyógyításáról és helyreállításáról. Az utóbbi esetben a lelkész feladata egyszerre fegyelmező és támogató. Feladatkörébe tartozik az esettel kapcsolatos információk közzétevése; figyelve arra, hogy a magántermészetű dolgok feltárását igen nagy diszkrécióval kell végezni. Ez az etikai gondosság azonban nem lehet alap arra, hogy elkerüljék a fenti 1–11. szakaszokban említett fegyelmi eljárásokat.

A gyülekezeti tagokat arra hívja fel az Úr, hogy bocsássanak meg a vétkeseknek, és fogadják el őket, ahogyan nekik is megbocsátott Isten (Ézs 54:5–8; Mt 6:14–15; Ef 4:32). A Biblia türelemre, együttérzésre és megbocsátásra int; arra, hogy keresztyéni módon bánjunk azokkal, akik vétkeztek (Mt 18:10–20; Gal 6:1–2). Abban az időszakban, amíg a vétkes személyek fenyték alatt vannak – akár tagságukat felfüggesztették, akár megszüntették tagságukat –, a gyülekezetnek, mint Isten missziós eszközének minden erőfeszítést meg kell tennie azért, hogy gondoskodó és lelkiileg támogató kapcsolatban maradjon velük.

A HETEDNAPI ADVENTISTÁK ALAPVETŐ HITELVEI

A hetednapi adventisták egyedül a Bibliát fogadják el hitvallásuk alapjának, és azt tartják, hogy az általuk vallott alapvető hitelvek a Szentírás tanításai. Ezek a hitelvek, amelyeket az alábbiakban bemutatunk, tartalmazzák azt, hogy az egyház hogyan értelmezi a Szentírás tanításait. Ezeknek a kijelentéseknek a megváltoztatása csak a Generál Konferenciai ülésen lehetséges, amikor az egyházat a Szentlélek vezeti a Biblia igazságainak teljesebb megértésére, vagy az Isten szent Igéje tanításának kifejezésére nyelvileg jobb lehetőség kínálkozik.

1. A Szentírás

A Szentírás, az Ó- és Újtestamentum, Isten írott szava, amely az isteni ihletés által adatott Isten szent emberein keresztül, akik úgy szóltak és írtak, ahogy a Szentlélek indította őket. Isten az Igében közölte az emberrel a megváltáshoz szükséges ismereteket. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mércéje, a tapasztalatok próbája, a hitelvek meghatározásának mérővesszeje, és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása. (2Pt 1:20–21; 2Tim 3:16–17; Zsolt 119:105; Péld 30:5–6; Ézs 8:20; Jn 17:17; 1Thessz 2:13; Zsid 4:12)

2. A Szentháromság

Egy az Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek, a három örökkévaló személy egysége. Isten halhatatlan, mindenható, mindentudó, mindennek fölött való és mindig jelenlevő. Önkinyilatkoztatásából tudjuk, hogy személye végtelen, és meghaladja az emberi felfogóképességet. Örökké méltó minden teremtmény imádatára, csodálatára és szolgálatára. (5Móz 6:4; Mt 28:19; 2Kor 13:14; Ef 4:4–6; 1Pt 1:2; 1Tim 1:17; Jel 14:7)

3. Az Atya

Isten, az örökkévaló Atya a Teremtője, a Forrása, a Megtartója és Ura minden teremtménynek. Igazságos és szent, irgalmas és könyörületes, késedelmes a haragra, bővölködő az állhatatos szeretetben és hűségben. A Fiúban és a Szentlélekben meglevő tulajdonságok és erők szintén az Atyát nyilatkoztatják ki. (1Móz 1:1; Jel 4:11; 1Kor 15:28; Jn 3:16; 1Jn 4:8; 1Tim 1:17; 2Móz 34:6–7; Jn 14:9)

4. A Fiú

163

Isten, az örökkévaló Fiú, testté lett Jézus Krisztusban. Általa teremtetett minden, benne vált nyilvánvalóvá Isten jelleme, vele teljesedett be az emberiség megváltása, és ítéli meg végül majd a földet. Az örökké igaz Isten igaz emberré lett Jézus Krisztusban. A Szentlélek által fogantatott, és Máriától született. Emberként élt, mint ember megkísértetett, és tökéletes megtestesítője volt Isten igazságának és szeretetének. Csodái által nyilatkoztatta ki a hatalmát Isten, amelyek által bizonyította, hogy Ő a megígért Messiás. Önként vállalta helyettünk a szenvedést és a keresztfá halálát a mi bűneinkért, majd feltámadt a halálból, és felment a mennybe, hogy közbenjárjon értünk a mennyei szentélyben. Újra eljön dicsőségben, hogy népét végleg megszabadítsa, és mindent újjá tegyen. (Jn 1:1–3, 14; Kol 1:15–19; Jn 10:30; 14:9; Róm 6:23; 2Kor 5:17–19; Jn 5:22; Lk 1:35; Fil 2:5–11; Zsid 2:9–18; 1Kor 15:3–4; Zsid 8:1–2; Jn 14:1–3)

5. A Szentlélek

Az örökkévaló Szentlélek Isten együttműködött az Atyával és a Fiúval a teremtésben, a testet öltésben és a megváltásban. Ő ihlette a Szentírás íróit, töltötte be Krisztus életét erővel, Ő vonzza és győzi meg az embereket, megújítva és Isten képére formálva azokat, akik engedelmeskednek. Azért küldte el az Atya és a Fiú, hogy mindig gyermekeikkel legyen; az egyháznak lelki ajándékokat adjon és Krisztus bizonyoságtévő szolgálatára képesítsen; valamint, hogy a Szentírással összhangban minden igazságra elvezessen. (1Móz 1:1–2; Lk 1:35; 4:18; ApCsel 10:38; 2Pt 1:21; 2Kor 3:18; Ef 4:11–12; ApCsel 1:8; Jn 14:16–18, 26; 15:26–27; 16:7–13)

6. A teremtés

Isten minden létező dolog Teremtője. Teremtő munkájának hiteles történetét kinyilatkoztatta a Szentírásban. Hat nap alatt alkotta az Úr „a mennyet és a földet”, valamint minden földi élőlényt, majd az első hét hetedik napján megpihent. Így alapította meg a szombatot, teremtő munkájának állandó emlékéül. Az első emberpár mint a teremtés koronája, Isten képére és hasonlatosságára teremtetett. Nekik adatott a föld feletti uralom, és az ő felelősségük volt, hogy vigyázzanak rá. Amikor a teremtés befejeződött, minden „igen jó” volt, minden Isten dicsőségét hirdette. (1Móz 1:2; 2Móz 20:8–11; Zsolt 19:1–7; 33:6–9; 104; Zsid 11:3)

7. Az ember természete

A férfi és a nő Isten képmására lett alkotva, külön egyéniséggel rendelkezik, ill. a gondolkodás és cselekvés hatalmával és szabadságával. Bár szabad lényként születtek, mindnyájan a test, a lélek és a szellem oszthatatlan egységei, Istentől függ az életük, lélegzetük és létük egyéb részei. Amikor szüleink nem engedelmeskedtek Istennek, megtagadták tőle való függőségüket, elvesztették kiváltságaikat. Isten képmása összetört bennük, és a halál hatalmába kerültek. Utódaik ezt a bukott természetet és annak következményeit öröklik, gyengeségekkel és bűnös hajlamokkal születnek. Isten azonban megbékéltette magát a földet Krisztusban, és Szentlelke által a bűnbánó emberekben helyreállítja az isteni képmást. Az újjászületettek Istent dicsőítik. Az Alkotó arra hívja el őket, hogy szeressék Őt és egymást, és viseljenek gondot környezetükre. (1Móz 1:26–28; 2:7; Zsolt 8:4–8; ApCsel 17:24–28; 1Móz 3; Zsolt 51:5; Róm 5:12–17; 2Kor 5:19–20; Zsolt 51:10; 1Jn 4:7–8, 11, 20; 1Móz 2:12)

8. A nagy küzdelem

Az egész emberiség belebonyolódott a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelembe, amely Isten jelleme, törvénye és a világmindenség fölötti uralom körül forog. A harc a mennyben kezdődött, amikor egy szabad akaratú teremtett lény önmagát felmagasztalva Sátánná, Isten ellenségévé vált, és az angyalok egy részét is fellázította. E világba is behozta a lázadás szellemét, amikor Ádámot és Évát bűnre csábította. Az

említett első engedetlenség miatt az emberiség istenképősége eltorzult, a teremtett világ rendje felbomlott, amely okok közvetlenül a vízözön pusztításához vezettek. Az egész teremtett világ figyelme által kísérve földünk vált a nagy küzdelem színterévé, amely harcból a szeretet Istene végérvényesen győztesen kerül majd ki. Krisztus, hogy segítse népét ebben a küzdelemben, elküldi Szentlelkét és a jó angyalokat, hogy az üdvösség útján vezessék, védelmezzék és oltalmazzák gyermekeit. (Jel 12:4–9; Ézs 14:12–14; Ez 28:12–18; 1Móz 3; Róm 1:19–32; 5:12–21; 8:19–22; 1Móz 6–8; 2Pt 3:6; 1Kor 4:9; Zsid 1:14)

9. Krisztus élete, halála és feltámadása

Krisztus tökéletes engedelmességben élt élete, szenvedése és halála, ill. feltámadása által Isten az egyetlen lehetséges megoldást kínálta fel az emberiségnek, amelyben a megváltást hittel fogadók engesztelést nyerhetnek bűneikre, és megkaphatják az örök életet – így az egész teremtett világ jobban megértheti Teremtőnk végtelen és szent szeretetét. Ez a tökéletes engesztelés igazolja a törvény igazságosságát és Isten könyörülő jellemét, mert elítéli ugyan bűneinket, de a megbocsátásról is gondoskodik. Krisztus halála helyettesítő és engesztelő, megbékéltet és átforgató. A feltámadás ténye Isten diadalát hirdeti a gonosz erőknél. Azoknak, akik a megváltást elfogadják, végső győzelmet biztosít a bűn és a halál felett. Nyilvánvalóvá teszi Jézus Krisztus hatalmát, aki előtt minden térd meghajol majd mennyen és földön egyaránt. (Jn 3:16; Ézs 53; 1Pt 2:21–22; 1Kor 15:3–4, 20–22; 2Kor 5:14–15; 1 9–21; Róm 1:4; 3:25; 4:25; 8:3–4; 1Jn 2:2; 4:10; Kol 2:15; Fil 2:6–11)

165

10. A megváltás élménye

Isten – végtelen szeretetéből és kegyelméből – Krisztust, „aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne”. A Szentlélek ráébreszt szükségleteinkre, általa beismerjük bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, és gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Úrban és Krisztusban, helyettesben és példaképben. A megváltást elfogadó hit az Ige isteni hatalmából származik, és Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultunk, Isten fiaivá és leányaivá váltunk, és felszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által újjászületünk és megszentelődünk. A Vigasztaló megújítja elménket, beírja Isten szeretettörvényét szívünkbe,

és erőt ad a szent életre. Benne maradva az isteni természet részeseivé leszünk, és mienk a megváltás bizonyossága most és az ítéletkor egyaránt. (2Kor 5:17–21; Jn 3:16; Gal 1:4; 4:4–7; Tit 3:3–7; Jn 16:8; Gal 3:13–14; 1Pt 2:21–22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23–24; Ef 2:5–10; Róm 3:21–26; Kol 1:13–14; Róm 8:14–17; Gal 3:26; Jn 3:3–8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7–12; Ez 36:25–27; 2Pt 1:3–4; Róm 8:1–4; 5:6–10)

11. Növekedés Krisztusban

166 Keresztje által Jézus győzedelmeskedett a gonoszság erői felett, földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkeket, megtörte hatalmukat, és biztossá tette végső megsemmisülésüket. A gonosz erők folytonosan irányítani akarják életünket még akkor is, amikor Jézussal járunk békességben, örömben és szeretetének bizonyosságában, azonban Krisztus győzelme győzelmet ad nekünk. A Szentlélek bennünk lakozik, és hatalmával felruház minket. Jézus mint Megváltónk és Urunk mellett elkötelezve magunkat megszabadulunk régi tetteink terhetől, annak sötéttségével együtt: a gonosz erőktől való félelemtől, a tudatlanságtól és a céltalanságtól. Jézusban nyert új szabadságunkban arra hívtunk el, hogy egyre hasonlóbba váljunk Megváltónkhoz, miközben naponta bensőséges kapcsolatot ápolunk vele imádság, az Ige tanulmányozása és tanításai, valamint az Ő gondviselése feletti elmélkedés, az Őt dicsőítő éneklés és a közös istentisztelet, valamint a lélekmentés által. Amint a körülöttünk lévők szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyoságot teszünk megváltásáról, állandó jelenléte megszentel minden pillanatot és minden feladatot. (Zsolt 1:1–2; 23:4; Kol 1:13–14; 2:6, 14–15; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17–18; Fil 3:7–14; 1Thessz 5:16–18; Mt 20:25–28; Jn 20:21; Gal 5:22–25; 1Jn 4:4)

12. Az egyház

Az egyház a hívők közössége, akik Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak vallják. Ótestamentumi népe utódaiként Isten minket is a világból hívott ki. Közösségünk lényege az istentisztelet, a közösségvállalás, szavai meghallása, az úrvacsora megünneplése, az egész emberiség szolgálata és az evangélium egész világon való hirdetése. Az egyház a megbízatását Krisztustól, a testet öltött Igétől és a Szentírásból, az írott Igéből kapta. Az egyház Isten családja: Isten

gyermekeivé fogadta tagjait, akik megújított szövetség szerint élnek. Az egyház Krisztus teste, a hit közössége, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje. Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden kor hűségeseit, a vérén megváltottakat, akiknél nincs semmi hiba, szentek és feddhetetlenek. (1Móz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11–15; 3:8–11; Mt 28:19–20; 16:13–20; 18:18; Ef 2:19–22; 1:22–23; 5:23–27; Kol 1:17–18)

13. A maradék és küldetése

Az egyetemes egyházat azok alkotják, akik őszintén hisznek Krisztusban; de az utolsó időkben, az általános hitehagyás idején egy maradékot hív ki az Úr, hogy megtartsák Isten parancsolatait és Jézus hitét. A maradék hirdeti az ítélet órájának elérkeztét, a Krisztus általi megváltást és Krisztus második eljövételének közelségét. A Jelenések könyve 14. fejezetében lévő három angyal jelképezi azt az üzenetet, amely egybeesik a mennyben folyó ítélettel, a földön pedig bűnbánatot és megújulást eredményez. Minden hívőnek szól a hívás, hogy személyesen vegyen részt az evangélium világszéles hirdetésében. (Jel 12:17; 14:6–12; 18:1–4; 2Kor 5:10; Júd 3, 14; 1Pt 1:16–19; 2Pt 3:10–14; Jel 21:1–14) 167

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test, amelynek sok tagja van, akiket Isten kihívott minden nemzetből, ágazatból, nyelvből és népből. Krisztusban új teremtes vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint rendi, anyagi vagy nemek szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindnyájan egyenlők vagyunk, Isten Lelke egy közösségé tesz bennünket egymással és Ővele, ezért részrehajlás nélkül kell szolgálnunk egymást, és ugyanígy kell, hogy szolgáljanak nekünk. A Szentírásen keresztül – amelyben Jézus Krisztus önmagát nyilatkoztatta ki – mindannyian ugyanannak a hitnek és reménységnek vagyunk részesei, és ezt bizonyosággal hirdetjük mindenkinek. Egységünk forrása a Szentháromság egylényegűsége, amelyben örökbe fogadott bennünket Isten. (Róm 12:4–5;

1Kor 12:12–14; Mt 28:19–20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16–17; ApCsel 17:26–27; Gal 3:27–29; Kol 3:10–15; Ef 4:14–16; 4:1–6; Jn 17:20–23)

15. A keresztség

Keresztségünkkel megvalljuk Jézus Krisztus halálába és feltámadásába vetett hitünket, és vallást teszünk arról, hogy meghaltunk a bűnnek és új életben akarunk járni. Az aktusban Krisztust Urunknak és Megváltónknak fogadjuk el, gyermekeivé és egyháza tagjává válunk. A keresztség Krisztussal való egyesülésünknek, bűneink bocsánatának és a Szentlélek elnyerésének jelképe, amely vízben való alámerítéssel jut kifejezésre. Feltétele a Jézusban való hit megvallása és az egyértelmű bűnbánat. A Szentírás tanulmányozása és tanításainak elfogadása előzi meg. (Róm 6:1–6; Kol 2:12–13; ApCsel 16:30–33; 22:16; 2:38; Mt 28:19–20)

16. Az úrvacsora

Az úrvacsora Jézus testének és vérének jelképeiben való részesedés, amely kifejezi Urunkba és Megváltónkba vetett hitünket. A közösség ilyen megtapasztalásában Krisztus jelen van, hogy találkozzon népével és erősítse őket. Amikor részt veszünk benne, örömmel hirdetjük az Úr halálát, amíg visszajön. Az úrvacsorára való felkészülés önvizsgálattal, bűnbánattal és bűnvallással jár. A Mester elrendelte a lábmosás szolgálatát, hogy rámutasson a megújult megtisztulásra: fejezzük ki készségünket egymás szolgálatára krisztusi alázatossággal, és szeretetben egyesítsük szívünket! Az úrvacsorai istentisztelet nyitott minden hívő keresztény számára. (1Kor 10:16–17; 11:23–30; Mt 26:17–30; Jel 3:20; Jn 6:48–63; Jn 13:1–17)

17. Lelki ajándékok és szolgálatok

Isten egyháza minden tagjának lelki ajándékokat ad minden korban, amelyeket szeretetből fakadó szolgálattal kell felhasználniuk az egyház és az emberiség közös javára. A Szentlélek ajándékai – aki úgy adja minden tagnak, amint akarja – biztosítják azokat a képességeket és szolgálatokat, amelyek az egyház Isten által rendelt küldetésének betöltéséhez szükségesek. A Szentírás szerint ezek a következő

szolgálatokat foglalják magukba: hit, gyógyítás, prófétálás, igehirdetés, tanítás, irányítás, békéltetés, könyörületesség, önfeláldozó szolgálat, jótekonyság gyakorlása az emberek segítésére és bátorítására. Egyes tagokat Isten elhívott és Lelke által alkalmassá tett az egyház által is elismert lelkészi, evangelizatori, apostoli és tanítói szolgálatra, amelyek különösen szükségesek a tagok szolgálatra való felkészítéséhez és az egyház lelki érettségre való neveléséhez, valamint a hit egységének és Isten megismerésének elősegítésére. Ha a tagok mint Isten sokféle kegyelmének hűséges sáfárai élnek e lelki ajándékokkal, akkor az egyház védett a hamis tanítételek romboló befolyásától, növekedése Isten által folyamatos, hitben és szeretetben épül fel. (Róm 12:4–8; 1Kor 12:9–11, 27–28; Ef 4:8, 11–16; ApCsel 6:1–7; 1Tim 3:1–3; 1Pt 4:10–11)

18. A prófétaság ajándéka

A Szentlélek egyik ajándéka a prófétálás. Ez az ajándék a maradék egyház ismertető jele, ami Ellen G. White szolgálatában nyilvánult meg. Az Úr hírnökeként írt művei az igazság maradandó és hiteles forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetik, tanítják és helyreigazítják. Továbbá nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a mérce, amellyel minden tanítást és tapasztalatot ellenőrizni kell. (Jóel 2:28–29; ApCsel 2:14–21; Zsid 1:1–3; Jel 12:17; 19:10)

19. Isten törvénye

Isten törvényének magasztos alapelvei a Tízparancsolatban testesülnek meg, és Krisztus élete példázza őket. Az előírások kifejezésre juttatják Isten szeretetét és akaratát, illetve céljait az emberek viselkedésével és kapcsolataival kapcsolatban, betartásuk minden korban, mindenkire nézve kötelező. E szabályok képezik az Isten és népe közötti szövetség alapját és Isten ítéletének mércéjét. A Szentlélek munkája által a törvény rámutat a bűnre, és vágyat ébreszt a Megváltó után. A megváltást nem cselekedetekből, hanem kegyelemből kapjuk, de gyümölcse a parancsolatok iránti engedelmisség, amely fejleszti a keresztény jellemet, és örömet ad. Ez bizonyítja az Úr iránti szeretetünket és hogy törődünk embertársainkkal. Az engedelmes hit tanúsítja, hogy Krisztusnak van hatalma életünk átalakítására, és ez hitelt ad a keresztény bizonyágtevésnek. (2Móz 20:1–17; Zsolt 40:8–9; Mt 22:36–40;

5Móz 28:1–14; Mt 5:17–20; Zsid 8:8–10; Jn 15:7–10; Ef 2:8–10; 1Jn 5:3; Róm 8:3–4; Zsolt 19:8–15)

20. A szombat

Istenünk a teremtés hat napja után a hetedik napon megpihent, és a szombatot minden ember számára a teremtés emlékkalkalmává tette. Az Úr megváltoztathatatlan törvényének negyedik parancsolata mindenkitől megkívánja, hogy – Jézusnak, a szombat Urának tanítása és gyakorlata szerinti – a hetedik napi szombatot nyugalommal, istentisztelettel és szolgálattal töltsse. Ez a nap az Istennel és az egymással való örömteli közösség ideje. A Krisztusban történt megváltás jelképe, megszentelődésünk jele, hűségünk záloga és az örök élet előíze. A nyugalom napja az Isten és népe közötti örök szövetség állandó jele. A megszentelt napon – estétől estéig, naplementétől naplementéig – Isten teremtető és megváltó munkáját ünnepeljük. (1Móz 2:1–3; 2Móz 20:8–11; Lk 4:16; Ézs 56:5–6; 58:13–14; Mt 12:1–12; 2Móz 31:13–17; Ez 20:12, 20; 5Móz 5:12–15; Zsid 4:1–11; 3Móz 23:32; Mk 1:32)

21. A sáfárság

Isten sáfárai vagyunk: időt és alkalmakat, képességeket és javakat, a föld áldásait és erőforrásait bízta ránk. Felelősséggel tartozunk neki ezek helyes felhasználásáért. Isten tulajdonjogát a neki és embertársainknak való hűséges szolgálattal, az evangélium hirdetéséért, valamint egyháza fenntartásáért és növekedéséért tizedfizetéssel és adakozással ismerjük el. A sáfárság kiváltság, amit azért adott Isten, hogy fejlődjünk a szeretetben, és győzedelmeskedjünk az önzés és kapzsiság felett. A sáfár örül azoknak az áldásoknak, amelyeket hűsége eredményeként mások nyernek. (1Móz 1:26–28; 2:15; 1Krón 29:14; Agg 1:3–11; Mal 3:8–12; 1Kor 9:9–14; Mt 23:23; 2Kor 8:1–15; Róm 15:26–27)

170 22. Keresztény magatartás

Isten azért hívott el minket, hogy istenfélő emberekhez méltóan a mennyei alapelvekkel összhangban gondolkozzunk, érezzünk és cselekedjünk. Hogy a Lélek kialakíthassa bennünk Urunk jellemét, csak olyan dolgokkal foglalkozzunk, amelyek krisztusi tisztaságot, egészséget és örömet eredményeznek életünkben! Vagyis szórakozásunk és társasági

életünknek meg kell felelnie a keresztyéni ízlés és szépség legmagasabb követelményének! Figyelembe véve a kulturális különbségeket, öltözetünk egyszerű, szerény, ízléses és ápoltság legyen, azokhoz méltó, akiknek igazi szépsége nem külső ékességből, hanem a nemes, csendes lélek hervadhatatlan ragyogásában áll. Vagyis, mivel testünk a Szentlélek temploma, értelmesen kell gondot viselni róla. A megfelelő testmozgással és pihenéssel együtt a lehető legegészségesebb étrendet is el kell fogadnunk, és a Szentírásban meghatározott tisztátalan ételektől tartózkodnunk kell. Mivel az alkoholtartalmú italok, a dohányzás, a gyógyszerek és kábítószeres felelőtlen használata szervezetünkre ártalmas, ugyancsak tartózkodjunk ezektől. Inkább olyan dolgoknak adjunk helyet az életünkben, amelyek gondolatainkat és testünket Krisztus befolyása alá vonják, aki azt akarja, hogy jók, egészségesek és boldogok legyünk. (Róm 12:1–2; 1Jn 2:6; Ef 5:1–21; Fil 4:8; 2Kor 10:5; 6:14–7:1; 1Pt 3:1–4; 1Kor 6:19–20; 10:31; 3Móz 11:1–47; 3Jn 2)

23. Házasság és család

A házasságot Isten Édenben alapította egy férfi és egy nő élethosszig tartó szeretetközösségeként, amelyet Jézus is megerősített. Mivel a keresztyén számára a házasság Isten és a házastárs iránti elkötelezettség, csak azonos hitben élők között köttessen! Kölcsönös szeretet, megbecsülés, tisztelet és felelősségtudat az összetartó ereje ennek a közösségnek, amelynek tükröznie kell a Krisztus és egyháza közötti szeretetet, szentséget, közelséget és állandó kapcsolatot. Jézus a válásról azt tanította, hogy házasságtörést követ el az, aki elválk házastársától – kivéve a parázناسág miatti válást –, és mással házasodik össze. Bár lehetnek olyan családi kapcsolatok, amelyek távol állnak az eszményitől, a Krisztusban egymásnak teljesen elkötelezett házastársak a Szentlélek vezetésével és a gyülekezet segítségével eljuthatnak a szeretetben való egységre. Isten megáldja a családot, és azt akarja, hogy a családtagok a teljes érettségre segítsék egymást. A szülők neveljék gyermekeiket az Úr iránti szeretetre és engedelmességre. Példájukkal, szavaikkal tanítsák őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, örökké gyengéd és gondoskodó, aki azt akarja, hogy az Ő testének – Isten családjának – tagjaivá legyenek. A végső fázisban az egyik fontos üzenete az

171

(1Móz 2:18–25; Mt 19:3–9; Jn 2:1–11; 2Kor 6:14; Ef 5:21–33; Mt 5:31–32; Mk 10:11–12; Lk 16:18; 1Kor 7:10–11; 2Móz 20:12; Ef 6:1–4; 5Móz 6:5–9; Péld 22:6; Mal 4:5–6)

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

A mennyben van egy szentély, az igazi templom, amelyet az Úr és nem ember épített. Ebben Krisztus szolgál érettünk, a hívők rendelkezésére bocsátva engesztelő áldozatának áldásait, amit egykor mindenkiért felajánlott a kereszten. Mennybemenetele után Jézust Nagy Főpapunkká tették, és megkezdte közbenjárását értünk. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati ítélet munkája, amely minden bűn végső elrendezésének része, amelyet az ősi héber szentély megtisztítása (a nagy engesztelési napon) jelképezett. A szentélyt a jelképes szolgálatban áldozati állat vérével tisztították meg, a mennyei dolgok azonban Jézus vérének tökéletes áldozatával válnak tisztává. A vizsgálati ítélet a mennyei lények előtt nyilvánvalóvá teszi, hogy a halottak közül kik aludtak el Krisztus gyermekeként, és ezért méltók az első feltámadásra. De nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy az élők közül kik maradtak meg Krisztusban, megtartván Isten parancsolatait és Jézus hitét, így benne készek az elváltozásra és az Isten örök országába való bemenetelre. Isten igazságosságát igazolja ez az ítélet, aki üdvözíti azokat, akik Jézusban hisznek. Nyilvánvalóvá teszi, hogy akik hűségesek maradtak Istenhez, elnyerik az országot. Krisztus eme szolgálatának befejezésével – a második advent előtt – lezárul a kegyelemidő. (Zsid 8:1–5; 4:14–16; 9:11–28; 10:19–22; 1:3; 2:16–17; Dán 7:9–27; 8:13–14; 9:24–27; 4Móz 14:34; Ez 4:6; 3Móz 16; Jel 14:6–7; 20:12; 14:12; 22:12)

25. Krisztus második eljövetele

Krisztus második eljövetele az egyház áldott reménysége, az evangélium csúcspontja. A Megváltó eljövetele szó szerinti, személyes, látható és az egész világra kiterjedő esemény lesz. Visszatértek a halott igazak feltámadnak, és az élő igazakkal együtt megdicsőülnek, majd a mennybe ragadtatnak, a nem igazak azonban meghalnak. Mostanra a próféciaák szinte mindegyike teljesült. Ez a tény és a világ jelenlegi állapota azt mutatja, hogy Krisztus eljövetele közel van. Az esemény

pontos idejét azonban Isten nem jelentette ki, ezért int bennünket, hogy mindenkor legyünk készen. (Tit 2:13; Zsid 9:28; Jn 14:1–3; ApCsel 1:9–11; Mt 24:14; Jel 1:7; Mt 24:43–44; 1Thessz 4:13–18; 1Kor 15:51–54; 2Thessz 1:7–10; 2:8; Jel 14:14–20; 19:11–21; Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim 3:1–5; 1Thessz 5:1–6)

26. Halál és feltámadás

A bűn következménye a halál. Azonban az egyedül halhatatlan Isten örök életet ad megváltottainak. A halál öntudatlan állapot, amely mindenkire kihat – egészen a majdani feltámadásig. Amikor életünk Ura, Krisztus megjelenik, a feltámadt igazak az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása ezer évvel később következik be. (Róm 6:23; 1Tim 6:15–16; Préd 9:5–6; Zsolt 146:3–4; Jn 11:11–14; Kol 3:4; 1Kor 15:51–54; 1Thessz 4:13–17; Jn 5:28–29; Jel 20:1–10)

27. A millennium és a bűn vége

A millennium Krisztusnak és az Ő szentjeinek az első és második feltámadás közötti ezeréves uralma. Ez idő alatt a halott gonoszok megítéltetnek; a föld teljesen kihalt lesz, élő emberek nélkül; de Sátán és angyalai foglalják el azt. Az ezer év végén Krisztus az Ő szentjeivel és a szent várossal leszáll a mennyből a földre. Ekkor feltámadnak a gonosz halottak, Sátánnal és angyalaival körülveszik a várost, de Isten tüzet bocsát le, amely megemészti őket, és megtisztítja a földet. Így a világegyetem örökre megszabadul a bűntől és a bűnösöktől. (Jel 20; 1Kor 6:2–3; Jer 4:23–26; Jel 21:1–5; Mal 4:1; Ez 28:18–19)

28. Az új föld

Az új földön, ahol igazság lakozik, Isten örök otthont teremt. Tökéletes környezetet, szeretetet és örömet, valamint az Ő jelenlétében való tanulást biztosít a megváltottaknak az örök életen át. Mivel Isten népével lakik majd, megszűnik a szenvedés és a halál. A nagy küzdelem befejeződik, bűn nem lesz többé. Minden, élő és élettelen együttesen hirdeti, hogy Isten a szeretet; Ő pedig mindörökké uralkodik. Ámen. (2Pt 3:13; Ézs 35; 65:17–25; Mt 5:5; Jel 21:1–7; 22:1–5; 11:15)

A következő megjegyzések azzal kapcsolatban tartalmaznak magyarázatokat, hogy a helyi gyülekezetek miként járhatnak el bizonyos kérdésekben. A helyi gyülekezetek ezen kérdések rendezésekor egyéb utat is választhatnak, amelyeknek összhangban kell lenniük a Hetednap Adventista Egyház szervezetének és működésének általánosan elfogadott alapelveivel.

8. fejezet megjegyzései

1. Menyegzői szertartás (lásd 75. o.) – Egyes országokban és államokban csak hivatalosan kinevezett és bejegyzett lelkészek tarthatnak menyegzői istentiszteleteket. Más helyeken a lelkész megtarthatja a menyegzői istentiszteletet a templomban, de a házassági szerződést hivatalosan a kerületi anyakönyvvezető írja alá, aki akkor a szolgálattevők kistermében tartózkodik, hallgatva a helyes formában elhangzó házassági fogadalmat. Megint más országokban a lelkész egyáltalán nem végezhet esküvői szertartást, mert azt állami feladatként és polgári szerződésként tartják számon. Ilyen esetekben a polgári esküvő után tagjaink vagy haza vagy az imaterembe mennek, ahol a lelkész vezetésével ünnepélyes istentisztelet keretein belül áldást kérnek a párra. (Lásd 153–160. o.)

2. A gyülekezeti presbiterek képzése és felszerelése (lásd 76. o.) – Elsődlegesen a gyülekezet lelkészének a feladata a gyülekezeti presbiterek képzése, de az egyházterületek is tervezzenek rendszeres összejöveteleket oktatásukra. A lelkész–presbiter kapcsolat támogatása érdekében ajánlott, hogy a lelkészek is vegyenek részt ezeken az összejöveteleken. A szórványok vezetőit is – akik a helyi presbitert helyettesítik – meg kell hívni.

3. Diakónusok és diakonisszák képzése és felszerelése (lásd: 77. és 80. o.) – Miközben a lelkész elsődleges feladata a diakónusok és diakonisszák képzése, az Egyházterület Lelkeszi Egyesületét arra bátorítjuk, hogy rendszeresen tervezzen képzéseket a diakónusok és diakonisszák számára.

4. A gyülekezeti ingatlanok gondozása és karbantartása (lásd 79–81. o.) – A diakónusok és diakonisszák kötelessége figyelemmel kísérni, hogy tisztán és jó karban legyen az épület; a kert pedig, amely a gyülekezet körül van, tisztaságot és kellemes érzést biztosítson. Arra is oda kell figyelni, hogy a karbantartói munkát elvégezték-e. Nagy gyülekezetekben sokszor válik szükségessé karbantartó alkalmazása. A diakónusok javasoljanak megfelelő személyt a gyülekezeti bizottságnak, amely szavazás által választ ilyen szolgálattevőt, vagy a gyülekezeti bizottság felhatalmazhatja a diakónusokat karbantartó alkalmazására. A gyülekezeti bizottság felhatalmazása szükséges minden nagyobb javítási költség kifizetésére. Minden javítási, valamint közüzemi számlát, mint víz-, világítás-, fűtés stb. a gyülekezeti pénztárossal kell kifizettetni.

5. A jegyző készítsen feljegyzéseket (lásd 81. o.) – Minden gyülekezeti határozatot be kell vezetni a gyülekezeti jegyzőkönyvbe vagy a gyülekezet által elfogadott más nyilvántartási rendszerbe. A jegyzőkönyvek tartalmazzák az ülés idejét és dátumát, a résztvevők számát és a határozatokat. A jegyző készítse el azoknak a bizottságoknak a névsorát, amelyeket az üléseken jelölnek ki, és mindegyik bizottság névsorát adja át a bizottság vezetőjének, hatáskörük leírásával és annak a munkának a körvonalaival együtt, amire felkérték őket. A jegyzőkönyvek formanyomtatványait az Adventista Könyvközpontból [Adventist Book Center] lehet beszerezni, vagy egyes országokban a kiadóhivaltaltól.

A gyülekezeti jegyzőkönyvben helyet kell biztosítani a gyülekezeti tagok névsorának, megfelelő rovatokat biztosítva, amelyek mutatják, hogy egy tag mikor és hogyan került felvételre, illetve lett törölve. Ezt a feljegyzést időrendben kell vezetni. Minden felvételnél jegyezni kell a szavazás arányát is – oda, ahol a tagságáról való döntéseket jegyzik be. A gyülekezeti tagság bejegyzése pontos és naprakész legyen, hogy hűen mutassa a hivatalos létszámot.

6. Levelezés a hiányzó tagokkal (lásd 82. o.) – A jegyző rendszeresen levelezzen a hiányzó tagokkal. Továbbítsa nekik a gyülekezet

előmenetelének érdekfeszítő adatait, és bátorítsa őket, hogy minden negyedévben küldjenek jelentést saját keresztyéni tevékenységeikről.

7. Személyes használatra szánt irodalom megrendelésére gyűjtött pénz (lásd 84. o.) – Az olyan területeken, ahol nincs adventista könyvtárúró hely, a gyülekezeti tagok a személyes irodalom, könyv, broúra, újság megrendelésére vagy folyóirat-előfizetésekre szánt pénzt tegyék be egy borítékba egy helyesen kitöltött megrendelő lappal, és adják át a személyes missziószolgálatok titkárának. A pénztáros ezután eljuttatja a megrendelést és a megrendelt irodalom árát a könyvközpontba [Adventist Book Center] vagy a kiadóhivatalba, annak a rendszernek megfelelően, amelyet az egyházterület fogadosított. Minden negyedév végén, a gyülekezet negyedéves testvérgyűlésén a személyes missziószolgálatok titkára beszámol a gyülekezetnek a könyvközponttal és/vagy a kiadóhivatallal való elszámolási helyzetről, és a beszámoló tartalmáról másolatot biztosít a gyülekezeti pénztáros számára (lásd 101. o.).

175 **8. A gyermekek védelme** – A gyülekezetnek olyan helynek kell lennie, ahol biztonságban vannak a gyermekek. Mindenkinek, aki kapcsolatba kerül kiskorú gyermekekkel, meg kell felelnie az egyházi és törvényi normáknak és követelményeknek. Annak érdekében, hogy megóvjuk gyermekeinket, bátorítani kell a gyülekezeteinket arra, hogy fogadjanak el olyan szabályzókat, amelyek gyermekeink védelme és biztonsága érdekében születtek. Ezeknek a szabályzóknak a következőket kell tartalmaznia:

a. Két felnőtt elve – Minden gyermekkel kapcsolatos tanítás és tevékenység során legalább két felnőtt legyen a gyerekekkel.

b. Nyitott ajtó – Ellenezzük a magánjellegű vagy négy szemközti kapcsolatokat, és bátorítsunk mindenkit arra, hogy minden helyzetben a nyitott ajtó elvét alkalmazza. Ahol nem lehetséges, hogy az ajtó nyitva legyen, állítsunk egy második személyt az ajtóba.

c. Az önkéntesek megfigyelése – Minden önkéntesnek legyen egy kitöltött információs űrlapja, ellenőrizzük az ajánlását, és ha a törvények előírják, akkor a rendőrségen is ellenőrizzük a hátterét.

d. Hat hónap elv – Amikor valaki újonnan keresztkedik, vagy hitvallással nyer felvételt, akkor állítsunk fel egy hat hónapos próbaidőt,

és csak utána engedélyezzük, hogy gyermekekkel bármilyen munkát végezzen.

e. Képzés – Minden tanárnak és önkéntesnek tartsunk képzést annak érdekében, hogy megértse a gyermekvédelem fontosságát, és hogy megtanulja, hogyan lehet táplálni a gyermekek hitét.

A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskoznuk kell az egyházterülettel annak érdekében, hogy meghatározzák azt az egyházterületi eljárásmódot és követelményrendszert, amit a gyermekekkel dolgozó személyek esetében alkalmazni fognak. Ennek a követelményrendszernek tartalmaznia kell a helyi törvényes előírásokat is.

További forrásanyagok találhatóak az Adventista Kockázatkezelő honlapján: www.adventistrisk.org.

9. A Gyermekszolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 86. o.) –

a) The Children's Ministries Handbook; A Step-by-Step Guide for Children's Leaders Around the World, 2005;

b) The Children's Ministries Coordinator; A Step-by-Step Guide for Organizing Children's Ministries in the Local Church, 2005; and

c) Pastor's & Elder's Handbook for Children's Ministries, 2005. Silver Spring MD: Children's Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists.

Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló gyermekszolgálatok vezetőjével, illetve látogasd meg a www.gcchildmin.org honlapot.

10. A Családi Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 92. o.) –

Caring for Families Today: A Guide for Family Ministries, 2009. Silver Spring MD: Family Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló családi szolgálatok vezetőjével, illetve látogasd meg a <http://family.adventist.org/> honlapot.

11. Egészségügyi Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 93. o.)

– *CELEBRATIONS* (egy 12 részes sorozat, mely áttekinti a legfontosabb egészségügyi szolgálatokkal kapcsolatos prezentációkat, egyaránt tartalmaz írásokat és PowerPoint bemutatókat), *CHARTERS* (egy

176 tanulmány sorozat, mely PowerPoint bemutatókat tartalmaz laikus tagok részére), *Foundations for Health Ministry* (84 tanulmány az egészség alapjairól egészségügyi szolgálatok vezetői részére), *Lélegezz szabadon!* (dohányzásleszoktató tanfolyam), *Youth Alive* (egy olyan program, amely növeli a mozgékonyt az ifjúság körében), *Vegetarian Cuisine Instructor's Course* (egy átfogó „hogyan kell” kézikönyv), *Birthing Companions* (hogyan támogassuk az állapotos nőt terhességük idején), *Regeneration* (egy 12 lépéses program a függőségekből való kigyógyuláshoz), és a *My Vegetarian Food Pyramid* (nagy- és kisméretű poszter).

12. Vallásszabadsági Osztály segédanyagai (lásd 95. o.) – Ha további információra van szükség, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló vallásszabadsági osztály vezetőjével, illetve látogasd meg a www.parl.org és a www.irla.org honlapot.

13. A Kiadói Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 96. o.) – *Literature Ministry Training Manual* (1–3 kötet PowerPoint prezentációkkal); *The Publishing Ministry and the Church* (füzet); *Student Literature Evangelism Manual*; *Miracles of Grace* (könyvevangelisták tapasztalataiból készült válogatás, mely 365 tapasztalatot tartalmaz a világ minden részéről); *The Literature Evangelist* (a Generál Konferencia Kiadói Szolgálatok Osztályának negyedévente megjelenő folyóirata). Ha további információra van szükség, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló kiadói szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg a www.publishing.gc.adventist.org honlapot.

14. A Szombatiskolai és Személyes Missziószolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 97. és 100. o.) – *Szombatiskolai Bibliatanulmányok különböző korcsoportoknak* (CQ, Cornerstone Connections, Real-Time Faith, PowerPoints, Primary, Kindergarten és Beginner); *Jézussal az úton* (egy négy negyedéves szombatiskolai tanulmány új gyülekezeti tagok számára); *Sabbath School Handbook*; *Személyes Missziószolgálatok kézikönyve*; *Keys for Sabbath School & Personal Ministries Leaders* (prospektus sorozat); *Reaching & Winning* (egy 15 részből álló sorozat a különböző hitű és egyéb célcsoportokhoz

tatozó emberek körében végzett személyes bizonyosságtevéshez); *Keys to Adventist Community Services Handbook* (prospektus/kézikönyv); *The Sharing* (osztály hírlevél); és a *Community Services and Urban Ministry Certification Program* (www.sabbathschoolpersonalministries.org/acs_iicm). Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló Szombatiskolai és Személyes Missziószolgálatok osztály vezetőjével, illetve látogasd meg a www.sabbathschoolpersonalministries.org honlapot, vagy a következő honlapokat: *GraceLink.net*, *JuniorPowerPoints.org*, *RealTimeFaith.net*, *CornerstoneConnections.net*, *CQBibleStudy.org*, vagy *SabbathSchoolU.org*; *InStepWithJesus.org* vagy a Sabbath School alkalmazást, amely mobilszközre letölthető.

15. Adventista Társadalmi Szolgálatok (Lásd: 101 és 102. oldal) 177

– Egyes területeken továbbra is létezik aktív Dorkás egyesület és Adventista Férfiak szolgálata, vagy valamilyen más neve van a társadalmi szolgálatnak a helyi gyülekezetben, amelyet a területi hivatalos egyházvezetés jóváhagyott. Ebben az esetben a gyülekezet válasszon egy Adventista Társadalmi Szolgálatok koordinátort (nem vezetőt), aki koordinálja az összes társadalmi szolgálatot, melyet a gyülekezet osztályai, szolgálatai, diakónusai és diakonisszái folytatnak, amelyeknek megvannak a saját vezetőik.

A Dorkás, az Adventista férfiak és a helyi gyülekezet által hivatalosan jóváhagyott más társadalmi szervezetek vezetői, valamint a Adventista Társadalmi Szolgálatok koordinátorai tagjai a Személyes Missziószolgálatok bizottságának a Személyes Missziószolgálatok osztályának ernyője alatt, ahogy jelen Gyülekezeti kézikönyv is kijelenti.

Amikor a társadalmi szolgálatok egy újonnan megszervezett területen működnek, ajánlott az Adventista Társadalmi Szolgálatok modelljének a követése, amely bevon minden gyülekezeti tagot egy széleskörű társadalmi szolgálatba az azonosított szükségletek alapján. További információért látogasd meg a www.sabbathschoolpersonalministries.org honlapot és kattint az Adventista Társadalmi Szolgálatok fülre.

16. A Sáfársági Osztály segédanyagai (lásd 102. o.) – *Steps to Discipleship*, 2009. Silver Spring, MD: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen, unióban, divízióban szolgáló sáfársági szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg www.adventiststewardship.com honlapot.

17. A Női Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 103. o.) – *Leadership certification levels 1-4; Resource materials for Day of Prayer, Women's Emphasis Day, és Abuse Prevention Emphasis Day; Pastor's and Elder's Handbook for Women's Ministries*. Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló női szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg a www.adventistwomensministries.org honlapot.

178 **18. Az Adventista Ifjúsági Szolgálati Osztály szervezeti tervezete** (lásd 105. o.) – Részletes információ az Adventista Ifjúsági Szolgálati Osztály szervezeti tervezetével kapcsolatosan, az egyházterület ifjúságvezetőjétől szerezhető be. Minden gyülekezet tanulmányozza saját ifjúsági és családi profilját, segédanyagait, személyi állományát, a felszereltséget és az iskolai kapcsolatokat a legjobb ifjúsági szolgálat megszervezése érdekében, ezeknek a tényezőknek a figyelembevételével.

Használhatunk más kifejezéseket is, mint „klub” „szövetség”, „egyesület” vagy „akciócsoport”, de az Adventista Ifjúság kifejezés mindig része legyen azért, hogy világosan azonosítsa a szervezetet.

19. Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának segédanyagai (Lásd: 109. o.) – Segédanyagokért a helyi gyülekezet tisztviselői először vegyék fel a kapcsolatot az illető egyházterülettel, unióval és divízióval. Ezen kívül a Generál Konferencia Ifjúsági Szolgálata szintén biztosít segítséget az ifjúsági szolgálatok minden szintje számára a www.gcyouthministries.org honlapon.

A 9. fejezet megjegyzései

1. Egy példa a gyülekezet vezetőinek listájára (lásd 111. o.) – A jelölőbizottság választja ki azokat a tagokat, akik a különböző pozíciókban fognak szolgálni tisztviseleként. Egy kis gyülekezetben ez a lista rövidebb is lehet. Egy nagy gyülekezet hosszabb listát is felállíthat.

Az alábbiakban bemutatunk egy javasolt listát:

- *Presbiter(ek)*
- *Diakónus(ok)*
- *Diakonissza(ák)*
- *Jegyző*
- *Pénztáros és segédpenztáros(ok)*
- *Érdeklődők koordinátora*
- *Gyülekezeti bizottság*
- *Egyházi iskola bizottsága*
- *Az Adventista Társadalmi Szolgálatok vezetője vagy a Dorkás egyesület vezetője*
- *Az Adventista Társadalmi Szolgálatok titkár-pénztárosa vagy a Dorkás egyesület vezetője titkár-pénztárosa*
- *Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának vezetője és helyettese(i)*
- *Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok mentora*
- *Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának titkár-pénztárosa és helyettese*
- *Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának zenei vezetője*
- *Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának zongoristája vagy orgonistája*
- *Kalandozók klubjának vezetője*
- *Ambassador szolgálat vezetője*
- *Bibliaiskola koordinátora*
- *A gyermekszolgálatok vezetője*
- *A gyülekezeti kórusvezető vagy kántor vagy zenei vezető*
- *A gyülekezeti orgonista vagy zongorista*
- *Kommunikációs vezető vagy kommunikációs bizottság*
- *Nevelési vezető, az egyházi iskola igazgatója vagy vezetőtanár*
- *Családi szolgálatok vezetője*

- Egészségügyi osztály vezetője
- A fogyatékkal élőkért végzett szolgálatok koordinátora
- Cserkészvezető/Ösvénykeresők vezetője és helyettes vezető
- Személyes missziószolgálatok vezetője
- Személyes missziószolgálatok titkára
- Imaszolgálatok vezetője
- Főiskolai és Egyetemi szolgálatok vezetője/koordinátora
- Kiadói szolgálatok vezetője
- Vallásszabadsági vezető
- Szombatiskola-vezető(k) és helyetteseik
- Szombatiskolai jegyző és helyettese(i)
- A szombatiskolai ágazatok vezetői, beleértve a felnőtt csoportok és egyéb alcsoportok vezetőit
- Szombatiskolai beruházási (pénzügyi) titkár
- Sáfársági vezető
- Szünidei biblia tábor vezetője
- Női szolgálatok osztályának vezetője
- Fiatal felnőttek vezetője
- Továbbá a gyülekezet által szükségesnek látott egyéb vezető személyek.

Az Otthon és Iskola Egyesület tisztviselőit (vezető és titkár-pénztáros) csak ott választják meg, ahol a helyi gyülekezet egyedüli fenntartója egy iskolának. A jelölőbizottság ajánlásait az iskolabizottság elé terjesztik, amely elvégzi a kinevezéseket. Ahol több gyülekezet tart fenn egy iskolát, ott az egész procedúrát az iskolabizottság végzi (lásd 90–91. o.).

Megjegyzések a 10. fejezethez

1. A szombatiskola (lásd 121–122. o.) – A szombatiskola általában egy óra tíz percet vesz igénybe. Azonban ez nem korlátozza az egyházterületet abban, hogy hosszabb vagy rövidebb időt szánjanak rá, ha úgy látják jónak. Bár nagyon fontos, hogy legyen elegendő idő arra, hogy rendszeresen hírt adjunk a világközösség missziós tevékenységeiről és felelősségvállalásairól, valamint a missziós adományok gyűjtéséről, mindemellett gondoskodni kell arról, hogy legalább harminc percet

biztosítsunk a bibliatanulmányra.

2. Az istentisztelet formája (lásd 121–123 o.) – Az istentiszteleti rend országunként és kultúránként változik. A következőkben két istentiszteleti formát javasunk:

Hosszabb istentiszteleti rend

180

- Orgona előjáték
- Hirdetések
- A szolgálattevők bevonulása
- Isten dicsőítése (doxológia)
- Ima Isten jelenléteért (invocatio)
- Igeolvasás
- Istent dicsőítő közös ének
- Ima
- Kórus vagy zene
- Adománygyűjtés
- Felajánló ének
- Prédikáció
- Közös ének
- Áldásmondás
- A gyülekezet állva marad, vagy leül néhány pillanatra csendes imára
- Orgona utójáték

Rövidebb istentiszteleti rend

- Kijelentések
- Közös ének
- Ima
- Adománygyűjtés
- Ének vagy zene
- Prédikáció
- Közös ének
- Áldásmondás
- A gyülekezet állva marad, vagy leül csendes imára

3. Az istentisztelet formája (Lásd: 122. oldal) – Amikor a lelkészek a szószékre mennek és letérdelnek, a gyülekezet is lehajtott fővel könyörögjön Isten jelenléteért és áldásáért. Az áhítatos csend felkészít mindarra, ami ezután következik.

Az istentiszteletnek két fő része van:

a. A gyülekezet megnyilvánulása dicséretben és imádatban, amit énekkel, imával és adományokkal fejez ki.

b. Isten Igéjének üzenete.

181 Aki pásztori imában az imádkozókat Isten elé vezeti, tegye ezt hódolattal és alázattal, mint aki tudatában van e cselekmény fontosságának. Térdeljen le – szemben a gyülekezettel –, a gyülekezet is forduljon az imádkozó felé – ahol csak lehetséges, térdeljen le az egész gyülekezet. Az ima legyen rövid, de imádatot, hálát foglaljon magába, és fejezze ki az imádkozók személyes szükségleteit, valamint a világszéles misszióét is.

Az adakozás az istentisztelet egyik lényeges része. Míg egyfelől ezt a tanácsot kapjuk: „Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben” (Zsolt 96:9), másrésről arra buzdít, hogy: „hozzatok ajándékot, és jöjjetek be az ő tornácaiba!” (Zsolt 96:8). Tehát Istennek hozott ajándékaink átadásának természetes helye van az istentisztelet rendjében.

Közvetlenül az igehirdetés előtt legyen megfelelő zene- vagy ének-szolgálat.

Azután következik az istentisztelet egyik legfontosabb része, Isten nyájának lelki táplálása. Ha a gyülekezet igazi táplálékot kapott, és úgy érzi, hogy „Isten meglátogatta az ő népét” (Lk 7:16), akkor az Istent dicsőítő, áldott eredmények nem maradnak el. Az, aki az üzenetet tolmácsolja és az élet kenyerét megtöri, érezze át e munka szentségét, és legyen alaposan felkészült.

A presbiter működjön együtt a gyülekezet lelkészével az istentiszteleti rend kialakításában. Ha egy gyülekezetnek nincs saját lelkésze, a presbiterre hárul az istentisztelet terhe, és vagy maga tartja azt meg, vagy valakit felkér annak vezetésére. Időről időre olyan alkalmakat is kell tartani, amikor bizonyágtevések (tapasztalatok) és istendicsőítések hangzanak el; vagy időt lehet adni néhány tagnak, hogy a missziómunkában szerzett tapasztalataikat elmondják.

4. Az összejövetel ideje (lásd 122. o.) – Annak érdekében, hogy a tagság missziós lelkülete erősödjön és fejlődjön, kiegészítő misszióórákat is lehet tartani az alább felsorolt lehetőségek közül választva:

a. Minden szombaton a szombatiskola és a prédikáció között tízperces missziószolgálatot lehet tartani.

b. A hét közepén közös misszió- és imaórát lehet tartani. Ezen alkalom első részét a lelki üzenet képezi, amelyet az imádkozás követ, mert tudnunk kell, hogy az ima a lelki növekedés és a szolgálatra való felkészülés elengedhetetlen feltétele. A fennmaradó időt a gyülekezeti evangelisták képzésére lehet fordítani. Útbaigazítást kell adni a lélekmentő munka módszereiről, és alkalmat kell adni a tagoknak, hogy elmondják problémáikat, amelyekkel evangelizáló munkájuk során találkoztak, majd közösen beszéljük meg azokat.

Személyes missziószolgálatok alkalmakat a legkülönbözőbb időpontokban lehet tartani, ahogy ez a helyi gyülekezet körülményeinek a legjobban megfelel. A személyes missziószolgálatok osztály bizottsága gondosan tervezzen, hogy a gyülekezeti misszióórák a lelki megújulás és a gyakorlati képzés alkalmai legyenek, és gondoskodjon arról is, hogy ugyanolyan rendszerességgel és folyamatossággal tartsák az összejöveteleket, mint a gyülekezet bármely más alkalmait. 182

5. Lábmosás (lásd 123. o.) – A lábmosáshoz külön helyiséget kell biztosítani a férfiaknak és a nőknek. A fogyatékkal élőkről külön gondoskodni kell, ha a távolság vagy a lépcsők gondot okoznának. Az olyan helyeken, ahol társadalmilag elfogadható, és a ruházat olyan, hogy szemérem-probléma nem merül fel, külön lehetőséget lehet adni férjnek és feleségnek, vagy a szülőknek és megkeresztelt gyermekeiknek, hogy együtt mossanak lábat. A gyülekezet jelöljön ki segítőköt a félénk és érzékeny személyeknek – akik a társ kiválasztását kellemetlen helyzetként élik meg –, hogy segítenek nekik társat találni a lábmosáshoz.

Mindenkinek alaposan meg kell mosnia a kezét, mielőtt visszatérne az úrvacsorához. Azoknak, akik a szolgálatot vezetik, ezt higiéniai okok miatt nyilvánosan kell megtenniük.

6. Kenyér és must (lásd 124. o.) – Amíg a gyülekezet újra összegyűlik, és a szolgálattelvő lelkészek vagy presbiterek elfoglalják helyüket az asztal mellett – amelyen a kenyér és a must (erjedetlen szőlőlé) elő lett készítve –, és amíg a diakónusok és diakonisszák elfoglalják helyüket, a gyülekezet énekelhet.

Ezután leveszik a kenyérről a terítőt.

Majd felolvasnak egy megfelelő igeszakaszt, mint pl.: 1Kor 11:23–24; Mt 26:26; Mk 14:22 vagy Lk 22:19, vagy egy rövid prédikáció hangzik el, ha ez nem történt meg korábban. Különösen hatásos, ha a prédikáció a kenyér és a must jelentőségét hangsúlyozza, így az üzenet friss marad a résztvevők elméjében, amikor a jegyeket kiosztják.

A szolgálattelvők rendszerint térdelnek, amíg áldást kérnek a kenyérre. A gyülekezet letérdelhet, vagy ülve maradhat.

A kenyeret először nagyobb darabokra törik, egy-egy darabot elhelyezve mindegyik tálcára a vének és lelkészek számára, hogy azok utána apró darabokra törjék. (Mindenki, aki a kenyérhez nyúl, annak gondosan kezét kell mosnia, mielőtt visszatér az úrvacsorai szolgálathoz.) A lelkész és a vének átadják a diakónusoknak a tálcat a kenyérrel, a diakónusok pedig kiszolgálják a gyülekezetet. Kis gyülekezetben a lelkész és/vagy a vének szolgálnak ki minden résztvevőt.

183 Ezalatt szólhat valamilyen felemelő zene, elhangozhat bizonyágtevés, a prédikáció rövid összefoglalása, felolvasás, közös éneklés vagy ünnepélyes halk zene.

Mindenki tartsa a kezében a kenyerét, amíg a szolgálattelvő lelkészt vagy presbitert is kiszolgálják. Amikor mindnyájan helyet foglaltak, a szolgálat vezetője felhívást intéz, hogy egyszerre részesüljenek a kenyér jegyében. A kenyér elfogyasztása közben a résztvevők csendben imádkozzanak.

Azután a lelkész egy ideillő szakaszt olvas, mint pl.: 1Kor 11:25–26; Mt 26:27–29; Mk 14:23–25 vagy Lk 22:20. A vezetők letérdelnek és áldást kérnek a mustra. A diakónusok most is kiszolgálják a gyülekezetet. A kenyér kiosztásánál javasolt tevékenységek folytatódnak itt is. Miután a szolgálattelvő lelkészeket és a presbitereket is kiszolgálták, mindenki egyszerre fogyasztja el a mustot.

Egy másik változat, hogy megtörik a kenyeret és megáldják; azután a kenyeret és a mustot ugyanarra a tálcára helyezik, és kiosztják a

gyülekezetnek. Arésztvevők mindkettőből elvesznek egyet. Elfogyasztják a kenyeret, és utána csendben imádkoznak. A mustért mondott ima után azt is elfogyasztják, majd csendben imádkoznak. Ahol a padok vagy a székek úgy vannak kialakítva, hogy helye legyen a pohárnak, a poharak összegyűjtése szükségtelen az istentisztelet végéig.

7. Testvérgyűlés (lásd 128. o.) – A beszámolók a következő tevékenységeket érintik:

a. A jegyző beszámolójában közli a gyülekezet jelenlegi létszámát, a fogadott és a más gyülekezetbe távozott tagok számát. Meg kell azt is említeni – számokkal, mert nem feltétlenül szükséges neveket mondani –, hogy az év folyamán hány személy tagsága szűnt meg, és hányan haltak meg. Egy rövid beszámoló a gyülekezeti bizottság döntéseiről bizonyára minden gyülekezeti tagot érdekel.

b. A személyes missziószolgálatok osztályának vezetője beszámolójában ismerteti a gyülekezet évi missziós tevékenységét, beleértve a jótékonsági szolgálatait is, valamint a jövőre vonatkozó terveit. Ezt követi a személyes missziószolgálatok osztálya titkárának beszámolója.

c. A pénztáros jelentése tartalmazza, hogy mennyi tized folyt be, amit aztán továbbítottak az egyházterületi kincstárnoknak. A pénztáros számol be a kapott és továbbadott misszióadományok összegéről, valamint arról, hogy mennyi pénz folyt be a gyülekezeti alapba, és abból mennyit költöttek el.

d. Adiakónusok és diakonisszák beszámolnak a tagok meglátogatásáról, a szegényekért végzett munkáról és más, felügyeletük alá tartozó tevékenységekről.

e. Az ifjúsági titkár beszámolójában körvonalazza a gyülekezet ifjúságának missziós tevékenységét és szolgálatuk egyéb területeit. 184

f. A szombatiskolai jegyző a szombatiskolai taglétszámról és más, a szombatiskolához tartozó dolgokról ad jelentést.

g. A pénztáros jelentésében beszámol az egyházi iskola pénzügyi helyzetéről, részletezi a felszerelésekre és az egyéb dolgokra vonatkozó szükségleteket.

h. Az egyházi iskola igazgatója vagy tanára beszámol a beiratkozásokról, az iskola előmeneteléről, a diákok közötti keresztségek számáról, valamint a gyerekek eredményeiről a gyülekezeti munkában.

i. Az otthon és iskola egyesület vezetője beszámol a szervezet tevékenységéről és szükségleteiről.

j. A kommunikációs osztály vezetője beszámol a sajtós, rádiós és televíziós kapcsolatokról és más kapcsolódó tevékenységekről, amelyben a gyülekezet és a közösség részt vesz.

8. Albizottságok (lásd 132. o.) – A gyülekezet bizottsága által megválasztott albizottságok rendszeresen beszámolnak tevékenységükről. Például nagy gyülekezetekben a bizottság kinevezhet egy albizottságot az evangelizáció megszervezésére. Ennek az albizottságnak a tagjai a gyülekezet különböző osztályainak vezetői, elnöke pedig egy presbiter. Ez az albizottság beszámol a gyülekezeti bizottságnak, és a különböző osztályok missziós terveinek egyeztetését is magára vállalja.

9. Az Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 133–134. o.) – A helyi gyülekezet Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztályának vezetősége segédanyagokhoz juthat a divízió, az unió és a helyi egyházterület ifjúsági osztályától. Az egyik ilyen segédanyag a *Youth Ministry Accent* negyedéves folyóirat, amelyet a Generál Konferencia Ifjúsági Szolgálatok Osztálya ad ki. Az ifjúsági szolgálatot segítő számos nyomdai kiadvány szintén elérhető, gazdag tartalommal. Ezeket az egyházterület ifjúsági osztályától és az Adventista Könyvközpontokból (Adventist Book Center) lehet beszerezni.

Megjegyzések a 11. fejezethez

1. A sáfársági szolgálati osztály segédanyagai (lásd 137. o.) – *Steps to Discipleship* (2009) Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. További információért lépj kapcsolatba a helyi egyházterület, unió vagy divízió sáfársági osztályának vezetőjével, vagy látogasd meg a www.adventiststewardship.com internetes oldalt.

1. Költségvetési minta

A gyülekezet tervezett működési költségvetése

Várható bevételek:

A szombatiskola kiadásaira gyűjtött adományok:	450 000 Ft
Gyülekezeti alap a szükségben lévők számára:	112 000 Ft
Egyesített (gyülekezeti) költségvetési adományok	8 116 000 Ft
Jóléti alap:	90 000 Ft
Összesen:	90 000 Ft
	8 769 000 Ft

Várható kiadások:

A gyülekezeti épület javítása, festése:	675 000 Ft
Fűtés:	705 000 Ft
Gondnok és fogyóeszközök:	442 500 Ft
Az épület és a berendezések biztosítása:	225 000 Ft
Gyülekezeti alap a rászorulóknak számára:	435 000 Ft
Szombatiskolai kiadások:	375 000 Ft
Sürgősségi kiadások:	600 000 Ft
Világítás:	966 000 Ft
Víz:	108 000 Ft
Gáz:	165 000 Ft
Irodaszerek:	165 000 Ft
Mosoda:	150 000 Ft
Az egyházi iskola anyagi támogatása:	22 500 Ft
Jóléti kiadások:	2 400 000 Ft
Gyülekezetalapítás:	300 000 Ft
Összesen:	1 200 000 Ft
Egyenleg:	0 Ft

További oszlopokat is be lehet iktatni (mint például az előző évi költségvetésben szereplő érték vagy az előző évi aktuális érték) azért, hogy legyen összehasonlítási lehetőség, ezt helyszűke miatt nem tettük meg ebben a példa táblázatban.

Megjegyzések: (1) A tárgymutatóban szereplő kifejezések, ha másként nem jelöltük, a helyi szintre vonatkoznak (gyülekezet, szórvány, terület); (2) Az oldalszára való utalás után szereplő *m* betű az azt követő számmal a könyv végén található Megjegyzésekre vonatkozik.

A

Adakozási naptár/terv 138

Adománygyűjtési módszerek 140

Adományok

elvek 138–139

adakozási naptár 138

borítékok az ~ számára 85

nem személyes letétek 140

nem borítékban 85

~ a szegények/szükségben levők számára 126, 138–139

nyugta az ~ról 85

átutalás az egyházterületnek 85

céljainak tiszteletben tartása 84, 138

céladományok a költségvetési terveken kívül 138

a pénztáros az ~ öre 83–84

a világszéles egészségügyi szolgálatokra 94

az istentiszteleten 181*m*3

Lásd még: Missziós adományok

Adósság, adósságba keveredés 29, 30, 140–141

Adventista férfiak 101, 177*m*15

Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya (ISZO)

róla 104–105

bizottsága a helyi programok számára 105–106

pénzalapok 84

tisztviselői/mentora 108–109

terv/neve 177–178*m*18

beszámolója 178*m*17

megkövetelt biztonsági szabályzatai 109, 174–175*m*8

segédanyagai 178*m*19, 184*m*9

alosztályai 106–108, 133–134

Adventista kockázat menedzsment (ARM) 175m8

Adventista könyvesbolt

könyvrendelés, amikor nincs ilyen a gyülekezetben 84, 174m7

adventista könyvesbolt és a személyes missziószolgálatok 101

segédanyagok az adventista könyvesboltból 99, 174m5, 184m9

Adventista szolgálatok a főiskolai és egyetemi hallgatóknak (GC-AMiCUS) 106

Adventista Társadalmi Szolgálatok

központja 102

koordinátor vagy vezető 177m15

pénzalapok 84

vezetője 101–102

modellje 177m15

a Személyes Missziószolgálatok keretén belül működik 177m15

Alárendelés hiánya

egyházterületi bizottság a témáról 34

fegyelmezési eljárás és az ~ 62

Lásd még: Hitehagyás; Lázadás

Állatokkal való fajtalankodás 62

Alapszabályok

módosításai 114

szervezeti struktúra és az ~ 28

képviselő és ~ 27

Alapvető hitelvek, egyházé

keresztségi osztályban tanulmányozzák 44

keresztségi fogadalom elfogadása 45–46

elkötelezettségi bizonyítvány az ~ mellett 47–48

a gyülekezeti bizottságnak védelmeznie kell 129

meghatározás 28

fegyelmi eljárás megtagadásáért 62

új gyülekezet megszervezésében 36

hitvallás elfogadása 50

új világosság tesztelése 118–119

Alapvető hitelvek, a Hetednap Adventista Egyházé

keresztségi fogadalom elfogadása 46

az ~ ismertetője 162–172

Albizottságok

helyi gyülekezeteké

a gyülekezeti bizottság albizottságai 132, 184^{m8}

a gyermekszolgálatoké 88

pénzügyi 132–133

egyházi iskola ellenőrzési albizottság 92

a jegyző részletes listát vezet róluk 174^{m5}

kommunikációs albizottság 89

a családi szolgálatok albizottsága 93

a serdülő ifjúsági szolgálatok albizottsága 107, 108

a személyes missziószolgálatok tanácsának albizottsága 100

mint iskolabizottság 90, 133

a felnőtt fiatalok szolgálatának albizottsága 105–106, 107

a női szolgálatok albizottsága 103

Lásd még: Jelölőbizottság, gyülekezeté

Alkalmazottak, divízióközi

adománygyűjtések kérése 140

Alkalmazottak, egyházterületé

az egyházterület igazgatja 33–34, 74

megbízások kiadása/tekintély 34–35

mely gyülekezetben van a tagságuk 72

szolgálat/tekintély 31–33

példaadás a tizedfizetésben 137

speciális pénzalapok gyűjtése az ~ által 139

Lásd még: Lelkész, gyülekezeti

Alkohol használata

keresztési fogadalom ebben a kérdésben 46, 48

és a keresztény életmód 164

gyülekezeti fegyelmi eljárás e tekintetben 62

Alkotmány

módosításai 114

szervezeti struktúra és az ~ 28

képviselő és az ~ 27

Alosztályok

pénzalapok 84

a lelkészek a tanácsadók 86

Átvilágítás, bűnügyi

bárkinek, aki kiskorúakkal foglalkozik 174–175m8

a gyermekszolgálatok és ~ 88

a gyermek-szombatiskola vezetője és ~ 99

az ifjúsági szolgálatok vezetője és ~ 109

Auditálás - pénzügyi dokumentumoké

az otthon és iskola egyesület 90

a helyi gyülekezet dokumentumai 85

követelmény minden egyházi egység számára 141

tized/adomány borítékok 85

B

Bátorítás, presbiter által 74

Beiktató szertartás tisztségviselők számára 109

Berendezések, gyülekezeti 174m4

Beruházások, szombatiskola 98, 100

Bestialitás 62

Beszámolók

az adventista könyvesbolté 174m7

a testvérgyűlésen 128, 183–184m7

a gyülekezeti bizottságnak 132

a jegyző a felelőse 82

a kommunikációs programokról 89

az Otthon és Iskola egyesületről 90

a tagság áthelyezésekről 53

az újonnan megszervezett szórványoké 38

a jelölőbizottságé 111–113

az érdeklődők számáról 86

negyedéves szombatiskolai ~ 98

az iskolabizottságé 92

a pénztáros a felelőse 85–86

Betegek gondozása

diakonisszák által 81

diakónusok által 79

presbiterek által 74
Bibliai evangelizálás 101
Bibliai Levelező Iskola 101
Bibliamunkások 33, 34
Bibliatanulmányozás
 A keresztény életmód és ~ 143
 a presbiterek támogassák és adjanak példát 75
 imaórákon 127
 a szombatiskola előmozdítja 121
Lásd még: Szombatiskola-tanulmányok és segítők
Bizonyítvány, keresztségi és elkötelezettségi 47–48
Bizonyságtételek
 az imaórákon 127
 az istentiszteleten 181m3
Bizottság 107
Bizottság, gyülekezeti
 tekintélykorlátok 54
 ISZO mentor tagja 108–109
 elnökei 32, 74
 testvérgyűlés versus ~ 128
 albizottságai
 róluk 132, 184m8
 keresztségi meghallgatásra 44, 45, 48
 iskolai adminisztrációra 90
 összejövetelei 131
 tagjai/tisztviselői 130–131
 jegyzőkönyvei 131, 174m5
 beszámolók a bizottságnak 132
 feladatai
 felsorolás 129–130, 131–132
 jóváhagyja a szombatiskolai tanítókat 112
 egyházterületi küldöttek 114
 pénzalapok szétosztása 141
 a fegyelmi eljárásban 65
 megüresedett tisztségek betöltése 113
 karbantartói szolgálat alkalmazása 173–174m4

tagsági levelek folyamatában 66, 82
a szervezőbizottsággal kapcsolatosan 111
segélyezési pénzalapokról gondoskodik 79
keresztelendőkkel kapcsolatosan 44

Bizottság, egyházi iskola

feladatai 91–92

választás/szolgálati idő/megüresedett tisztségek 91

összejövetelei 91

tagjai/tisztviselői 90–91

több gyülekezet alkotta iskola 91

Bizottság, diakónusoké 79

Bizottság, diakonisszáké 80

Bizottság, presbitereké 44, 97

Biztonság/védelem

erőszakoskodó házastárstól 159–160

a gyermekek ~-a

ismert erőszakoskodó és a gyermekek 52, 67

a média és a gyermekek 148

gyermekekkel kapcsolatos szabályzatok 88, 99, 107–109,

174–174^{m8}

Bor, erjedetlen

bibliai álláspont 124

az úrvacsorán 126, 182–183^{m6}

Bulletin, szolgálatoké és hirdetéseké 121

Bűn

alapvető hitelv a ~ végéről 172

Bűnöző magatartás. Lásd: Erőszak; Átvilágítás, bűnügyi; Csalás

C

Céladományok 138

Cs

Család

Lábmosás a családban 182^{m5}

alapvető hitelv a ~ témakörében 170–171

Család szolgálatok

róla 92–93

bizottsága 93

vezetője/vezetői 93

segédanyagai 175m10

Csalás 62, 139

Csendesség az istentiszteleten 117

Cserkészek/Ösvénykeresők

róluk 104–107

az ISZO bizottság és a ~ 105

összejöveteleik 134

ha nincs cserkész/ÖSKER a gyülekezetben 106

Cserkészbizottság/Ösvénykeresők bizottsága 107

D

Delegáció, kifejezés használata 18

Diakónusok

hivatali korlátok 79, 127

bibliai történetük 77–78

feladataik

 felsorolás 79

 a keresztségi istentiszteleten 48

 a gyülekezeti vagyronról való gondoskodás 173–174m4

 az úrvacsorán 126, 127

 a társadalmi szolgálatokban 101

 adományok megszámlolásában 85

 beszámolók 183m7

megválasztásuk/felszentelésük 37, 78

képzésük 78, 173m3

Diakonisszák

hivatali korlátok 80

bibliai történetük 80

feladataik

 felsorolás 81

a keresztségi istentiszteleten 48
 a gyülekezeti vagyronról való gondoskodás 173–174^{m4}
 az úrvacsorán 126, 127
 a társadalmi szolgálatokban 101
 adományok megszámlolásában 85
 beszámoló 183^{m7}
 megválasztásuk/felszentelésük 37, 80
 képzésük 80, 173^{m3}
Diákok
 tagságuk helye 72
Diplomaosztó ünnepségek 148
Divízió, a Generál Konferenciáé
 tagság áthelyezésének alternatív módja a ~ jóváhagyásával 52
 szervezeti struktúrában 28
 képviselő (delegáltak) 114
 Lásd még: Választótestületi ülések; Végrehajtó bizottságok
Dohányzás
 keresztségi fogadalom a ~-ról 46, 48
 keresztyéni életmód és a ~ 146
 gyülekezeti fegyelmi eljárás a ~-sal kapcsolatosan 62
Dohányzásleszoktató terv 94
Döntési napok 97
Dorkás egyesület (Tábea)
 pénzalapjai 84
 vezetője 101–102
 a személyes missziószolgálatok koordinálásában 177^{m15}
Dráma a gonoszt dicsőíti 149

E, É

Egészség

keresztségi fogadalom az ~-gel kapcsolatosan 46, 48
 keresztyéni életmód és ~ 145–146
 oktatás 94

Egészségügyi szolgálatok

róla 93

az ISZO és az ~
 tanácstestülete 94
 pénzalapjai 84
 vezetője 93–94
 segédanyagai 175–176^{m11}
 mint mértékletességi egyesület 94
 világadományok a ~-nak 94
Egyenlőség a házasságban 156
Egyesített iskolabizottság
 (amelyet több gyülekezet alapított) 91, 92
Egyezmény két egyesülő gyülekezet között 39
Egyház (általánosságban)
 tekintélye/felelősége 58
 bibliai értelmezése 20
 meghatározása 18
 alapvető hitelv az ~-ról 166, 167
 nincs diszkrimináció az ~-ban 20–21
 hozzá való viszonyulás/célja 21–23
 az ~-nak magasra kell emelni a házassággal kapcsolatos
 eszményképet 156
Egyházi iskola
 róla 89
 bizottsága 90–91, 133
 az ~ nevelési titkára 90
 pénzalapjai 84
 Otthon és Iskola Egyesület 90
 ellenőrző bizottsága 92
 több gyülekezet által működtetett 91
 beszámoló 184^{m7}
 pénztárosa 92
Egyházterület, helyi
 a bibliamunkás és az ~ 33
 a presbiterek működjenek együtt az ~ terveivel 76
 a szervezeti struktúrában 27
 pénzüsszegek átutalása az ~-nek 85

képviselő 27

használt kifejezések 18

az ~ által szervezett képzések 76, 78, 80, 173^{m2}, 173^{m3}

az Ingathering anyagok használatáról 140

Lásd még: Egyházterületi konferencia; Osztályok, Végrehajtó bizottságok; Tisztségviselők, megválasztott

Egyházterületi bizottság. Lásd: Végrehajtó bizottságok

Egyházterületi gyülekezet

felosztatott gyülekezetekből 40, 42, 54

tagság 51, 54

tisztviselői 38, 54

megszervezett gyülekezeti státuszba 36

megszervezett szórvány státuszba 37–38

Egyházterületi konferencia

a fegyelmi szabályzatokról 65

a megbízások megújításáról 35

küldöttjei (*lásd:* Küldöttek)

a gyülekezetek felosztatásáról 41

új gyülekezetek megszervezéséről 37

két gyülekezet egyesítéséről 39

Egység, az egyházé

elkötelezettség az ~-re 23

alapvető hitelv az ~-ről 167

a vezetők figyelmeztessenek rá és tanácsoljanak 120

a tisztségviselők és az ~ 71

az ~ védelmezése 59

rendszeres játékonnykodás és az ~ 127

Egyszerűség az életmódban 147–148

Együttműködési lelkület

a testvérgyűlésen 128

a tisztviselők és az ~ 71

Ékszerek 147

Életkor

kereszttséghez 43

az ISZO mindegyik kategóriájához 104

szombatiskolai programok minden korosztályhoz 121

Elhagyatva a házastárstól 157, 159

Eljegyzett párok. *Lásd:* Jegyesoktatás

Ellen G. White

könyvei címének rövidítése 186

alapvető hitelv róla 168

írásainak tanulmányozása 127

Ellenőrző bizottság iskolák számára 92

Elnök, egyházterületé

szolgálat/tekintélye

áttekintés 31

osztályvezetők versus ~ 31–32

arról, hogy egy lelkész kereszthelhet 75

minden egyházterületi alkalmazott felett 33–34

felelősségei

a gyülekezet testvérgyűlésén 75, 128

a fegyelmi eljárás folyamatában 64

a felosztatási eljárásban 40

mint az egyházterületi gyülekezet presbitere 38, 54

a tagságáthelyezési levéllel kapcsolatosan 53

a szószék használatának ellenőrzése 121, 139

új gyülekezetek megszervezésében 36

a hitvallási folyamatban 51

lelkészről való gondoskodás a szolgálatokhoz 77

két gyülekezet összevonásában 39

Éneklés

úrvacsorán 182m6

az istentiszteleten 118, 181m3

Emberi természet 164

Érdeklődők koordinátora

róla 86

a bibliaiskola koordinátora és az ~ 101

a gyülekezeti bizottság támogassa az ~-át

Érett ifjúsági szolgálatok programjai 104, 105, 133

Erőszak. *Lásd:* Gyermek elleni erőszak; Idősek elleni erőszak; Hatalommal való visszaélés; Szexuális erőszak; Házastárs elleni erőszak; Erőszakos magatartás.

Erőszakos magatartás

a gyülekezeti fegyelmi eljárás és az ~ 62

a házasságban 155

társadalmi hatása 151

Éves tanácsülés (GK)

a Gyülekezeti kézikönyvvel kapcsolatosan 17–18

szervezeti struktúrával kapcsolatosan 28

Építési tervek/műveletek 140–141

Esküvő 148

Étrend

keresztségi fogadalom ezzel kapcsolatosan 46, 48

keresztény életmód és az ~ 146

Evangelizáció

Biblia 101

a gyülekezeti bizottság elősegíti 129, 131

Evangelizátor

a bibliamunkás és az ~ 33

a gyülekezet lelkesze és az ~ 32

mutassa be a keresztelendőket 48

F

Fegyelmi eljárás, gyülekezeti

biblia és bizonyoságveteli elvek 56–61

egyházterületi bizottság a kérdéssről

minden egyházi alkalmazottal kapcsolatosan 34

szórványokkal kapcsolatosan 38

gyülekezetek felosztása ~ miatt 40–41

tagság áthelyezése és a ~ 51–53, 65

eljárás

tagság felfüggesztésével 63

tagság helyreállítása ~ után 67–68

tagság megszüntetésével 63

követelmények 64–66

időszerűsége 64

okai 62, 159–160

ellenállás a ~-nak 58–59

Feljegyzések kezelése

gyülekezet felosztatása után 41–42

gyülekezeti jegyzőkönyv a feljegyzések számára 174m5

a jegyző a felelőse 82

tagnévsor 53, 54, 55, 66

az újonnan megszervezett gyülekezeté 37

az újonnan megszervezett szórványé 38

az újonnan összevont gyülekezeté 39

Lásd még: Pénzügyi nyilvántartások, Gyülekezeti névsor

Fellebbezési jog

~ és az egyházterületi alkalmazottak 34

~ és a gyülekezet kizárása 41

~ levélírással tagság áthelyezésének megtagadásakor 51

~ gyülekezeti tagság visszaállítására 67–68

a szervezeti struktúrában 29–30

Felmondólevél, tagsági 66

Felosztatás, helyi gyülekezeté

áttekintés 39–40

tagok/dokumentumok/pénzalapok a ~ után 41–42, 54

okai 40–41

Felszentelés

gyülekezeti tagság helyreállítása után 33, 160

egyházterületi határozat versus ~ 33

diakónusoké és diakonisszáké

 újonnan megszervezett gyülekezetben 37

 követelmények 78, 80

mint a helyi gyülekezet presbiterei

 segédlelkészek (alkalmazandó) 33

 újonnan megszervezett gyülekezetben 37

 követelmények 73

 megbízás nélküli lelkészek 35

az evangéliumi szolgálatra

 egyházterületi elnök és a ~ 31

 tágabb értelemben (világviszonylatban) 27, 74

 a lelkészek és a ~ 21

érvényes igazolvány nélkül 35
Felszentelési szertartás, presbiterek által 74
Felszentelési szertartás
 diakonisszáké 37, 80
 diakónusoké 37, 78
 presbitereké 37, 73
Felszerelés az újonnan megszervezett gyülekezeteknek 37
Feltámadás
 alapvető hitelv a ~-ről 172
Felügyelet 153
Fiatal felnőttek programjai
 róla 104, 106
 az ISZO és a ~ 105
 összejövételei 133
Fogyatékkal élők, nekik való szolgálat
 gyülekezeti részvétel és a ~ 66
 lábmosás és a ~ 182m5
 személyes missziószolgálatok és a ~ 102
Főiskolai és egyetemi szolgálatok 105, 106, 134
Főiskolai és egyetemi (nem adventista) hallgatók 104
Főzőtanfolyamok 94

G

Generál Konferencia a hetednapig adventisták szervezeti rendszere 27–28
Generál Konferencia ülészaka
 tekintélye 29
 a *Gyülekezeti kézikönyv* módosításai a ~ által 17–18
 a közösség próbájának meghatározása 64
 az alapvető hitelveket revideálják a ~-án 162
 képviselő a ~-án 27, 114

Gy

Gyermekebemutató, presbiterek által 74

Gyermekek elleni erőszak

gyülekezeti fegyelmi eljárás és ~ 62
válás és ~ 159

családi szolgálatok és ~ 92

tagság visszaállítása ~ után 67

társadalomra gyakorolt hatása 151

tagság árhelyezése és ~ 53

Gyermekek (kiskorúak)

keresztség és ~ 43

úrvacsora és ~ 126

felügyeletük 60, 159–160

lábmosás és ~ 182^{m5}

misszió és ~ 132

biztonságuk/védelmük

ismert zaklató és ~ 52, 67

a média és ~ 148

szabályzatok velük kapcsolatban 88, 99, 107–109, 174–175^{m8}

társadalmi hatás 151–152

szombatiskola-tanítók ~ számára 98, 99

tanítani őket

öltözködési normákra 147

tiszteletre 117, 145

szombatünneplésre 144–145

tized beszámoló és a ~ 86

Gyermekek kórus 95

Gyermekszolgálatok

róla 87

ISZO bizottság és a ~ 105

bizottsága 88

vezetője 87–88, 175^{m9}

Gyógyítás. *Lásd:* Helyreállítás

Gyülekezetalapítás

szórvány státusba lépés 37

Gyülekezet, helyi

tekintélye 115

bizottsága (*lásd:* Bizottság)

költségvetése (lásd: Költségvetési folyamat/terv)
albizottságai (lásd: Albizottságok)
tagok szóránya és a ~ 37, 38
egyházterületi alkalmazottak és a ~ 32, 34
egyházterület által elismert 44
feloszlata 39–42
pénzügyei (lásd: Pénzügyek)
pénzalapjai (lásd: Pénzalapok)
újonnan megszervezve 36–37
tisztviselői/vezetői (lásd: Vezetők; Tisztviselők)
szervezeti státusza 36–37, 40
szervezeti struktúrában 27
tulajdona (lásd: Tulajdon)
a ~ mint vallásszabadsági egyesület 95
iskolája (lásd: Iskola)
struktúrája 86–87
összevonása más gyülekezettel 39
Lásd még: Tagok szóránya; Egyházterületi gyülekezet;
Gyülekezetek uniója
Gyülekezetek uniója
feloszlata/kizárása 41
szervezeti struktúrában 27–28
kifejezés használata 18
Gyülekezeti jegyzőkönyvek 174m5
Gyülekezeti kézikönyv
tekintélye/szerepe 16–17
módosításai/függelékei 17–18
tisztázás 18
történelme 15–16
a benne használt kifejezések 18–19
Gyülekezeti kézikönyv bizottság 17
Gyülekezeti missziós szombatok 122
Gyülekezeti névsor
nevek beírása/eltávolítása
gyülekezeti tag halálának köszönhetően 54, 55, 65, 82
tagság áthelyezésének folyamatában 53

csak többségi szavazattal 54, 55, 65, 77, 81–82
a gyülekezeti bizottság tanulmányozza a ~ 131
gyülekezeti jegyzőkönyv a ~ számára 174m5
a jegyző a felelőse 82
ha eltűnt vagy hiányzik 50
csak egy ~ lehet egy időben 55
a hiányzó tagok feljegyzése a ~-ban 66
beszámoló a ~-ról 183m7
Gyülekezeti tagság. *Lásd:* Tagok, gyülekezeti
Gyülekezet-vezető (nem felszentelt)
szórványé 38, 42
hivatali korlátok 77
képzésük 131, 173m2

H

Halál

alapvető hitelv ezzel kapcsolatosan 172

Halál, gyülekezeti tagé

tagsági nyilvántartások és a ~ 54, 55, 65, 82
jelentés 183m7

Hatalommal való visszaélés 155

Hat hónap elv 175m8

Házasság

keresztény értelezése 156
meghatározása 154–155
a bűn ~-ra gyakorolt hatása 155–156
családi szolgálatok és a ~ 92, 161
alapvető hitelvek a ~-ról 170–171
egynél több házastárssal 156
hitetlenekkel kötött ~ 154

Házastárs elleni erőszak 92, 151

Lásd még: Erőszakos magatartás

Házi bibliakörök 88, 97

Házi gyülekezetek szórvánnyá növekedése 37

Hiányzó tagok 50, 66

a jegyző vegye fel velük a kapcsolatot 82, 174^{m6}
úrvacsora számukra 126–127

~ és tagságuk 54, 66

Helyreállítás Krisztusban 156

Hirdetések szombaton 121, 131

Hitehagyás

és gyülekezeti fegyelmi eljárás 62

hitehagyásból való megtérés utáni keresztség 49–50

~ és a gyülekezet státusza 40

Lásd még: Alárendelés hiánya; Lázadozás

Hitelvek. *Lásd:* Alapvető hitelvek, egyházé

Hitvallással a gyülekezeti tagságba

folyamata 50–51

nehéz körülmények között 50, 53

Homoszexuális gyakorlatok 62, 151, 159

Hozzászólás és szavazás

választások és ~ 27

I

Idősek bántalmazása 92, 151 *Lásd még:* Erőszakos magatartás

Idősek gyülekezeti tagsága 54, 66

Ifjúság

társas kapcsolatok és az ~ 151–152

Ifjúsági szolgálatok (GK) 152

Ifjúsági szolgálatok a helyi gyülekezetben.

Lásd: Adventista Ifjúsági Szolgálatok (ISZO)

Igazolványok

az egyházterületi konferencia adja 113

lejárt ~ 34–35

kiadás/visszavonás 34

Igazságosság, erőfeszítések a szociális igazságosságra 143

Illendőség

az életmódban 147

a zenészeké 95

a szószéken 145
az istentiszteleten 117
Lásd még: Viselkedés, magatartás

Ima

a keresztényi élet és az ~ 143
a presbiterek bátorítsanak az imára és mutassanak példát 75
útmutató a nyilvános imához 122–123, 181m3
az imaórán 127

Imaóra 127–128; 181–182m4

Imaszolgálat

a presbiterek támogatassák 74

Ingathering 101, 140

Internet használata 148

Intézmények a szervezeti struktúrában 28

Irodalom megválasztása

keresztény életmód és az ~ 148

Irodalom megrendelése, tagok által

kezelése szombaton 123

ha nincs adventista könyvesbolt 84, 174m7

felelőse 101

Iskola. *Lásd:* Egyházi iskola

Iskolaigazgató

az ISZO bizottságáról 105

az Otthon és Iskola Egyesületben 90

az iskolabizottságról 91

Istentisztelet, gyülekezeté

hirdetések az ~-en 121

hozzájárulás az ~-hez 79

bulletin/nyomtatott programfüzet 121

formája, sorrendje 122, 179–180m2, 180–181m3

ha a vezető nem tudja levezetni 77

célja/megtervezése 121–122

felelőse 32, 74

tiszteletadás az ~ helyén 116–117, 121, 145

Istentiszteletek/összejövetelek

általános elvek 116–117

képességek/tanulmányok/tervezés 122

Lásd még: Keresztési istentisztelet; Testvérgyűlés; Úrvacsora; Felszentelési istentisztelet; Imaóra; a Gyülekezet istentisztelete; speciális bizottságok, speciális szervezetek/osztályok
ISZO, lásd: Adventista Ifjúsági Szolgálatok Osztálya

J

Játszóházak 88, 97

Javítások, gyülekezeti épületé 174m4

Jegyesoktatás 92, 154, 161

Jegygyűrű 147

Jegyző, gyülekezeti

hivatali korlátok 54, 55, 81–82

szórványoké 38, 42

feladatai

felsorolás 81–82

gyülekezeti jegyzőkönyvek vezetésében 174m5

az egyházterületi konferenciára való küldöttjelölésben 114

a hiányzó tagokkal való kapcsolatfelvételben 82, 174m6

presbiterek felügyelik 76

a tagságáthelyezés folyamatában 51–52, 53, 66

névsorok vezetésében 53, 54, 55, 65, 183m7

jelentések 82, 183m7

mint a gyülekezeti bizottság titkára 131

az újonnan megalapított gyülekezeteké 37

Jegyzőkönyvek, gyülekezeti bizottság 131, 174m5

Jelenlét, gyülekezet

tagság és ~ 54, 66

Jelmezes játék 149

Jelölés, tisztviselőké és vezetőké

tagok egy csoportja által 38, 42

az egyházterületi bizottság által

minden egyházterületi alkalmazott 34

lelkészeké 19, 32, 33, 74

tanácsulések által (*lásd:* Tanácsulések, helyi gyülekezetek)

~ és gyülekezeti fegyelmi eljárás 63
jelölő bizottság által (*lásd*: Jelölő bizottság, helyi gyülekezet)
Lásd még: Választás, tisztségviselőké és vezetőké

Jelölőbizottság a gyülekezetben

megválasztása 110–111
az egyházterületi konferenciára való delegáltak számára 114
tagjai/mérete 110, 111
szükségessége/munkája 110, 111–112
az újonnan megszervezett gyülekezetekben 37
jelentése 112–113
vezetők mintalistája 178–179^{m1}
ellenvélemény a jelentéssel kapcsolatosan 113

Jelölési folyamat lépése 111

Jézus Krisztus. *Lásd*: Krisztus Jézus

Jézus második eljövetele

az úrvacsora és ~ 125

alapvető hitelv ~-ről

Jogászok. *Lásd*: jogi tanácsadás/áttekintés

Jogi tanácsadás a gyülekezeti fegyelmezési eljárás során 65

Jótállási kötelezettség, felelősség 29, 30, 140–141

Jótekönykodás. *Lásd*: Rendszeres jótekönykodás

K

Kábítószer (ártalmas)

keresztségi fogadalom és ~ 46, 48

Keresztény életmód és ~ 146

gyülekezeti fegyelmi eljárás és ~ 62

Kalandozók klubja

róluk 104, 107–108

~ és az ISZO bizottsága 105

~ összejövetelei 134

~ ha nincs 106

Kapcsolatok

közösség 143–144

házassági 154–156

társadalmi 151–152

Karbantartói munka/szolgálat 173–174^{m4}

Karbantartás, gyülekezeti tulajdoné 79, 81, 173–174^{m4}

Kártya, kártyajáték 149

Kegyelem elérhetősége 156, 157

Kenyér, kovásztalan

bibliai elv 124

az úrvacsorán 126, 182–183^{m6}

Képviselő 26–27, 113–114

Képzés

a gyermekekkel kapcsolatos biztonsági szabályzatról 175^{m8}

diakónusok/diakonisszák ~-e 78, 80, 173^{m3}

presbitereké 76, 173^{m2}

a vezetősége a gyülekezeti bizottság által 131

az újonnan megszervezett gyülekezetek tisztviselőié 37

a személyes missziószolgálatokra 100, 101

a szombatiskolai tanítóké 97

a fiataloké, ~-i intézmények 109

Keresztény életmód

alapvető hitelv ezzel kapcsolatosan 170

alapelvek ezzel kapcsolatosan 142–143

Keresztény normák

keresztségi fogadalom erről 46, 48

A gyülekezeti bizottság emelje magasra 129

elvei 142–143

a társas kapcsolatokban 151–152

Keresztre feszítés, emlékezete 124–125

Keresztség és elkötelezettség

bizonyítvány 47–48

Keresztség az egyháztagságba

róla 43–48

gyermekek és ~ 43

az egyházterület által elismert gyülekezetben 44

hitalapelv 167

helytelen módja 50

tanítás és meghallgatás előtte 44

módja (bemerítéssel) 44
más keresztény közösségekből 49
mint előfeltétel 43–44
ha megtért 49–50
ismeretlen keresztelendőké 48
elfogadásának megszavazása 48
Lásd még: Hitvallás, Újrakeresztelés
Keresztségi istentisztelet
segítők 48, 81
keresztségi ruhák 48, 81
szövetségi dokumentuma 47–48
gyakorlati előkészületek 48, 79
nyilvános vallástétel 45–46
felelőse 32, 75
tagságba való felvétel a keresztség után 49
Két felnőtt szabály 175m8
Kiadói szolgálatok
róla 96
vezetője/tanács-testülete 96
segédanyagok 176m13
Kikapcsolódás 146, 149
Kincstárnok. *Lásd:* pénztáros
Kiscsoport
~-ból szórvány státuszba 37
~ házi imaórák számára 128
Kiscsoportos szolgálatok 101
Kizárás. *Lásd:* Felosztatás, helyi gyülekezeté
Kockázatkezelés (ARM) 175m8
Kommunikációs szolgálatok
bizottságai, helyi/központi 89
egyházterületi vezetője 89
helyi gyülekezet ~ szolgálata 88
beszámolója 184m7
titkára 88–89
Konfliktus megoldás. *Lásd:* Megbékélés
Költségvetési eljárás/terv

gyülekezeti bizottság a költségvetésről 128

pénzügyi bizottság és a ~ 133

helyi gyülekezeti kiadásokra 139

költségvetési minta 185^{m2}

igénylése a költségvetésen belül 140

céladományok a költségvetésen kívül 138

Könyvelési szabályzatok 141

Könyvesbolt, adventista

könyvrendelés, ha nincs ~ 84, 174^{m7}

személyes missziószolgálatok és a ~101

segédanyagok beszerzése innen 99, 174^{m5}, 184^{m9}

Könyvek, kiválasztása 148

Könyvevangelista munka, eladás, osztás

a személyes missziószolgálatok és a ~ 101

kiadói szolgálatok és a ~ 96

Kormányzás, képviseleti formája 26–27, 113–114

Kormányzati tisztviselők

szólnak a szószéken 34, 120

Kórus, gyülekezete 95

Körzeti lelkész 19, 32

Köszöntés, jelenlevők

a diakónusok/diakonisszák által 79, 81

a szombatiskolán 98

az istentiszteleten 117

Közömbösség, *Lásd:* Lelki hanyatlás

Közösség próbája 64

Közösségi fejlesztések

az Adventista közösségi szolgálatok és a ~ 101

Lásd még: Missziószolgálatok, közösség

Közügyi és vallásszabadsági osztály (PARL) 95, 176^{m12}

Közösségi kapcsolatok 143–144

Krisztus Jézus

a presbiterek mozdítsák elő a Vele való közösséget 75

alapvető hitelv Vele kapcsolatosan

a gyülekezet mint ~ teste 167–168

növekedés Benne 165–166
mennyei szolgálata 171
~ élete/halála/feltámadása 164–165
~ második eljövetele 171–172
mint Fiú a Szentháromságban 162
mint megtestesült Fiú 163

magasztos elhívás ~ -ban 142–143

Küldöttek

egyházterületi konferenciára

megválasztásuk 27, 114

a jegyző értesíti az egyházterületet a ~-ről 82

az egyházterületi gyülekezetből 54

feladataik/felelősségük 114–115

a presbiterek felügyelik megválasztásukat 76

a tisztviselők hivatalból nem ~ 72, 114

Lásd még: Egyházterületi konferencia

a Generál Konferencia ülészakára 72, 114

az uniókonferenciára 27, 114

Különbségtétel 20–21

Különélés, házassági 92, 159–160

L

Lábmosás szertartása

szükségletekről való gondoskodás 125, 182m5

elvek 123–124

Látogatások, tagoké/betegeké/szegényeké

az Adventista Társadalmi Szolgálatok és a ~ 101

az úrvacsora miatt 127

a diakónusok/diakonisszák által 79, 81

a presbiterek által 74

Látogatók

a diakónusok/diakonisszák köszöntsék őket 79, 81

a köszöntők köszöntsék őket 98, 147

Laughborough J. N. 15

Lázadás

újrakeresztelés a ~ból való megtérés után 49–50

gyülekezet státusza és a ~ 40–41

Lásd még: Hitehagyás, Alárendelés hiánya

Lelkészegyesület képzései (egyházterület) 76, 78, 80 173m3

Lelkész bibliaköre 97

Lelkészek, gyülekezeti

a bibliamunkás és a ~ 33

mint egyházterületi alkalmazottak

adminisztratív kapcsolatok 32–33, 34, 74

szórványok és a ~ 38, 42

nem a gyülekezet választja 112

meghatározás 19

a presbiter és a ~ 32, 73–74 173m2

ha gyülekezeti tagságát helyreállították 33

irántuk való tisztelet 70

felelősségeik

keresztelendők 43, 44, 45

a Bibliaiskolai szolgálatban 101

a gyülekezeti bizottságban 32, 74, 130

a gyülekezet testvérgyűlésén 74, 128

szolgálati osztályok és a ~ 86–87

kommunikációs program 89

egyházterületi konferencia küldöttei 114

a fegyelmi eljárásban 64, 66–67

a családi szolgálatokban 161

elősegítik a tiszteletadást 145

az egészségügyi szolgálatok tanácstestületében 94

beiktató szertartás a tisztviselőknek 109

a tagságáthelyezés eljárásában 51–52, 53

menyegzői szertartás 75, 173m1

példaadás a tizedfizetésben 137

zenei vezetők és a ~ 94–95

a jelölőbizottság és a ~ 110–111

jegyesoktatás 154

a vallásszabadsági egyesületben 95

házasságkötés újraházasodás esetén és a ~ 160
az iskolabizottságban 91
képzések 76, 78, 80, 173^{m2}, 173^{m3}
a szószer használata 118–121, 139
az istentiszteleten 74, 181^{m3}

Lásd még: körzeti lelkész

Lelkész, felszentelt

az úrvacsora és a ~ 74, 127
a gyülekezeti fegyelmi eljárásban 64
fel nem szentelt vezetők helyettesítése 77
volt ~, megbízás nélkül 35
menyegzői szertartás és a ~ 75
szolgálat/tekintély 32–33
tisztviselők felszentelése és a ~ 73, 78, 80
új gyülekezetek megszervezésében 36–37
az elnök, mint fő ~ 31
státusza, ~ versus presbiter 74
két gyülekezet összevonásában 39

Lelki hanyatlás (közömbösség)

tagságáthelyezési levél folyamata és ~ 52, 53

Lelki természet

a gyülekezeti bizottság mozdítsa elő 129, 131
tanácstestület a ~ előmozdítására 75
azoké, akik fegyelmezési eljárás alatt vannak 161

Letéti alapok

a tized és az adományok nem ~ 140

M

Magazinok megválasztása

Keresztény életmód és a ~ 148

McELhany J. L. 16

Maradék

alapvető hitelv a ~-ról 166–167

Második eljövétel. Lásd: Jézus második eljövetele

Média

Keresztény életmód és a ~ 148, 152

kommunikációs szolgálat és a ~ 89

Megbékélés/helyreállítás

~ versus polgári pereskedés 59–61

a gyülekezeti fegyelmi eljárásban 41

a családi szolgálatok és ~ 92, 161

a tagságáthelyezési levéllel kapcsolatos ellenvetés esetén 52

a házassági kapcsolatokban 156, 159

gyülekezeti tagok és a gyülekezet között 61

Megbízások/megbízólevelek

az egyházterületi konferencia biztosítja 113

lejárt ~ 34–35

kiadás/visszavonás 34

menyegzői szertartásra 75

Meghallgatás. Lásd: Fellebbezési jog

Meghatalmazott lelkész 74, 75

Megítélés jellemé/indítékoké 64

Menyegző 147

Menyegzői szertartás 75, 173ⁿ¹

Megváltás

alapvető hitelv a ~-ról 165

Megüresedett tisztségek betöltése

választások között 113

az iskolabizottságban 91

Lásd még: Szolgálati időtartam

Mértékletesség

keresztségi fogadalom róla 46, 48

Keresztény életmód és a ~ 145–146

Mértékletességi egyesület 94

Misszió, gyülekezeté

a gyülekezeti bizottság ebben a témában 129

az osztályok mozdítsák elő 87

presbiterek világviszonylatban támogassák 76

alapvető hitelvek a ~-ról 166–167

a szószék mint a ~ tervezésének helye/szabályzatok 120

a szombatiskola mozdítsa elő 121

Missziós adományok

a szombatiskola támogassa 97, 121

szombatiskolai beruházási tervek a ~ számára 98, 100

szombatiskolai adományok a ~ számára 100, 138

a pénztáros a ~ öre 83–84

Lásd még: Adományok

Missziós szombatok. Gyülekezeti missziós szombatok

Missziós szolgálatok

Adventista Társadalmi Szolgálatok és a ~ 101

a gyülekezeti bizottság támogassa a ~-at 131, 132

az osztályok mozdítsák elő a ~-at 87

az érdeklődők koordinátora és a ~ 86

összejövételeik 181–182^{m4}

havonkénti szombati istentisztelet és a ~ 122

a személyes missziószolgálatok és a ~ 100, 101

beszámolók 184^{m7}

az istentisztelet és a ~ 181^{m3}

Millennium

alapvető hitelv a ~-ről 172

Működési szabályzatok

képviselő és a ~ 27

Must az úrvacsorán

Biblia tanítása 124

az úrvacsorai istentiszteleten 126, 182–183^{m6}

N

Nagy küzdelem (fogalom)

alapvető hitelv a ~ -ről 164

Nagy misszióparancs. *Lásd:* az Egyház missziója

Nemi erőszak. *Lásd:* Szexuális erőszak

Nevelés, Adventista

a gyülekezeti bizottság támogassa 132

a helyi gyülekezetben 89–92

Nevelési osztály, egyházterület 90
Nevelési vezető a helyi gyülekezetben 90
Nevelő családok 92
Női szolgálatok 103, 177m17
Normák. *Lásd:* Keresztény normák

Ny

Nyitott ajtó elv 175m8
Nyugalmazott alkalmazottak
szerepük/státuszuk 35

O, Ö

Öltözet/öltözködés

keresztségre 48, 81
keresztény életmód és az ~ 146–147
lábmosás és ~ 182m5
egészség és ~ 146
a zenészeké 95

Olvasás, olvasmányok megválasztása 148

Önkéntesek átvilágítása 175m8

Opera 149

Osztályok

gyülekezet

róluk 86–87
gyermekszolgálatok 87–88
a gyülekezeti bizottság és az ~ 129, 132
kommunikációs szolgálat 88–89
nevelési 89–92
családi szolgálatok 92–93
egészségügyi szolgálatok 93–94
zenei szolgálatok 94–95
személyes missziószolgálatok 100–102
kiadói szolgálatok 96
vallásszabadsági 95

szombatiskolai 97–100
 sáfársági 102–103
 női szolgálatok 103
 ifjúsági szolgálatok 104–109
 egyházterület
 az osztályvezetők, mint az egyházterület alkalmazottai 34
 a presbiterek működjenek együtt
 az egyházterületi osztályvezetőkkel 76
 az egyházterület szolgálata/tekintélye 31–32
 az egyházterület által szervezett képzések 76, 78, 80,
 173m2, 173m3
Összejövetelek. Lásd: Istentiszteletek/összejövetelek
Otthon
 a családi szolgálatok és az ~ 161
 zene az ~-ban 150
 társasági összejövetelek az ~-okban 152
 környezet hatása 151–152
 lelkigondozás az ~-okban 143–144
Otthon és iskola egyesület
 róla 90
 összejövetelei 133
 beszámoló 184m7
Otthonokban való összejövetelek 128

P

Panasztétel, elrendezése 61

Paráznaság

bibliai meghatározás 157

paráznaság és a gyülekezeti fegyelmi eljárás 62

paráznaság és válás 158–159

a társadalomra gyakorolt hatása 151

Pénzalapok, gyülekezeté

a ~-kal való elszámoltathatóság 141

gyülekezet feloszlata után 41–42

~ bankban való elhelyezése 83
helyes módja a ~ -ra való adakozásnak 84–85
~ egyházterülethez való átutalása 85
a ~-ról való beszámolás a gyülekezeti tagoknak 85
a ~ céljainak tiszteletben tartása 84
~ igénylése 139–140
a pénztárok a ~ öre 83
a ~ típusai 83

Lásd még: Pénzügyi nyilvántartások

Pénzalapok lehívása 139, 140

Pénzkifizetés módjai 84–85

Pénztáros

hivatali korlátok minden ~ számára 141

szórványé 38, 42

egyházterületé

az egyházterületi gyülekezeté is 38, 54

a gyülekezeti pénztáros és az egyházterületi kincstárnok 141

a felosztatott gyülekezet pénzügyi dokumentumai az egyházterületi kincstárnokhoz kerülnek 42

a presbiterek működjenek együtt az egyházterületi kincstárnokkal

76

helyi gyülekezeté

a segélyezési pénzalapokról 79

titoktartás 86

minden pénzalap öre 83–84, 141

az egyházterületnek küldendő pénzalapokról 85

irodalom megrendelésének kifizetéséről 84, 174^{m7}

nem céladományokról 85

pénzügyi dokumentumok megőrzése 85

újonnan megszervezett gyülekezetben 37

kifizetési nyugtákról 84–85

beszámolók az egyházterülettől és az egyházterületnek 183^{m7}

mint az iskolabizottság pénztárosa 92

szolgálati időtartam 82

Lásd még: Tisztviselők, akiket megválasztottak

Pénzügyek, gyülekezeté

a gyülekezeti bizottság felügyeli 129, 173–174^{m4}

elvek 135–136

költségvetési minta 185ⁿ²

Lásd még: Pénzalapok, gyülekezeté

Pénzügyi bizottság, gyülekezeté 131–133

Pénzügyi nyilvántartások

a pénzügyi bizottság és a ~ 133

megőrzés/ellenőrzés 85, 141

Pereskedés

a gyülekezet hatáskörén kívül 60

~ vagy megbékélés 59–61

Politikai aktivitás 143

Politikai viszályok. *Lásd:* Világpolitikai és társadalmi állapotok

Polgárság, felelősség 144

Polgári törvények

gyermek/ifjúsági vezetők és a ~ 88, 99, 109, 174–175^{m8}

törvényes különélés és a ~ 160

házasság és a ~ 155

házasságkötési ceremónia és a ~ 75, 173^{m1}

Polgári ügyek, részvétel 143

Polgári vezetők, szólhatnak a szószékről 34, 120

Pornográfia 62, 151

Prédikátor. *Lásd:* Lelkész

Presbiter, gyülekezeti

hivatali korlátok 74, 77

vezető, vagy első 76

segédlelkész mint ~ 33, 74

felszentelése 73

lelkész és a ~ 32, 73–74, 173^{m2}

felelősségei

 róla 73–77

 mint ISZO mentor 108–109

 a keresztségi istentiszteleten 45, 75

 a gyülekezeti bizottságban 32, 74, 130

 a gyülekezet testvérgyűlésén 75, 128

az úrvacsorán 127
 egyházterületi küldöttek delegálása 114
 zenei vezetők tanácsolása 94–95
 a fegyelmi eljárás folyamatában 64
 a lelki szokások előmozdításában 75
 tisztségviselők beiktatási szertartásában 109
 mint szórvány vezetője 38
 tagsághelyezési eljárásban 51–52, 53, 66
 tagságának helye 72, 74
 a menyegzői szertartáson 75
 példaadó a tizedfizetésben 137
 újonnan alapított gyülekezetben 37
 a jelölő bizottságban 110–111
 más vezetők munkájával kapcsolatosan 75–76
 a vallásszabadsági egyesületben 95
 mint lelki vezető 73
 a szószék használata 118–121
 az istentiszteleten 74–75; 181^{m3}
 képzésük 76, 173^{m2}
 megbízás nélküli lelkész, mint ~ 35
 munkaterhe 76
Lásd még: Bizottság, presbitereké; Tisztviselők, megválasztott
Prófétaság ajándéka
 alapvető hitelv ezzel kapcsolatosan 168
Prófétaság lelke, könyvek
 címek rövidítése 186
 tanulmányozása az imaórákon 127
Lásd még: Prófétaság ajándéka
R
Rádió és rádióhallgatási szokásaink 148
Reklámanyagok 121
Rendszeres jótékonykodás 137

S

Sáfárság (fogalom) 136, 169

Sáfársági szolgálatok

róla 102–103

segédanyagai 177m16, 184m1

Serdülő ifjúság programjai 88, 104, 134

Segédanyagok

Adventista Ifjúsági szolgálatok (ISZO) 178m19, 184m1

gyermekszolgálatok 175m9

családi szolgálatok 175m10

egészségügyi szolgálatok 175–176m11

személyes missziószolgálatok 176m14

Közügyi és Vallásszabadsági Osztály (PARL) 176m12

kiadói szolgálatok 176m13

szombatiskola 176m14

sáfársági szolgálatok 177m16, 184m1

női szolgálatok 177m17

Segédlelkész

a gyülekezeti fegyelmi eljárásban 64

menyegzői istentisztelet és a ~ 75

szolgálat/tekintély 33

mint helyi felszentelt presbiter 33, 74

Statisztikai jelentések

a tagságáthelyezési eljárás idején 53

az újonnan megszervezett szórványé 38

Stresszkontroll-szeminárium 94

Sz

Szabad szerelem 62

Szabályzatok. *Lásd:* Működési szabályzatok

Szavazás/szavazat

a testvérgyűlésen 128

a gyülekezeti bizottságban 131

a Gyülekezeti kézikönyvet ~sal módosítják 17–18

az egyházterületi elnök és a ~ 31

megbízások megújítása ~sal 35

fegyelmi eljárás és a ~ 57, 63, 65

tisztviselők megválasztása és a ~ 111, 113

az egységek státuszának megváltoztatásakor 39, 42
 tagsággal kapcsolatban
 névsorhoz való hozzáírás/eltávolítás 48, 55, 65, 66, 77, 81
 tagságáthelyezés 40, 42, 51–52, 54
 újjólag megszervezett egységekkel kapcsolatosan 36–38
 jelölőbizottság tagjai ~sal 110, 111
 konferenciai küldöttel és a ~ 114, 115
 a presbiter státuszáról 74
 a szolgálati időtartamról 72
Szavazóképesség
 a gyülekezeti bizottságban 131
 a gyülekezet testvérgyűlésén 128
Szegények megsegítése
 a diakónusok és diakonisszák által 79, 81
 adományok a megsegítésükre 126, 138–139
 beszámoló a ~ról 183m7
Szekció
 a kifejezés használata 18
Személyes missziószolgálatok
 róla 100
 az ISZO és a ~ 105
 a gyülekezeti bizottság támogassa a ~-at 132
 összejövetelei 181–182m4
 tisztviselői/feladatai 101, 174m7
 beszámolója 183m7
 segédanyagai 176m14
 kisegítő szolgálatai 101–102
 irodalmat biztosít 123
Személyes missziószolgálatok tanácstestülete
 róla 100–101
 a társadalmi szolgálatok a ~ koordinálása alatt tevékenykedik
 102, 177m15
 az érdeklődők koordinátora és a ~ 86
 terveket készít 182m4
Szemináriumok, képzési 101

Szentély

alapvető hitelv a ~ről 171

Szentháromság

alapvető hitelv a ~ről 162

Szentírás

alapvető hitelv a ~ről 162

Szentlélek

alapvető hitelv a ~ről 162, 163

Szervezet, egyházi

tekintély a ~ben 29–30

kormányzás a ~ben 26–27

körvonalai (szintek) 27–28

szükségessége 24–26

Szervezőbizottság 110–111**Szexuális erőszak**

a családi szolgálatok és a ~ 92

tagság helyreállítása ~ után 67

különélés/válás és a ~ 159

társadalmi hatása 151

Szexuális intimitás 152, 155**Szexuális perverziók**

fegyelmi eljárás és a ~ 62

válás és ~ 158–159

társadalmi hatása 151

Szolgálati időtartam

norma 72, 110

választások közötti megüresedett tisztségek betöltése 91, 113

újraválasztás egy újabb ~-ra, a folyamatosság miatt 81, 82

az iskolabizottságé 91

Szombat

alapvető hitelv a ~ről 169

Szombatiskola

ágazat 88, 97

gyermekszolgálatok és a ~ 78

beruházási terv 98, 100

negyedéves tanulmányfüzetek

(lásd: Szombatiskolai Bibliatanulmányok és tanítói melléklet)

tisztviselők/vezetők

az ISZO bizottságé 105

a gyermekszolgálatok bizottságáé 88

feladataik 98–99

megválasztásuk 99

szombatiskola-vezető 98–99

céljai 97, 121

beszámoló 184^{m7}

megkövetelt biztonsági intézkedések 99, 174–175^{m8}

segédanyagai 176^{m14}

tanítók

róluk 99–100

megválasztásuk 112

képzésük 97

hetenkénti tanítói értekezlet 99

a ~ számára elkülönített idő 179^{m1}

Szombatiskolai adományok

felsorolás 100

a misszióra 138

támogatása 97, 121

a pénztáros az őre 83–84

Szombatiskolai Bibliatanulmányok és tanítói melléklet

97, 98, 99–100, 176^{m14}

Szombatiskola-bizottság

megválasztása/munkája 97–99

szombatiskolai tanítókat ajánl 112

Szombatiskolai kézikönyv 99

Szombatünneplés 144–154

Szórakozás 149

Szórványok

felosztatott gyülekezetekből 42

vezetője 38, 42, 173^{m2}

megszervezett gyülekezetté 36–37

új ~ megszervezése 37–38

Szószék

szabályszerű használata 34, 118–121, 131, 139

tiszteletteljes magatartás a ~-en 145

az Úrtól jövő üzenet számára 181^{m3}

Szükségben lévők. *Lásd:* Szegények megsegítése; Betegekről való gondoskodás

Születésnap i hálaadományok 100

Szülők képzése 90, 92

Szülők

az iskolabizottságról 91

egyedülálló ~ 92

mint tanítók (lásd: gyermekek (kiskorúak))

Szünidei bibliaiskola

a gyermekszolgálatok és a ~ 88

vezetője 98

a szombatiskola bizottsága a ~-ről 97

T

Tábea

pénzalapjai 84

vezetője 101–102

a személyes missziószolgálatok koordinálásában 177^{m15}

Tagság felfüggesztése, fegyelmezés

róla 63

tagság áthelyezése ~ idején 65

házastársi fogadalom megsértése és a ~ 159

Tagok, gyülekezeti

hiányzó/nem látogató

a jegyző vegye fel velük a kapcsolatot 82, 174^{m6}

velük való kommunikáció 126–127

~ hozzáadása/eltávolítása (*Lásd:* Tagsági névsorok)

gyülekezet feloszlata tagság csökkenése miatt 40

mint a vallásszabadsági egyesület tagjai 50, 66

ha más településre költöznek 51, 54, 66

jogaik

megjelenhetnek a jelölőbizottság előtt 112
 szavazat/hozzászólás 27
 amikor fegyelmi eljárás van ellenük 65
 Lásd még: Fellebbezés, jog
 ~ látogatása és lekigondozása (beleértve a szegényeket és a
 betegeket is) 74, 79, 81
Tagság, gyülekezeté
 előfeltétele a keresztség 43–44
 a gyülekezeti bizottság a ~-ról 129
 az egyházterület által elismert gyülekezet és a ~ 44
 különböző körülmények között
 gyülekezet felosztatása után 40, 41–42, 54
 ha tartózkodási helye nem ismert 50, 66
 újjonnan megszervezett gyülekezetben 36–37
 újjonnan megszervezett szórványban 37–38
 más keresztény közösségekből 49, 50
 hitvallással felvett 50–51
 ha jogtalanul megtagadták 51
 helye
 presbiter és tagságának helye 72, 74
 a jelölőbizottság és a tagság helye 111–112
 tiszttviselők/vezetők és tagságuk helye 71–72
 lelkészek és tagságuk helye 32–33
 mint személyes kapcsolat 54
 ~ visszaállítása ~ megszüntetése után
 korábbi tisztség a ~ megszüntetése után 72, 160
 lelkészség és ~ 33
 keresztséggel lehet helyreállítani 49–50, 51, 160
 fellebbezés joga tagság visszaállítására 67–68
 megszüntetése
 fegyelmi okokból 63, 66–67
 kérésre 66, 82
 házassági fogadalom megszegéséért 159–160
 képviselő és ~ 26–27
 áthelyezése (lásd: Tagság áthelyezése)
 ~ elfogadásának megszavazása (lásd: Szavazat/szavazás)

Tagságáthelyezés

eljárása 51–55

egyházterületi gyülekezetbe

elszigeteltség miatt 51, 54–55

felosztott gyülekezetből 40, 42, 54

egyházterületi gyülekezetből

az újonnan megszervezett gyülekezetbe 36

más gyülekezetekbe 38

~i levél

kérése/megadása 51–52

ha nem adják meg 51, 52

jog a megadásra 54

a jegyző szerepe 51–52, 82

ha minősítést fűztek hozzá 53

elfogadása 52, 56

ha nem fogadják el 53

ha nem lehetséges biztosítani 50, 53

tagság jóváhagyása 53–54

tagság az eljárás alatt 52–53

jelentés/nyilvántartás 53, 55

alternatív módszer biztosítása 52

Tagsággal nem rendelkezők a gyülekezet

fegyelmezési folyamatában 65

Támogatások

~ igénylése a költségvetésen belül 140

céladományok vagy támogatások 138

Tanács-testületek, helyi gyülekezeté

bibliai meghatározás 20, 26, 119

egészségügyi szolgálatoké 94

személyes missziószolgálatoké

róla 100–101

társadalmi szolgálatok a koordinációja alatt 102, 177^{m15}

érdeklődők koordinátora 86

ülései, szolgálatai 182^{m4}

kiadói szolgálatok 96

szombatiskola 83, 97–99, 112

lelkigondozás 75

Lásd még: Éves tanácsülések (GK)

Tanács, adminisztratív

az ISZO tisztviselőinek 109

a gyülekezet testvérgyűlésének 128

a gyülekezeti építési tervekkel kapcsolatosan 140–141

a gyülekezeti fegyelmi eljárásban 41

lelkészek és a ~ 32

tagságukat visszanyertek újraválasztása 160

„új világosság” tesztelése 118–119

az egyház egységére 120

Tanácsadás

az Adventista Társadalmi Szolgálatok és ~ 101

családi szolgálatok és ~ 92, 93

házasság előtti ~ 154

Tánc 149

Tanítás. *Lásd:* Gyermek (kiskorúak); Nevelés, adventista; Szombatiskola

Tanítványsági terv 129–130, 131

Társadalmi Szolgálatok, Adventista

központja 102

koordinátor vagy vezető 177m15

pénzalapjai 84

vezetője 101–102

modellje 177m15

a személyes missziószolgálatok koordinálása alatt 177m15

Társadalmi szolgálatok szervezetei 177m15

Társas összejövetelek 150, 152

Tekintély

helyi gyülekezeté 115

az egyházé, mint egészé

 bíróági eljárások kívül 60–61

 elvek 58

a gyülekezeti bizottságé 54, 77

a testvérgyűlésé 128

az egyházi alkalmazottaké
 felsorolva 31–34
 speciális adománygyűjtésekre 139
 az egyházterület munkájáé 115
 a Gyülekezeti kézikönyvé 16–17
 a jegyzőé 81
 az egyházterületi bizottságé 114–115
 megbízások/kinevezések és a tekintély 34–35
 a diakónusé és diakonisszáé 79, 80
 a korai egyházban 29
 a presbiteré 73, 74, 77
 a tagság feltételének megállapítására 64
 a helyes tekintély elutasításának elmulasztása
 (lásd: Alárendelés hiánya)
 tagság áthelyezésének engedélyezése 40, 54
 a tekintély sorrendje 29–30
 egy szórvány vezetőjéé 38
 a szervezeti struktúrában 26–27
 a választótestülettől származik 113
 a szülőkké a kereszteny életmóddal kapcsolatosan 147
 a pénztárosoké és kincstárnokoké minden szervezeti szinten 141
Televízió és nézési szokások 148
Teremtés
 alapvető hitelv ezzel kapcsolatosan 163–164
Természet
 szombatünneplés a ~-ben 144
Testmozgás 146
Testvérgyűlés
 róla 128
 a ~ segítségével 79
 mint választótestületi ülés 27, 128
 fegyelmi eljárásokért 64, 65
 pénzalapok megszűnéséről 84
 felosztási eljárásban 40–42
 ha a vezető nem tudja levezetni 77
 beszámolók a testvérgyűlésnek

felsorolás 183–184^{m7}
 kommunikáció 89
 pénzügyi 85, 133
 a gyülekezet munkájáról 128
 iránta való felelősség 74–75
Tisztaság
 öltözet 147
 a lábmosság és a ~ 182^{m5}
 az egészségi szokásokban 146
Tisztátalan ételek 46, 48
Tiszteletadás 116–117, 121, 145
Tisztviselők, akiket megválasztottak
 adminisztratív szint
 adminisztratív kapcsolatok 115
 kinevezett alkalmazottak versus ~ 33–34
 a gyülekezeti testvérgyűlés és a ~ 128
 osztályvezetők versus ~ 32
 az elnök és más ~ 31
 képviselő és a ~ 26–27; 113–114
 fegyelmezésük 63
 a presbiterek segítsék elő minden ~ munkáját 75–76
 helyi gyülekezeti szint
 a ~ mintalistája 178–179^{m1}
 a gyülekezeti bizottságról 130–131
 beleegyezés a szolgálatba 112
 pénzügyi beszámolók 85
 beiktatási szertartásuk 109
 tagságuk helye 71–72
 újonnan megszervezett gyülekezetben 37
 szükséges képességek 69–72
 irántuk való tisztelet 70
 szolgálati időtartam 72, 110
 helyreállított tagság esetén 72, 160
 példaadás a tizedfizetésben 72, 137
 a szószék használatának ellenőrzése 121, 139
Lásd még: Választás, tisztségviselőké, vezetőké;

Szolgálati időtartam; speciális tisztségek

Titkár (tiszttviselő), egyházterület
 az egyházterületi gyülekezet jegyzője 54
 a szörványok jelentéseket küldenek neki 38
 küldöttek formanyomtatványa és megbízólevele a ~-nak 114
 felosztott gyülekezet dokumentumai és a ~ 42
 szerepe a tagságáthelyezési folyamatban 51

Titoktartás
 családi tanácsadási kérdésekben 93
 tagságáthelyezési kérelem minősítő megjegyzéseiről 53
 tagok anyagi dolgairól 75, 86
 jelölőbizottság tárgyalásairól 112

Tizedalapok
 nem személyes letétek 140
 a ~-ba való befizetés helyes módja 84–85
 átutalása az egyházterületnek 85, 136, 137
 a pénztáros az őre 83
 felhasználása 137

Tized- és adományborítékok 85

Tizedfizetés
 feltétele a választásnak és alkalmazásnak 75, 137
 a jelentések bizalmassága 86
 a presbiterek mozdítsák elő/mutassanak példát 72
 borítékok a ~ számára 85
 gyülekezeti tagok és a ~ 136

Tizedmegosztási terv 136–137

Tizenharmadik szombati adományok 100

Tízparancsolat
 alapvető hitelv a ~-ról 168–169

Többnejűség (poligámia) 156

Törvény - Isten törvénye
 alapvető hitelv a ~-ról 168–169
 megszegése 62

Törvényes egyesület/társulat
 gyülekezeti tulajdon és a ~ 42

Tulajdon, gyülekezeté

gyülekezet feloszlata után 41–42
gondozása/karbantartása 79, 81, 173–174^{m4}

U, Ü

Udvarlás 153–154

Új föld

alapvető hitelv az ~-ről 172

Újraházasodás

gyülekezeti fegyelmi eljárás és az ~ 62
válás és ~ 157–160

Újrakeresztelés

róla 49–50

tagság megszüntetése után 51, 67, 160

Újraavasztás

ezekben a tisztségekben helyénvaló 81, 82
felszentelés és ~ 73

a tagságukat frissen visszanyertek esetében 160

Lásd még: Választás, tisztségviselőké, vezetőké

Új világosság tesztelése 118–119

Unió

a szervezeti struktúrában 28

az Ingathering anyagainak használatáról 140

Lásd még: Végrehajtó bizottságok; Tisztviselők,
akiket megválasztottak

Uniókonferencia 27, 114

Úrvacsorai istentisztelet

vezeti (ki/hogyan) 125–127

szent jegyek 124–126

gyakorisága 123

alapvető hitelv ezzel kapcsolatosan 167–168

részvétel

az újbóli keresztség helyett

hiányzás vagy részvétel 126–127

nyitott 126

részei 123–124

helye/ideje 123
felkészülés rá 79, 81
felelősség 32, 74
betervezés/meghirdetés 125
Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat 77

V

Válás

a Biblia álláspontja 156–157
gyülekezeti fegyelmi eljárás és ~ 62
családi szolgálatok és ~ 92, 161
újraházasodás ~ után 157–158

Választás, tisztségviselőké, vezetőké

adminisztratív szint

küldöttek megválasztása 76, 113–115

képviselő és ~ 26–27; 113–114

egyházterületi bizottsági határozat versus ~ 33

fegyelmi eljárás érinti a ~ -t 63

megüresedett tisztségek betöltése ~-ok között 113

helyi gyülekezeti szinten

választási jegyzék minta 178–179^{m1}

gyülekezeti bizottság 130

jegyző 81

kommunikációs vezető/bizottság 88

társadalmi szolgálatok vezetője 101

diakónusok/diakonisszák 78, 80

nevelési vezető 90

presbiterek 73, 74

családi szolgálatok vezetője 93

egészségügyi szolgálatok vezetője 93

érdeklődők koordinátora 86

újjonnan megszervezett gyülekezetben 37

személyes missziószolgálatok tisztviselői 101

kiadói szolgálatok vezetője 96

vallásszabadsági vezető 95

iskolabizottság 91
 szombatiskola tisztviselői/tanácsa 97, 99
 pénztáros/pénztárosok 82
 női szolgálatok vezetője 103
 ifjúsági szolgálatok vezetői 105
 jelölőbizottság 110–113
 lebonyolítása 110–111
 nyugalmazott alkalmazottak és a ~ 35
 tizedfizetés mint feltétel 72, 137
Lásd még: Újraválasztás
Választótestületi ülések (általános)
 a tekintély forrása 113
 képviselő és a ~ 27
Lásd még: Testvérgyűlés; Egyházterületi konferencia; Generál Konferencia ülőszaka; Unió konferencia
Vallásszabadsági vezető/egyesület 95, 176^{m12}
Végrehajtó bizottságok
 ellenőrzés
 megbízásokat csak a ~ adhatnak 34
 a pénztárosok/kincstárnokok a ~ ellenőrzése alatt állnak 141
Lásd még: Végrehajtó bizottság, Generál Konferencia
Végrehajtó bizottság, Generál Konferencia
 tekintélye 29
 a Gyülekezeti kézikönyvről 17–18
 szervezeti struktúrában
Végrehajtó bizottságok
 egyházterület
 adminisztratív kapcsolatok 115
 lelkészek kinevezése 32
 az egyházterületre delegált tekintély 114, 115
 mint az egyházterületi gyülekezet gyülekezeti bizottsága 54
 az imaház építési tervekről 141
 kinevezések és megbízások az ~ által 34
 az osztályvezetőkről 31
 gyülekezetek feloszlásáról 40–42
 a presbiterek jogos szolgálati területeiről 72, 74

- választás 114
- meghatalmazott lelkészek és ~ 33
- tagsági kérelmekről 67–68
- új gyülekezetek megszervezéséről 36–37
- új szórványok megszervezéséről 37–38
- minden egyházterületi alkalmazott felett (beleértve a lelkészeket is) 33–34, 74
 - a nyugalmazott alkalmazottakról 35
 - két gyülekezet egyesítéséről 39
- divízió
 - az adakozási naptárról 138
 - a meghatalmazott lelkészekről 75
 - gyülekezetek uniójának feloszlataásáról 41
 - a segédlelkészekről 33
- unió
 - imaházépítési tervekről 141
 - gyülekezetek feloszlataásáról 41
- Vendégek a gyülekezetben**
- Lásd:* Látogatók
- Vendégnapok** 97
- Vendégszeretet.** *Lásd:* Köszöntések
- Vérfertőzés** 62, 151, 159
- Vezetők (általában), gyülekezeti**
 - a ~ mintalistája 178–179^m1
 - figyelmeztetnek/tanácsolnak az egységre 120
 - presbiterek mint ~ 73
 - a presbiterek mindenki munkáját támogatják 75–76
 - tagság visszaállítása után 72, 160
 - törődik a gyülekezettel 21
 - feladatai
 - példaadás a tizedfizetésben 72, 137
 - a jelölőbizottság és a ~ 101–111
- Lásd még:* Presbiter, gyülekezeti; Tisztviselők (megválasztott); Lelkész, gyülekezeti
- Világpolitikai és társadalmi állapotok**
- tagság áthelyezése ilyen körülmények között 50, 53

Viselkedés/magatartás

bibliai alapelvek 151–152

gyülekezeti fegyelmi eljárás és ~ 62

egyházterületi alkalmazottaké 34

alapvető hitelvek ezzel kapcsolatosan 170

az istentisztelet helyén 117, 145

Lásd még: Illendőség

W

White, Ellen G.

könyvei címének rövidítése 186

alapvető hitelv róla 168

írásainak tanulmányozása 127

Y

Youth Ministry Accent 221

Z

Zene

keresztény életmód és a ~ 149–150, 152

az istentiszteleten 118, 181^{m3}

Zenei vezetők 94–95

Zenészek

kiválasztása/megjelenésük 95, 98, 99